HİÇBİR YERDE
BULAMAYACAĞIN
KİTAPLAR İÇİN BU
ALANA TIKLA

EN BÜYÜK SIDDÎKIYET VE TESLİMİYET ÖRNEĞİ

HZ. EBUBEKİR

RADIYALLAHU ANH

MUSTAFA NECATİ BURS LI

Çelik YAYINEVİ

23. BASKI

@KUTUPHANE_P_D_F

Hidâyete Ermiş Ümmetin En Ulu Rahmeti

EN BÜYÜK SIDDÎKIYET
VE TESLİMİYET ÖRNEĞİ

HZ. EBUBEKİR SIDDIK (R.A)

MUSTAFA NECATİ BURSALI

Çelik YAYINEVİ

@KUTUPHANE_P_D_F

© İlkharf Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti, 2019
Sertifika No: 33723
© Yayınevinden yazılı izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Hz. Ebubekir (R.A.)
Mustafa Necati Bursalı

İstanbul, 2019

ISBN
978-975-7161-03-5

Yayın Yönetmeni
Serdar Çelik

Editör
Ece Özbaş

Mizanpaj
Adem Şenel

Kapak Tasarım
Yunus Karaaslan

Baskı-Cilt
Enes Basın Yayın ve Matbaacılık Ltd. Şti.
Litros Yolu Fatih Sanayi Sitesi No:12/210 Topkapı / İSTANBUL
Tel: 0 212 501 47 63 Sertifika No: 12469

ÇELİK YAYINEVİ
Sertifika No: 14710
İkitelli O.S.B. Mh. Milas Cd. İş Batı İş Merkezi
No:29/12-A Başakşehir - İstanbul
Tel: +90 (212) 511 28 11 Faks: +90 (212) 511 28 12

@KUTUPHANE_P_D_F

celikyayinevi.com.tr - info@celikyayinevi.com

Çelik Yayınevi, ilkharf Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti.'nin markasıdır.

@KUTUPHANE_P_D_F

Hidâyete Ermiş Ümmetin En Ulu Rahmeti

EN BÜYÜK SIDDÎKIYET
VE TESLİMİYET ÖRNEĞİ

HZ. EBUBEKİR SIDDIK (R.A)

MUSTAFA NECATİ BURSALI

Takdim ve Takrîz: **Hekimoğlu İsmail**

Çelik YAYINEVİ

@KUTUPHANE_P_D_F

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

TAKDİM VE TAKRİZ

Bu kitabı Asr-ı Saâdete açılan bir pencere kabul edebilirsiniz. Saâdet asrından, asrımıza saâdet getirmek için açılmış bir mazgal da kabul edebilirsiniz. Yine kabul edebilirsiniz ki, bu kitap diğerleri gibi değildir. Zaman öldürmek için değil, gönül eğlemek için değil, iş olsun diye de değil. Hatta ve hatta birşeyler öğrenmek için de bu kitabı okumayacaksınız. Bu kitabı okurken Kur'ân'ın nüzûl ettiği yıllara gidecek, İslâm dinini iki cihan serverinden öğrenen her şahsın şahsiyetinde dinimizin yaşanma tarzına dair birşeyler öğrenecek ve hemen bunu yaşamaya çalışacaksınız. Demek ki, her kitap kendi seviyesine göre insana birşeyler öğretir, amma hayatın saâdet sırlarını kesin çizgiler içinde veremez Fakat bu kitap gibileri, bu kaidenin dışında tutulmalıdır.

Biz birzamanlar İslâm dinini öğrenirken, coğrafya veya fizik tahsil eder gibiydik. En uzun, en bol su akıtan nehri ve en yüksek gölü öğrenir; öylece bırakırdık. Kur'an, peygamber ve ashâb hakkındaki bilgimiz böyle idi. Fakat bugün anladık ki, islâmi bilgiler, tatbik edilmek için öğrenilirmiş... İşte o zaman hayatımızın seyri birdenbire değişti. Bu değişiklik, bazı zahmetlere sebep olduysa bile, bu hal bir çekirdeğin neşv ü nemâ bulmasından başka bir şey değildi. Çekirdek çürümemek için, ebediyetin sırlarına atılır; kök ve dal budak salar ya... İşte bu çeşitten zahmetler de çekmişizdir. Fakat ebediyetin hazzı, her zahmeti çekilebilir hale getirmiştir...

Evet Ebû Bekir (r.a.) isimli eseri okuyacağız. Okuyacağız amma, Ebû Bekir (r.a.)'e benzemek için, o ufka ulaşmak için koşacağız, bu hedef ve bu hedefte gizli saâdet ebediyen mesut edecektir.

Eserin muharriri muhterem Necati Bursalı, İslâm dinini öğrenmekte devam eden, bir ömür tahsil ettiği dini, kabre kadar çalışan bir

@KUTUPHANE_P_D_F

arkadaşımızdır. Bu sebepten eserin te'sir derecesi daha fazla olacağını umarım.

Necati kardeşimiz şair olması eserde kendini hissettirecek, zaman zaman mensur mu, yoksa manzum bir eser mi okuyorum diye kendi kendimize bir soru tevcih edeceğiz.

Ebû Bekir (r.a.), İki Cihan Serveri Efendimize nasıl bağlanılacağını bize hayatıyla isbatlamıştır. Ashab-ı Kiram yıldızlar gibidir. Biz onlara bakarak, onlara benzeyerek Müslümanca yaşamanın yolunu bulacak; dünya ve âhiret hayatımıza mes'ut olmanın sırrını çözeceğiz.

Bilmem tekrar etmekte mazur var mı?

Bu eseri okuyan Ebû Bekir (r.a.)'in insanlık dünyasındaki izlerini bulup o izleri takip edeceğiz. Evet, yolların çoğaldığı şu devirde, istikametimizi tâyin edip, yolumuzu bulup, orada ilerlemeliyiz. Bunun için bu kitabı okuyacağız ve okuyoruz.

Hekimoğlu İsmail

@KUTUPHANE_P_D_F

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

SAHABÎLİK

Kâinatın yaratılış sebebi, Allah'ın Sevgilisi, topyekûn zaman ve mekânın ve bütün mahlûkatın Peygamberinin:

"Benim ashabım, yıldızlar gibidir; hangisine uyarsanız, doğru yolu bulmuş olursunuz!" buyurduğu büyük insanlardır sahâbî...

İç gözlerine ilâhî nurun sürmesi çekilen ve Kur'an havzında îman iksiriyle yıkanan mutlu insanlardır sahâbî...

Öyleyse ilk önce "Sahâbî kimdir ve nedir?" Onu bilmek ve tanımak lâzım...

Sahâbî, Peygamber tabiriyle gökteki parlak yıldız. Sahabî, Müslüman olarak O'nu bir kerecik gören, yahut, O'nun tarafından bir kerecik görülmüş olan...

Cihan Peygamberini bir kerecik gören... İsterse tek saniyecik olsun... Bir kere o varlık nurunun mukaddes yüzüne bakmış olan... İsterse bir an sürmüş olsun...

Ne zaman kıymet taşır, ne mekân... İsterse tek lâhza ve göz plânının en uzak haddi içinde görsün... Tek O'nun nazarı kendisine değmiş bulunsun...

Bu görüş ve görülüş öyle bir imtiyaz ki, bundan daha üstün bir şey tasavvur edilemez.

O, mukaddes gözlerinde ilâhî okyanusların kaynaştığı sonsuzluk nebisini görmek veya onun tarafından görülmek... Mum ışığını güneş ışığı hâline getirir... O'nun cemâlinin nuru bütün yaratılmışların maksududur...

O Cenâb-ı Muhammed varlığın bir tanesi,
İşte güneş, ay, yıldız nurunun pervanesi.

@KUTUPHANE_P_D_F

Şunu da bilelim ki, her şeyden önce, sahâbî olacak insanın müslümanlığı şart... Kâfir olarak görür de, Allah Resulünün vefatlarından sonra İslama girerse, sahâbî değildir...

Müslüman iken gördükten sonra dininden çıkan, hiç değil...

Her işin başı, İslâm sarayında îman avizesi olmaya bağlı... Bu olmadıkça hiçbir şey olmuyor...

Ebedî ölçü şudur: Sahâbî, kendi nefsine göre değil, Allah Resulünü görmüş ve O'ndan bir zerre kapmış olmaya göre değerleniyor. Bu ulvî kıymet, nebilerden sonra, bir atlayışta insanoğlunun en üstünü olmak değeridir. Artık dünyada bundan daha üstünü ve daha yücesi tasavvur edilemez...

•••

Allah'ın, bütün yeryüzünü ayaklarının altına, bütün gökyüzünü de mukaddes başının üstüne çekip topyekûn kendisine bağışladığı Resulünün etrafında pervâneleşmek ne devlettir biliyor musunuz?

O hakikat güneşinin kalb-i şerifinden akacak billurları gönül dudaklarıyle içivermek gibi büyük sır, âlemde sahâbîlerden başkasına nasib olmamıştır. Sahâbîlik, nebîlerden sonra insanoğlunun ufkudur ki, velîler içinde en büyüğü, sahâbîlerin en küçüğüne denk olamıyor...

İnsanlığın gayesi, hilkatin ilm ü hikmet sermayesi ve peygamberliğin ufku olmaya mahsus bir ulvîlik ki, mukaddes cemâlini hayat gözüyle bir kerecik gören, görmemiş olan en büyük insana nisbetle kıyas kabul etmez dereceye çıkıyor. Çünkü, Allah o göze sevgilisini görmeyi nasib etmiş. Oluşların ve nasiblerin en büyüğü... Hep o nura göre hesap...

O ki, o yüzden varız.

"Sahâbî" kelimesinin "Sohbet" den geldiğini ve Allah Resulünün sohbetinde bulunmuş olanlara sıfat olduğunu da bildirelim...

DERECELER :

Sahâbî, derecede nebilerden sonra insanoğlunun en üstün ve en ileri tabakası olduğu gibi, kendi içinde de derece derece ve tabaka tabaka...

Sahâbî'deki eda, sahâbî'deki ahenk, sahâbî'deki vecd, sahâbî'deki îman, sahâbî'deki aşk ne ölçüye gelir, ne tartıya.

@KUTUPHANE_P_D_F

DÖRT SAHABİ :

Sahâbîlerinde kendi aralarında dereceleri var dedik. Bilmem sahâbîlerin en büyük başının Cihan Sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) olduğunu söylemeye lüzum var mı? Nebilerden sonra yeryüzünün en büyük insanı, en büyük rikkat ve en büyük merhamet mâdeni...

O, büyükler büyüğünün sahâbîliği ve Allah'ın Sevgilisine bağlılığı, Kur'an nassiyle sabit, rütbelerin en üstünü, "Sıddîkıyet" makamında kaim, peygamber sevgisinin erişilmez hissesine sahip, ilk Müslüman ve ilk halife Hazret-i Ebû Bekir (r.a.)...

Nihayetsiz olan mülkün seyyidi Cenâb-ı Ahmed'in (s.a.v.) :

"Bir peygamber olmak müstesna, güneş, Ebû Bekir'den daha faziletli bir kimse üzerine ne doğmuş, ne de batmıştır."[1] buyurduğu büyük insan...

Sadakat ve teslimiyetin münteha noktası, hidâyete ermiş ümmetin en yüce rahmeti, rikkat ve merhametin mesafe mefhumunu aşan ufku hilm âlemi yüce Sıddîk (r.a.)...

Ve Allah (c.c) buyuruyor :

"Sıdk (- u hakiykat)ı getirene ve onu tasdik edenlere (mü'minlere) gelince: İşte onlar takvaya erenlerin tâ kendileridir." [2]

Arkasından hak ve adalet güneşi yüce Faruk (r.a.) geliyor.

Adaletiyle zulmün kapılarını ebedî olarak kapayan, dîni, bütün nefsanî vehimlerin üstünde en saf çizgileriyle kavrayan, ebedî ve ilâhî kanunları en keskin celâdetle koruyan, eşsiz adaletiyle gönüller fetheden Hazret-i Ömer (r.a.)...

O da bütün sahâbîler arasında ikinci...

Üçüncüsü çifte nur sahibi, hayâ ve edeb incisi Hazret-i Osman (r.a.)...

Hilm, hayâ, ahlâk ve yumuşaklık tecellisinde son merhale... Cömertliği ve güzelliği destan çapında.

Meleklerin bile hayâ ve edebine hayran kaldığı büyük insan...

Dördüncüsü Allah'ın arslanı ve velîler sultânı Hazret-i Ali (r.a.). Büyük akıl, hikmet ve şecaatte tek. Gönlü bilgiden meydana gelmiş bir güneş... Harb meydanlarının elmas kılıçlı muzaffer kumandanı, sulh zamanının da erişilmez edîbi ve İslâm'ın yegâne mücâhidi...

Şimdi nokta nokta, ışık ışık, çizgi çizgi dört büyük sahâbînin hârikalarını gönül aynasına aksettirelim :

@KUTUPHANE_P_D_F

Sıddîk-ı Ekber'de (r.a.); sadâkat, rikkat, rahmet ve esrar anlayışı...

Hazret-i Ömer'de (r.a.); celâdet, adalet, heybet ve bütün bâtın incelikleriyle bir arada zahire nüfuz ve misilsiz duyuş ve anlayış...

Hazret-i Osman'da (r.a.); yumuşaklık, hayâ, edeb ve ismet...

İmam-ı Ali'de (k.v.); büyük akıl, hikmet, şecaat ve ulviyyet...

İşte bunların biri derinlikte, biri genişlikte, öbürü gizlilikte ve daha öbürü erginlikte ve her biri bunlardan her birinde, sonsuzluk nebisinin mukaddes emanetinin çatısını taşıyan dört büyük sütun...

Bunların kurduğu öyle bir billur saraydır ki, her biri kendi mizacına göre ondan, o mukades nurdan pırıltılar aksettiren bir ebediyet aynasıdır.

Bu dört büyük sahâbîden sonra kıymet hükmü, şahıs şahıs değil de, tabaka tabaka...

Hemen onların arkasından hayatlarında ebedî saadet müjdesini alan "Aşere-i Mübeşşere": Cennetle müjdelenenler, geliyor... Ve gökteki sayısız yıldızlar gibi ebediyete doğru uzanan binlerce sahâbî...

---

[1] Peygamberimizin dilinden dört halifesi.

[2] 39- Zümer sûresi, âyet: 33

Bu âyet hakkında Hazret-i Ali (k.v) şöyle buyurmuştur: "Sıdk u hakıykatı getiren Hazret-i Muhammed (s.a.v.)'dir. Onu tasdik eden de Ebû Bekir Sıddıyk (r.a.)'dir.

"Sıdk (- u hakiykat)ı getirene ve onu tasdik edenlere (mü'minlere) gelince: İşte onlar takvaya erenlerin tâ kendileridir."

Peygamberimizin dilinden dört halifesi.

"Bir peygamber olmak müstesna, güneş, Ebû Bekir'den daha faziletli bir kimse üzerine ne doğmuş, ne de batmıştır." buyurduğu büyük insan...

39- Zümer sûresi, âyet: 33

Bu âyet hakkında Hazret-i Ali (k.v) şöyle buyurmuştur: "Sıdk u hakıykatı getiren Hazret-i Muhammed (s.a.v.)'dir. Onu tasdik eden de Ebû Bekir Sıddıyk (r.a.)'dir.

@KUTUPHANE_P_D_F

SAHABÎ KİMDİR?
SAHABÎ NEDİR?
VE SAHABÎ NASIL BİR KAHRAMANDIR?

Yukarıdan beri bu soruların cevabını vermeye çalıştık. Şimdi sahâbîler demetinden herhangi birini ele alalım ve kahramanlık ne imiş görelim :

Nûr Asrı bütün ihtişâmiyle devam ediyordu. Gönlü duru insanlar Allah Resulünün etrafında pervaneler gibi dönüyordu. Cihan günleri cennet sabahlarına dönmüştü. Göklerden sema sema nur iniyordu. Bir ilâhî çağlayış ki, ırmak ırmak akıyordu...

İşte böyle bir günde, Kâinatın Efendisinin saâdetli mescidine Benî Süleym kabilesinden Sa'd isimli biri girdi. Bu, rengi siyah bir gençti. Buna mukabil gönlü billurlardan daha duruydu. İç gözlerine ilâhî nurun sürmesi çekilmişti. İman ve ahlâk âbidesi bir civandı...

Ezile büzüle Allah Resulünün yanına sokuldu ve tatlı bir edâ ile:

- Ey Allah'ın Resulü, dedi; rengimin siyahlığı, yüzümün çirkinliği cennete girmeme mâni midir?

İnsanlığın Tâcı tebessüm buyurdular:

- Hayır, neden mâni olsun? Allah'ın emirlerine uyup, Resulünün tavsiyelerine riayet ettikten sonra?

- İyi ama, ey Allah'ın Resulü! Ben şu mecliste sekiz ay evvel Allah'a îman edip Resulünü tasdik ederek İslâm'a girdikten sonra şu anda hâzır bulunanlara evlenmem için müracaatta bulundum; yüzümün çirkinliği, rengimin siyahlığı sebebiyle beni reddettiler. Akrabalarımın deri yapısı bana da sirayet etmişse bunda benim ne suçum var?

- O günkü cemaat içinde Âmir bin Veheb yok muydu?

- Yoktu!

@KUTUPHANE_P_D_F

- Öyle ise şimdi ona git, Allah'ın Resulü beni damat yapmanı istedi, de.

- Peki, ey Allah'ın Resulü! Hemen gidiyorum... Süleymli Sa'd, sevinç ve neş'e içinde Mescid-i Saadetten çıktı. İçi içine sığmıyordu, sanki nurdan bir kanat takılmıştı, hep uçuyordu. Nihayet Âmir bin Veheb'in kapısına vardı ve kapıyı çaldı :

Tak tak!

İçerden ses geldi:

- Kim o?

- Hayırlı bir iş için gelen biri.

Âmir bin Veheb hemen kapıyı açtı ve Sa'd'ı içeri aldı:

- Söyle bakalım, ne istiyorsun?

- Beni Allah'ın Resulü gönderdi ve damat olarak kabul etmenizi emir buyurdu.

- Sana kızımı veremem!

- Siz bilirsiniz...

Bu konuşma olurken kapı arkasında bulunan kız hepsini duyuyordu. Babasının red cevabını duyunca kendini tutamadı:

- Babacığım, dedi; ne yapıyorsun? O'nu sana kim gönderdi, biliyor musun?

- Evet!

- Madem biliyorsun da neden reddediyorsun? Sonra Vahiy gelip senin bu mukabeleni bildirir de iki âlemde de rezil olursun. Derhal git ve özür dile!

Âmir bin Veheb'in aklı başına geldi ve hemen Peygamber (s.a.v.) Mescidine koştu:

- Ey Allah'ın Resulü, dedi; bize gelen siyah renkli gencin tarafınızdan gönderildiğine inanmamıştım. Günah işlemişsem tevbe istiğfar ediyor, kızımı o gence veriyorum...

Sonsuzluk Nebîsi memnun oldular ve Sa'd'a hemen evini hazırlamasını buyurdular... Gönlü iman cümbüşleriyle kaynaşan siyah renkli Sa'd utancından başını yere eğdi ve mırıldandı:

- Ey Allah'ın Resulü! Benim ne ev hazırlayacak, ne de hanımın mihrini verecek param var...

- Öyleyse git, iki yüz Ali'den, iki yüz Osman'dan, iki yüz de Abdurrahman'dan iste, bütün masrafını onlar görsünler...

@KUTUPHANE_P_D_F

Sa’d bir kuş gibi uçtu, durumu yüce sahâbîlere anlattı. Onlardan istediğinden de fazlasını aldı ve çarşının yolunu tuttu. Düğün ve ev ihtiyaçlarını almak üzereyken, evet, tam o an sokak sokak bir nidâ kulaklarına çarptı:

- Eli ayağı sağlam, gücü kuvveti yerinde cihad ehli gençlere sesleniyoruz! Düşman büyük bir kuvvetle yola çıkmış, bizi basmak ve İslâm’ı ortadan kaldırmak niyetindedir. Allah’ın Resulü mü’minleri cihada davet ediyor...

Sa’d yıldırımdan bir gülle yemiş gibi sarsıldı, fakat bu hal uzun sürmedi, kafasında şimşekler çaktı, gönlündeki coşkun îman harekete geçti ve tam bir sahâbîye lâyık kararı verdi:

- Bu parayla bir at, bir kılıç alabilirim! Düğün dernek işi âhirete kaldı artık!

Ve dediği gibi de yaptı. Bir at aldı, bir kılıc aldı, bütün hazırlıklarını tamamlayıp soylu atını Peygamber Ordusunun peşinden sürdü...

Neden sonra nur şehri Medine’nin kenarında toplanmış olan cihad ordusuna at üstünde başı sarıklı, kolları sıvalı biri gelip karıştı. Kollarının siyahlığını gören Allah’ın Sevgilisi sordu:

- Sen Süleym’li Sa’d mısın?

- Evet, ey Allah’ın Resulü!...

•••

Peygamber Ordusu düşmanı biraz ötede karşıladı. İmanla küfrün savaşı başladı... Muazzez sahâbîler “Allah Allah!” nidalariyle gökleri inleterek ilerledi ve düşmanı bozguna uğrattı. Düşman çekilip giderken yaralılar arasında düşmana büyük darbeler indiren Sa’d da bulundu. Âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamberler Peygamberi, Sa’d’ın başını kucağına aldı, yüzündeki tozları mukaddes elleriyle silmeye başladı... Sa’d, o anda ruhunu teslim ediyordu. Peygamber kucağında şehadet şerbetini içmişti. Allah Resulünün mübarek gözlerinden elmas elmas yaşlar döküldü.

Sa’d artık ebediyetin gerçekler sabahına göçmüş bulunuyordu. Gözyaşlarının arkasından tatlı tatlı gülümseyen Allah’ın Resulü daha sonra yüzünü o taraftan çevirerek bakmak istemediler...

Bu hâl, sahâbîlerden Ebû Lübâbe’nin dikkatini çektiği için sordu :

- Ey Allah’ın Resulü! Önce Sa’d için ağladınız, sonra güldünüz, sonra da yüzünüzü çevirip bakmak istemediniz. Bunun sebebi nedir?

Nebiyy-i Muhterem (s.a.v.) şu cevabı verdiler:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Sa’d’a olan sevgimden dolayı önce ağladım. Cennet’te Havz-ı Kevser’e doğru uçtuğunu görünce güldüm, hurilerle etrafının sarıldığını müşahede edince de yüzümü çevirdim. Şimdi Âmir bin Veheb’e söyleyiniz ki, Allah, Sa’d’ı kendi kızından daha hayırlıları ile evlendirdi...

Şimdi anlatabildik mi? İşte sahâbî ve sahâbîlik...

Sahâbîlerin nasıl bir aşka, nasıl bir îmana, nasıl bir vecde sahip olduğunu görüyor musunuz?

Ömür gecelerimizi işte bu yıldızlar aydınlatacaktır. Yeter ki biz onların ışık izlerini takip edebilelim...

•••

Kâinatın Efendisinin bağrı yanık sevdalılarından ve velilerin büyüklerinden Hasan-ı Basrî Hazretlerine, yüksekliğini belirtmek için demişler ki:

- Ey bakış ve görüş sahibi büyük üstad! Siz zamanımızda sahâbîlere denksiniz!

Büyük veli, bu ölçüsüz sözlerden son derece incinmiş ve karşılık vermiş:

- A zaman erleri! Siz sahâbîleri görmüş olsaydınız “Deli!” derdiniz; onlar da sizi görmüş olsalardı “Bunlar Müslüman değil!” derlerdi. Ben nasıl o büyüklere denk olabilirim?

İşte sahâbî ve sahâbîlik!...

•••

Allah’ın Sevgilisi buyuruyor:

“Ashabım hakkında Allah’dan korkun, ashabım hakkında Allah’tan korkun da onları benden sonra târizlerinize hedef ve nişan tutmayın!”[3]

“Ashabım anıldığı zaman dilinizi tutunuz! Onların şanlarına lâyık olmayan bir şey söylemeyiniz!”

“Ümmetimin hayırlısı, benim zamanımda bulunanlar... Sonra onların ardından gelenler... Daha Sonra da birbirinin ardından gelenler!”

Ve:

“Ben her günahın şefâatçisiyim; yalnız sahâbîlerimi hor görenlere ve onlara sövenlere şefâat etmem!”

İşte sahâbî ve sahâbîlik...

@KUTUPHANE_P_D_F

Kâinatın Efendisinin nur püsküllülerini en yakından toplayıcı ve şahsî mizaçlarına göre ışıldatıcı ve böylece en üstün insanı belirtici birer hakikat yıldızıdır sahâbî...

---

[3] Tâc, c.2, s. 272

Tâc, c.2, s. 272

"Ashabım hakkında Allah'dan korkun, ashabım hakkında Allah'tan korkun da onları benden sonra târizlerinize hedef ve nişan tutmayın!"

@KUTUPHANE_P_D_F

HİLM ÂLEMÎ YÜCE SIDDÎK (r.a.) :

KÜNYE :

Levlâke levlâk ufkunun nurlandırıcı güneşi ve kevser havuzunun sahibi Cenâb-ı Mustafa'nın (s.a.v.) :

"Bir peygamber bulunmak müstesna, Ebû Bekir bütün insanların en hayırlısıdır!" buyurduğu eşsiz insan Hazret-i Ebû Bekir (r.a.)..."[4]

Babası Ebû Kuhâfe... Sülâlesi yukarıya doğru, Âmir, Amr, Kâ'b, Sa'd, Teym, Mürre diye kol kol gidiyor ve yedinci baba olan Mürre'de Sonsuzluk Nebisinin pâk nesebiyle birleşiyor...

Cihan Sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), fil tarihinden iki sene üç ay sonra dünyaya geldi...

Fil tarihi... İnsanlık tarihine buradan mı başlasak bilmem ki? Sonsuzluk Nûrunun Mekke ve Kâ'be istikametinde dünyaya iniş hengâmesini hudutlandıran nokta...

Annesi "**Selma**"dır ve künyesi de "**Ümmü'l-Hayr**"dır. İslâm'ın ilk intişarında Erkam'ın evinde İslâm ile hayat bulmuştur...

Babası Ebû Kuhâfe, Mekke'nin fethi günü İslâm'ı kabul etti ve Hazret-i Ömer'in hilâfeti zamanında ebediyyete göçtü...

Hilm âlemi yüce sıddîk, câhiliyyet devrinde bile asla puta tapmamış ve şarap içmemiştir.

Etrafına ışıklar ve pırıltılar saçardı. Lisanı gayet fasih, güzel yüzlü ve nahif vücutluydu. Nebiyy-i Muhterem ile sık sık görüşür ve Geleceğin Peygamberinden nurlar devşirirdi...

Allah'ın Resulü ilâhî me'muriyetlerini aldıkları zaman ilk defa kendisine kucak açan Hazret-i Ebû Bekir olmuştu...

Yüce Rab'den :

"Ey bürünüp sarınan (Habibim), kalk, artık, (kâfirleri azâb ile) korkut, Rabbini büyük tanı!"[5] fermanı alan Peygamber, ilâhî me'muriyetini zevcesine bildirir bildirmez, büyük ve temiz Hatice, en taşkın bir vecd ile İslâm'a can attı. Adetâ sevincinden taştı. İman, Hatice için neş'elerin en büyüğü oldu...

@KUTUPHANE_P_D_F

[4] Peygamberimizin dilinden dört halifesi.
[5] Müddessir sûresi, âyet: 1,2,3.
Müddessir sûresi, âyet: 1,2,3.
Peygamberimizin dilinden dört halifesi.

"Ey bürünüp sarınan (Habibim), kalk, artık, (kâfirleri azâb ile) korkut, Rabbini büyük tanı!" fermanı alan Peygamber, ilâhî me'muriyetini zevcesine bildirir bildirmez, büyük ve temiz Hatice, en taşkın bir vecd ile İslâm'a can attı. Adetâ sevincinden taştı. İman, Hatice için neş'elerin en büyüğü oldu...

"Bir peygamber bulunmak müstesna, Ebû Bekir bütün insanların en hayırlısıdır!" buyurduğu eşsiz insan Hazret-i Ebû Bekir (r.a.)..."

@KUTUPHANE_P_D_F

SIDDÎK-I EKBER MÜSLÜMAN OLUYOR

İlklerin ikincisi ve erkekler arasında ilki, “**Sıddîk-ı Ekber**” sıfatlı büyük insan Cenâb-ı Ebu Bekir (r.a.)...

Evet, Ebu Kuhâfe oğlu Ebu Bekir, sonsuzluk çığırına (bir) numaralı yolcu olarak ayak bastı. O, öteden beri Allah’ın Sevgilisinin en büyük dostudur. Daima gelir, daima onunla sohbet eder, daima onunla dertleşir ve içi dışı nur dolu, İstikbalin Nûr Müjdecisinden ayrılırdı. Kureyş’in yolunu da dalâlet görenlerdendi...

Kendisi, asiller oymağı Kureyş’in zenginlerinden ve soylularındandı. Sözü her yerde geçer, ilmi her düğümü çözerdi. Herkes ona karşı büyük bir saygı duyardı...

Ebû Bekir bir gün, Hatice’nin yeğeni Hüssam oğlu Hakim’in evinde; ilâhî fermanın gökleri delip yeryüzüne indiği ve Hazret-i Hatice’nin îman ile şereflendiği günlerdeyiz...

Tatlı bir sohbete dalmışlar. Bu sırada Hakîm’in âzadlılarından bir kadın gelerek yüksek sesle haykırdı:

- Yâ Hâkim! Duydun mu, yeğenin Hatice, zevcinin Mûsa Peygamber gibi Allah tarafından gönderildiğini İddia ediyormuş?

Yıldırım çarpmış gibi afalladılar... Hayret, dehşet, ibret!

Ebû Bekir bir ok gibi yerinden fırladı ve hiçbir şey söylemeden aziz dostunun evine doğru yürüdü. Mekke sokaklarında, uçarcasına koştu ve Varlık Nûrunun evinin kapısında durdu:

- Tık, tık!
- Kim o?
- Ebû Kuhâfe’nin oğlu!
- Buyur aziz dost...

Gaye - insan ve ufuk - Peygamber kapıyı açıp içeri aldılar.. Ebû Bekir’in gözleri ışık ışık, gönlünde okyanuslar dalgalanıyor.

Duyduğu müthiş haberi anlattı ve sordu :

- Nasıl, doğru mu?

Ve şu tek kelimecik cevabı aldı :

- Evet...

@KUTUPHANE_P_D_F

Allah'ın Sevgilisinin mukaddes dudaklarında kâinatı ışıldatan bir tebessüm... Buyurdular:

- Yâ Ebâ Kuhâfe oğlu!... Allah bir ve ben O'nun Resulüyüm. Şehadet getir.

Bu söz, bu tebessüm, bu edâ, bu bakış, bu tavır, bu pırıltı... Bir ruh kuyumcusuna göre, hiç kimsenin ayarına varamayacağı has altın. Öyle bir cevher, öyle bir elmas ki... "Neden?" "Niçin?" "Nasıl?" barınamaz onun önünde..

Ebu Bekir (r.a.), bu nâmütenâhî sâf, bu nâmütenâhî berrak, bu nâmütenâhî duru ışığı bir anda görendir. Ne hüccet, ne senet, ne vesika, topyekün inanış...

İşte büyükler büyüğü Hazret-i Ebû Bekir'i "Sıddîkıyet ve teslimiyet" makamına yükselten hâl budur ve bu hâl üstüne hâl yoktur. Ruhuna şimşek gibi inen bir bedahet duygusuyle bir numaralı Müslüman oldu. Yaşı otuzsekiz idi...

Bir numarada dört şahıs var. Her biri kendi içlerinde tek: Kadınlar arasında Hazret-i Hatice... Olgun erkekler arasında Sıddîk-ı Ekber... Köleler arasında Zeyd...

Çocuklar arasında ilim ve hizmet kutbu Hazret-i Ali (r.a.)... İmânın en üstünü, en makbulü işte bu... İslâm'a davet edilişi ânında aldığı tavır öyle ki, şimşekten daha hızlı:

- Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilâh yok ve Muhammed O'nun Resulü...

•••

Bir rivayet de şöyle :

Ebû Bekir (r.a.), Yemen taraflarına bir seyahat yapıyor. Aradan zaman geçiyor ve geri dönüyor. Dönüşünde, kendisini, başta küfür kuduzu Ebu Cehil, bazı Kureyş müşrikleri karşılıyorlar.

Hoş-beşten sonra Ebû Bekir soruyor:

- Ben Mekke'de yokken neler olup bitti? Ebu Cehil, büyük bir ümitle cevap veriyor:

- Olacak şey değil ya! Muhammed, nebîlik iddiasına kalkıştı ve atalarının dînini inkâr etti. Biz de, senin Yemen'den dönmeni beklemeyi ve sen işe el atıncaya kadar ses çıkarmamayı uygun bulduk!

Ebû Bekir, ateşlenmeye hazır bir silâh gibi... Hemen Kâinatın Fahrinin kapısında:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Güm! Güm!
- Kim o?
- Ebû Kuhâfe'nin oğlu!
- Buyur, hoş geldin!
- Duyduklarım doğru mu?
- Ne duydun ki?
- Senin nebîlik iddiasında olduğunu ve atalarının dinini inkâr ettiğini duydum!
- Güzel duymuşsun!

Ve Ebû Bekir infilâk ediyor:

- Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilâh yok ve Muhammed O'nun Resulü...

İşte bu yüzden ona "**Sıddîk-ı A'zam**" demişler...

VE BAŞKA BİR RİVAYET :

Ebû Bekir'in annesinin adı Selma binti Sabr olduğu halde künyesi Ümmü'l-Hayr'dır. Ve mukaddes İslâm'ı ilk kabul edenlerdendir.

Ümmü'l-Hayr hatunun her doğan çocuğu ölürdü. Hazret-i Ebû Bekir doğunca, çocuğu kucakladığı gibi doğru Beytullah'a götürdü ve niyaz ellerini açıp :

- Ey Kâ'be'nin sahibi Rabbim, dedi; senden bu çocuğumu bana bağışlamanı, ömürlü olmasını istiyorum!

Hemen Beyt-i Şeriften beyaz bir el çıkıp Ebû Bekir'in minicik elini tuttu. O anda bir ses işitildi:

- Ey Allah'ın kulu! Kucağındaki çocuk kurtulacak, Allah Resulünün dostu olacaktır. Allah Resulünden sonra da halifesi olacaktır...

Selma Hatun, bunu duyunca sevincinden ve saadetinden uçacak gibi oldu ve gönül coşkunluğu içinde şükür secdesine kapandı...

Bir de kendi ağzından dinleyelim:

- Ticaret maksadıyle Şam'a gitmiştim. O gece bir rü'ya gördüm. Ay gökten inip kucağıma girdi. Onu elimle tutup göğsüme bastım. Uyanınca, Yemlihâ adlı bir rahibe gidip rü'yâmı tâbir ettirdim.

Rahip sordu:

- Nerelisin?
- Hicazlıyım ve tacirim!
- Ey kardeş! Sana büyük müjde var. Öğrenmek istersen hediyesini ver.

@KUTUPHANE_P_D_F

- Hediyesi nedir?
- Gönlünden ne koparsa...
- Pekâlâ! Sana on iki altun veriyorum...
- Ben de müjdeni vereyim... Gökten inen ay, Âhir-zaman Peygamberidir. Yakında zuhur edecektir. Sen O'na hayatında vezir, sonra da halifesi olacaksın. Ben sağ iken sen O'na yetişirsen bana haber gönder ki, O'nun yanına ben de gelip eteklerine tutunayım. Şayet ölürsem O'na selâmımı söyle ve O'nun dinine girdiğimi, ümmetinden olduğumu ve âhirette beni şefaatinden mahrum etmemesini söyle.

Bunun üzerine rahipten bir mektup istedim. Rahip bana on iki satırlık bir mektup verdi. Orada şöyle diyordu :

- Ey Mekke'li, Medine'li olan Muhammed bin Abdullah! Allah'ın salât ve selâmı senin üzerine olsun. Sen hakikaten Âhir-zaman Peygamberi ve Âlemlerin Rabbinin Resulüsün. Bu mektubu Ebû Kuhâfe oğlu ile sana gönderdim. Ve ben sana îmân ettim. Senin ümmetinden oldum. Ebû Bekir'in bana tâbir ettirdiği rü'yâsı; O'nun, senin vezirin ve sonra halifen olacağına delâlet eder. Ben sağ kalır da sana yetişirsem, gelip yolunda dövüşürüm. Eğer yetişemezsem şefaatini benden esirgeme...

Bu mektubu saklıyordum. Bir gün büyük bir ağacın altında otururken bir dal başıma doğru eğildi ve şöyle dedi:

- Yakında Mekke'de Hâşim oğullarından Muhammed (s.a.v.) adlı bir peygamber gelecektir ki, öyle şanlı bir peygamber cihana gelmemiştir. O son nebidir. Sen herkesten evvel onun dinine girersen, ona senden yakın kimse olmaz.

Ben hayretler ve dehşetler içinde kalmıştım. Bir ağaç böyle nasıl konuşabiliyordu. Bu dahi gelecek peygamberin mucizelerinden biriydi...

- Ey Rabbimin lütfuyla konuşan ağaç! O peygamber geldiği zaman bana haber verir misin?
- Evet...

Aradan nice zaman geçti, günler birbirini kovaladı. Nihayet bir gün ağaçtan bir ses geldi:

- Ey Ebû Kuhâfe oğlu! Müjde sana... O beklediğin nebî zuhur etti. Gayret et, yanına git ve bütün gönlünle ona teslim ol...

@KUTUPHANE_P_D_F

Önceki görmüş olduğum rü'yânın üzerinden tam on iki sene geçmişti. Bir gün Allah'ın Resulüne sokakta rastladım. Bana hitaben buyurdular ki:

- Ne olurdu Müslüman olaydın!

Bunun üzerine Nebiyy-i Muhteremden mucize istedim. Güneşleri gölgede bırakacak bir tebessümle dediler ki:

- Sana o mucize yetmez mi ki, on iki sene evvel bir rü'ya görüp Yemlihâ isimli rahibe tâbir ettirmiştin. Ve on iki satırlık bir mektup yazıp bana verilmek üzere sana vermişti.

Mektupta yazılı olanları aynen okuyuverdi.

Bu iş ancak bir peygamberin bilebileceği şeydi. Bu sır ancak vahiy yoluyla bilinebilirdi. Ve vahy ancak peygamberlere gelirdi. Hemen kararımı verdim ve şehadet getirerek İslâm'a girdim.[6]

ADI

Câhiliyyette adı, müşriklerin taptığı bir puta kul olma mânasına bir isim... İmân ile şereflenir şereflenmez bu isim "**Abdullah**" ile değiştirildi; fakat o, ismiyle değil de, künyesiyle meşhur oldu: "**Ebû Bekir**"... Bu tâbir, "**İşe erken başlayan**" manasınadır. Ve Allah'ın Sevgilisiyle ilk defa tekbir aldığı ve namaz kıldığı için kendisine verilmiştir...

Hakikat kandilleri diyeceğimiz ilklerin beyninde şimşeklerin şimşeği çakıverince, âlemleri kurtarmaya gelenin arkasında saf oldular.

O ne saf, o ne edâ, o ne ahenk?

Bir kadın, bir erkek, bir çocuk ve bir köle... Ve gökler dolusu melek...

Günler bir su gibi akıyor.. Zaman şeridi ufuklar boyunca uzuyor. Allah'ın Mukaddes Dini, bir zaman sonra nura boğacağı küfür karanlığı çerçevesinde, köşede bucakta yanıp sönen pırıltılar... Hem ne pırıltılar!

Gizli dâvet çığırı bu...

Fırsat elverdi mi hemen imkân okunu hedefine saplayıveriyorlar... Hazret-i Hatice'den sonra, ikinci, üçüncü ve dördüncü kadın mü'minler, Abbas'ın zevcesi Ümmü Fazl, Ebû Bekir'in kızı Esmâ, Ömer'in kız kardeşi Fâtıma (Radıyallahü anhünne)

Artık İslâm'ın Mukaddes Defter-i Kebîri açılmış ve canlarını kurtarmak isteyen fazilet yolcularını kayda başlamıştır...

@KUTUPHANE_P_D_F

Kâinatın, peygamberlerden sonra en büyük ve en üstün insanı Ebû Bekir, elinde defter, köşe bucak dolaşıp, kıvılcımını geçirebileceği berrak ve saf gönülleri arıyor.

Elinde nur tası, isteyene ebediyet iksiri sunuyor. Bu nurdan yudumlayan gönül dudakları inayet serinliğine kavuşuyor...

Şimdi îman subayları sıraya giriyor:

İşte Affân oğlu Osman...

Avvâm oğlu Zübeyr...

Avf oğlu Abdurrahman...

Ebî Vakkas oğlu Sa'd...

Abdullah oğlu Talha...

Bunlar, evet bunlar, ilklerin ilklerinden ve ilerde cennetle müjdelenen on'lardan...

Ve Hz. Ebû Bekir (r.a.), İslâm'ın Defter-i Kebîrine saadet yolcularını kayda devam ediyor.

Bu arada küfrün imansız gözleri patlayacak gibi açılmış bir şeyler arıyor ve anlamak istiyor...

---

[6] Haşiye: Rivayetler ne kadar çeşitli olursa olsun, hakikat hiçbir zaman degişmez. Hazret-i Ebû Bekir'in Müslümanların ilki olduğu herkesçe bilinen bir şeydir ve âlemde peygamberler müstesna onun gibi büyük yoktur...

Bu iş ancak bir peygamberin bilebileceği şeydi. Bu sır ancak vahiy yoluyla bilinebilirdi. Ve vahy ancak peygamberlere gelirdi. Hemen kararımı verdim ve şehadet getirerek İslâm'a girdim.

Haşiye: Rivayetler ne kadar çeşitli olursa olsun, hakikat hiçbir zaman degişmez. Hazret-i Ebû Bekir'in Müslümanların ilki olduğu herkesçe bilinen bir şeydir ve âlemde peygamberler müstesna onun gibi büyük yoktur...

@KUTUPHANE_P_D_F

ONUN ELİ İLE HİDAYETE ERENLER

Osman bin Affân,
Zübeyr bin Avvâm,
Abdurrahman bin Avf,
Sa'd bin Ebî Vakkas.

Hayatlarında cennetle müjdelenen bu İslâm büyükleri, hep onun eliyle çekilip İslâm dairesine girdiler ve ebedî saadet havuzuna can attılar...

ATÎK:

Hazret-i Ebû Bekir'in (r.a.) bir lâkabı da "Atîk"... Yüzünün güzelliğini ve nesebinde hiç bir leke bulunmadığını belirten ulvî mâna...

Mahlas ve sıfatlarını ışıldatıcı "Sıddîk" ise hepsinin üstünde bir tâc...

Ne akıl, ne fikir, ne ölçü, ne hesap, ne şu, ne bu; ebediyet sultanına bütün varlığıyle teslim olmanın ve bir yıldırım inişi hâlinde hak ve hakikatin üstüne düşmenin "doğrulayıcı" mânasına sıfatı... İşte bu sıfatla Sıddîk-ı Ekber, gelmiş ve geçmiş bütün peygamberlerin, bütün ümmetleri içinde baş örnek ve baş köşe mevkiine oturmuştur. O derecede ki, bir gün Gaye insan ve ufuk - Peygamber, Ebû Bekir (r.a.) hakkında:

"Bir peygamber olmak müstesna, güneş, Ebû Bekir'den daha faziletli bir kimse üzerine ne doğmuş, ne batmıştır!" buyurdular.

Cihan Sıddîk'ı İslâm ile hayat ve ebediyyet kazandıktan sonra, sade kendi nefsini kurtarmış olmakla kalmadı. O'nun mayasında bir insan için başkalarını kurtarmak, kendi öz nefsinin kurtuluşuna denk bir vazifeydi. Bunun için koştu, elindeki îmân ve hizmet dolu altın tası bağrı yanıkların dudaklarına değdirdi ve son müjdeciyi herkese haber verdi.

Donmuş küfür denizinin buzları altında ipince bir sıcak su şeridi... Bu îman alevi pek yakın bir zamanda bütün ummanı fokur fokur

@KUTUPHANE_P_D_F

kaynatacaktır.

İnsanlığın Efendisi, etrafında ilkler, insanları Hak Yoluna, kulaktan kulağa fısıltılarla davet etmekte... Tevhîd bestesinin ilâhî nağmeleri kulakları delmekte... Bu nağmeleri duyan nur sevdâlıları günden güne çoğalmakta... Küfrün ödü patlamak üzere. nura koşanlara, eski yollarından dönmeleri için, neler neler yapıyorlar... Fakat bu tazyiklerin hiç biri kâr etmiyor ve pervaneler, önlerine çıkarılmak istenen en çetin engellere rağmen, büyük ve sonsuz hayat penceresinin kenarındaki nur sızıntısına doğru uçmakta...

Nûra koşan, İslâm denizine can atanlardan birkaçı:

Ebû Ubeyde bin Cerrah...

Ebû Seleme Abdullah bin Abdülesed...

Erkam bin Ebil-Erkam...

Osman bin Ma'zun...

Kaddâme bin Ma'zun...

Ubeyde bin Haris...

Said bin Zeyd (Radıyallahü anhüm ecma'în)...

Bundan sonra halk, bölük bölük İslâm yolunda ve îmân dâvasında. Artık kudsî çığır açılmıştır. İş bu dereceye varınca birdenbire yıldırım gibi ilâhî ferman geldi:

"Şimdi sen ne ile emr olunuyorsan (kafalarını çatlatırcasına) apaçık bildir. Müşriklere aldırış etme."[7]

BAYRAK AÇILDI VE İSLÂMIN ÇİLE DEVRİ BAŞLADI

Bir gün, bütün zaman ve mekânın ve bütün mahlûkatın Peygamberinin yolu, müşriklerin ibâdet yerine uğradı. Hepsi birden mankafalı putlara karşı secdede... Hepsi yerlere serilmiş duruyor...

Sonsuzluk Nebîsinin ulvî sesi yükseldi:

- Ey insanlar! Babanız İbrahim (a.s.) dînini iptal ettiniz! Bu hâliniz nedir?

Kâfirlerin akılları kamaştı. Gözleri hançer hançer açıldı. Cevap verdiler:

- Bizi Allah'a yaklaştırmaları için onlara tapıyoruz!

- Bu hâlinizle Allah'a yaklaşmak değil, ancak uzaklaşıyorsunuz!

Puta tapanlar put gibi dondu kaldı... Hem öyle bir dönüş ki, en küçük bir his bile taşımayacak kadar katı...

@KUTUPHANE_P_D_F

KÜFÜR KIZIŞIYOR

Allah'ın mukaddes emri tebliğ edilmeye başlandı. Artık kan, seller gibi aksa da tevhid bayrağı, Allah Resulünün eliyle varlık dairesinin merkezine dikilecek...

Küfrün karanlık ağzı açıldı, homurtular çoğaldı.. Allah'ın Sevgilisini, küfür kuduzlarından amcası Ebu Tâlib'ten başka koruyan yok... Bütün Kureyş ululaları, bütün insanlığın en büyük kurtarıcısına ve Kureyş'in en büyüğüne düşman kesildi...

Kureyş nasibsizleri, kinlerini hizip hizip kusacaklar...

•••

O Ebû Tâlib ki, bir gün, yeğeniyle oğlunu, varlığın vücud hikmetiyle o nuru en iyi zaptedenlerden Ali'yi, bir arada namaz kılarken gördü.

Geriden beri tatlı tatlı seyretti. Namaz bitince sordu:

- Ne yapıyorsunuz böyle?
- Kibriya olan Zâta kulluk ediyoruz!
- Bu hangi dindir?
- Bu, atamız İbrahim'in dini.. Allah beni insanlara Hak Dîni tâlim etmek için gönderdi. Benim dîne davet edeceklerimin başında sen varsın, sen de bu dine gir!

Ebû Tâlib derin derin düşündü ve sonunda :

- Ben eski dînimden ayrılmam! Lâkin Allah üzerine yemîn ederim ki, ben kaldıkça kimse sana el uzatamaz. Seni daima koruyacak olan işte benim! demişti.

Evet, böyle demişti Kureyş'in asili Ebû Tâlib...

Ebû Tâlib, ciğerparesi evlâdını feda edecek kadar Hak Dîne hak veriyor, fakat bir türlü kendisini, kendi nefsini teslim etmiyordu. Ve sonuna kadar da etmeyecektir. İlim ve hikmet kutbu Ali'nin babası, peygamber koruyucusu Ebû Tâlib'in ruhundaki anlaşılmaz, çözülmez düğüm...

Artık bu düğümü çözebilecek bir el yoktur... Ve Allah'ın mühürlediği kalbi hiç bir anahtar açamıyor.

DÂRÜ'L-ERKAM

İnsanlığı nesil nesil kıvılcımlamaya me'mur olan sahâbîlere karşı zulüm ve şiddet tavrı o kadar çekilmez bir hâl aldı ki, nihayet Kâinatın Efendisi, sahâbîleriyle beraber "Dârü'l-Erkam", Erkam'ın Evi isimli dam altına sığınmaya karar verdiler. Hz. Ebû Bekir (r.a.), yine

@KUTUPHANE_P_D_F

yanı başlarında ve sayıları kırka doğru, fokur fokur îman kaynayan mü'minler...

Evini îmân merkezi yapan Erkam (r.a.), ilk Müslümanlardan biri... Allah Resulünün en emin sahâbîleri arasında... Evi de Safa eteklerinde...

Yüzleri ilâhî nurun parıltılarıyla ışıldayan mü'minlerin hemen hepsi, kayıtsızca Dârü'l-Erkam'a girip çıkmaya başladılar..

Artık ruh mekânını buldu ve artık mekân ruhlaştı... Ve pek kısa zaman içinde bu ev, dâvaların dâvasına madde ölçüsüyle yatak ve kadro vazifesi görmeye başladı... Ve İslâm'ın azamet nuru yakında gökleri delecek... Kureyş nasibsizleri, nasibsiz âkıbetlerine terk edilecekler...

İmandan mahrumiyet işte kapkara durum, bu felâketli yolun sonu korkunç uçurum!

HİDÂYET ÇADIRI

Küfür ormanının içine hidâyet çadırının kazıkları çakıldı. Ezel kadar eski ve ebed kadar yeni din, Allah'ın Dini, kâinatı nura boğmaya devam ediyor. Bu manzara, Kureyşli nasibsizlere artık müthiş bir âfet gibi görünüyor.

Nihayet, Kureyş ileri gelenlerinden bir heyet kurdular. Heyet, gözleri kan çanağına dönmüş küfür fedailerinden bir grup... Doğru, Peygamberler Peygamberinin amcası ve hâmisi Ebû Tâlib'in karşısına çıktılar:

- Yâ Ebâ Tâlib, dediler; senin yeğenin, cedlerimizin dinine, ahlâkımıza, âdetlerimize, yaşayış tarzımıza tecavüz ediyor. Çaresi neyse düşün ve yerine getir!

Kureyş'in asiller asîli Ebu Tâlib, bu müracaata aldatıcı cevaplar verdi. Küfrün karanlık adamlarını başından savdı. Mukaddes yeğenini, varlığın tacını sonuna kadar himaye azminden hiçbir şey kaybetmedi...

Davet devam ediyor. Allah'ın Sevgilisi, topyekûn zaman ve mekânın ve bütün mahlûkatın Peygamberi, Rabbin risâletini tebliğde... Hidâyet çadırının altına sığınan sonsuzluk yolcuları pırıltılı izler çiziyor... İman çemberi günden güne genişliyor ve yeni yeni fedailer kazanıyor...

@KUTUPHANE_P_D_F

Allah Resulünün çevresinde birer hakikat incisi gibi dizilen sahâbîlerin başında yine Ebû Bekir (r.a.) var... İman ateşiyle tutuşturabildiği kimseleri bu merkeze çekiyor...

Fakat küfür, bir sırtlan gibi diş biliyor, kini, düşmanlığı günden güne artıyor. Ve yeni yeni tedbirler, tehditler...

Yine Ebu Talib'e başvurdular:

- Yeğenin bu dâvadan vazgeçmeyecek olursa çok şiddetli tedbirler almak zorunda kalacağız! Eğer O'nu dâvasından döndürmeyecek olursan, aramızda kanlı bir boğuşma patlayacaktır!

Şimdi Ebû Tâlib'in üstüne kâinat yıkılmıştı. Heyete ne cevap vereceğini bilemedi.. Dipsiz bir düşünceye daldı. Müşriklerin karanlık ağzı ardına kadar açıldı:

- Düşün ve neticeyi bildir!

Bütün İnsanlığa Allah Müjdesini Getirenin amcası Ebû Tâlib mahzun mahzun, düşünmekte...

BİRELDE GÜNEŞ, BİR ELDE AY

Ebû Tâlib, Müjdeciler Müjdecisi yeğeni ile...

Karşı karşıyalar:

- Evlâdım, Muhammed'im! Kendine ve ailene müthiş bir belâ getirmemen için sana bir ricada bulunacağım.

O, âlemlerin yaratılışına sebeb, varlıkların vücud hikmeti ve Allah Sevgilisi içinde kâinat dolu mânâ, sessiz.

- Bilirsin seni ne kadar severim, ricamı kabul et; bana kaldırabileceğimden ziyade yük yükleme!

O, yine sessiz.

- Kureyş büyükleri, eğer bu dâvadan vazgeçmeyecek olursan, aramızda kanlı bir boğuşma çıkacağını bildirdiler...

O, kâinat dolu mânâ, âlemlerin, yalnız O gelecek diye geldiği Âlemler Müjdecisi, hayal edilmez bir vekar, âlî bir heybet ve irade tavriyle cevap verdiler:

"Amca sen ne diyorsun?.. Vallahi Kureyş kavmi, benim sağ elime güneşi, sol elime de ay'ı verseler, ben de öleceğimi bilsem, yine bir an olsun dâvamdan vazgeçemem!"[8]

Gaye - insan ve ufuk - Peygamber, elâ gözleri iplik iplik yaş içinde; artık kendisini bırakmak zorunda görünen sevgili amcasının yanından ayrıldı...

@KUTUPHANE_P_D_F

Asil amca, boğazında hıçkırıklar düğüm düğüm, Allah'ın Sevgilisinin arkasından koştu, O'nu durdurdu, kendisine has edâsiyle haykırdı:

- Aziz yeğenim! Haydi git, dilediğin ve istediğin gibi dinini neşret! Allah üzerine söz veriyorum ki, ben seni hiç bir zor karşısında yalnız ve müdafaasız bırakmayacağım!

•••

Allah'ın bütün yeryüzünü ayaklarının altına ve bütün gökyüzünü de başının üstüne çekip kendisine topyekûn bağışladığı Gaye - insan ve ufuk - Peygamber ve O'nun karşısında fert fert dalâletini kusan bir insaniyet!.... Ve kanayan insan kafaları ve aklı kamaşan bir yığın kundakçı...

EZA

Bütün İnsanlığa Allah Müjdesini Getirene neler neler demediler ki...

O'na şâir, O'na mecnun, O'na sihirbaz, O'na büyücü dediler; olmadı. Kâ'be'de namaz kılarken üzerine, fezayı taşıyan mukaddes sırtına bir deve işkembesi koydular; olmadı.

Kapısına canavar biçiminde kandan izler çektiler, yoluna dikenler ve ısırganlar serptiler; yine olmadı.. Bütün insanlık O'na düşmandı. Bütün dünya O'nun karşısına dikilmişti.

O, hidâyet çadırı kurmuş bütün insanlığa haykırıyordu:

- Allah bir, ben de O'nun Resulüyüm!

Bu meydan okuyuşa küfür delileri, büsbütün çıldırdı.. Öfkeleri öyle kabardı, öyle şahlandı, öyle alevlendi ki, Allah'ın Âlemleri Kurtarmaya Gönderdiği En Büyük Kurtarıcı'yı Kâ'be'de ibâdet ederken yakaladılar; yanına yaklaştılar, putlara hücum etmesini şiddetle tenkid ettiler, gömleğine yapıştılar. O'nu, Varlığın Vücud Hikmetini boğmak istediler.

"**SIDDÎK**" lâkabının en sadık ifadesi, hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) yetişti.. Şimşek hızıyla araya girdi. Allah'ın Resulünü vücuduyla siperledi ve gökleri çatlatacak şekilde haykırdı:

- İnsanı, Rabbim Allah dediği için mi öldürmek istiyorsunuz?

Küfür delilerinin başına sanki dağ yıkıldı... Sıddîk-ı Ekber (r.a.), İnsanlık Tâcına hem dili ve hem eliyle yardım ediyordu...

@KUTUPHANE_P_D_F

BÜYÜK İNSAN

Bütün bu işler olup biterken Ebû Bekir (r.a.) de Allah Resulünün hep yanında. Cihanda en büyük "Sıddîkiyet ve teslimiyet" örneği büyük insan, malıyla, canıyla bu yola baş koymuş cemiyet plânında îmân ateşini alevlendirmekle meşgul...

Kureyş içinde kafa ve eda bakımından saygı çekenlerin en ileri safında hep O... Fazilette, adalette, hükümde, hikmette, cesarette, şecaatte, tedbirde, idarede, Kureyş'in en ulularından... Misilsiz servete sâhib, eşsiz cömert, her türlü saygıya, sevgiye lâyık...

Buna rağmen İslâm'ın çile devrinde o da yerini yurdunu bırakıp gitmek mecburiyetinde kalacak...

Peygamberler Peygamberinin coşkun şâiri Hassan bin Sabit (r.a.), Onu, Allah Resulünden sonra, îmanda, ihlâsta, ahlâk ve fazilette insanların en büyüğü olarak gösteriyor... Ve şöyle diyor:

- O, Peygamberden sonra, yaratılmışların en hayırlısı, Allah'tan en çok sakınan, insanların en adaletlisi, üzerine aldığı vazifeleri en iyi surette yerine getireni idi. Allah'ın Resulünden sonra, ikinci bir şahsiyetti. Meclisi, huzuru övülen bir zattı. Âlemin Fahrine inanan insanların ilki idi...

---

[7] 15-Hicr sûresi, âyet: 94

[8] İbn-i Hişam, Sîretün-Nebî, c.1, s.278

15-Hicr sûresi, âyet: 94

İbn-i Hişam, Sîretün-Nebî, c.1, s.278

"Amca sen ne diyorsun?.. Vallahi Kureyş kavmi, benim sağ elime güneşi, sol elime de ay'ı verseler, ben de öleceğimi bilsem, yine bir an olsun dâvamdan vazgeçemem!"

"Şimdi sen ne ile emr olunuyorsan (kafalarını çatlatırcasına) apaçık bildir. Müşriklere aldırış etme."

@KUTUPHANE_P_D_F

DOST

Nebîliğinden önce de Âlemlerin Efendisinin en sâdık dostuydu. İslâmiyetten sonra O'nun en aziz yoldaşı, en büyük sahâbîsi, en üstün gönüldaşı ve her yönden sırdaşı oldu...

Ondaki îman aşkına bakınız ki, kalbinde ve kesesinde nesi varsa İslâm yolunda harcadı.. Müslüman olduğu gün elindeki kırk bin dinarın otuz beş binini Allah için sadaka etti. Hicret zamanında - ileride tafsilâtla bildirileceği gibi - yalnız birkaç bin dinarı kalmıştı. Nihayet nesi var, nesi yoksa verdi.

Allah'ın Resulü buyuruyor:

"Sen (Ey Ebâ Bekir), cennetteki havuzda beraberimdesin ve benim mağara arkadaşımsın."[9]

ALLAH'A GİDEN BÜYÜK ÇİLE YOLU AÇILDI

Çileler ormanında İslâm, yollar diken diken... Yollar ezâ cefa dolu... Allah'ın Sevgilisi meydanlarda ne vakit tevhidi ihtar etse, kuduz kâfir Ebû Leheb yetişiyor ve karanlık ağzını açıp homurdanıyor:

- O'nun meramı, bizi babalarımızın dininden döndürmek.. Ey insanlar, inanmayın!...

Buna rağmen mukaddes İslâm, dudaklarda bestelerin en güzeli, nağmelerin en renklisi olmuş, bir an bile sendelemeden ilerliyor...

Ezelden ebede kadar ilerleyecek olan ilerliyor ve Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) bütün gücüyle Allah'ın Resulüne destek oluyor...

İman pırıltılarından gözü kamaşan küfür, bu sefer Müslümanların zayıflarına el attı. Onları kızgın kumlara yatırıp çıplak karınlarına koca koca taşlar oturttu; boğazlarına ip dolayıp vahşi hayvanlar gibi sokak sokak gezdirdi; cevap:

- Allah bir, Muhammed O'nun Resulü!...

Bu metanet karşısında donup kalan küfür yine hiçbir edebsizlikten geri durmuyor...

Küfür, büsbütün çıldırıyor... Çünkü bu selin önüne duramıyacağını anlıyor... İslâm, kükremiş bir sel gibi gürül gürül ilerliyor... Eğer bu

@KUTUPHANE_P_D_F

şimdiden durdurulmazsa, başta müşriklerin Mekke'si, bütün dünyayı dümdüz edeceğe benziyor... Bu coşkun selin önüne atılan kütük, çalı, çırpı, taş, kaya, bend ne yapabilir ki?.. Allah'ın nuru söner mi hiç?

Dağları getirip önüne yığsalar yine üstünden geçeceğini ihtar eden bir heybet... Bir ilâhî çağlayış ki, okyanusları kaynatacak güçte...

---

[9] Peygamberimizin dilinden dört halifesi.

"Sen (Ey Ebâ Bekir), cennetteki havuzda beraberimdesin ve benim mağara arkadaşımsın."

Peygamberimizin dilinden dört halifesi.

@KUTUPHANE_P_D_F

VE BAHADIRLAR
BAHADIRI HZ. HAMZA

Abdülmuttalib oğullarından bahadırlar bahadırı Hz. Hamza da alevlendi:

- Allah bir ve sen O'nun Resulüsün!...

Bu söz yok mu? Demiri mum gibi eritiyor. Hamza; Allah Resulünün amcası, Kureyş'in asîllerinden, pehlivan, bahadır, yiğit, dev gibi bir adam...

Şimdi O'na nasıl pençe takıp, nasıl ,ezâ edebilecekler?

Kureyş'in küfür hummasına tutulmuş alık adamları Hamza'nın da Müslüman olduğunu görünce bütün ümitlerini yitirdiler.. Bu iş Kureyş'e çok ağır geldi.

Şöyle oldu :

Bir gün, küfür delisi Ebû Cehil, önünden geçtiği Peygamberler Peygamberine edebsizce hakaret etti. Hiçbir cevap alamadı... Hâdiseyi gören bir cariye, o sırada, tepeden tırnağa silâhlı, avdan dönmekte olan bahadırlar bahadırı Hamza'ya Ebû Cehil'in edebsizliğini anlattı.. Yeğenine yapılan hakareti hazmedemeyen Hamza'nın akrabalık damarı kabardı. Hemen Ebû Cehil'in yanına koştu, yakasından tuttu, elindeki ok yayını, küfür delisinin îmansız başına indirdi. Kâfirin îmansız kafası delindi.

Hamza'nın büsbütün öfkelenip Müslüman oluvermesinden korktuğu için mukabelede bulunmadılar. Hamza doğru, insanoğluna Allah müjdesini getiren yeğenine gitti, anlattı ve dedi:

- Sana hakaret edenin kafasını kırdım. Memnun ve müteselli ol!

Kâinatın Efendisinden şu cevabı aldı:

- Ben ancak senin Müslüman olmanla memnun ve müteselli olabilirim!

Rabbin risâletini tebliğden başka bir muradı olmayan Resuller Serverinin bu ihtarı üzerine Hamza'da ânî bir infilâk:

- Allah bir ve sen O'nun Resulüsün!...

@KUTUPHANE_P_D_F

Hamza'nın da ellerinden çıktığını gören kan çanağına dönmüş küfür gözleri şaşkınlık içinde... Çarelerin çaresini arıyor, fakat heyhat, bu İslâm selini durdurmanın imkânı yok artık...

Şimdi Kureyş, başını ellerinin içine almış, hayâl âleminin ötesindeki çarelere kadar düşünüyor...

•••

Küfrün başı Ebu Cehil, Hz. Hamza'nın Allah Resulünün safına geçtiğini gördükten sonra büsbütün afallayan Kureyş ileri gelenlerini toplayıp köpürdü:

- İslâm'ın cereyanını ve îman dâvasını durdurabilmek için Muhammed'i öldürmekten başka çâre kalmamıştır. Bu mühim işi her kim üzerine alırsa kendisine yüz deve ve kırk bin akça verilecektir!

Kureyş'in en büyük kılıç ve kalem şövalyelerinden Hattâb oğlu Ömer atıldı:

- Bu işi Hattâb oğlundan başka kimse yapamaz! Bir alkıştır koptu.. Şak, şak, şakkk!...

Ve hep bir ağızdan haykırış:

- Haydi Ömer, görelim seni!

ÖMER MÜSLÜMAN OLUYOR[10]

Ömer öyle sert ve celalli bir ruha sahip ki, gölgesinden bile korkuyorlar. Ömer, âh Ömer! Nâr devşirmeğe gittiğinin farkında değil...

Bir heybet, bir celâdet, belinde kılıcı, yüzünde damar damar gazap, gönlünde hizip hizip kin, Mekke sokaklarında yol alıyor Ömer...

Sokakta, Müslümanlığını gizli tutan birine rastladı:

- Nereye böyle öfkeli öfkeli, yâ Ömer?

- Kureyşi alçaltan ve dinlerini bozan Muhammed'i öldürmeğe!....

Ve Ömer gidiyor; gidiyor ama, ruhundaki oluşların oluşuna gidiyor ve o da İslâm'a can atıyor... Ömer'in Müslüman olmasıyle Müslümanlar saadetten uçuyorlar, kâfirler de kin ve hased ateşiyle yanıyorlar...

Hz. Ebû Bekir (r.a.) koşup Ömer'i tebrik ediyor ve bütün sahâbîler tekbir sesleriyle gökleri inletiyor:

- Allahü Ekber, Allahü Ekber!

MUHAMMED'in (s.a.v.) DİNİNDE

@KUTUPHANE_P_D_F

Bu tekbir o kadar candan, o kadar vecdile, o kadar iştiyakla alındı ki, bütün Mekke allak bullak oldu... Kâ'be'de toplu bulunan Kureyş,

- Ömer Müslüman oldu! diye çığlığı bastılar..

•••

Ömer, bir fırtına... Ömer, bir gazab...

Dışarıya fırladı... Müslümanlığını haykırmak ve Kureyş nasibsizlerini deli etmek istiyordu. Kureyş müşriklerinin toplu bulunduğu yere kadar geldi... Bir kâfir seslendi:

- Ey Kureyşliler! Ömer, Muhammed'in dinine kayıyor, haberiniz var mı?

Ömer, gök gibi gürledi:

- Yalan söylüyor. Ben Muhammed'in (s.a.v.) dinine kaymıyorum, girdim! Ömer bütün varlığıyle Müslümandır, öğrenin!...

Küfür kuduzları, hep birden Ömer'in üstüne çullandılar. Ömer kılıcını çekip tam kanlı bir boğuşma kopacağı anda bir kaç kişi atıldı, kavga önlendi...

Ömer, kırkıncı Müslüman.. Hem ne Müslüman!...

"Allah'a gizli ibâdet olmaz!" diye direten de O! Ve bundan sonra namazlar da açıkta kılınıyor...

---

[10] Hâşiye: Hz. Ömer'in nasıl müslüman olduğunu aynı serinin ikinci kitabı olan "Hak ve Adalet Güneşi Hz. Ömer" isimli eserimizden tam olarak okuyabilirsiniz!..

Hâşiye: Hz. Ömer'in nasıl müslüman olduğunu aynı serinin ikinci kitabı olan "Hak ve Adalet Güneşi Hz. Ömer" isimli eserimizden tam olarak okuyabilirsiniz!..

ÖMER MÜSLÜMAN OLUYOR

@KUTUPHANE_P_D_F

MUKADDES DÂVANIN MUKADDES ÇİLESİ

Nûr yangınının kâinat bacasında tütmeye başladığından beri çekilen çileler bir türlü son bulmuyordu. Küfür delileri, Allah'ın Sevgilisine, Hazret-i Ebû Bekir'e (r.a.) ve ileri gelen şahsiyetlere pek fazla bir şey yapamıyordu. Buna mukabil tırnaklarını müdafaasız insanların boğazlarına geçirmekte sırtlanları da geçmişti.

Şimdi bahadırlar bahadırı Hazret-i Hamza (r.a.) ve Hazret-i Ömer'in (r.a.) Müslüman oluşlarından bir yıl evveline göz atalım...

Kureyş... Vicdanı nasırlı, kalbi taş, gözü kan çanağı.. İslâm'ın amansız düşmanı...

Mukaddes İslâm'a gönül veren nur yolcularını Allah'ın Dininden döndürmek, mankafalı putlara taptırmak için ne çârelere başvurmadı ki...

Kur'an âb-ı hayâtından ölümsüzlük iksîri içen Ammâr ibni Yâsir'in mü'mine annesini tepeden tırnağa didiklediler. Küfrün sefil başı Ebû Cehil, ulvî kadının başına bir kılıç indirdi ve onu cansız yere serdi.

Müslümanlıkta ilk mazlum ve şehid kadın... Her zerresi bir îman volkanı olan Müslüman kadın, küfür devlerinin karşısına çıkıp, en taşkın cezbe haliyle haykırmıştı:

- Hamd ederim Allah'a ki, Müslümanım!...

İmânın böylesi...

Mekke meydanları, ateş deryası, ölüm kusan alevler... Ve bu meydanlarda sırtlarına, çıplak ten üzerine demir zırhlar geçirilmiş açıkta bekletilen nice masum insanlar... Sadece îmanları yüzünden çektikleri çile... Karşılarında bütün Kureyş kâfirleri; tekme, tokat, tükürük, küfür, kahkaha, şak şak...

Mü'minlerin îmanlı yüzünde derin bir tevekkül, teslimiyet, huzur ve emniyet... Allah'a inanmanın verdiği büyük güç....

Dönen yok...

Nûra koşan koşana...

@KUTUPHANE_P_D_F

“İmandır o cevher ki ilâhî ne büyüktür,
İmansız olan paslı yürek sinede yüktür!”

•••

Bilâl, büyük Bilâl, büyük sahabî... Büyük insan, ilk Müslümanlardan Bilâl-i Habeşî (r.a.)

Habeş illerinden gelmiş mü’min köle...

Metanetiyle küfrü çıldırtan îman devi... Boğazında ip, Mekke çocuklarının elinde, dağdan indirilmiş ve boynuna halka takılmış vahşî bir canavar gibi köşe bucak dolaştırılıyor...

Öyle zulüm, öyle işkence, öyle ezâ ki, boynunu ip kesiyor, gürül gürül kanlar akıyor; fakat ağzından yalnız şu kelimeler dökülüyor:

- Allahü ahad, Allahü ahad! Allah birdir, Allah birdir!

Bu manzara, bu metanet, bu îman!...

Ve bu manzaradaki ulvîlik!...

Allah yolunda çekilen mukaddes çilenin heybeti!...

•••

Bir gün de onu bir vadiye götürüyorlar. Göğsüne kocaman bir taş koyup sırt üstü yatırıyorlar... Güneş bir yanardağ gibi ortalığı kavuruyor. Kuduz kâfir Ümeyye bin Halef’in elinde bir kamçı, Bilâl’in o zayıf vücuduna yüz sopa vuruyor. Ve arkasından karanlık ağzını açıp soruyor :

- Muhammed’in dininden dönecek misin?

Bilâl’in vücudundan kanlar akıyor ve gök gibi gürlüyor:

- Allah bir!... Allah bir!...

Ve küfür delisi donup kalıyor...

Yine bir gün zâlim adam, Bilâl’in göğsüne dağ gibi bir taş koymuş, çıplak vücudunu kumlara yatırmış elinde kamçı vuruyor, vuruyordu...

Cihanda en büyük sıddikiyet ve teslimiyet örneği Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) yetişti:

- Ey Allah’tan korkmaz adam, dedi; bu zavallıya nedir ettiğin? O’nu senin zulmünden kurtarıyorum, al paranı da ver Bilâl’i...

Bilâl’i alıp âzâd ediyor. Artık Bilâl’e kolay kolay el süremiyorlar.

Bundan böyle nerede, işkence edilen köle ve cariyeden biri varsa, büyükler büyüğü Ebû Bekir (r.a.) orada. Hemen bedelini verip satın alıyor ve derhâl âzâd ediyor.

@KUTUPHANE_P_D_F

Çölün kumu, bütün taşı, bütün toprağı tek tek gözyaşı şişesi olsa, Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) in kalbindeki rikkati toplayabilir mi?

Kâinatın Efendisi onun hakkında:

“Allah, Ebû Bekir’e merhamet etsin, bana kızını nikahladı, beni hicret memleketine (Medine’ye) götürdü ve malından da Bilâl’i âzâd etti. İslâmda, onun malının bana verdiği faydayı hiçbir mal vermedi.” buyurdular. Malı, canı, varlığı, her şeyi O’nun yolunda fedâ...

@KUTUPHANE_P_D_F

EN BÜYÜK RİKKAT VE MERHAMET MÂDENİ

Mekke müşriklerinin mukaddes İslâm'ın azamet nurunu söndürmek için başvurmadıkları çare yok. Küfür, her oyunu denedi, her yere elini uzattı, her masuma pençesini taktı. Zulüm ve işkence o kadar şiddetlendi ki, Habeş illerine bir hicret zarureti doğdu.

En büyük rikkat ve merhamet mâdeni Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) de Habeşistan'a gitmek niyetiyle Mekke'den çıktı... Biraz ilerleyince Habeşistan'a gitmekten vazgeçti. Bulunduğu yerde Malik adlı adamın evinde misafir oldu. Ve evin kapısı önüne bir yer yapıp orada namaz kılmaya başladı.

Büyük îman ve ulviyet çağlayanı namaz kılarken hep ağlıyor, gözlerinden yaşlar boşanıyordu. Müşriklerin ne kadar kadın, çoluk çocuk, ihtiyarı varsa, halka halka olup Ebû Bekir (r.a.) hazretlerini seyrediyorlardı.

Kureyş'in kuduz kâfirleri Sıddîk-ı Ekber'in bu hâlini öğrenip ev sahibi Mâlik'e haber uçurdular.

- Ebû Bekir'in açıkta namaz kılmasına razı değiliz! Kadınlarımız ve çocuklarımız onu seyrede seyrede İslâm'a yanaşabilirler. Eğer namaz kılacaksa senin evinde, kapalı yerde kılsın! Kabul etmeyecek olursa senin evini bıraksın, gitsin!

Mâlik bu sözleri Sıddîk-ı Ekber'e söyleyince büyükler büyüğü, Allah'a teslimiyetin misalsiz örneği haykırdı:

- Ben senin konukluğundan ve komşuluğundan ayrılıyorum. Allah'ın konukluğuna ve komşuluğuna gidiyorum!...

Ve İnsanlık Tacının yanına döndü.

Çile, çile, çile... Fakat nur yangını da bütün kâinatı sarmak üzere. Yangın devam ediyor...

İnsanlık gölüne îman çeşmesinden borular bağlanacak ve hidâyet damlaları gönül gölüne pıt pıt düşecek, kuruyan gönül dudakları inayet serinliğine kavuşacak...

Kâfirler istemese de Allah'ın Nûru sönmeyecek...

@KUTUPHANE_P_D_F

Mİ'RAC

Kâinatın Efendisinin yükseklikler âlemine urûc etmesi... Derece derece ötelerin sırlarına ermesi... Peygamberler Peygamberinin Allah'ın kutlu dâvetine icabeti... İşte nurdan harflerle mahyalandırılacak hakikat bu...

Allah'ın Sevgilisi Kâ'be'nin "**Hâtim**" denilen yerinde ibâdet ediyorken Cibril Aleyhisselâm geldi, Varlık Nûrunun göğsünü yardı ve Kalb-i Muhammedî'yi içi nur ve hikmet dolu bir altın tasda yıkadı ve tekrar yerine koydu. Sonra beraberinde getirdiği "**Burak**" isimli bineğe bindirip yücelikler âlemine götürdü.

Birinci kat göğün kapısına varıp vurdular, bir ses geldi:

- Kimsiniz?
- Cebrâilim!
- Yanındaki kim?
- Muhammed Mustafa (s.a.v.)
- Muhammed Resul oldu mu?
- Evet...
- Buyurun öyleyse. Hoş geldi, safa geldi. Ve gök kapısı açılıyor...

Cibrîl ve beraberindeki Kutlu Yolcu, bütün gök kapılarını böylece geçtiler. Nihayet kâinat hududu denilen "**Sidretü'l-Müntehâ**"ya vardılar. Bu noktada Cebrail, en küçük mesafe ölçüsüyle dahi ilerisine imkân görmeyen bir haşyet edâsiyle durdu!...

Allah'ın Resulü buyurdular:

- Ey Allah'ın vahyini hâmil olan Cebrail, ileri yürü. Seni ne kadar ihlâs ile sevdiğimi bilirsin. Niçin bana arkadaş olmaktan vazgeçtin?

- Ey Allah'ın Resulü; artık mecalim kalmadı, buradan bir kıl ucu kadar ileriye gidersem tecellî-i ilâhi ziyası beni yakar, kül olurum!

Cihan Peygamberi Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.), kendisini tek başına nur deryasının içine bırakıp geçiyor ve Cenâb-ı Ehad'e vasıl oluyor.

@KUTUPHANE_P_D_F

Meleğe verilmeyip insana verilen sonsuz sır... İlâhî visal anahtarı... Hiçbir yaradılmışa nasib olmayan ilâhî vuslat...

“Serapa nur olur gönlüm, anarken ben, o mi’râcı,
Beyân etmek değil hattâ, tasavvurlar kimin harcı?”

EN ULU PEYGAMBER

Mi’rac’da bütün Peygamberler O’nun arkasında namaz kıldılar ve Allah Resulünün üstünlüğünü takdir ettiler. Gidişte ve dönüşte daha nice nice acîb tecelliler zuhur etti.

Mi’rac gecesinin kutlu sabahı, Allah’ın Sevgilisi, topyekûn zaman ve mekânın ve bütün mahlûkatın Peygamberi, “**İSRÂ**”yı haber verdiler. Dinleyenlerde hayret ve dehşet... Hem nasıl dehşet?... Işığı milyarlarca senede gelen bir feza noktası ile dünya arasındaki boşlukta yuvarlanır gibi bir şey. İmân ehlinin gönül dudaklarından dökülen tek cümle şu:

- **Doğrudur**!

Bu müthiş haber, dalga dalga Mekke’yi tuttu. Küfür kuduzlarının kanlı gözleri ardına kadar açık... Henüz teslimiyet sırlarının en büyük dehâsı, hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir’in (r.a.) haberi yok... Müşrikler koştular ona... Kapısını güm güm! yumrukladılar:

- Ne istiyorsunuz?

- Dinle yâ Ebâ Bekir! Şimdi de semavi bir at üzerinde Mekke’den Kudüs’e uçtuğunu, oradan da kat kat göklere yükseldiğini, derece derece bütün peygamberleri gördüğünü, melekler âlemini dolaştığını, cenneti, cehennemi seyrettiğini, ilâhî esrarın ufkuna vardığını ve Allah’ın huzuruna çıktığını iddia ediyor. Buna da mı evet diyeceksin?

Cihanda en büyük sıddikiyet ve teslimiyet örneği Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) tesbit ve tahkiki akla mahsus olmayan bu harikuladelikleri dinledikten sonra sordu :

- Bunları söyleyen kim?

- O, Abdullah’ın oğlu Muhammed! (s.a.v.)

- O mu, söyleyen, O mu?

- Tâ kendisi!... Evet, evet, O!...

- O söylediyse doğrudur!...

Müşrikler bu sefer büsbütün donup kaldı. Arkalarına bakamadan oradan sıvıştılar...

@KUTUPHANE_P_D_F

●●●

İşte, insana durup dururken “Sıddîk-ı Ekber” demezler... Cihan Sıddîkının bu ölçüsü ebedî metod...

- O söylediyse doğrudur!...

Allah, her kime Hz. Ebû Bekir’in (r.a.) ruhundan bir zerre ihsan etmişse o kul ebediyyen mes’ut olmuştur...

PEYGAMBER HUZURUNDA

Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), ruhunu saran ilâhî heyecanla hemen Allah Resulünün huzuruna geldi. Vaktiyle kendisinin görüp de O’nun görmediğini bildiği “**Beytü’l-Mukades**”i Allah’ın Resulünden nokta nokta, çizgi çizgi dinledi ve hayran hayran mırıldandı:

- Hepsi doğru, ey Allah’ın Resulü; hepsi doğru!...

Muhammed (s.a.v.) ümmetinin sahâbîlerden sonra en büyüklerinden olan, ikibin yılının müceddidi İmam-ı Rabbânî Hazretleri, Cihan Sıddîkı Ebû Bekir’e (r.a.) ait “**Doğrulayıcı**” sıfatını derecelerin en üstünde görür ve nasıl, bir Peygamberin nübüvveti, kendi öz velayetinden üstünse, Ebû Bekir’in (r.a.) de makamını, veliliğin nebîlik yönünde çıkabileceği en yüksek derece olarak kaydeder... Ve buyurur ki:

- Velilik makamından üstün olan “**Sıddîkiyet**” mertebesi, bâtın irfanının şerîate mutlak uygunluğunu belirtir Bu makamın üstünde yalnız Nübüvvet vardır. Allah’ın Sevgilisi, Salât ve Selâmın Sahibi, nihayetsiz Olan Mülkün Seyyidi Cenâb-ı Muhammed’e (s.a.v.) vahy yolu ile gelen ilim, Sıddîk-ı Ekber’e ilham vasıtasiyle açılmıştır. Bu makamdan aşağı her derecede ise bir parça manevî “sekr” sarhoşluk daima mevcuttur. Tam ve kâmil ayıklık, tam ve kâmil muvazene, tam ve kâmil eriş ve oluş, yalnız “**Sıddîkiyet**” makamındadır.

LÂKAP

İmanlı bir şâir, Cihan Sıddîkı için şöyle der:

“Senden başka hiçbir muhacirin ismi değiştirilmemişken, sen, “Sıddîk” sıfatiyle lâkaplandırıldın! Allah da şâhid ki, sen Bedir gününde Allah Resulünün yoldaşı ve arkadaşı ve İslâm’da herkesin evveli ve başısın!”

●●●

@KUTUPHANE_P_D_F

Peygamberler Peygamberi buyuruyor: İsrâ gecesinde Cebrail'e dedim ki:

- Gerçekten kavmim beni tasdik etmez.

O şöyle dedi:

- Ebû Bekir seni tasdik eder; o Sıddîkdır...

YÜCE AHLÂKLI

İslâm ile şereflenmeden evvel de kötülüklerden sakınmayı bildi. Pırlanta gibi bir ahlâkı vardı. Şarabı, küfür devrinde bile içmedi.

Bir gün muazzez sahâbîler toplanmışlar tatlı tatlı sohbet ediyorlardı. Cihan Sıddîkına sordular:

- Yâ Ebâ Bekr! Hayatında hiç şarap içmedin mi?
- Allah'a sığınırım böyle bir halden...
- Nasıl olur o devirde hiç içmemek?
- Ben öteden beri ırz ve namusunu savunan ve mürüvvetini koruyanlardanım. İçki içen, kendinden geçip, ırzını da, mürüvvetini de kaybeder.

Sıddîk-ı Ekberin bu sözlerini duyan Allah'ın Resulü üç kere buyurdular:

"Ebû Bekir doğru söyledi! Ebû Bekir doğru söyledi! Ebû Bekir doğru söyledi!"

•••

Peygamber şâiri Hassan bin Sabit (r.a.), O'nu, Kâinatın Efendisinden sonra îmanda, amelde, ihlâsta ve ahlâkta insanların en büyüğü olarak gösteriyor..

Hiç şüphe yok ki, sahâbîlerin en büyüğü, en hayırlısı, en faziletlisi, en merhametlisi, en olgunu, en bilgilisi, en hislisi, en derini, en incesi Hazret-i Ebû Bekir'dir (r.a.). İyi ahlâkın ve ulvi ruhun kaç şube ve sıfatı varsa hepsi onda mevcud...

Allah'ın Resulü buyuruyor:

"Göğe (Mi'rac'a) çıkarıldım. Uğradığım her gökte ismimin yazılmış olduğunu buldum: Muhammedün Resûlüllah ve Ebû Bekir-is Sıddîk halefimdir."[11]

•••

Nûr devrinde bir gündü. Kâinatın Efendisi sahâbîlerine sordular:

- Bugün sizden kim oruçlu?

@KUTUPHANE_P_D_F

Hazret-i Ebû Bekir atıldı:
- Ben, ey Allah'ın Resulü!
- Bugün sizden kim bir cenazeyi takip etti?
- Ben...
- Bugün sizden kim bir fakiri doyurdu?
- Ben...
- Bugün sizden kim bir hastayı ziyaret etti?
- Ben...
Varlığın Nûru hayâl üstü bir gülümseyişle dediler ki:
- Bu işler kimde toplanırsa, muhakkak o cennete girer.

•••

Yine öyle saâdetli bir gündü. Allah'ın Resulü dediler ki:
- Cenâb-ı Allah, ümmetimden dört yüz bin kişiyi cennete koymayı bana vadetti.
Hilm âlemi yüce Sıddîk:
- Ey Allah'ın Resulü, dedi; bize ilâve et. Allah'ın Sevgilisi, mukaddes avuçlarını topladı ve:
- Şu kadar daha, buyurdu.
- Bize ilâve et, ey Allah'ın Resulü!
- Şu kadar daha...
Bütün faziletler, aynı günde toplananlarla beraber, Hazret-i Ebû Bekir'e bağlı... Hak ve adalet güneşi Hazret-i Ömer'e sorarsanız, "Hiç bir hayır yoktur ki, onda en ileri, Hazret-i Ebû Bekir olmasın!..."

•••

Ezelden ebede kadar bir gün, evvelki dünün ve bir gün sonraki yarının Peygamberi:
"Ey itmi'nâne ermiş nefis, dön Rabbine, sen O'ndan râzı, O senden râzı olarak." mealindeki âyeti okudular.
Rikkat ve merhamet mâdeni Hazret-i Ebû Bekir:
- Ey Allah'ın Resulü, dedi; bu âyet ne hoş, ne güzel!
- Evet, yâ Ebâ Bekir, ölüm ânında melek sana bu âyeti okuyacaktır...
Sıddîk-ı Ekber saadetinden uçacak gibi oldu ve gözlerinden şebnem damlaları gibi yaşlar döküldü...

•••

İlim güneşi ve Allah'ın yenilmez aslanı Hazret-i Ali (r.a.):

@KUTUPHANE_P_D_F

- Nefsimi kudret elinde tutan Allah'a yemîn ederim ki ne zaman bir hayırda yarışmaya kalksak, Ebû Bekir hepimizi geçerdi...

Evet, o öyle bir din büyüğü idi ki, bütün ömrünce ağladı, titredi, korktu, düşündü, ürperdi, içlendi ve acıdı...

Ondaki rikkat, ondaki merhamet, ondaki derinlik, ondaki hislilik... Bir gün şöyle dedi:

- Nerde, gençlikleriyle öğünen o aydın yüzlü güzeller?.. Beldeler kurup etraflarına sur çeken hükümdarlar nerede? Zaman üzerlerinden geçince köklerinden sarsılarak mezar karanlığına doldular...

Haydi çabuk, çabuk!...

•••

Hayret! Azabdan korkup da kendine sahip olmayana!... Hayret! Sevab ümid edip de amel işlemeyene!...

Îmanın billûrlaşmış nurdan âbidesi Hazret-i Ömer (r.a.), bir gün, Hazret-i Ebu Bekir'in eli ile dilini çekip uzattığını gördü ve hayretler içinde sordu :

- Ne yapıyorsun, yâ Ebâ Bekir?

Şu cevabı aldı :

- Başıma gelenler hep bunun yüzünden gelmiştir. Zîra ben Resuller Serverinden duydum, şöyle buyurdular:

"Vücudun her parçası ehemmiyetine binâen Allah'a şikâyet eder."

İşte O'nun ömür günleri böyle geçiyordu. Ömür ırmağını kevserleştirip cennet gölüne akıtmak kolay mı?

---

[11] Peygamberimizin dilinden dört halifesi.

Peygamberimizin dilinden dört halifesi.

"Göğe (Mi'rac'a) çıkarıldım. Uğradığım her gökte ismimin yazılmış olduğunu buldum: Muhammedün Resûlüllah ve Ebû Bekir-is Sıddîk halefimdir."

@KUTUPHANE_P_D_F

HİCRET

Kureyş'in bitmez tükenmez hıncı ve Müslümanların çektiği mukaddes çile... Sırf îman ve inançları yüzünden yerlerini yurtlarını terk eden nice îman arslanı... İki defa girişilen Habeşistan hicretinden sonra yol, Medine'ye doğru yön belirtmeye başladı. Yüce Rabbimizden küfre silâhla mukabele etmek emri geldi. Böyle olunca da, içinden fethedilemeyen merkezi, dışından düşürmek üzere muhite çıkmak ve oradan kuşatmak gerekiyordu.

Allah'ın Sevgilisi, Mekkeli sahâbîlerine emir buyurdular:

- Teker teker, üçer beşer, Medine'ye göç etmeye başlayınız!

Öncüler harekete başladı.

Artık bir çığır açılıyor ve bütün kâinatı tutuşturacak olan nur yangını kâinat, bacasında haşmetle tütüyor.

İlk önce Ebû Seleme gitti. Medinelilerin biy'atinden bir yıl evvel...

Onun peşinden Âmir İbn-i Rebia ve zevcesi Leylâ gitti. Onları da Abdullah İbn-i Cahş takip etti.

Derken bölük bölük sahabî Hazret-i Ömer ve yakınları... Hazret-i Osman ve Habeşistan'dan dönen niceleri yola düştüler...

Muhteşem büyük Hazret-i Ömer (r.a.) yine muhteşemliğini gösterdi. Herkes gizlice çıkıp gittiği halde, o belinde kılıç ve elinde ok, hareketinden evvel Kâ'be'yi tavafa gitti, yedi kere tavaf etti ve oradaki mankafalı kâfirlere şöyle haykırdı:

- İşte ben gidiyorum! Anasını ağlatmak, karısını kocasız ve çocuğunu babasız bırakmak isteyenler şu vadiye doğru peşimden gelsin!

Kim gelebilir ki?

Ve heybetle yürüyüp gitti... Müşrikler arkasından aptal aptal baktılar...

Şimdi Mekke ile Medine arasında, develerin ayak izlerinden, dalgalı, kıvrım kıvrım bir yol... Bu yolu, kâinat çapındaki büyük kurtuluş hareketinin pırıltılı erleri, Allah Resulünün Mekkeli

@KUTUPHANE_P_D_F

sahâbîleri, tevhid muhacirleri açmıştır. Yol ki, hem ne yol, ebedler boyu uzanan ebedî kurtuluş yolu...

Mes'ud olur o kimse, bir Allah'a îman var,
İmansız gönüllerde yığın yığın hüsran var.

•••

Mekke'de, Kâinatın Efendisinin yanında, en büyük dostu Sıddîk-ı Ekber ve Hazret-i Ali'den başka kimsecikler kalmadı.

Cihan Sıddîk'ı, Allah Resulüne rica etti:

- Anam babam sana fedâ olsun ey Allah'ın Resulü! Bana da izin ver, gideyim!

Allah'ın Sevgilisi buyurdular:

- Katlan yâ Ebâ Bekr; Allah'tan niyazım o ki, seni bana yoldaş etsin.

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) başına inen gökler dolusu devlet altında, ulvî başını eğdi, tek kelime söylemedi. Bu büyük tecelli için gönlü köpük köpük dalgalandı...

•••

Kuduz kâfirler bir araya toplandı. Saatlerce çekiştiler. Göz göre göre bu kadar Müslümanı bırakmak doğru muydu? Yarın büyük bir kuvvet olup tepemize çullanmayacakları ne malûm...

Ve karar:

- Artık ne pahasına olursa olsun, Muhammed'i (s.a.v.) öldürmeliyiz!

Plân tamam... Gece Varlık Nûrunun evine gidecekler ve onu uykuda öldürecekler. Bir sürü küfür delisi bu vazifeyi üstüne aldı. Güya Âlemlerin Tâcını paramparça edecekler.

•••

Bütün insanlığa Kur'an âb-ı hayâtını sunan Allah'ın Resulü her şey'i çizgisi çizgisine biliyor; yatağına yatmadı. Orada büyük şecaat ve celâdet çağlayanı Hazret-i Ali'yi (k.v.) yatırdı ve bir köşede "**Yâsîn**" sûresini okumaya başladı:

"Biz onların önlerine ve arkalarına perde çektik ve anlayışlarını kör ettik. Ve işte görmezler."[12]

Bu âyeti sonuna kadar okudular ve ayağa kalktılar, kapıyı araladılar dışarı süzüldüler.

@KUTUPHANE_P_D_F

Zifiri karanlık ve karanlıkta gölgeler, kalblerinde âyet, yerden bir avuç toprak alıp küfür delilerinin üstüne serptiler. Yürüdüler. Ne gören var, ne hisseden.. Basîretleri tamamen bağlanmıştır.

•••

Varlığın Sebebi Olan Peygamber, gönüllerinde ve kalblerinde tazarru ve niyazlar yoluna devam ediyor.

Âlemler müjdecisi bir nur hüzmesi hâlinde oradan uzaklaştılar...

Beri tarafta kâfirler birdenbire, içeriye girmeye cesaret edemeyip biraz daha vaktin geçmesini, ortalığın pırıldamasını ve yatakta uyuduğunu farz ettikleri Kâinatın Efendisinin uyanmasını beklediler.

Öyle bir bekleyiş ki, nefes almaya bile korkuyorlar, fısıltı bile çıkaramadan bekliyorlar...

Uzaktan, kendileri gibi nasibsizin biri göründü. Küt küt yürüyerek geldi, bekleyenlerin önünde durdu:

- Ey ahbablar ne bu hâliniz? Kimi bekliyorsunuz?
- Sus, yahu sus, dediler; sonra bizi duyar!
- Ne duyulacak, ne de duyulmayacak bir şey yok! Siz söyleyin hele, ne bekliyorsunuz?
- Muhammed'i (s.a.v.) gözetliyoruz! Vakti gelince eve girip işini bitireceğiz!

Adam bir kahkaha attı ki, onun kahkahalarından şimşekler çakmaya başladı!

- A sersemler!... O sizin hâlâ gözetlediğiniz, çoktan çıkıp gitti! Siz ayakta uyuyun! Bu ne mankafalık böyle?

Bunun üzerine küfür delileri hep birden yıldırım gibi içeriye daldılar... İnsanlık Tâcı Hazret-i Ahmed'in (s.a.v.) yatağında bir vücut... Ellerinde kılıç, süngü, kama, ok, örtüyü çekiverdiler:

Ateş parçası delikanlı Hazret-i Ali (k.v.), îmanın billur âvîzesi Hazret-i Ali (k.v.) mahmur gözlerini oğuşturuyor:

- Ne arıyorsunuz?
- O'nu, Efendini!
- O çoktan çıkıp gitti!
- Nasıl olur?
- Oldu işte!
- Peki nereye gitti?
- Bilmiyorum!
- Söyle yâ Ali!

@KUTUPHANE_P_D_F

- Bilmediğimi söylemedim mi?
- Olsun, sen yine doğrusunu de!
- Doğrusu bu!

Gözleri kan çanağına dönmüş suikastçılar ok gibi kapı istikametinde sokağa ve karanlığa saplandılar.

•••

Bütün insanoğluna Allah Müjdesini Getiren Resuller Serveri, hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir Sıddîk'ın (r.a.) kapısında... Cihan Sıddîk'ı, Allah'ın Sevgilisinin bu şereflendirişi karşısında, hayrette... Gönlü köpük köpük, yüzü pırıl pırıl:

- Anam babam sana feda olsun, buyurun ey Allah'ın Resulü!

Âlemin Fahrinin dudaklarında cennet tebessümleri, buyurdular:

- Medine'ye göç emri verildi, yâ Ebâ Bekir, gidiyorum!
- Ben de beraber miyim, ey Allah'ın Resulü?
- Evet, yâ Ebâ Bekir!

Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) başına inen bu gökler dolusu devlet altına saadetinden uçuyor ve haykırıyor:

- Ey Allah'ın Resulü! Binilecek iki devem var. Biri senin biri benim!...

Cihan Sıddîkının nice hediyelerini kabul etmiş olan Varlık Nûru, bu defa, hicreti nefsiyle ve malıyla tamamlamak gayesiyle bedel karşılığında satın aldılar...

•••

Cihanda en büyük sıddîkiyet ve teslimiyet örneği Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) müstesna kızı, ileride Peygamber zevceleri arasında en müstesnası Hazret-i Âişe'yi (r.a.) çağırdı:

- Ya Âişe! Yol eşyamızı hazırlayın!

•••

İffet ve ismet sadefi Hazret-i Âişe'den (r.a.) öğreniyoruz:

"Aceleyle, giyeceklerini hazırladık. Yiyeceklerini de bir torbaya doldurup ağzını bağladık. Kâinatın efendisi parayla bir kılavuz tuttular, develeri ve eşyayı ona teslim ettiler. Amr isimli hizmetçilerini de beraber aldılar. Bunlara deniz tarafından gidip istikamet belli etmemelerini, dolambaçlı kavisler çizerek izleri karıştırmalarını ve üç gün sonra Sevr dağındaki mağaranın önünde bulunmalarını emrettiler. Kılavuz ve hizmetçi develerle

@KUTUPHANE_P_D_F

gitti. Kendileri de babamla dosdoğru Sevr dağındaki mağaraya yollandılar...”

---

[12] Yâsin sûresi, âyet: 9.
“Biz onların önlerine ve arkalarına perde çektik ve anlayışlarını kör ettik. Ve işte görmezler.”
Yâsin sûresi, âyet: 9.

@KUTUPHANE_P_D_F

HİCRET VE ÖTESİ
MUKADDES YOLCULUK

Güneş ufuktan görünür görünmez Mekke çalkanmaya başladı. Bir uğultu bir uğultu ki sormayın.. Küme küme, grup grup burun buruna verenler, heyecanlı heyecanlı konuşanlar, âh vah edenler:

- Gitmiş! Başlarını alıp gitmişler! Bu ne iş, bu ne gidiş?

Ve uzaklaşan mukaddes yolcuların arkasından pek hamarat bir köpek cesaretiyle dört bucağa saldırdılar. Bütün yolları, bütün istikametleri didik didik ettiler, her tarafı kum kum, iz iz taradılar.

Yok, yok, yok!...

O Varlığın Vücud Hikmetini yakalayıp getirecek olana yüz deve mükâfat vâdettiler...

Sırtlan yürekli kâfirlerin domuz burnu, kumdaki ayak izlerini eleyecek, çölü kum kum inceliyor.

Çölde bir iz buldular. İki çift iz... Yanyana, birbiriyle sarmaş dolaş, birbiriyle iç içe.. Biri öbürünün elinden, öbürü de diğerinin alnından öpen birer çift iz...

Burunları yerde, hamarat köpekler gibi izleri koklaya koklaya gittiler. Sevr dağı... (Âlemin Rahmetini öpüp bağrına basan dağ.) Tepesine kadar çıktılar. İzler birden mağaranın önünde kesiliverdi...

Mağaranın ağzını kocaman bir örümcek ağı perdelemiş... Ağın tam ortasında dev gibi iri bir örümcek, nokta kadar gözleri fırıl fırıl, ışık ışık, uzun ayaklarının salıncağında yaylanıyor. Kenarda bir güvercin yuvası ve yumurtaları... Ak ak, pırıl pırıl, kar topu gibi...

Mağaranın ağzına gelip dayandılar ve konuştular:

- İçende olmasınlar?
- Amma da yaptın hâ!
- Bir defa baksak zarar mı ederiz?
- Güldürme adamı. Deli misin sen? Boydan boya gerilen şu örümcek ağını görmüyor musun?
- Ne olur, ne olmaz; bir kere sınayalım!

Kuduz kâfir Ümeyye bin Halef gürledi:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Haydi oradan kuş beyinli! Örümcek buraya, daha Muhammed doğmadan ağlarını çekmiş...

Basıp gittiler...

Nasibsiz nasiblerine doğru!...

•••

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) dedi ki:

- Ey Allah'ın Resulü! Eğer içeriye doğru şöyle dikkatle baksalardı bizi görürlerdi.

Âlemin Fahri buyurdular:

"Yâ Ebâ Bekir; o kişinin üçüncüsü Allah olduktan sonra sen ne sanıyorsun? Artık kim, ne görebilir?"

MAĞARADA

Cihanda en büyük sıddîkiyet ve teslimiyet örneği Hazret-i Ebû Bekir'in (r.a.) nakli:

- Mağaranın içinde gördüm ki, Allah Resulünün mübarek ayakları kanamış... O nermin ayakların sahibi, yalın ayak yürümeye ve cefâ çekmeye alışık değillerdi.

•••

Şânı yüce Rabbimizin en derin hikmeti, kâinatın hilkat sebebi, bütün insanlığın fazilet örneği, cihanın ebediyete uzanan rahmet gölgesi Hazret-i Muhammed Muhtar'ın (s.a.v.) bu yürekler parçalayan hâlini gören Cihan Sıddîk'ı dayanamadı.. Gözlerinden inci taneleri gibi yaşlar akıtarak dedi ki:

- Anam babam sana fedâ olsun, ey Allah'ın Resulü! Ben basit bir ferdim; ölmüşüm, kalmışım, ne çıkar! Amma sana bir zarar erişecek olursa bütün ümmet helak olur!

Destanlık çapındaki Peygamber sevgisini görüyor musunuz? Hazret-i Mustafa'nın şerefli gönlünden onun gönlüne dökülen hikmet goncalarına bakınız:

"Mahzun olma, (yâ Ebâ Bekir) zira Allah'ın yardımı bizimle beraberdir.[13]

•••

İki nur yolcusu mağarada üç gün kaldılar. Cihan Sıddîkının oğlu Abdullah, geceleri gelip kendilerini ziyaret ediyor, Mekke haberlerini

@KUTUPHANE_P_D_F

noktası noktasına veriyor ve gün doğmadan gizlice Mekke'ye dönüyordu...

•••

Mağarada Allah'ın âlemleri kurtarmaya gönderdiği Rahmet Peygamber, mukaddes başını, âlemde en büyük Peygamber dostu ve en şiddetli Hak sevdâlısı Sıddîk-ı Ekber'in (r.a.) kucağına koymuş uyumakta...

Cihanda Peygamberlerden sonra en büyük insan Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) uyanıklığı mı, uyku hâli mi, oturuşu mu, yoksa duruşu mu daha güzel ve canlı olduğunu kestiremediği bu mukaddes yüze bakıyor, Allah Resulünün yüzüne...

O, öyle bir yüz ki, güneşleri gölgede bırakacak kadar parlak... Ondan daha güzel birini bu dünya görmedi, bundan sonra da görmeyecektir.

İffet ve ismet sadefi Hazret-i Âişe (r.a.) validemiz diyor ki:

"Züleyha'yı kınayıp da, Hz. Yûsuf'u (a.s.) görünce ellerini kesen kadınlar, eğer Cenâb-ı Muhammed Mustafa (s.a.v.)'nın nur cemâlini görselerdi; ellerinin yerine kalblerini keserlerdi."

İşte Sıddîk-ı Ekber (r.a.), bu cennet sabahlarını andıran Peygamber yüzünü temaşa ediyordu.

Müthiş bir an... Mağaranın deliklerinden birinde küçük bir yılan başı gördü... Hemen çıplak ayağı ile deliği tıkadı. Aynı anda Sıddîkın ayağına incecik bir neşter gibi yılanın dişi girip çıktı. Ebû Bekir Hazretlerinin acıdan ciğeri yandı, fakat varlığın vücud hikmeti Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.) uyanmasın diye hiç kıpırdamadı. O kadar acı duydu, o kadar yandı ki, gözlerinden yaş boşandı ve şıp şıp, âlemler müjdecisinin yüzüne damladı.

Allah'ın Sevgilisi uyandılar:

- Ne oldu, yâ Ebâ Bekir?

- Ey Allah'ın Resulü, ayağımı bir şey soktu, amma beîs yok, anam babam sana feda olsun!

Kâinatın Nûr Mayası kalktı, yılanın soktuğu yere tükürdü. Derhal acısı dindi ve Hazret-i Sıddîk şifâ buldu.

Karşılıklı oturdular.

Sevr mağarasında bu karşılıklı oturuşun ilâhî sırrı bilinse...

Allah'ın Sevgilisi, cihanın en büyüğü ve ümmetinin en sadakatlisi ile karşı karşıya. Manzaraların en ulvîsi...

@KUTUPHANE_P_D_F

MÂNEVİ Mİ'RAC

Allah Resulünün mi'racı değil bu; o kendisine hâs ismiyle tek ve mutlak mi'rac...

Bu ise, iç gözlerine ilâhî nurun sürmesi çekilen insanlara mahsus manevî mi'rac...

Âlemlerin Rabbinin her insana açık bıraktığı bir yol var, Allah'a ermenin tek ve mutlak yolu...

Allah nuru ile pırıldayıp Allah'a ermenin, Allah'ta fenâ ve beka bulmanın, ilâhî marifete ulaşmanın yolu... Daha doğrusu erenlerin yolu...

Erenler sultânı Mevlânâ'nın, Abdülkadir Geylânî'nin, Hacı Bayram-ı Velî'nin, Yunus'un, Mansur'un (Rahmetullahi teâlâ aleyhim ecma'în) yolu ve daha nice nice, her biri kendi çapında bir kutup olan namsız ve nişansız Allah dostlarının yolu...

Şimdi sıralayalım:

Önce îman, sonra şeriat, sonra tarikat. Peşinden hakikat ve marifet yolu.. Tek kelimesiyle tasavvuf dediğimiz nurlu yol...

•••

Hemen belirtelim ki, tek dâva ve yol, O'nun ruhâniyyetine yapışmaktan ibaret... O'nsuz hiçbir oluş yok... O'nun ışık izlerinde ebediyet adımları atmayan, kim olursa olsun aldanmıştır...

O dipsizlik âleminden bir işaret çekip artık dış plâna dönebiliriz. İşte bu sonsuzluk yolunu O, Allah'ın Resulü Sevr mağarasında açtı ve ilk bâtın istikametini ümmetin en büyük başı olan Cihan Sıddîkına gösterdi.

Hazret-i Ebû Bekir'i (r.a.) karşısına aldı, dizleri üstü oturttu, gözlerini yumdurdu ve kendisine gizli zikri tâlim etti:

- Yâ Ebâ Bekir! Dilini damağına yapıştır, hiç hareket ettirme, bütün canını kalbinde topla ve O'nu içinden gizlice haykır : ALLAH, ALLAH, ALLAH...

Ve Hazret-i Sıddîk-ı Ekber (r.a.) haykırdı:

- ALLAH, ALLAH, ALLAH...

•••

Burada şunu belirtelim. Tek âvîzesindeki tek mumda sayısız güneşler pırıldayan, Allah Resulüne ait bâtın sarayı yolu, kapkaranlık Sevr mağarasında açılmıştır.

@KUTUPHANE_P_D_F

Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), taşlarından rutubet terleri damlayan, deliklerinde yılanlar göz kıpıştıran, kapısında örümcekler ağ kuran, güvercinler yumurtlayan bu zulmet yuvasında, birdenbire kâinatın nuranî bir tarakayla infilâk ettiğini, fezayı bir ışık huzmesinin doldurduğunu, perdelerinden tek tek düştüğünü, sırların yaprak yaprak, duvak duvak, çiçek çiçek açıldığını gördü...

Âlemlerin Efendisinin bâtını, en mahrem köşesiyle hilm âlemi yüce Sıddîka açılmıştı.

Nûru, doğrudan doğruya sahibinin elinden teslim aldı ve kendisinden sonraki diziye baş oldu. Hakikat sarayının has odasına geçit veren yol: Büyükler büyüğü Hazret-i Ebû Bekir idi.

Anahtarı ilk defa Sıddîk-ı A'zama verdi, Allah'ın Sevgilisi...

Ve Hazret-i Ebû Bekir, has odanın sırrını, arkasında diziye girenlere, bugüne kadar hiç güneş görmemiş ve bozulmamış bir fotoğraf camı gibi teslim etti...

Ve gizli zikir fârikasiyle, Hazret-i Ebû Bekir geçidinden Allah Sevgilisinin ruhâniyyetine varan yolun, hiç bozulmadan tâ o günden bu güne kadar gelmiş bir mektebi vardır.

O altın halkaya yapışabilenlere ne mutlu!...

•••

Her dalından binlerce kol ve budak fışkırmış olan ve binlerce hakikat meyvesi vermiş bulunan erenler ağacı tâ o vakit dikilmişti..

İlâhî devletin saltanat âvîzesi gibi pırıldayan tarikat yolunun ikinci kutbu da bilgi güneşi Hazret-i Ali (k.v.) dir. Ona gösterilen de açık zikirdir. Ağız ve kalb bir arada zikir: **Allah, Allah, Allah**...

İşte bâtın yolu bu iki kapıdan Allah'ın Sevgilisine varıyor: Hazret-i Ebû Bekir ve Hazret-i Ali (r.a.) kapıları.

Ebediyyet ülkelerinin altın sabahına çıkmak isteyen hayat yolcuları bu kapılara gelsinler!

•••

Benim yolum aşk yolu, Allah'a gidiyorum,
Her an başka bir âlem temaşa ediyorum.
Bir çağlayan akmakta Allah'a ırmak ırmak;
Türlü çiçek, türlü renk: Al, kırmızı, mavi, ak!.
Şu zerreler küreler, canlı cansız her varlık;
Revân olmuş âlemler Allah'a gider artık!...

@KUTUPHANE_P_D_F

Öter zikrullah ile bülbüller, yavru kuşlar,
Bu ne semavî koşu, uçuyor dağlar taşlar...
İnleyen şu bülbüller Allah'ı yâd ediyor,
Zannetme bir gül için böyle feryâd ediyor.
Yaşanır mı âlemde Allah'ı yâd etmeden,
Şeyda bülbül misâli yanıp feryâd etmeden...

---

[13] Tevbe sûresi, âyet: 40'dan.

"Mahzun olma, (yâ Ebâ Bekir) zira Allah'ın yardımı bizimle beraberdir.

Tevbe sûresi, âyet: 40'dan.

@KUTUPHANE_P_D_F

YOLA DEVAM

Kâinatın Efendisi ve Sıddîk-ı Ekber mağaradan çıktılar. Develeri ve hizmetçileri buldular ve Medine yolunu tuttular. Artık İslâm üniversitesi Medine'de kurulacak ve oradan beri bütün âlemi ışığa boğacak.

Artık tarih zamanı sayabilecek. Birinci sene.

Ve İslâm takvimi altın yapraklarını kâinata açacak...

Yola devam ediyorlar. Yolda "**Kudey**" diye bir yer. Orada bir kadın... Gelip geçen yolculara yiyecek içecek satıyor.

Allah'ın Sevgilisi ve Sıddîk-ı Ekber son derece acıkmışlardı. Kadına dediler ki:

- Yiyecek içecek bir şey'in var mı?

- Kusura bakmayın, hiçbir şeyim kalmadı! Oralarda bir deri bir kemik, cılız bir koyun dolaşıyor. Âlemler Efendisi buyurdular:

- Şu koyuncağızın sütü de mi yok?

- Ah nerede, öyle bir bitkin halde ki, sürüye bile gidemedi. Adım atacak takati bile yok. İşte olduğu yerde duruyor.

Peygamberler Peygamberi dediler:

- Eğer izin verirsen biraz sağalım. Ne çıkarsa bize yeter.

- Siz bilirsiniz, işte orada duruyor, buyurun tecrübe edin!

Âlemlerin Rahmeti, Cihanın En Büyük Ziyneti ve Ebedî Resul, koyunun yanına gitti, çömeldi, mukaddes ellerini memelere doğru uzattı ve "**Allah'ın izniyle**" deyip sağmaya başladı.

Süt... Süt fışkırarak geliyor... Kadının gözleri hayretle açıldı...

Çanak ağzına kadar doldu. Kendileri, mağara arkadaşı ve hizmetçileri kana kana içtikleri halde yine arttı. İşte Peygamber mucizesi!...

Onlar yola çıktıktan ve gittikten sonra kadının kocası geldi:

- Bu ne hâl? Bu koyunun tek damla sütü yoktu. Nerde ise ölecekti.

Kadın, cevap verdi:

- A efendi sorma hiç! Bir mübarek zat geldi. Allah'ın ismini söyleyip elini uzatır uzatmaz süt fışkırmaya başladı.

@KUTUPHANE_P_D_F

- Nasıl bir adamdı anlat?

- Nûr yüzlü bir insan... Güzellik göğünün yücesine varmış bir zat... Simsiyah saçlı, simsiyah gözlü, ipincecik kaşlı ve gür kirpikli... Gözünün karası oldukça siyah ve akı oldukça beyaz bir insan... Sesi ne fazla kalın, ne ince; ama fevkalâde tatlı... Konuşması hârika...

Adam döğünmeye başladı:

- Kureyş'ten çıkan Peygamberdir bu zât... Keşke geldikleri zaman evde bulunup da hizmetine koşaydım!

•••

Memesine, Kâinatın Efendisinin mukaddes parmakları değen koyunu uzun zaman sağdılar. Koyun, hiç bir zaman sütünü eksiltmedi. Ölümüne kadar sağıp durdular...

MEKKE'DE OLANLAR

Cihan Sıddîkının kızı Esmâ hâtûn anlatır:

"Allah'ın Resulü ile babam, çıkıp gittiler. Ne olup bittiğinden hiç haber alamadık. O günlerde, arkasında Kureyşlilerden bir grup insan, Ebû Cehil kapımızın önüne geldi ve karanlık ağzını açıp bana haykırdı:

- Nerede baban?

- Hiç haberim yok!

Kuduz kâfir öfkeyle üstüme yürüdü ve yüzüme bir tokat attı, kulağımdan küpem düştü."

Küfür delileri, Ebû Bekir'in (r.a.) ailesini ve Hazret-i Ali'ye yapmadıkları baskı bırakmadılar. Yine de bir şey elde edemediler...

Hepsi yollara düştü. Atlı ve yaya, Allah Resulünün peşindeler. Bunlardan Sürâka isimli biri, atıyla sağa sola seğirtirken onları gördü. Hazret-i Sıddîk-ı A'zam da atlıyı görünce ürperdi ve Allah Resulünün kulağına fısıldadı:

- Ey Allah'ın Resulü, kâfirler bizi bastı!

Kâinatın Efendisi onu teskin etti:

- Korkma, yâ Ebâ Bekir! Kâfirler bize zarar eriştiremez! (Çünkü Allah bizimle.)

Peygamber yolunu kesmek isteyen atlı, uzaklardan, dörtnala üzerlerine geldi. Allah'ın Sevgilisi mukaddes ellerini kaldırıp duâ etti:

"Allahım bunu düşür!"

@KUTUPHANE_P_D_F

Karşılıklı ses gelebilecek bir yerde iken Süraka'nın atı suya düşmüş gibi göğsüne kadar kumlara gömülüverdi. Öyle ki, çabaladıkça daha derine battı. Meydanda sadece atın başıyla Süraka'nın göğsünden yukarısı!...

•••

Sürâka inledi, hayretten donup kaldı. Sonra imdat mahiyetinde haykırdı:

- Bildim, bildim! Duân bereketiyle oldu! Yine dua et kurtulayım, düşmanlarını savayım![14]

Âlemin Fahri yine duâ buyurdular. At birden silkinip kalktı. Sürâka ileride Müslüman!...

BÜTÜN MEDİNE HALKI YOLLARDA

Peygamber beldesi Medine... İnsanlık Tâcını şefkat kucaklarıyle bağrına basan inanmış mutlu insanlar yatağı...

Kâinatın Efendisi, mesafeleri ağzında tatlı tatlı, ahenkli ahenkli çiğneyen bir deveye binmişler, yanında en büyük sıddîk ve mağara arkadaşı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) Medine'ye nur geliyor...

Medine ufuklarında saadet güneşleri, Medine, bir başka Medine oluverecek.

Peygamberler Peygamberinin Mekke'den çıktığını haber alan nur sevdâlısı Medineliler, her gün sabahtan akşama kadar, yollara bölük bölük, küme küme dökülmüş, ufukları tarıyor.

•••

Yine böyle bir gündü... Ufuklar, nur meltemleriyle dalga dalga... Gökler, ilâhî devletin saltanat avizesi gibi pırıl pırıl... Bir iş için evinin damına çıkmış bir yahudi... Ufuklar boyunca baktı, her tarafı lif lif taradı. Tâ uzaklarda, ağır ağır yol alan iki deve üstünde iki insan gördü... Öyle bir görünüş, öyle bir geliş ki, onlardan başka kimse olamazdı.

Çığlığı bastı:

- Hey, Müslümanlar, işte beklediğiniz geliyor!

Bir heyecan dalgası bütün Medine halkını sardı. Bir koşuşmadır başladı. Bir köpürmedir gürül gürül aktı. Evine kapağı atan, en güzel elbiselerini giyinen, silâhlarını kuşanan, şehir dışına çıkan, yayılan, dökülen, tekbir sesleriyle gökleri inleten bir kalabalık...

@KUTUPHANE_P_D_F

Allah'ın âlemlere "**Rahmetsin**" diye gönderdiği yüce Resulü, bir saatlik mesafede. Kubâ köyü civarında... Cihan Sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) ile beraber kar gibi beyaz elbiseler içinde, deve sırtında geliyorlar.

Koşan koşana... Allah'ın Sevgilisinin eteklerine yapıştılar, develerden indirdiler ve Kubâ köyünde - Harise oğullarından - Amr bin Avf ailesinin yurduna kondurdular.

Güneş alev alev ateş kusuyor, hava bayıltıcı, Medine yakın... Biraz dinlenmelerini rica ettiler.

Medine'den bir insan seli boşaldı. Kubâ köyüne doğru bir akın...

•••

Âlemler Müjdecisi istirahate çekildi. Cihanda en büyük sıddîkiyet ve teslimiyet örneği Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) evin önünü dolduran nur sevdâlıları ile sohbet etti. Küme küme, bölük bölük, grup grup Müslümanlar Kubâ'ya akmakta devam ediyor...

Birkaç gün bu köyde kaldılar. Bu sırada Hazret-i Ali (k.v.), kendisine verilen emirleri yerine getirip yola çıkmış, Kubâ'da Peygamberler Peygamberine kavuşmuştu.

Efendimiz, Kurtarıcımız, Müjdecimiz Kubâ'da bir mescid yaptırdılar. Bu mescidin inşasında Allah'ın Resulü bizzat çalıştılar. Peygamber şâiri Abdullah bin Revaha dahi hem çalışır, hem de şiir söyleyerek Müslümanları şevke getirirdi:

"Bu mescidin inşâsına çalışan her mü'min saadete ermiştir. Burada ayakta olsun, otururken olsun Kur'an okuyanlara ne mutlu! Gecelerini uyku ile geçirmeyenlere ne saadet!."

İşte Müslüman topluluğunun ilk mescidi. Bu mescide Allah "**Takva Mescidi**" dedi. Ve Kerîm Kitabında buyurdu:

"Muhakkak bu bir mesciddir ki, onun temeli Medine'ye hicretin ilk günlerinde takva üzerine atılmıştır. Aziz Peygamberim bu mescid, senin için de namaz kılmana daha lâyıktır. Bu mescidde son derece temizliği ve nezahati seven müttekî bir cemaat vardır. Allah da çok temiz ve faziletli olanları sever."

Gâye - İnsan ve ufuk - Peygamber muazzez sahâbîleri ile toplanıp açıkça ilk toplu namazı bu mescidde kılmışlardır.

Varlığın Vücud Hikmeti, Yaradılışın Gayesi, Cihanın ilm ü Hikmet Sermayesi, Medine önlerine ve Kubâ'ya pazartesi günü gelmişlerdi. Salı, çarşamba ve perşembe günlerini orada geçirdiler ve Cuma

@KUTUPHANE_P_D_F

sabahı hareket ettiler. Yanıbaşında Ebû Bekir (r.a.), peşlerinde yüzden fazla insan Kubâ'dan hareket ettiler.

Şimdi bir nur sütunu ufuklar boyunca gidiyordu. Kubâ'dan çıkınca Salim ibn-i Avflara uğradılar. Orada, vadinin ortasında Cuma namazını eda ettiler.

O noktada bir de mescid inşa edildi ve ismi "**Cuma Mescidi**" diye tarihe geçti.

İlk Cuma namazının hutbesinde Allah'ın Resulü sahâbîlerine şöyle hitab ettiler:

"Ey insanlar! Sağlığınızda âhiretiniz için tedârik görünüz. Muhakkak biliniz ki, kıyamet gününde birinin başına vurulacak ve çobansız bıraktığı koyundan sorulacak, sonra Cenâb-ı Hak ona diyecek, amma nasıl diyecek, tercümanı yok, perdedarı yok. Bizzat diyecek ki, sana benim Resulüm gelip de tebliğ etmedi mi? Ben sana mal verdim, sana lütuf ve ihsan ettim, sen kendin için ne ile huzuruma geldin?.. O kimse dahi sağına soluna bakacak, bir şey görmeyecek. Önüne bakacak, cehennem gürül gürül. Öyle ise her kim ki, kendisini velev ki yarım hurma ile olsun ateşten kurtarabilecek ise, hemen o hayrı işlesin, onu da bulamazsa tatlı söz ile kendisini kurtarsın. Zira onunla bir hayra on mislinden yedi yüz misline kadar sevab verilir. Vesselâmü âlâ resûlillâhi ve rahmetullahi ve berekâtühû."

Âlemlerin Rabbine hamd ve Kitabullahı medhedip namazı da kıldıktan sonra develerine bindiler ve Medine'ye doğru revan oldular...

O sıralarda Medine gayet mâmur ve çevresi bahçelik.. Tarlalar, hurma ağaçlarıyle dolu dolu.

Allah'ın Sevgilisi her kimin önünden geçseler davet:

- Buyursunlar, ey Allah'ın Resulü!

Kâinatın Tâcının mukaddes dudaklarında cennet tebessümleri buyuruyorlar:

- Bakalım, devemiz kimin kapısında çökecek?

•••

Allah'ın Resulü, devenin yularını bırakmışlar, hiç idare etmiyorlar. Deve, gökten yere inen nuru sırtında taşıyor, sağına, soluna bakınıp Medine sokaklarında heybetle ilerliyor. Bütün sevdâlılar gönül

@KUTUPHANE_P_D_F

mumlarını yakmış, bütün şehir ayakta ve cümbüş içinde... Nûra âşık insanlar sokakları doldurmuş, heyecan dalga dalga...

Deve, önce iki öksüz kardeşe ait boş bir arsada çöktü. Biraz sonra kalkıp, azıcık yürüdü ve muazzez sahâbî Ebû Eyyubü'l-Ensarî (r.a.) hazretlerinin evi önünde yine çöktü. Peygamberler Peygamberi, deve üzerinde bir müddet beklediler: Deve yine kalktı, ilk çöktüğü yere geldi, tekrar çöktü ve boynunu uzatıp toprağa koydu sonra garip garip inledi.

Resuller Serveri deveden indiler:

- Konağımız burasıdır inşâallah... buyurdular.

Devenin ilk ve son çöktüğü yer Mescid-i Nebî, ikinci çöktüğü yer de misafir olacakları kutlu ev...

Büyük sahâbî, aşk ve vecd adamı Ebû Eyyub (r.a.) coşup köpürdü ve ilerleyip, Allah'ın Sevgilisini evine aldı. Kâinatın Efendisi evin alt katını istediler. Üstteki çardak katı ev sahibi ile zevcesine kaldı.

Fakat îmânın billûrlaşmış nurdan âbidesi Ebû Eyyub ve zevcesi o gece edeblerinden uyuyamadılar. Cebrail'in (a.s.) inip kendisine Kur'ân'ı getirdiği Varlık Nûruna yalvara yalvara, o Sevgililer Sevgilisini üst kata çıkardılar.

Ve böylece gökten yere inen İlâhî Nûr, Medine üzerinde karar kıldı.

Sen şâh-ı "Levlâk"sın yâ Resûlâllah,
Aşkın bizi yaksın yâ Resûlâllah!...

---

[14] Enes bin Mâlik (r.a.) der ki: "Ne garibdir ki Sürâka bir günün önünde peygamberinin hayatına kasdederken o günün sonunda Allah Resulünün hayatını müdafaa eden silâh mesabesinde olmuştur..."

- Bildim, bildim! Duân bereketiyle oldu! Yine dua et kurtulayım, düşmanlarını savayım!

Enes bin Mâlik (r.a.) der ki: "Ne garibdir ki Sürâka bir günün önünde peygamberinin hayatına kasdederken o günün sonunda Allah Resulünün hayatını müdafaa eden silâh mesabesinde olmuştur..."

@KUTUPHANE_P_D_F

KARŞILAMA

Medine'de bir saadet ayaklanması... Bütün Medine, göklerin ötesindeki mânayı getiren ve nur huzmesini Medine'ye çeviren Kutlu Misafiri misalsiz bir coşkunluk içinde karşıladı. Perde arkasında oturan kadınlar, evlerin damlarına çıktı... Önlerinden Varlığın Vücut Hikmeti, Cihanın En Büyük Ziyneti ve Ebedî Resulü geçerken şiirler okudular :

"Medine'nin Vedâ Yokuşu başından,
Üzerimize ayın ondördü doğdu!
Şükürler olsun; bize vâcib oldu şükür."

Küçük küçük çocuklar bile, yalın ayak, başı kabak, sokakları doldurmuşlardı ve hep bir ağızdan :

- Allah'ın Resulü geldi, Allah'ın Resulü geldi! diye bağırıyorlardı.

Nice nice genç ve gelinlik kızlar, Arap geleneğince defleriyle çıktılar ve şenlik yaptılar.

Gâye -İnsan ve ufuk- Peygamber, önlerinden geçerken dudaklarında hayâl üstü zarif bir gülümseyiş, etrafındaki topluluğa sordular:

- Beni seviyor musunuz?
- Evet, ey Allah'ın Resulü, seni seviyoruz?

Efendiler Efendisinin dudaklarında cennet tebessümleri:

- Benim kalbim de sizi seviyor!

Bütün bu olup bitenler Sıddîk-ı Ekber'in gözleri önünde oluyor ve o Kâinatın Fahri ile Medine'yi nura boğuyor...

Kâinatın Nûru Medine'de karar kıldıktan kısa bir zaman sonra rikkat ve merhamet mâdeni Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) ile Hazret-i Bilâl-i Habeşî (r.a.) hummaya tutuldular.

Gönülleri Mekke'ye doğru akıp gidiyordu. Mekke, gözlerinde duman duman tütüyordu. O mukaddes beldeyi bırakmalarına sebeb olan kâfirlere lanet ediyorlardı.

@KUTUPHANE_P_D_F

Peygamberler Peygamberi mukaddes ellerini Allah'ın hacet kapısına açtılar ve duâ ettiler:

"-Yâ Rabbi! Mekke'yi sevdiğimiz gibi bize Medine'yi de sevdir! Kilerlerimize bereket ver ve bu şehri bize sıhhat yatağı eyle! Hastalıklarımızı da def'et!"

•••

Allah Resulünün bu ulvî duası üzerine Mekke sahâbîlerine yeni bir hayat, yeni bir şevk geldi. Mukaddes dâva yolunda her şeye katlanmak zevkiyle doldular.

Selîm akıl timsâli Hazret-i Ömer (r.a.) şöyle yalvardı:

- Allah'ım! Bana Peygamber beldesinde şehâdet nasîb eyle!

Ve öyle olacaktır. Şu kâinat denilen varlık sedefinin adalet incisi Ömer (r.a.) Peygamber halifesi iken şehid edilecektir...

•••

Cihan Peygamberi Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.), Ebû Eyyûbü'l-Ensarî'nin evinde yedi ay kaldılar. O zamana kadar namaz vakti nerede bulunursa muazzez sahâbîleriyle beraber oracıkta namazlarını edâ ederlerdi.

Bir mescid yapmayı murad ettiler.

Devenin ilk çöktüğü yeri, yetimlerin vasîsi Neccarlardan satın almak istediler... Neccarların cevabı, tam bir mü'mine has şekilde oldu :

- Ey Allah'ın Resulü! Parayla satmayız, Allah rızası için veririz!...

Alemin Fahri bunu kabul etmediler. Cihan Sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir'e (r.a.) buyurdular. Sıddîk-ı Ekber on altın karşılığı o yeri aldı.

Enes bin Mâlik (r.a.) naklediyor:

"Mescidin yeri bir kısmıyla hurmalık, bir" kısmıyla boş viranelik, bir kısmıyla da kâfir mezarlığıydı. Allah Resulünün emriyle hurmalar kesildi, viranelik düzeltildi, mezarlar da boşaltılıp kemikleri uzaklaştırıldı. Dümdüz bir arsa hâlini aldı... Peşinden kerpiç tuğlalanmasını emrettiler. Ve mescid binasını yükselttiler. Çatısını ve direklerini hurma ağacından yaptırdılar. Bütün işi Müslümanlar gördü. Herkes kerpiç ve odun taşıdı, Ammar iki kerpiç taşıyordu. Birisi kendisi, öbürü Allah'ın Sevgilisi için."

•••

@KUTUPHANE_P_D_F

Cenâb-ı Peygamber, Ammar Hazretlerine buyurdular:

“Herkesin sevabı bir, seninki iki. Senin dünyada son nasîbin bir içim süttür ve ecelin zâlimler elindedir.”[15]

•••

Varlık yüzü suyu hürmetine yaratılan Allah’ın Sevgilisi de mescide bizzat malzeme taşıyorlar ve şu mısraları okuyorlardı:

“Pak olan yükler bunlardır;
Ticaret malı Hayber yükleri değil...
Bu âhiret ticaretinin yoludur ve sevab onda.
Allah’ım, Ensâr ve Muhacirlere
Sen merhamet buyur!”

İnsanlık Tacı Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.)’in mukaddes dillerinden bundan başka şiir serpildiği hiç görülmedi.. Herhangi birine âit şiirler müstesna, kendisine Kur’ân-ı Hakîm gibi bir kitab nazil olan şiir söyleyemezdi. Lâkin o ânın verdiği şevk, Peygamber mescidine kerpiç taşımanın sonsuz şevki, Rabbani müsaadeyle kelâmın en büyük kahramanına ve Allah kelâmının muazzez muhatabına bir kerecik şiir söyletti. O’nun dilinden dökülen her şey güzel.. Şiir de, söz de, kelâm da. O’ndan olursa bir edâ, bir rüzgâr, bir ıtır, bir renk, bir ışık oluyor.. Kelâm da O’na fedâ, şiir de...

---

[15] Haşiye : Hazret-i Ammar ibn-i Yâsir (r.a.) ilk Müslümanlardan olup mukaddes İslâm dâvası uğrunda çok eza ve cefa çekmiş bir îman arslanıdır.

İslâm uğrunda ilk şehid olan kadın da Ammar hazretlerinin annesi Semiyye Hatundur. Hazret-i Ammar bütün ömrü boyunca Allah Resulünün aşkı ile tutuşup yanmış ve ondan bir nefes bile ayrılmamıştı... İşte Medine’de Peygamber Mescidi inşâ edilirken de bir taş kendisi için, bir taş da Resuller Serveri için taşımıştı. Onun bu hâlini gören Kâinatın Efendisi:

- Herkesin sevabı bir, seninki iki. Senin dünyada son nasibin bir içim süttür ve ecelin zâlimler elindedir, buyurmuşlardır...

Gerçekten de Allah Resulünün Nübüvvet nuruyla görüp haber verdiği aynen zuhur etmiş, Sıffîn günlerinin birinde güneş batmak üzere iken cenk sahnesinde muharebeye devam eden Hazret-i Ammar şöyle haykırmıştı:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Bana bu dünyadaki son rızkımı veriniz!

Ona bir bardak, içinde bir miktar süt getirmişler, sütü içtikten sonra yine aşk ve şevk içinde sesini yükseltmişti :

- Bugün dostlara kavuşacağım, Allah'ın Resulü ile arkadaşlarına varacağım!..

Ve cenk sahnesine bir arslan heybetiyle süzülmüştü. İbn-i Cadiye namında bir adam onu yaralayarak yere düşürdü, Hz. Ammar (r.a.) bu yara yüzünden şehid oldu...

Ve Allah Resulünün en bağrı yanık sevdâlılarından biri daha zâlimler eliyle şehid ediliyordu...

"Herkesin sevabı bir, seninki iki. Senin dünyada son nasîbin bir içim süttür ve ecelin zâlimler elindedir."

Haşiye : Hazret-i Ammar ibn-i Yâsir (r.a.) ilk Müslümanlardan olup mukaddes İslâm dâvası uğrunda çok eza ve cefa çekmiş bir îman arslanıdır.

İslâm uğrunda ilk şehid olan kadın da Ammar hazretlerinin annesi Semiyye Hatundur. Hazret-i Ammar bütün ömrü boyunca Allah Resulünün aşkı ile tutuşup yanmış ve ondan bir nefes bile ayrılmamıştı... İşte Medine'de Peygamber Mescidi inşâ edilirken de bir taş kendisi için, bir taş da Resuller Serveri için taşımıştı. Onun bu hâlini gören Kâinatın Efendisi:

- Herkesin sevabı bir, seninki iki. Senin dünyada son nasibin bir içim süttür ve ecelin zâlimler elindedir, buyurmuşlardır...

Gerçekten de Allah Resulünün Nübüvvet nuruyla görüp haber verdiği aynen zuhur etmiş, Sıffîn günlerinin birinde güneş batmak üzere iken cenk sahnesinde muharebeye devam eden Hazret-i Ammar şöyle haykırmıştı:

- Bana bu dünyadaki son rızkımı veriniz!

Ona bir bardak, içinde bir miktar süt getirmişler, sütü içtikten sonra yine aşk ve şevk içinde sesini yükseltmişti :

- Bugün dostlara kavuşacağım, Allah'ın Resulü ile arkadaşlarına varacağım!..

Ve cenk sahnesine bir arslan heybetiyle süzülmüştü. İbn-i Cadiye namında bir adam onu yaralayarak yere düşürdü, Hz. Ammar (r.a.) bu yara yüzünden şehid oldu...

Ve Allah Resulünün en bağrı yanık sevdâlılarından biri daha zâlimler eliyle şehid ediliyordu...

@KUTUPHANE_P_D_F

SIDDÎK-I EKBER (r.a.) MEDİNE'YE YERLEŞİYOR

En büyük rikkat ve merhamet mâdeni Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) artık, Mekke müşriklerinden kurtulmuş, vicdan hürriyetine kavuşmuştu. Allah Resulü ile hicret ederek nur beldesi Medine'ye gelmiş ve coşkun bir muhabbetle karşılanmıştı. Başına konan gökler dolusu devlet karşısında daima şükrediyor, Rabbü'l-âlemîn'in ulu dergâhına yüz sürüyordu. Artık, gönül huzuru içinde ve istediği gibi namaz kılıyor, serbestçe Kur'an okuyordu. Yine elinde îmân tası nura susamışları hidâyet çeşmesinden içirip sonsuzluk kervanına katıyordu... Yine ebediyyet caddesi ilâhî pırıltılar ile açılmıştı... Yine tevhîd bestesi kâinatın zümrüt bahçelerinde çalınıyordu... Artık Cihan Sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir'in (r.a.) neş'esine diyecek yoktu...

Medine'ye gelişlerinin beşinci ayında Allah'ın Sevgilisi, Medineliler arasında doksan kişiyi kardeş ettiler. Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) de misafir olduğu Hârice ibni Zeyd ibni Zübeyr ile kardeş oldu. Hârice, cihanın bu en büyük Sıddîkına karşı bütün gönül kapılarını açtı. Her şeyini onunla pay etmek istiyordu.

Fakat hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) ona yük olmak istemiyordu. Nihayet Mekke'de olduğu gibi Peygamber beldesi Medine'de de ticaretle uğraşmaya başladı. Ve artık Mekkeli ve Medineli Müslümanlar bir manzume hâlini aldı...

@KUTUPHANE_P_D_F

GAZALAR BOYUNCA

Allah'ın Yüce Resulü ve onun etrafında pervâneleşen muazzez sahâbîler Medine'de huzur ve sükûna ermişlerdi. Artık İslâm şevket yolunda ve küfür en tehlikeli kisvesinde... Mekke'de kâfir vardı, Medine'de münafık peydahlandı... Maskeli küfür işte budur. Yâni, münafık, dışından mü'min geçinip içinden Allah'a ve onun Resulüne inanmayan zehirli adam...

Küfrü bu zehirli kılığa sokan bizzat İslâm'ın kuvveti olduğuna göre nur devri hesabına hiçbir endişe yok; fakat dâva çok nâzik... İslâm'ın âtisi için küfür kanserini kökünden kazımak gerekiyor...

Bu münasebetle İslâm'ın kılıcı kınından çıkarıldı. Zira İslâm'ın kılıcı bizzat merhamettir.

İslâm'da merhamet o kadar üstündür ki, en mukaddes bir vazife olmuştur. Ve Kâinatın Efendisi buyurdular:

"Merhamet etmeyene merhamet edilmez!"

İşte İslâm'ın kılıcı küfür kanserini kökünden kazıyıp insanlığı ebediyetin altın sabahına çıkarmak için çekilmiş oluyor...

Cihanda en büyük sıddîkiyet ve teslimiyet örneği Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) bir gün Allah'a şöyle niyaz etti ve gökleri çatlatan bu yalvarış, Ebû Bekir Hazretleri kolundan gelen bütün velîlere sirayet etti, onların da gönül dudaklarından döküldü:

"Ey Rabbim! Sen kâmil kudretsin; her şeye gücün yeter, ne dilersen onu yaparsın... Kıyamet gününde benim vücudumu o kadar büyüt ki, cehennemini baştan başa ben doldurayım; başka hiçbir kuluna orada yer kalmasın."

İnsanlık buna ne buyurur? Acaba sun'î merhamet rejisörleri, bundan daha çarpıcı bir merhamet sahnesi hayâl edebilirler mi?

İslâm'ın gökleri dolduran gizli merhameti işte bu; açık olanı da şanlı kılıç...

@KUTUPHANE_P_D_F

KILIÇ

Âlemleri nura boğan İslâm'ın, küfür kanserini kökünden biçmek üzere bizzat şifa ve merhametten ibaret olan şanlı kılıcı, Rabbânî emirle, hicretin yedinci ayında kınından çekildi.

İnsanlığın Efendisi, ilk olarak, amcaları Hazret-i Hamza'yı Kureyş'in bir kervanı üzerine gönderdiler.

Peygamber amcası Hazret-i Hamza'nın (r.a.) elinde beyaz bir sancak...

Cenk olmadan geri dönüş...

Yine hicretin on ikinci ayı... Yine beyaz bayraklı kafileler... Yine cenkleşme yok. Ya anlaşma, ya düşmanı bulamayıp geriye dönüş...

Daha nice küçük hareketler ve geriye dönüşler... Bedr köyüne kadar uzayan bütün bu hareketler, İslâm'ın şanlı kılıcının küfrün beynine şimşek şimşek ineceği günün yakın olduğunun belirtisi.

Ve bu arada, o güne kadar Kudüs istikameti olan kıblenin değişmesi ve Kâ'be'ye dönmesi...

Başta maskeli küfrün elebaşıları ne kadar münafık varsa, yılan dilleriyle İslâm'a hücumları, türlü kâfir dedikodusu, putperest çığırtkanlığı...

Kıble değişmesinden bir ay sonra da gufran ayı Ramazan... Ve orucun farziyyeti...

Sıddîk-ı Ekber'in, bütün gönlüyle ve ruhuyla kucakladığı ve ömrünce gıdalandığı ibâdet... İç gözlerine ilâhî nurun sürmesi çekilen Hak kullarının ulvi rejimi...

Bu umumî rejimin hususî ufkunda saadet güneşleri pırıldar.

Böylece, aslî kıble tecellîsinin peşinden nefsi kırbaçlamanın ibâdet şekli de farz oldu...

@KUTUPHANE_P_D_F

BEDR GAZASI

Bedr'i şöylece sıralayabiliriz: Büyük Bedr, Koca Bedr, İkinci Bedr, Kanlı Bedr...

Mukaddes İslâm'ın ilk büyük ve ilk şanlı gazası olan Bedr'e **"Yevmi'l-Furkan"** adı da verilir ki, Kur'an günü demek oluyor. Çünkü Kur'ân'ın altın oluğundan âb-ı hayat içen Müslümanların izzet bulduğu ve küfrün başına kahır sillesinin indiği gündü bu...

Mekke taraflarında meşhur bir köy ve orada bir kuyu... İşte Bedr...

Küfrün nasibsiz fedaileri gurur ve azamet içinde... Her noktada cıvıl cıvıl kaynaşma... Kılıkları zengin, silâhları mükemmel... Saflarında da geyik bacaklı ve yılan boyunlu yüzlerce at şâha kalkmış kişniyor.

Maddî güçleri dağlar gibi. Bunu görüp haykırdılar:

- Bize üstün çıkacak kimdir?

Bedr, kızgın kum düzlüğünden ibaret bir saha... Âlemler Müjdecisi ve arkasında sahâbîler, bu kızgın kumlukta mevzi aldılar. Küfür daha önce gelip en uygun noktayı seçmiş ve su kaynağını da arkasına almayı ihmâl etmemişti.. Küfür, sebil sebil akan sudan yudumlarken Müslümanlar bütün canlıları yutan bir ateş girdabında... Öyle ki, ne içmeye ve abdest almaya suları var, ne de yere basmaya imkânları... İnsan, deve, at, bütün canlılar, dizlerine kadar kumda... Kum denizi dalga dalga...

Birden ilâhî imdat... Göklerden bulut bulut boşalan yağmur...

Ne varsa, canlı cansız, kum, hayvan, insan, her şey suya doydu; gözlerde saadet pırıltıları belirdi, ruhlara emniyet geldi, adalelere kuvvet...

Küfrün :

- Bizden üstün kim olabilir? diye gururlanmasına karşılık Allah'ın ilâhî vadi geldi :

"Allah bu (imdadı) size, başka değil, sırf (zaferin) bir müjde (si) olsun, kalbleriniz onunla yatışsın diye yaptı. (Yoksa) nusret (ve zafer) ancak yegâne galib ve yegâne hükm ve hikmet sahibi olan Allah cânibindendir."[16]

@KUTUPHANE_P_D_F

●●●

İslâmın ilk büyük cengi ve İslâm kılıcının büyük örsü Bedr... İslâm kılıcı, ilk defa Bedr cenginde ateşe girdi, dövüldü ve ebedî hareket suyunu orada içerek pırıldadı...

İlk büyük İslâm cenginin kumandanı Peygamberler Peygamberiydi. Kumandan karargâhı olarak Allah'ın Resulüne ağaç dallarından bir gölgelik yapıldı.

Küfür karanlık ağzını açıp haykırdı:

- Er diliyoruz!

İman safından üç mü'min ileri atıldı. Kâfirler bunları görünce çığlığı bastı:

- Siz kimsiniz? Kimlerdensiniz?

İman'ın nurdan heykelleri, adlarını, sanlarını teker teker saydıktan sonra karşılık verdiler:

- Biz Ensâr'danız! Allah Resulünün Medineli yardımcılarından...

Kâfirler avaz avaz bağırdı:

- Bizim sizinle işimiz yok!

Ve karanlık yüzlerini Peygamber otağına çevirip, Allah'ın bile Kur'ân-ı Kerîm'de hitab şeklinde kullanmadığı mukaddes hâs ismi ile varlık nuruna :

- Yâ Muhammed (s.a.v.) dediler, bize içimizden, kanımızdan, soyumuzdan denk olanları çıkar.

Gaye -insan ve ufuk- Peygamber, mukaddes parmaklarını oynattılar:

- Yâ Ebâ Ubeyde!

- Yâ Hamza!

- Yâ Ali!

Şanlı ve Ebedî Resul, küfrün karşısına en yakınlarını çıkardı.

Bu îman arslanları, küfür safındakilerden birçoğunun da aynı derecede yakını... Hâsılı baba, oğul, yeğen, kardeş, birbirine karşı... Onları birbirine düşüren şey ne idi? İnkılâpların inkılâbı, işte buna derler...

Üç küfür cücesinden yine suâl:

- Siz kimlersiniz?

Üç büyük îman bahadırı teker teker şerefli unvanlarını saydı.

Cevap:

@KUTUPHANE_P_D_F

- İşte tam istediklerimiz, tam denklerimizsiniz! Ve havada kılıçlar parladı...

•••

Biraz sonra üç azılı kâfir, kan havuzu içinde ve kumlar üstünde, açık gözler ve alık suratlariyle, nur indiğine inanmadıkları semâya bakıyorlar.

Artık azab diyarının kapıları kâfirlere açıldı...

Allah'ın bütün yeryüzünü ayaklarının altına, bütün gökyüzünü de mukaddes başının üstüne çekip kendisine topyekûn bağışladığı Gaye - insan ve ufuk- Peygamber karargâhlarında... Yanlarında cihanın en büyük sıddîkı ve en büyük Peygamber dostu ve sâdık bağlısı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.)...

Taraflar arasında ferdî cenk sona erince, îmansızlar safında bir haykırışmadır koptu, iki taraf da birbirine yaklaşmaya başladı. O an, meydana çıkan manzara, tüyler ürpertici... Küfür cephesinde tepeden tırnağa zırhlı ve silâhlı bin kişi. Ellerinde kılıçlar, oklar, süngüler, topuzlar, imansız suratları karmakarışık ve kan çanağına dönmüş gözleri alabildiğine açık, hücum ediyor. Öbür tarafta yalnız üç yüz inanmış adam... Belki her biri bir orduya bedel amma, sayıda ve silâhda zayıf, ancak üçte bir...

Âlemler Efendisi Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.) çardak biçimli ağaç dallarının altında, mukaddes ellerini iki yana ve göğe doğru açmışlar, duâ ediyorlar:

- Yâ Rab! Şu îman topluluğunu helak edersen yeryüzünde sana ibâdet edecek kimse kalmaz!

Öyle bir ân, öyle bir eda, öyle bir ahenk ki, Ancak Allah'ın Sevgilisi olmak makamının naz ve şivesiyle ettikleri bu ulvî duada, kollarını öyle açtılar ve öyle uzattılar ki, mübarek omuzlarından örtüleri düştü. Sadakat ve dostlukta en büyük, teslimiyette en ileri, îmanda en üstün, büyükler büyüğü, hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) örtüyü yerden alıp omuzlarına koydu ve dedi:

- Ey Allah'ın Resulü, duâ ve niyaz seni bu kadar üzmesin! Elbette ki, Allah, sana vaadini yerine getirecek!

Şu hârikaların hârikasına bakınız ki, Allah'ın Resulü ümmeti için titriyor; en büyük sahâbî ise O'na ümmeti adına güvenini belirtiyor.

@KUTUPHANE_P_D_F

Bütün ömrü boyunca bir nefes bile ayrılmadığı Peygamberini şimdi de ümmet adına bağrına basıyor...

•••

Saflar tertibe girerken iki rek'at namaz kıldılar ve yine ellerini Allah'ın hacet kapısına açtılar:

- Allah'ım! Beni mahzun etme; bana vaadini lütfet!...

Sadece Allah'ın Sevgilisine mahsus, erişilmez rica ve niyaz makamı...

•••

İlim ve cömertlik denizi Hazret-i Ali (k.v.) anlatıyor:

-Defalarca Allah Resulünün yanına gidip geldim. Başları secdedeydi. 'Yâ Hay, yâ Kayyûm!' diye nidâ ediyorlardı.

•••

Kâinatın Efendisi bir an, uykuya dalar gibi oldular ve hemen mukaddes gözlerini açtılar.

En büyük dostunu, Hazret-i Ebû Bekir'i (r.a.) baş ucunda buldular ve buyurdular:

- Yâ Ebâ Bekir, müjde!

Ve zırhlarını üzerlerine alıp, dillerinde bir âyet gölgelikten çıktılar:

"Onlar size ezadan başka asla bir zarar yapamazlar. Sizinle muharebe ederlerse arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez."[17]

Kâinatın Efendisi yerden bir avuç kum aldı ve yaklaşan düşmana doğru saçtı:

- Yüzleri kara olsun!

Küfür safında müthiş bir gulgule... Evvelâ bir ok çarpışması... Daha sonra iki taraf, kılıç, gürz, hançer, mızrak, birbirine girdiler.

Arkasından...

Toz -duman, nâra - çığlık, demir sesleri... Ve ileri işareti veren davul gümbürtüsü...

Mü'minler kadrosu ölüm saçıyor. Yıldırımdan gülleler küfrün beyninde patlıyor... Müslümanlar, bugüne kadar görmedikleri, bilmedikleri beyazlar giyinmiş, başları beyaz sarıklı insanlar görüyorlar... Ve cenkleşen Müslümanları kulaklarında duymadıkları, bilemedikleri sesler:

"Dayanın! İleri atılın! Düşman zaif! Allah sizinle!"

@KUTUPHANE_P_D_F

Evet, Allah mü'minlerle beraberdi... Ve Allah (c.c) buyuruyor:

"Hani siz Rabbinizden imdat istiyordunuz da O da: 'Muhakkak ki ben size meleklerden birbiri ardınca bin(lercesi) ile imdat ediciyim' diyerek duanızı kabul buyurmuşdu."[18]

ZAFER

Bedr sahnesi, mucizeler yatağı oldu. Müslümanların şanlı kılıcı küfür ormanını budadı. Kureyş büyüklerinin birçoğu kılıçtan geçti, azab diyarını boylayanların hesabı yok... Küfrün birçoğu esir, birçoğu da tabana kuvvet kaçtı...

Ve Cihan Sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) cihanda misli görülmedik bir şecaat gösterdi.

İnsanda nasıl bir îman volkanı fokurdamalı ki, ateşi buzlu şerbet diye içebilsin...

Peygamberler Peygamberinin en büyük dostu ve hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) bu cenkte oğlu Abdurrahman'ı küfür safında gördü. Bu cenk, bir fikir ve îman cengi idi. Onun için kan bağları bir mâna taşımıyordu. Bir arslan gibi oğlunun üzerine atıldı, kılıçlar havada zikzaklar çizdi. Küfrün tepesine zillet yumruğu indi. Sonsuzluk çapındaki İslâm zaferi elde edildi ve İslâm düzlüğe çıktı...

O Ebû Bekir ki, îman ve İslâm dâvasında kükremiş bir arslan tavrı takınıyordu. Halbuki merhamet ve rikkat mâdeniydi... İşte dâva adamı... Hakkı müdafaada hiçbir engel tanımıyordu... O'nun hakkında Allah'ın Sevgilisi şöyle buyurdu:

"Eğer Ebû Bekir olmasaydı İslâm Dini kaybolur giderdi."[19]

•••

Sonsuzluk çapındaki İslâm zaferi kazanıldıktan sonra ölüler kontrol edildi. Ölüler arasında, küfrün başı, Ebû Cehil kuduzu...

Başını kesmek üzere göğsüne büyük aşk ve vecd adamı Abdullah İbn-i Mes'ûd (r.a.) oturdu, ona:

- Çok yüksek yere çıktın, koyun çobanı! diyen mağrur adam Ebû Cehil...

Yere düşünce, öldürücü yarayı bir Medineliden aldığını öğrendi ve dedi :

- Keşke beni çiftçilerden başka birisi öldürseydi. Sonra sordu:

- Zafer ne tarafta?

@KUTUPHANE_P_D_F

Müslümanlarda olduğunu haber alır almaz karanlık ağzını açtı:

- Muhammed'e de ki, şu âna kadar onun düşmanıydım, şimdi büsbütün düşmanıyım!

Bu sözü der demez îmansız başı gövdesinden bir kılıç darbesiyle koparıldı.

Ve kılıcın ucuna takılarak huzur-ı risâlete götürüldü. Bütün insanoğluna Allah müjdesini getiren Allah'ın Resulü küfür kuduzunun kesik başını görünce üç kere şükür secdesine kapandılar ve dediler:

- Seni kahreden Allah'a hamdolsun ey adüvvallah!

Sonra küfür ejderini işaret ederek buyurdular:

- Bu herif, bu ümmetin Fir'avnıydı!

BEDİRDE SON SAHNE

İmânın nurdan billûrlaşmış timsâli muazzez sahâbî Ukkâşe (r.a.) öyle cenk etti ki, elindeki kılıç paramparça oldu; kabzasına kadar indi. Ukkâşe hazretleri hemen Peygamberler Peygamberinin yanına koşup güdük kabzayı varlığın vücud hikmetine gösterdi. Allah'ın Resulü, kendisine kalınca bir değnek verdi:

- Al işte, bununla dövüş! buyurdu.

İman arslanı Ukkâşe (r.a.) elinde değnek, yine küfür ejderlerine hücum etti. Sonuna kadar cenk... Bir de ne görsün? Elindeki kalın değnek pırıl pırıl bir kılıçtır. Peygamber mucizesi... Ondan sonra Ukkâşe Hazretleri hangi gazaya gittilerse, ellerinde hep o esrarlı kılıç... Onunla nice Allah düşmanını azâb diyarına gönderdiler...

Mucizeler yatağı Bedir... Muâz Hazretlerinin yarası, Allah'ın Sevgilisinin bir temâşasıyla iyi oldu.

•••

İsmet ve iffet sadefi Hazret-i Âişe (r.a.) den:

"Allah'ın Resulü emir buyurdular: Kâfirlerin cesedleri sürüklendi ve bir kuyunun içine üstüste atıldı. Ümeyye bin Halef öyle şişmişlerdi ki, cesedi kuyunun ağzından geçmedi. Üstüne bir sürü kum ve taş atıp izini sildiler. Kâfirlerin en mel'unlarından biriydi o..."

Kuyu, tıka basa kâfir cesedleriyle dolunca Varlık Nûru Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.) Efendimiz kuyunun başına geldiler ve kâfirleri adıyla sanıyla anıp dediler:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Allah ve Resulünün size söyledikleri hak mıymış?.. Allah'ın vaad ettiklerinin hak olduğunu ben gördüm.

O zaman selim akıl timsâli Hazret-i Ömer (r.a.) ilerledi:

- Ey Allah'ın Resulü, bir alay cansıza nasıl hitap ediyorsun?

Kâinatın Fahr-i Ebedîsi buyurdular:

"Onlar bu sözleri sizden daha iyi duyarlar, ancak cevap vermeğe muktedir değillerdir."[20]

•••

Bundan sonra Bedr sahasında nice harikuladelikler zuhur etti. Aradan nice yıllar geçti hep aynı hâl; artık Bedr mucizeler yatağıdır...

Hazret-i Ömer'in oğlu Abdullah (r.a.) bir gün oradan geçiyordu, iniltiler, feryatlar, âh ü enînler duydu. Yoluna devam etti. Onu ismiyle çağırdılar:

- Yâ Abdullah! Ne olur bir yudum su, bir yudum!

Muazzez sahâbî Abdullah (r.a.) döndü. Kara suratlı bir adamın birine azâb ettiğini gördü. Tam suyu vermek üzere bir adım attı, fakat kara suratlı adam avaz avaz bağırdı:

- Dur, yâ Abdullah, suyu verme! Bu adam Allah Resulünün Bedr'de kırdıklarından...

İşte Peygamber düşmanlığının sonu... Allah'ın mukaddes nizamına baş kaldıran kâfirlerin bitmez tükenmez azabı... İmansız kapanan gözlere kabir akşamları elbette azâb parmaklarını sokacaktır...

Veyl, Allah ve Peygamber düşmanı imansızlara!... Evet:

İmandan mahrumiyet sıcak yarada kezzâb,
Sonu gelmez nedamet ve haşmetli bir azâb!...

---

[16] Âl-i İmran sûresi, âyet: 126
[17] Âl-i İmran sûresi, âyet: 111
[18] Enfâl sûresi, âyet: 9
[19] Peygamberimizin dilinden dört halifesi.
[20] Müslim, Hazret-i Ömer (r.a.) den rivayet etmiştir.
"Onlar bu sözleri sizden daha iyi duyarlar, ancak cevap vermeğe muktedir değillerdir."
Âl-i İmran sûresi, âyet: 126

@KUTUPHANE_P_D_F

“Onlar size ezadan başka asla bir zarar yapamazlar. Sizinle muharebe ederlerse arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.”

Peygamberimizin dilinden dört halifesi.

Müslim, Hazret-i Ömer (r.a.) den rivayet etmiştir.

Âl-i İmran sûresi, âyet: 111

Enfâl sûresi, âyet: 9

“Allah bu (imdadı) size, başka değil, sırf (zaferin) bir müjde (si) olsun, kalbleriniz onunla yatışsın diye yaptı. (Yoksa) nusret (ve zafer) ancak yegâne galib ve yegâne hükm ve hikmet sahibi olan Allah cânibindendir.”

“Hani siz Rabbinizden imdat istiyordunuz da O da: ‘Muhakkak ki ben size meleklerden birbiri ardınca bin(lercesi) ile imdat ediciyim’ diyerek duanızı kabul buyurmuşdu.”

“Eğer Ebû Bekir olmasaydı İslâm Dini kaybolur giderdi.”

@KUTUPHANE_P_D_F

ESİRLER

Ve esîr amca! Allah Resulünün amcası Abbas... Onu, zayıf ve çelimsiz bir mü'min tutmuştu... Görenler hayret etti. Sordular:

- Yâ Abbâs! Sen aslan gibi bir adamsın; bu çelimsiz insana nasıl tutuldun?

Abbas'ın cevabı:

- Yanıma geldiği zaman onu Handeme Dağı gibi gördüm!

Gaye -insan ve ufuk- Peygamber esirler mevzuunda muazzez sahâbîleriyle görüştü. Hazret-i Ömer haykırdı:

- Boyunlarını vuralım!

Peygamberden sonra bütün insanoğlunun en büyüğü Sıddîk-ı Ekber (r.a.) şu fikri ileri sürdü :

- Fidyelerini alıp salıverelim!

Kâinatın Efendisi bu fikri beğendi. Hazret-i Ebû Bekir'in (r.a.) dediği gibi hareket etmeye karar verdiler.

Bütün ömrü boyunca Allah Resulüne şefkat kucağını açmış olan Cihan Sıddîkı, bütün gazalar boyunca da Allah Resûlüyle beraberdi...

Allah'ın Sevgilisi, amcası Abbas'ı fidye vermeğe davet etti. Abbas şöyle dedi:

- Ben Müslümandım. İçimden kararımı vermiştim. Amma Kureyş müşrikleri beni zorla getirdi.

Âlemin rahmeti buyurdular:

- Sözünün gerçek olup olmadığını ancak Allah bilir. Doğru söylüyorsan ecrini Allah'tan görürsün. Lâkin açık olan şu ki, bizi yok etmek isteyenlerle beraber oldun!

Resuller Serveri buyurdular:

- Yâ Abbas, nefsin ve kardeşlerinin oğulları için fidye ver!

Abbas'ta hayret:

- Beni o hâle getiriyorsun ki, ömrüm oldukça Kureyş'e avuç açıp dilenmem gerekiyor.

@KUTUPHANE_P_D_F

Abbas'ın bu yakınmasına karşılık Allah'ın Resulü öldürücü darbeyi indirdi:

- Yâ Abbas! Mekke'den çıkarken zevcene verdiğin altınlar ne oldu?

Abbas'ın gözleri dört açıldı, Abbas donakaldı. Gerçekten, sefere çıkarken zevcesine bir yığın altın vermiş ve sefer esnasında başına bir hâl gelecek olursa, kendisi ve oğulları arasında paylaşmasını tenbih etmişti.

Bu sırrı bilen bir Abbas, bir karısı, bir de Allah...

Abbas'ın ruhuna düşen ateş... Abbas haykırdı:

- Şehadet ederim ki Allah bir ve Sen de O'nun Resulüsün!

Abbas gönlüne düşen îman alevi ile, fidyelerini veren öbür esirler gibi Mekke'ye döndü. Fakat îmânını müşriklerden gizledi. İmana geldiği, Mekke'nin fethine kadar bilinmedi. Mekke'de Allah Resulüne gözcülük edecekti Abbas (r.a.).

•••

Sonsuzluk çapındaki İslâm zaferinin büyük müjdesini Medine'ye Harise oğlu Zeyd götürdü. Büyük Bedr hamlesinden sonra İslâm aksiyonu bir ân gevşemeden köpürmekte devam etti... Mukaddes İslâm kılıcı küfür ormanını biçti de biçti. Bütün bu savaşlarda Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) Allah Resulünün hemen yanıbaşında yer aldı. Varlık Nûrunu, malıyla canıyla, bütün ruhuyla destekledi...

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir'in (r.a.) İslâm'ı kabul ettiği zaman kırk bin dirhem nakid parası vardı. Allah'ın Sevgilisi ile Medine'ye hicret ettikleri zaman ancak beş bin dirhemi kalmıştır. Bütün varlığını din ve Peygamber yolunda harcamıştır. Âlemde onun kadar sadakat sahibi insan bulunmaz. O, ne yüce bir gönüle sahiptir ki, Allah Resulü onun hakkında şöyle buyurur:

"Hz. Ebû Bekir bendendir, ben de ondanım. Ebû Bekir dünya ve âhiretde kardeşimdir."

Fâruk-ı Azam Hazret-i Ömer (r.a.) der ki :

- Allah'ın Resulü (Selâm üzerine olsun) sadaka vermemizi bize emrettiler. Bu emir, yanımda bir hayli mal bulunduğu bir zamana tesadüf etmişti.

Kendi kendime dedim ki, bugün Ebû Bekir'i hayır yapmada geçeceğim; zira onu hiç bir zaman geçememiştim. Hemen koştum, malımın yarısını Allah'ın Sevgilisinin huzur-ı saadetine getirdim. Kâinatın Tâcı sordu:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Yâ Ömer, ailene ne bıraktın?
- Bu getirdiğimin mislini bıraktım, ey Allah'ın Resulü!

Bu sırada Hazret-i Ebû Bekir geldi ve bütün malını Allah Resulüne takdim etti. Âlemin Fahri O'na sordu :

- Yâ Ebâ Bekir, ailene ne bıraktın?

Sıddîk-ı Ekber, şu cevabı verdi :

- Ben, onlara Allah'ı ve Resulünü bıraktım!

Ben içimden dedim ki, artık Ebû Bekir'i hiçbir şeyde geçemeyeceğim...

•••

İyi ahlâkın ve ulvî ruhun kaç şûbe ve sıfatı varsa hepsi onda ve kemâl hâlinde. O, imânda, amelde, cömertlikte, ihlâsta, ahlâkta ve her yönüyle bütün faziletlerde insanların en ulusudur...

Bütün insanoğluna Allah müjdesini getiren Peygamberler Peygamberi bir gün muazzez sahabîlerine sordular:

- Bugün içinizde oruçlu olan kimdir?

Sıddîk-ı Ekber cevap verdi:

- Benim, ey Allah'ın Resulü!
- Bugün bir cenaze uğurlayan, içinizde kim var?
- Benim, ey Allah'ın Resulü!
- Bugün, içinizde bir fakir doyuran kimdir?
- Benim!
- İçinizde bugün bir hasta ziyaret eden kimdir?
- Benim!

Allah Resulünün dudaklarında gökleri aydınlatan tebessümler. Buyurdular ki:

- Bu işler kimde toplanırsa, muhakak o cennete girer.

İşte Ebû Bekir (r.a.)'in sayısız faziletlerinden biri de budur.

Nebiyyi Muhterem (s.a.v.)'in Hazret-i Ebû Bekir (r.a.)'e karşı olan sevgi ve muhabbetine bakınız.

Şanlı sahabîlerden Ebu'd-Derda (r.a.) şöyle anlatmıştır:

- Ben Allah Resulünün yanında bulunyordum. O sırada Hazret-i Ebû Bekir geldi, selâm verdi ve şöyle dedi:

- Benimle Ömer arasında bir şey - hâdise - vardı. Hemen ona koştum, sonra pişman olarak beni bağışlamasını kendisinden istedim. O, benden çekindi... Kâinatın Efendisi buyurdular ki:

@KUTUPHANE_P_D_F

“Allah seni bağışlar, ey Ebû Bekir! Allah seni bağışlar, ey Ebû Bekir!”

Sonra Hazret-i Ömer pişman olup Hazret-i Ebû Bekir’in evine gitti. Onu evde bulamayınca Sonsuzluk Nebisinin huzuruna geldi. Allah Resulünün mübarek yüzü -öfkesinden - değişmeye başladı. Öyle ki, Hazret-i Ebû Bekir korkarak hemen Hz. Peygamberin dizleri önüne çöktü ve şöyle dedi:

- Ey Allah’ın Resulü! Allah’a yemin ederim ki, ben ona karşı haksızdım.

Resuller Serveri buyurdular :

- Allah, beni size gönderdi. Siz, yalan söylüyorsun, demiştiniz. Ebû Bekir ise tasdik etmişti. Hem canı ile hem malı ile de bana ihsanda bulundu.

Arkadaşımı bana bırakmaz mısınız?

Bunu iki defa tekrarladıktan sonra da artık ona eziyet edilmedi.

•••

Allah’ın Sevgilisi buyuruyorlar:

“Cennete bir adam girecek ki; ona: ‘Merhaba, bize hoş geldiniz!’ demedik hiç bir köşk ve çardak ehli kalmayacaktır. İşte sen bu kimsesin, yâ Ebâ Bekir...”

@KUTUPHANE_P_D_F

CİHAN SIDDÎKININ KATILDIĞI DİĞER SAVAŞLAR

Bedr sahasında sıyrılan İslâm kılıcı havada pırıltılı ışıklar saçarak ebedî hareket rüzgârına yol açmıştır. Artık imân aksiyonu hiç gevşemeden köpürmeye devam edecektir. Allah'ın ilâhî nizamı olan İslâm bütün kâinatı nura boğacak ve küfür kanserini kökünden kazıyacaktır...

Ve küfrün bağrına uzanan İslâm kılıçları...

Üstüste üç teşebbüs...

Gaye -insan ve ufuk- Peygamber (Selâm üzerine olsun) Âmir isimli âmâ bir sahabîyi, hayat gözleri tamamen kapalı olmasına rağmen, kendi kabilesinden, Esmâ ibni Mervan isimli küfür delisi kadını öldürmeye gönderdiler. Bu kâfir kadının işi gücü mukaddes İslâm'ı ve Allah'ın Sevgilisini küçük düşürmeye çalışmak...

Âmâ sahabî, kılıcını kâfir kadının göğsüne dayayıp hamledinceye kadar gözleri açık bir adamdan daha emin adımlarla gidip ulvî vazifesini yerine getirdi...

İkinci teşebbüs, Selim oğulları üzerine.

Üçüncü teşebbüs, Allah Resulü aleyhinde yapmadığını bırakmayan bir yahudiyi öldürmeye gönderilen sahabî... Muazzez sahabî Salim, yahudinin kabilesinin içine kadar girdi. Bir sürü ırkdaşının gözü önünde kılıcını yahudinin göğsüne dayadı ve ciğerinden sokup kürek kemiğinden çıkardı...

Peygambere hakaretin cezası!...

Bütün bu teşebbüsler yapılırken Allah Resulünün en sadık dostu Ebû Bekir (r.a.) hep Peygamberler Peygamberiyle beraberdir...

Ve ileriye atılan her adımda Sıddîk-ı Ekber Varlığın Nûru ile elele ve gönül gönüle...

Daha bir çok teşebbüsler kimisinde anlaşma, kimisinde kılıç kılıca dövüş...

Nihayet Uhut...

UHUD

@KUTUPHANE_P_D_F

Peygamber beldesi Medine'ye yakın bir dağ... Allah'ın Sevgilisi bu dağ hakkında:

"Uhut bizi sever, biz de onu severiz." buyurmuşlardır.

İslâm'ı imtihan süzgecinden geçiren müthiş muharebe...

Bedr gazasından bir sene sonra oldu. Kureyş'in hınç hınç biriktirdiği kin, burada alınmak istendi.

İslâm'ın kılıcını Bedr'de ense köküne yiyen Kureyşliler, neleri var, neleri yoksa topladılar, onbinlerce altın elde ettiler, tepeden tırnağa zırhlandılar, parayla da bir sürü asker tuttular.

Başlarında Ebû Süfyan... Madde kahramanlarının gurur ve ihtişamı sonsuz... Mekke'den hareket ettiler.

İnsanlığın Efendisi vaziyetten haberli.

@KUTUPHANE_P_D_F

BİR RÜYA

Varlığın sebebi olan, Peygamber (s.a.v.) cuma gecesi rüya gördüler ve sabahleyin sahabîlerine anlattılar:

- Rüyada birtakım sığırların boğazlandığını gördüm. Kılıcımın üzerinde de bir yenik... Derken sağlam bir zırhın içine elimi sokmuşum.

Rüyayı şöyle tâbir ettiler:

- Boğazlanan sığırlar, nice insanın öldürüleceğine alâmet... Kılıcımın ucundaki yenik, yakın akrabamdan birinin öldürüleceği... Elimi soktuğum zırha gelince, işte o, Medine'dir.

Yine Allah'ın Sevgilisi buyuruyorlar:

"Bana verilen hiçbir fazilet yoktur ki, ondan bir kısmı sana (Ey Ebû Bekir) verilmiş olmasın; hattâ şehidlik derecesine kadar... Çünkü bana, Hayber yemeğindeki zehirle şehidlik verildi; sana da mağarada gecelenen gecede yılan zehiri ile verilecektir."

Hadis-i şerifin işaret ettiği hâdise şöyle oldu:

Hayber, Peygamber Ordusu tarafından fethedilince bir yahudi karısı bir keçi kesti pişirip onu zehirledi ve Allah'ın Resûlüne takdim etti. Kâinatın Efendisi etten bir lokma alıp yediler.

Yanında bulunan sahabiler de yedi. O anda Allah'ın Sevgilisi:

- Ellerinizi yemekten çekiniz, çünkü bu yemek zehirlidir, buyurdular.

Kadın huzura getirildi. Ve Âlemin Fahrine sordu:

- Sana bunu kim söyledi?

İnsanlığın Tacının elinde keçinin bir budu vardı. Budu gösterip buyurdular:

- İşte elimde tutuğum şu bud haber verdi. Kadın:

- Keçiyi ben zehirledim. Peygambersen sana zararı dokunmaz, değilsen senden kurtuluruz diye düşündüm, dedi.

Allah'ın Sevgilisi, Medine'den çıkmamak tedbirini münasip gördüler.

Fakat Bedr zaferinde bulunmayanlar, küfür ordusunu, yine açık sahrada perişan etmek emelinde... İçi içlerine sığmıyor, zafer topunu bir kere daha patlatmak istiyorlar.

Yalvardılar:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Ey Allah'ın Resulü! Biz hep bugünün gelmesini bekliyorduk! Açığa çıkıp Allah için cenk edelim! Korktuğumuzu, şehir içinde evlere sığındığımızı sanmasınlar!

Bütün âlemlere Allah müjdesini getiren Cenâb-ı Peygamber (s.a.v) Cuma namazından sonra hükümlerini bildirdiler:

- Sabredip yerli yerinizde kalsaydınız zafer sizin olacaktı. Madem ki böyle istiyorsunuz, buyurun, silâhlanın! Artık size düşen, azim ve gayret!

Kâinatın Efendisinin bu sözlerini işiten ve doğruca düşmanın üstüne yürümek emelinde olan bazı sahabîler sevindiler, fakat o sözlerdeki imâ ve işarete dikkat etmediler.

Vakit ikindi. Allah'ın Sevgilisi namazı kıldırdılar... Etraftan gelen gelene... Bir imân seli akmada... Ordu toplanıyor...

Namazdan sonra, yanlarında yine en büyük dostu Cihan Sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) ve Hazret-i Ömer (r.a.) evlerine geçtiler. Nûr sevdâlısı sahabîler de, yığın yığın gelip saâdethanenin kapısı önünde kümelendi.

Sahabîlerden Saâd ibn-i Muaz (r.a.) ile Üseyd ibn-i Hudeyr (r.a.) Allah Resulünün mukaddes kapısı önünde kümelenen sahabîler topluluğuna hitap ettiler:

- Ey insanlar! Allah'ın Resulünü kendi tedbirlerine bırakmadınız! İyi etmediniz! Kendileri Medine'den çıkmak istemiyorlardı. Şimdi koşun, yalvarın, O'nun isteğine boyun eğdiğinizi söyleyin!

Kapı önünde bu konuşma olurken, Peygamberler Peygamberi, sırtında zırhı ve belinde kılıcı, yanında Sıddîk-ı Ekber, kapıdan çıktılar. İmânın billûrlaşmış timsâlleri sahabîler, etraflarını kuşattı ve boyunları bükük halde:

- Ey Allah'ın Resulü bizi affet! Bizim muradımız sana aykırılık olamaz. Dilediğini işle ve ne dilersen emret!

Âlemin Fahri, artık yaydan çıkan okun döndürülemeyeceğini ihtar ettiler:

- Hiçbir Peygamber, zırhını giydikten sonra, Allah onunla düşmanı arasında hükmedinceye kadar bu zırhı sırtından çıkarmaz!...

YÜRÜYÜŞ

Allah'ın Sevgilisi Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.), dört kola böldükleri kıtalara birer sancak verdiler. Her kolda bir sancak...

@KUTUPHANE_P_D_F

İmân ordusu bin nefer... Yüzü zırhlı...

Küfür ordusu üç bin nefer... Yedi yüzü zırhlı ve iki yüzü atlı.

Artık imânla küfrün amansız cengi başlayacak...

Küfrün karanlık ordusu, Uhut Dağını yanına alarak Medine'ye karşı açık sahrada mevzi aldı..

İmân ordusu, küfrün karşısında, o da bir kanadını Uhut'a verip safa girdi...

Uhut, Müslümanlık hesabına bütün bir imtihan. İslâmı imtihan süzgecinden geçirecek müthiş cenk...

Âleme "Rahmet" olarak gönderilen müjdeciler müjdecisi, elli tane keskin nişancıyı İslâm ordusunun ardındaki dağ yolunun ağzına koydular.

Hiç bir kelime okuyup yazmaksızın, kelimelerin namütenahi edâlariyle belirtilecek ne kadar ilim ve hikmet varsa, hepsinin ufuk noktasını gayb âşinâ gözlerle gören Allah'ın Resulü, okçuları tabiye ettikleri noktanın kıymet ve ehemmiyetini belirtmek için ferman buyurdular:

- Bizi kuşların kapıp götürdüğünü görseniz bile yerinizden ayrılmayınız! Kâfirleri ayaklarımızın altında çiğnediğimizi görseniz bile kıpırdamayınız!

@KUTUPHANE_P_D_F

HARB

Bütün hazırlıklar tamamlandı. Allah'ın Sevgilisi mukaddes ellerine bir kılıç aldılar ve buyurdular:

- Bu kılıcı hakkiyle benim elimden kim almak ister?

Nice nice isteyenler oldu; vermediler. Bu sırada muazzez sahabî, aşk ve vecd adamı Ebû Düccâne Hazretleri ilerledi:

- Anam babam sana fedâ olsun ey Allah'ın Resulü; bu kılıcın hakkı nedir?

- Bu kılıcın hakkı, paramparça oluncaya kadar küfrün suratına çalınmasıdır.

- Ver, ey Allah'ın Resulü, o şartla alıyorum!

Verdiler...

İmân arslanı Ebû Düccâne kılıcı alınca salına salına koltuk kabartarak heybetle yürüdü.

Efendiler Efendisi bu hâle bakarak dediler:

- Allah, bu yürüyüş tarzını sevmez, amma bu yerde müstesna.

Yerine göre, küfre karşı böbürlenmek sevap...

Ve Allah'ın Resulünün başka bir sözü:

"Kibirliye kibretmek sadakadır."

İmânın nurdan billûrlaşmış timsâli Ebû Düccâne Hazretleri mübarek kılıcı aldı ve başına kırmızı bir sarık sarıp küfür safına yıldırım gibi girdi ve üstüste müşrikleri devirmeye başladı.

İmân ile küfrün cengi artık bütün şiddetiyle başlamıştı.

İlk anda müşriklerin tepesine müthiş bir yumruk indi. Küfür bayraktarları, Hazret-i Ali ve Hazret-i Hamza'nın kılıclariyle delik deşik edildiler.

Küfür safı yerinden oynadı. Müşrikler tabana kuvvet kaçmaya başladı ve arkalarındaki kadınlar çığlık koparmaya koyuldular. Bir uğultu, bir gulgule, bir panik ki... Evet tam bu andadır ki...

İşte o zaman, Peygamberler Peygamberinin arkaya tabiye ettiği okçular, küfür cephesinin darmadağın olduğunu görünce, aldıkları kutlu emri unuttular:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Ne duruyorsunuz? Zafer bizde!... İşte herkes yağmaya başladı.

Okçuların reisi önlerini kesti:

- Allah Resulünün kat'î emrini unutuyor musunuz?

- Öyle amma herkes yağmaya başladı!

Ve yayından çıkmış bir ok gibi ileri atıldılar cenk meydanına doğru koşmaya başladılar.

Böylece en nazik cephe noktası boş kaldı. Hâlid ibni Velid kollamakta olduğu fırsatı yakaladı, hemen emrindeki birlikleri harekete geçirip mü'minleri kuşattı.

Küfür safları gürül gürül çökmek üzereyken, iş tersine döndü... Müslümanlar, düşmanın arkadan hücuma geçtiğini gördüler birbirlerine girdiler, bir kargaşalıktır koptu...

Nasipsiz kâfirler, yaradılışlarına sebep varlığın vücut hikmeti Peygamberler Peygamberini taşa tuttular. Allah Resulünün bir dişi şehid oldu, başına inen bir kılıç darbesiyle tulgasından birkaç halka kesilip mukaddes yanaklarına battı.. En başta Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) tam on iki sahabî, Allah'ın Sevgilisini korumak için, küfür oklarına kendi vücutlarını siper ettiler. Varlık Nûrunun etrafında et ve kemikten bir hisar çevirdiler.

Allah'ın âlemlere "Rahmet" olarak gönderdiği yüce Resulü dimdik ve yanıbaşlarında en büyük sıddîkiyet ve teslimiyet örneği, ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir Sıddîk... İşte tam "Sıddîk" sıfatının yerinde.

Bu sırada bir küfür kuduzu atılıp, Allah Resulünün yanında cenkleşen Musâ'âb Hazretlerini şehit etti; sonra karanlık ağzını açıp avaz avaz haykırdı:

- Muhammed öldürüldü!

Müthiş bir gulgule...

Peygamberler ulusunun etrafındaki imân arslanları çala kılıç, her tarafa yetişiyor. Küfür daha ileriye sokulmak cesaretini gösteremiyor...

Müşriklerin başı Ebû Süfyan ilerledi ve Âlemin Fahri'nin etrafındaki sahabî siperine doğru seslendi:

- Aranızda Muhammed (s.a.v.) var mı? Emir verildi:

- Hiç karşılık vermeyin! Hep birden sustular. Ebû Süfyan yine bağırdı:

- Ebû Bekir orada mı? Cevap veren yok.

@KUTUPHANE_P_D_F

- Ömer orada mı? Yine sükût...

Bunun üzerine Ebû Süfyan narayı bastı:

- Muhamed, Ebû Bekir ve Ömer ölüler arasında!

O zaman imân arslanı Hazret-i Ömer (r.a.) dayanamadı ve ortalığı çınlattı:

- Yalancı! Allah düşmanı yalancı! Saydıkların hep hayatta... Sen bundan sonra başına geleceğe bak!....

Varlığın Vücut Hikmeti, Cihanın İlm ü Hikmet Sermayesi ve Allah'ın Sevgilisi, çözülüş karşısında, son vaziyeti görmek için bir iki adım atınca, müşrikler her yandan koşuştular; Şânı Yüce Rabbin Âlemlere Fahr olarak gönderdiği mukaddes zâtı taş yağmuruna tutular. Kâinatın Tâcı'nın alnı, yanağı ve alt dudağı yaralandı ve Nübüvvet Manzumesinin Nûru Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.) in inci gibi dişlerinden biri kırıldı. Mukaddes başındaki tulgaya bir kılıç indirdiler. Tulganın iki halkası kesildi o güllerden daha nazik, meleklerden daha nezih zâtın yanaklarına gömüldü.

Cihan Peygamberinin etrafındaki imân arslanları küfrü püskürtmek için kılıç şakırdatırken Ebû Ubeyde İbn-i Cerrah (r.a.), Allah Sevgilisinin mübarek yanağına batan halkaları dişiyle çekip çıkardı ve o esnada iki ön dişini kaybetti.

Allah Resulünün mukaddes yanaklarından gürül gürül kan boşanırken duaları:

- Allahım! Benim kavmimi affet! Bilemiyorlar!

İşte Rahmet Peygamber... Eğer bu duâ olmasaydı ne olurdu?

İnsanlık buna ne buyurur? Allah'ın âlemleri kurtarmaya gönderdiği en büyük kurtarıcıyı görememenin ızdırabını daha ne kadar çekecek kimbilir?

Ey insanlık âlemi! Hidâyet çadırı 1400 sene evvel kurulmuş, vahiy mumunu Cihan Peygamberi Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.) yakmış, bütün insanoğluna Allah müjdesini getirmiş... Öyle ise ne duruyorsun? Bu nura niçin koşmuyorsun?

CİHANIN FAZİLET DİREKLERİ

Şu kâinat denilen varlık ovasında hayat süren insanlar içinde Allah Resulünün muazzez sahabîlerinden daha vefakâr ve fedakâr insan tasavvur edilemez. O imân kahramanlarının fedâkârlıklarına bakınca imânın ne büyük bir devlet olduğunu daha güzel anlıyoruz...

@KUTUPHANE_P_D_F

Uhut cenginde Nesibe bint-i Kâ'b isimli imân kahramanı bir kadın sahabî, Medine'den çıkıp koşa koşa İslâm ordusuna yetişti, elinde kılıç Allah Resulüne çullanan küfür fedailerine saldırdı ve omzundan yediği bir kılıç yarasıyle toprağa serildi. Müşriklere karşı Allah'ın sevgilisini koruyan sahabîler arasında o da vardı. Bir mübârek kadının yarası iyi oldu, ve omzunda Uhut yadigârı derin bir çukur kaldı...

Küfür ordusu tarafından âlemler müjdecisine yağdırılan okların siperi Ebû Dücâne (r.a.), vücuduna nişangâh gibi üstüste oklar yapıştıkça, acısından yalnız başını kaldırıyor ve hiç kıpırdamıyordu. Kâinatın Efendisinin etrafında et ve kemikten böyle bir hisar vardı...

Allah Resulünün yine hemen dizinin dibinde en büyük dost Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) Yine en büyük fedakârlığı gösteren O... Yanıbaşında Hazret-i Ali (k.v.), elinde kılıcı, nur merkezine sokulmak isteyen, bahadırlık iddiasındaki bütün îmansız başları düşürüyor.

Ve bu arada şehid olan olana... Peygamberler Peygamberinin şefkat kucağında, O'nun nur oymağı olan mübarek yüzüne baka baka, gülümseyerek can veren Ziyad (r.a.)...

Kâinatın Fahri, etrafındaki sahabîlerle, imtihan meydanından ebedî zafere doğru, çekiliş yollarında ilerlediler... İmanın billur avizesi Hazret-i Ali (k.v.) kalkanına su doldurup Allah Resulünün yaralarını sildi. Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) in gözleri dolu dolu...

Allah'ın Sevgilisi muharebe sahasını gezdiler. Tam yetmiş şehid...

Amcaları bahadır Hamza'yı gördüler ve hâlinden şiddetle müteessir oldular. Taraf taraf yatan şehidlere baktılar:

- Bunların Allah yolunda can verdiklerine ben şahidim. Allah yolunda yara alanlar, kıyamet gününde mezarlarından o türlü kalkacaklardır ki, yaralarından kan boşanacak; kanları al renkli ve rayihası misk olacak...

Uhut, Müslümanlık hesabına bir bozgun değil, bir imtihan oldu. Hem de en ince imtihan ve en büyük bir ders...

@KUTUPHANE_P_D_F

KÜÇÜK BEDİR

Müşriklerin reisi Ebû Süfyan, Uhut meydanından çekilirken:

- Gelecek yıl Bedr'de yine buluşalım! diye narayı basmıştı.

İslâm saflarından da şu ses gelmişti.

- İnşaallah!...

Tam senesinde Allah'ın Resulü buluşma yerine geldiler ve şanlı sancaklarını diktiler.

Ebû Süfyan da geldi. Peşindeki birliklerle uzak tepelere tırmandı. Ve Peygamber ordusunu görünce, bütün benliğini bir korku tufanı sardı. Ve askerine seslendi:

- Haydi dönelim! Hem zahiremiz az, hem bu sene Mekke'de kıtlık var!...

Bu gülünç teklif üzerine, geyik bacaklı ve kartopu alınlı atlarla tek nümayiş yapmadan Mekke'ye doğru süzüldüler.

İşte bu hâdise, Kureyş nasipsizlerinin Uhut zaferi diye bir şeye mâlik bulunmadıklarını gösterir.

Müslümanlık hesabına büyük imtihan çoktan savulmuş ve İslâm en büyük düşmanı Mekke müşriklerinin karşısında yine büyük ve azametli heybetiyle ve yanına hasım sokulamaz şekilde yer almıştır.

İslâm, bütün heybet ve şevketiyle ayaktadır ve bir yıl evvelki tecrübe sadece ilâhî bir imtihandan ibarettir...

•••

Ve bütün bu olup biten hâdiselerde Cihan Sıddîkı hep Allah'ın Sevgilisiyle beraber bulundu. Her an, her nefes Âlemlerin Rahmetinin yanıbaşında...

İslâm aksiyonu bir an için durmadı, birbiri peşinden nice seferler nice zaferler elde edildi. İslâm yayılışının arsasını temizlemek için girişilen seferler serisinden Benî Mustalik Gazvesi... Hicretin beşinci yılı, şaban ayında...

•••

Allah'ın Resulü, emrindeki imân ordusu ile Mustalik oğulları üzerine yürüdü. Kâfirlerin mevzi aldığı Müryesî isimli su kenarında cenk oldu,

@KUTUPHANE_P_D_F

sahâbilerin kitle halindeki hücumiyle düşman bozuldu. Sağ kalanlardan da tek fert kurtulmaksızın İslâm ordusuna esir düştü.

Bu sefere Peygamberler Peygamberinin ismet ve iffet sadefi zevcelerinden Hazret-i Âişe (r.a.) ile Hazret-i Ümmü Seleme (r.a.) de götürülmüşlerdi.

@KUTUPHANE_P_D_F

SIDDÎK-I EKBER'İN MA'SUM KIZI

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) kızı Hazret-i Âişe'yi Allah'ın Sevgilisine verdi...

Âişe-i Sıddîka... Babası Sıddîk, kendisi Sıddîka... Başına konan gökler dolusu devlet karşısında saadetin son noktasında...

Lâkabı da Humeyra... Hafif al karışık beyaz yüzlü temiz kadın. Çocuk denilecek yaşta âlemler müjdecisine nikâh edildi. Çocukluktan çıkar çıkmaz zifafa girdi ve en genç çağında Allah Resulünden dul kalıp yarım asra yakın bir zaman onsuz yaşadı. Bütün hayatı Allah'ın rızası uğrunda tükendi, bütün varlığıyla Allah'a bağlı dirayetli bir mü'mine...

Bir gün Amr ibnü'l-Âs, Allah'ın Sevgilisine sordu:

- Ey Allah'ın Resulü! Dünyada en çok sevdiğiniz kimdir?

- Âişe!

DİRAYET VE ZERAFET

Hazret-i Âişe öyle bir pırıltı ki... Zerafeti, dirayetinin; dirayeti, de zerafetinin içinde tüter. Bu ulvî hassalarıyladır ki, Allah Resulünün en mahrem yakınlığına erişti, Peygamberlik tavrının en ince tecellilerini gördü ve onları yudum yudum gönlüne indirdi.

Zehir gibi bir zekâya sahipti. Kâinatın Tâcı'na ait nûru en yakından kucakladığı için, zerafetli bir naz edası içinde her şeye dikkat eder, her şeyi en ince noktasına kadar didikler, her şeyi sorar, inceler, anlamak isterdi.

Bir gün, insanları cennete götürecek keyfiyetin, onların amelleri değil, Allah'ın rahmeti olduğuna dair hadîsi Resuller Serverinden sordu:

- Ey Allah'ın Resulü! Senin amellerin de mi seni cennete götürmez?...

Âlemin Fahrin'den şu cevabı aldı:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Allah’ın rahmeti yetişmezse götürmez...

Görüyor musunuz şu inceliği? Nelere nelere dikkat ediyor.

Allah Resulünün mübarek hadîslerinin bir çoğu, Hazret-i Âişe (r.a.) rivâyetiyle gelir.

•••

Hazret-i Âişe (r.a.), çocukluğunda, bir gün, arkadaşlarıyle karınca oyunu oynuyor. Tam o sırada yanlarından Allah’ın Resulü geçiyor. Karıncalar içinde bir de kanatlı at... Kâinatın Efendisi soruyor:

- Bu ne Âişe?
- At...
- Kanatlı at olur mu hiç?
- Hazret-i Süleyman’ın atları kanatlı değil miydi?

Allah’ın Sevgilisi, o yaşta bu dikkat, hafıza ve kıyas kuvveti karşısında tebessüm buyuruyorlar.

FAZİLET VE HİKMET:

İsmet ve iffet sadefi Hazret-i Âişe (r.a.) hücrelerinde sabahlara kadar Allah’ın Sevgilisiyle ibâdet ederdi. Peygamber Mescidinde namaz kılınırken, Âişe yine topyekûn Kâinat İmamının arkasında, fakat hücresinde ve tek başına dururdu.

Allah Resulünün irtihallerinden sonra her gün oruçlu ve her an ibâdette...

Tabiinden İshak isimli zat, Hazret-i Âişe’yi ziyarete gelirdi. Dirayet ve zerafet timsâli Hazret-i Âişe (r.a.) onu her kabul edişinde güzelce örtünürdü. Halbuki o zât âmâ idi.

Bir gün bu vaziyeti hisseden İshak sordu:

- Ey Mü’minlerin annesi! Ben körüm, hiçbir şey görmüyorum! Benden de mi saklanıyorsun?
- Sen beni görmüyorsun ama, ben seni görüyorum! Cevabını veren dirayetli, zerafetli, hikmetli ve faziletli Âişe...

Allah ondan râzı olsun...

İşte Sıddîk-ı Ekber’in Sıddîka kızı Peygamber zevcesi Âişe budur...

@KUTUPHANE_P_D_F

MÜ'MİMLER ANNESİ
Hz. ÂİŞE (r.a.)

Sıddîk-ı Ekber'in kızı ve Peygamber zevcesi Âişe'nin Muhammed ümmeti için nasıl gözyaşı döktüğünü burada kısaca anlatacağız.

Ebedî Hayat Müjdecisi bir gün, Mescid-i Nebevî'de oturmaktaydı. En büyük sevdâlıları da etrafında halka halka idi. Başta en büyük sıddîkiyet ve teslimiyet örneği Hazret-i Ebû Bekir. Hak ve adalet güneşi Hazret-i Ömer, hayâ mâdeni Hazret-i Osman, ilim ve hikmet kutbu Hazret-i Ali bulunuyordu... Ve mü'minlerin şefkatli annesi Hazret-i Âişe ile ince ve derin Fâtıma (Radıyallahü anhüma) da oradaydılar.

Bu, cihanın fazilet direkleri ve diyanetin billur çeşmeleri Allah Sevgilisinin imân aynası berrak yüzüne bakıp saadetten uçuyorlardı. Bütün insanoğluna Allah müjdesini getiren Peygamberler Peygamberi bir ara ciddî şekilde ağlamaya başladı... Elmas elmas gözyaşı mukaddes sakalına doğru akıyordu. Bunu gören Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) sordu:

- Ey Allah'ın Resulü! Anam babam sana feda olsun, niçin ağlıyorsunuz?

- Yâ Ebâ Bekir! Ben ağlamayayım da kim ağlasın? Ümmetimin önünde çok uzun ve tehlikeli bir yol vardır, hem de ümmetim boyuna kadar masiyyete, günâha dalmıştır.

Rikkat ve merhamet mâdeni Hazret-i Ebû Bekir'in de gözleri dolu dolu oldu, gönül ocağına bir ateştir düştü:

- Ey Allah'ın Resulü; dedi, senin mukaddes canın müsterih olsun, sen üzülme. Emin ol ki, kıyamet gününde ümmetinin günâhları yüzünden işlerin sıkıştığı zaman ben ümmetinin bütün günâhlarının yarısını yükleneceğim. Tâ ki, onların yükü hafiflesin...

Allah'ın Resulü tebessüm buyurdular ve Hazret-i Ebû Bekir'in sırtını okşayıp, onu senâ ettiler...

Sonra Hazret-i Ömer'e dediler:

- Yâ Ömer! Söyle bakalım. Hazret-i Ebû Bekir'in sözlerini işittin. Sen ümmetimin isyankârları hakkında ne yapabilirsin?

@KUTUPHANE_P_D_F

- Ey Allah'ın Resulü! Ben Ebû Bekir'in yaptığını yapacak kudret ve takatte değilim. Fakat ben de, ümmetinin günâhlarının üçte birini yüklenebilirim!

Âlemin Fahri, Hazret-i Ömer-i de okşadı. Sonra mukaddes gözlerini Hazret-i Osman'a dikti:

- Yâ Osman! dedi, ümmetim hakkında sen ne yapabilirsin?

Masum, efendi cevap verdi:

- Ey Allah'ın Resulü! Anam babam sana fedâ olsun. Ben Ömer'in yaptığını yapmağa muktedir değilim. Fakat ben de, ümmetinin günâhlarından dörtte birini yüklenebilirim!

İnsanlığın ve Kemâlatın Güneşi onu da okşayıp memnun olduğunu bildirdi. Sonra bilgi güneşi Hazret-i Ali'ye döndü:

- Yâ Ali dedi, ümmetim hakkında sen ne yapabileceksin? Kevser sakisi cevap verdi:

- Ey Allah'ın Resulü! Benim elimden ancak mürüvvet çıkar. Ben de yarın kıyamet gününde sırat tarafını tutacağım ve gelen isyankârları cehenem âteşine düşmekten alıkoymağa çalışacağım. Şayet işler çok şiddetlenir de daralırsam, onlara bedel kendimi nâr'a atacağım. Onların her birini cehennemden çıkarıp cennete göndermeğe uğraşacağım!

Allah'ın Sevgilisi, Cenab-ı Ali'nin bu cevabına da tebessüm ettiler ve Hazret-i Âişe'ye buyurdular:

- Yâ Âişe sen de söyle, ümmetimin isyankârları hakkında ne yapacaksın? Zira sen de onların annesi bulunuyorsun. Anneye de evlâdı için bir fedâkârlık ister!

Dirayet ve zerafet timsali Hazret-i Âişe dedi ki:

- Ey Allah'ın Resulü! Ben Fatıma'nın huzurunda ondan önce bir şey söyleyemem!

İnce ve derin Fâtıma derhal cevap verdi:

- Sen anasın, ben evlâdım. Evlâd anasının huzurunda, anadan evvel konuşmaz!

Hazret-i Âişe mukabele etti:

- Yâ Fâtıma! Ne diyorsun sen? Ben nasıl konuşabilirim ki o kimsenin yanında, onun hakkında Allah'ın Resulü şöyle buyurmuştur: " Fâtıma benden bir parçadır!"

Peygamber kızı cevabı yetiştirdi:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Ben nasıl konuşurum o kimsenin yanında ki, onun hakkında Kâinatın Efendisi şöyle buyurmuştur: “Beni görmediğiniz zaman, dininizin yarısını, yahut üçte birini Humeyrâ’dan -yâni Âişe’den- alınız, öğreniniz!”

Hazret-i Âişe’nin ruhu bir kuş gibi çırpındı ve dedi ki:

- Allah’a yemin ederim ki, ben senden evvel konuşmam yâ Fâtıma!

Müslümanlık tarlasının saadet mahsulü olan derin ve ince Fâtıma konuşmak zorunda kalınca şöyle dedi:

- Ey aziz babam! Ümmetin hesap vermek için hazırlandığı sırada, sen beni mizan başında göreceksin!

- Ey babasının ruhu, ey iki gözümün nuru, orada ne yapacaksın?

- Ey aziz babam! Eğer ümmetinin günâhları ağır basarsa, tâatleri hafif gelirse, zehirlenerek şehid edilen ciğerparem evlâdım Hasan’ın zehire bulanmış gömleğini de sevap kefesine koyacağım. (Ki o sırada Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin daha çocuk idiler) Eğer yine kâfi gelmezse, üstümde, başımda ne varsa hepsini mizana koyacağım. Tâ ki, ümmetinin sevap ve tâati üstün gelsin![21]

Allah’ın Sevgilisi bu cevaptan pek hoşlandılar ve buyurdular:

- Ey mü’minlerin annesi! Söyle artık, ümmetimin günahkârları hakkında sen ne yapacaksın?

- Ey Allah’ın Resulü! O günde zannetmem ki, bu hâle göre bana ihtiyaç kalsın!

- Şayet lüzum ve ihtiyaç hâsıl olursa nasıl yapacaksın yâ Âişe?

- Söylemek istemiyorum. Ey Allah’ın Resulü!

- Yâ Âişe! Baban Ebâ Bekir’in hatırı için söyle!

- Söyleyemem!

- Ömer’in hatırı için söyle!

- Söyleyemem!

- Osman’ın hatırı için söyle!

- Söyleyemem!

- Ali’nin hatırı için söyle!

- Hayır, söyleyemiyeceğim!

- Öyleyse, Fâtıma için söyle!

- Yine de söyleyemem!.

- Yâ Âişe kimin için söyleyeceksin?

- Ey Allah’ın Resulü! Allah için söyleyeceğim!

@KUTUPHANE_P_D_F

Ve Hazret-i Âişe, kendisine hayretle bakan gözler arasından süzülüp hücresine girdi. Ellerini ulvîlik âlemlerine kaldırdı... Öyle içten, öyle derinden yalvarıyordu ki, âdeta kendisinden geçmişti. Diyordu ki:

- Ey bîniyâz Allah! Ey sermayesizlere sermaye veren şânı yüce Mevlâm! Zât-ı ulûhiyetin hürmetine, nurun şerefine bana imdat et... Beni sen, bütün mü'minlerin anası kıldın. Kalbime hepsinin şefkatini koydun... Evet, beni mü'minlerin anası kıldın da, kalbime hepsinin sevgisini yerleştirdin. Bir ana hiçbir zaman evlâdının yanmasına râzı olamaz. Ya onları da benimle cennete koy, ya beni de onlarla beraber cehennemine at!

Mü'minlerin temiz ve pak annesi Hazret-i Âişe (r.a.) böyle diyerek duâ ediyordu. Gözlerinden billur billur yaşlar akıyordu. O nur tanesi, müminlerin derdiyle bîkarar olmuştu...

Bu esnada melekût âleminde bir şimşek çaktı ve Sultan Melek Cibril, Arş-ı Âlâdan yeryüzüne süzüldü ve bir anda yetişip Allah'ın Resulüne hitap etti:

- Ey Allah'ın Resulü! Cenâb-ı Hak sana selâm ediyor ve buyuruyor ki: "Âişe'ye söyle ey Habîbim! Sen benim Resulümün zevcesisin. Nasıl câiz olur ki, biz Azimüşşan seni cehenneme atalım? Ateşe nasıl gönderelim seni? Biz kulumuza karşı ananın evlâdına olan şefkatinden çok daha şefkatliyiz! Kezâ, evlâdı anasından ayırmak olmaz. Yâ Âişe! Kalbin rahat olsun. Gönlünü hoş tut. Hiç şüphe etme ki, yarın kıyamet gününde bütün -mü'min- evlâdlarını sana kavuşturacağız! Ve seni onlarla beraber cennete koyacağız. Onların Rabbı onları tertemiz meşrubatla sulayacaktır. Altından nehirler akan cennetler onların olacaktır!"

•••

Ve Âişe-i Sıddîkanın duası böylece kabul edildi...

Ulviyyetin bu derecesi!...[22]

Ey necip ümmet! Kâlb gözlerini aç, gönül defterine bunları not et. Senin için can fedâ eden, senin derdinle göz yaşı döken, senin için şefkat mumunu yakan Kâinatın Efendisine bak!

Artık hidâyet çadırının altına gel! Allah'ın dâvetine, imânının mihverine, Kur'an'ın gölgesine koş!

@KUTUPHANE_P_D_F

Sen, hakikî mânâda Ümmet-i Muhammed'den isen hiç korkma. Onların himmet kuşu, senin için kanat çırpar... Dünya güzeline gönül verme, sonra felek ensene yüzlerce dert ve elem sillesi vurur! Hazret-i Mustafa'nın yoluna gir de bin zevk elde et. Hakikat mihrabına yüzünü dön de nuru gör!

Hakikî mü'min isen gel ihlâsını göster,
Mukaddes din senden bu fedâkârlığı ister!...

---

[21] Haşiye : Hazret-i Fâtıma'nın yukarıdaki, «Zehirlenerek şehid edilen Hasan'ın ve şehid edilecek Hüseyin'in gömleklerini de mizana koyacağım» sözüne hayret etmemek gerek. Çünkü Allah'ın Resulü gayb-âşinâ gözlerle her şey'i görüyor ve gelecek zamandaki hâdiseleri sahâbîlerine bildiriyordu. Ayrıca sahâbîler keramet sahibi mübarek insanlardı. Hele bu sözü söyleyen Peygamber kız» Fâtıma olursa daha da başkalaşır... Allah bizi onların şefaatına nâil etsin...

[22] Haşiye : Hz. Âise, Allah Resulünün nazarlarında bütün zevcelerin en sevgilisiydi. Buharı ve Müslim rivayetlerince: Kâinatın Efendisi Âişe'ye dediler :

- Seni üç gece rü'yamda gördüm: Bir melek ipeklere sarmış, bu senin zevcendir, dedi. Ben de yüzünü açtım. Eğer hak tarafından ise, Allah imza etsin dedim...

Derinlik, incelik, dirayet ve zerafet timsâli Hz. Âişe, fıkıhta, ilimde ve fesahatta mümtazdı. Nadir kadında görülmüş bir zekâ hiddeti ve idrâk ciheti taşır, Kâinatın Fahri'ne ait nûru en yakından kucaklardı...

İmam Zührî :

- Bütün kadınlarla mü'minlerin anneleri olan Peygamber zevcelerinin bilgileri bir araya toplansa, Âişe (r.a.)nin bilgisi onlardan daha üstün ve geniş gelirdi..

Mesruk'a soruldu :

- Âişe iyi ferâiz bilir miydi? şu cevabı verdi :

- Varlığım kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Allah Resulünün yaşlı ve büyük sahabilerinin ondan ferâiz sorduklarını gördüm...

Hazret-i Âişe Hadîs ilminde de büyük hizmetlerde bulunmuştur. Allah Resulünden 2210 hadîs rivayet, etmiştir ki, bu, onun ne büyük bir zekâya sahip olduğunu gösterir..

@KUTUPHANE_P_D_F

Hicretin 58. yılı, Ramazan'ın 17. günü, Milâdî 13 Haziran 678 tarihinde bu fâni âlemden ebediyyet âlemine göçtü...

Namazını Hz. Ebu Hüreyre kıldırdı. Geceleyin Baki' mezarlığında kara toprağın kucağına verildi (R. Anhâ).

- Ey aziz babam! Eğer ümmetinin günâhları ağır basarsa, tâatleri hafif gelirse, zehirlenerek şehid edilen ciğerparem evlâdım Hasan'ın zehire bulanmış gömleğini de sevap kefesine koyacağım. (Ki o sırada Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin daha çocuk idiler) Eğer yine kâfi gelmezse, üstümde, başımda ne varsa hepsini mizana koyacağım. Tâ ki, ümmetinin sevap ve tâati üstün gelsin!

Ulviyyetin bu derecesi!...

Haşiye : Hz. Âise, Allah Resulünün nazarlarında bütün zevcelerin en sevgilisiydi. Buharı ve Müslim rivayetlerince: Kâinatın Efendisi Âişe'ye dediler :

- Seni üç gece rü'yamda gördüm: Bir melek ipeklere sarmış, bu senin zevcendir, dedi. Ben de yüzünü açtım. Eğer hak tarafından ise, Allah imza etsin dedim...

Derinlik, incelik, dirayet ve zerafet timsâli Hz. Âişe, fıkıhta, ilimde ve fesahatta mümtazdı. Nadir kadında görülmüş bir zekâ hiddeti ve idrâk ciheti taşır, Kâinatın Fahri'ne ait nûru en yakından kucaklardı...

İmam Zührî :

- Bütün kadınlarla mü'minlerin anneleri olan Peygamber zevcelerinin bilgileri bir araya toplansa, Âişe (r.a.)nin bilgisi onlardan daha üstün ve geniş gelirdi..

Mesruk'a soruldu :

- Âişe iyi ferâiz bilir miydi? şu cevabı verdi :

- Varlığım kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Allah Resulünün yaşlı ve büyük sahabilerinin ondan ferâiz sorduklarını gördüm...

Hazret-i Âişe Hadîs ilminde de büyük hizmetlerde bulunmuştur. Allah Resulünden 2210 hadîs rivayet, etmiştir ki, bu, onun ne büyük bir zekâya sahip olduğunu gösterir..

Hicretin 58. yılı, Ramazan'ın 17. günü, Milâdî 13 Haziran 678 tarihinde bu fâni âlemden ebediyyet âlemine göçtü...

Namazını Hz. Ebu Hüreyre kıldırdı. Geceleyin Baki' mezarlığında kara toprağın kucağına verildi (R. Anhâ).

@KUTUPHANE_P_D_F

Haşiye : Hazret-i Fâtıma'nın yukarıdaki, «Zehirlenerek şehid edilen Hasan'ın ve şehid edilecek Hüseyin'in gömleklerini de mizana koyacağım» sözüne hayret etmemek gerek. Çünkü Allah'ın Resulü gayb-âşinâ gözlerle her şey'i görüyor ve gelecek zamandaki hâdiseleri sahâbîlerine bildiriyordu. Ayrıca sahâbîler keramet sahibi mübarek insanlardı. Hele bu sözü söyleyen Peygamber kız» Fâtıma olursa daha da başkalaşır... Allah bizi onların şefaatına nâil etsin...

@KUTUPHANE_P_D_F

AHZAB

Bu muharebe, kâinatın Fahrine karşı, küfrün, hizip hizip, küme küme birleşme ve hep birden harekete geçme tecrübesi...

Hicretin beşinci yılı şevval ayında oluyor.

Maskeli küfür (Medine yahudileri), Uhut muharebesine rağmen hiçbir ileri ve üstün netice alamayan Mekke müşriklerine elini uzattı ve dedi ki:

- Birleşelim, önden ve geriden Müslümanları kıskaç içine alalım ve onları kökünden kazıyalım ki, rahat edebilelim...

Başka oymak ve kabilelere de kundak soktular. Hepsinin başına Ebû Süfyan geçti. On beş bin kişilik bir ordu kuruldu..

Allah'ın Resulü bütün bu plân ve hazırlıklardan ânı ânına haberli...

"Altın Silsile" nin Sıddîk-ı Ekber'den sonraki büyük halkası, İran, Suriye yoluyla Medine'ye, Mecusilik, Hristiyanlık geçitlerinden de mukaddes İslâm'a gelen... İşte bu yollar ve geçitlerin çilekeşi, büyük aşk ve vecd adamı **SELMÂNİ FÂRİSİ** (r.a.) Hazretleri, topyekûn Kâinat İmamının, Allah Resulünün huzuruna çıktı:

- Ey Allah'ın Resulü! Küfrün bu birlik hücumuna karşı ilk tedbiriniz, müdafaa harbi olmalıdır. Bunun için de Medine önlerine geniş ve derin bir hendek kazalım. Benim diyarım olan Fars'da usul budur.[23]

Gaye -insan ve ufuk- Peygamber bu fikri pek beğendiler ve hemen hendek kazılmasını emir buyurdular.

Bu sebepten de muharebenin ismi Hendek oldu...

Binlerce imân arslanı, başlarında Allah'ın Sevgilisi ve yanıbaşında Cihan Sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) günlerce hendek kazdılar...

Kazı, sürüp giderken mucizeler de birbirinin arkasından ışık ışık pırıl pırıl geliyordu...

Kazılması yirmi gün süren hendeğin önünde, birdenbire küfür ordusu belirdi..

Muhacirlerin sancağı Zeyd İbn-i Hârise'de, Ensâr'ın sancağı Sa'd İbni Ubâde'de...

Tam üç bin inanmış cengâver...

@KUTUPHANE_P_D_F

Başlarında Allah'ın Sevgilisi, sıddîkiyet ve teslimiyet makamında da Hazret-i Ebû Bekir (r.a.).

İşte ızdırabın en büyüğü! Önde ve arkada düşman... Medine içinde de, muazzez sahabîlerin müdafaasız evleri, zevceleri ve masum yavruları...

•••

Münafık, zehirli adam... Burada da kendisini gösterdi: - Muhammed bize Fars ve Rum illerinin fethedileceğini vaadetmişti. Hele bakın ki, şimdi evimizin damı altında bile selâmetten uzağız!

Yine büyük ve müthiş bir imtihan... Allah'ın Resulünün mukaddes elleri Rabbin hacet kapısında...

Cepheden gelen düşman hendeğe kadar yanaştı. Gayesi sert bir toslamayla İslâm cephesini bir anda ezip hemen Medine'ye, Peygamber beldesine girmekti... Hendek boyunca dolu dizgin koştular, fakat en ufak bir gedik bile bulamadılar...

Karşılıklı bir ok cengidir başladı. Havada gidip gelen binlerce okun çekirge bulutu...

Önünü korumak, arkayı korumak... Öne arkaya göz kulak olmak derken, Allah'ın Resulü sahabîler demetinin en sağlamlarından yalnız üç yüz kişi arasında kaldılar...

Her yanı çepe çevre saran düşman...

Gece...

Ses ve hareketi yutmuş bir gece...

Kâinatın Tâcı, en iyi sahabîlerinden bir ikisini, kendilerini belli etmeksizin Kureyş saflarının gerilerine gidip hâl ve hareketlerini öğrenmeye memur ettiler...

Kendileri mukaddes ellerini Allah'ın (c.c.) hacet kapısına açtılar ve dua ettiler:

"Ey Kitap indiren Allah'ım!. Ey hemencecik gören Rabbim. Müşriklere ve yahudilere bozgun ver, aralarına zelzele ve ıstırap düşür; durmayıp gitsinler."

İşte tam o ân... Allah Sevgilisinden Arş'a yükselen dilekten sonra, Allah Resulünün ellerini açıp şükrettiği görüldü...

Ve birden bir kıyamet...

Kasırga...

Bir rüzgâr ki, kum denizinin dibine kadar işlemekte, çölü okyanus dalgalariyle köpük köpük kabartmakta... Bir tufan ki, yer gök birbirine

@KUTUPHANE_P_D_F

geçmekte...

Düşman safında, at, çadır, kap kaçak, silâh, deve herşey uçuyor. Develer acı acı bağırıyor, atlar boşanıp şahlanıyor...

Ebû Süfyan haykırıyor:

- Ey Kureyş topluluğu! Duracak zaman değil... Atlarımız ve develerimiz hep kırıldı, eşyamız birbirine girdi... Kim bilir daha başımıza neler neler gelecek? Ben dönüyorum! Beklemekte bir mânâ yok!

Ebû Süfyan, ilâhî kasırgadan tüyleri diken diken devesine atlayıp dalından kopmuş bir yaprak gibi, Mekke istikâmetine uçtu. Arkasında bütün küfür ordusu... Gökler, müşrikleri Mekke'ye doğru üfleyip süpürüyor... Müşrikler, toz toz, duman duman, zerre zerre uçuyor...

Allah'ın fermanı:

"Biz onların üzerine rüzgâr saldık ve gözlere görünmez askerler gönderdik."

Kaçan düşmanı rüzgâr arkadan güm güm döve dursun... Gerilerde de, apışan, donan, aval aval bakan, yalnız ayaklarıyla kalan ve bir şey yapmak kudretinden mahrum Benî Kureyza yahudileri...

Ahzâb veya Hendek diye isimlendirilen gazâ, îman sınıfına bir destan daha kazandırmıştır.

Allah'ın Resulü ve onun îman ordusu muzafferiyetlerinin şükranını Cenâb-ı Hakk'a sundular.

Bütün insanoğluna Allah müjdesini getiren Peygamberler Peygamberi, Hazret-i Âişe'nin hücresine girip kılıcını astı. O anda Sultan Melek gelip hitap etti:

- Sen kılıcını asıyorsun ama, melekler, silâh elde bekliyor. Lâhza geçirmeden Kureyza üzerine yürü!...

Peygamber beldesi Medine'de sokak sokak nidâ :

- Herkes toplansın! Muharebede ibâdeti kazaya kalanlar namaza durmasın! Namaz toplu olarak başka yerde kılınacak! Hareket var!...

Başta Sıddîk-ı Ekber (r.a.), koşan koşana... Bütün nur sevdâlıları toplandı. Kureyza muhasara edildi. Namazlar orada kılındı.

Muhasara yirmi gün sürdü.

•••

Sıkıyı gören yahudi oymağının ileri gelenleri, Kâinatın Efendisine haber gönderdiler:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Sa’d bin Muâz hakem olsun. Her ne derse makbulümüz... Sa’d hazretleri ağır yaralı... Uhud’da yaralanan îman arslanı son demlerini yaşamada... O vaziyette, sedye ile Allah Resulünün huzuruna getirildi.

Allah’ın sevgilisi Sa’d hazretlerine hitab ettiler:

- Sa’d Seni hakem tutuyorlar. Söyle, bu insanlar hakkında hükmün nedir?

- Ey Allah’ın Resulü! Hükmüm şudur: Bütün malları alınsın, çocukları ve kadınları esir edilsin, erkekleri de baştan başa kılıçtan geçirilsin!

İnsanlığın ufku buyurdular:

- Allah’ın hükmüyle hükmettin, yâ Sa’d!...

Daha önce, Kureyza oğullarının ahidlerini çiğnememeleri için çok çalışan fakat küfür delilerini bu işten vazgeçiremeyen büyük sahâbî ve yüce hakem Sa’d bin Muaz (r.a.), aldığı ok yarasının te’siriyle şehid...

Allah’ın Resulü buyurdular:

- Sa’d’ın ölümünden Rahmân’ın Arşı titredi.

•••

İç gözlerine ilâhî nurun sürmesi çekilen büyük sahâbî Sa’d hazretlerinin tabutu taşınırken münafıklar söyleştiler:

- Cenazesi ne kadar hafif!

İnsanlığın ufku :

- Melekler taşıyor, diye cevap verdiler.

ŞEHİD
Rabbin rızası için yollara düşmüş asker,
Kanatları üstünde taşır onu melekler...

•••

Yahudi ihaneti böylece cezasını buldu. İslâm topluluğunun eline sayısız nimetler geçti ve İslâm dairesinde birdenbire bir bolluk, bir neş’e, bir huzur baş gösterdi...

Âlemin Fahri buyurdular:

- Artık taarruz nöbeti sizde... Bundan sonra düşman üzerinize gelemez...

@KUTUPHANE_P_D_F

Allah’ın Sevgilisi, bu sözleriyle harbin, vaziyetin ve mukaddes dâvanın bütün ruhunu billûrlaştırmış oluyorlardı.

---

[23] Selmân-ı Fârisî hazretleri hakkında daha geniş bilgi için “TARİHE ŞAN VERENLER” adlı eserimize bakınız. M. N. Bursalı

- Ey Allah’ın Resulü! Küfrün bu birlik hücumuna karşı ilk tedbiriniz, müdafaa harbi olmalıdır. Bunun için de Medine önlerine geniş ve derin bir hendek kazalım. Benim diyarım olan Fars’da usul budur.

Selmân-ı Fârisî hazretleri hakkında daha geniş bilgi için “TARİHE ŞAN VERENLER” adlı eserimize bakınız. M. N. Bursalı

@KUTUPHANE_P_D_F

PEYGAMBER SİYASETİ

Bir yıl geçti.. Sonsuzluk Müjdecisi Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.), muazzez sahâbîlerinin arasında. Fetihler, derinliğine doğru, ruh âleminde... Sulh ve siyaset, plân ve tedbir senesi bu yıl... İslâm denizinde yüzen îman gemisi, su yüzünde değil de, bu sefer su altında -bir denizaltı gibi- ve derinliğine doğru...

Hareket ister dışarıya, isterse içeriye doğru olsun, Sıddîk-ı Ekber (r.a.), hep Peygamberler Peygamberinin yanıbaşında.. Her hâdisede en büyük pay onun...

Var mıdır, şu âlemde gösterin öyle bir er,
Onu kardeş edindi, dost edindi Peygamber!

@KUTUPHANE_P_D_F

CİHAN SIDDÎKI BARIŞTA DA ALLAH RESULÜNE YARDIM EDİYOR

Altıncı yılın zilka'de ayında, Allah'ın Sevgilisi, birdenbire, Beytullah'ı ziyaret niyetini izhar ettiler.

Hemen yanıbaşında Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) ve bin beş yüz sahâbî demeti.

Yol, yol...

Sonsuzluğa uzanan ilâhî cadde...

Batan güneşi sağına almış, bin develi Peygamber kafilesi, pırıl pırıl, ışık ışık, tempo tempo ilerliyor.

Bu pırıltı, bu edâ, bu harikulade gidiş... Allah'ın Resulü en azılı düşmanlarının içine nasıl gidiyor? Bu suâli Peygamberlik hikmetine bırakmak şart...

Öncülerden, Kureyş'in içini ve dışını keşfedip durum ve tutumlarını bildirmek üzere gönderilenler haber getirdi:

- Kureyş, Müslümanların yola çıktığını duymuş. Bir sürü asker toplamış bekliyor. Niyetleri seni, Allah'ın evini ziyaretten alıkoymak.

Muazzez sahâbîlerle meşveret... Yine en güzel fikir Cenâb-ı Ebû Bekir'in :

- Ey Allah'ın Resulü! Sen Allah'ın evini ziyaret gayesiyle yola çıktın. Adam öldürmeye ve cenge çıkmadın. Sen doğru Kâ'be'ye yönel... Eğer bizi ziyaretten alıkoyacak olurlarsa o zaman cenk...

Âlemin Fahri, irade buyurdular:

- Yürüyün, Allah'ın ismiyle!...

Her zaman, her yerde, her işte olduğu gibi, burada da Cihan Sıddîkı Allah Resulüne yardımda...

Peygamber kafilesi, Halid bin Velid'in, bir süvari müfrezesi başında, Müslümanları keşfe çıktığını haber aldı. Halid'in üzerine doğru yürüyüşe geçildi. Halid, Peygamber kafilesini birdenbire karşısında

@KUTUPHANE_P_D_F

görüverince dörtnala Mekke'ye doğru uçtu ve Allah Resulünün gelmekte olduğunu haber verdi.

Varlık Nûru Mekke yolunu açan dağ yokuşunun başına geldiği zaman, devesi aniden durdu, tek adım atmadı ve olduğu yere çöktü.

- Peygamberin devesi huysuzluk etti, dediler.

Allah'ın Sevgilisi:

- Hayır, dediler; huysuzluk etmedi, lâkin fili hapseden, onu da hapsetti.

(Ebrede ordusunun önündeki filin, yere çöküp mıhlanışını ve öylece kalışını kasdediyorlardı.)

•••

Allah'ın âlemlere "Rahmet" olarak gönderdiği yüce Resul, çöken develerinin üstünde, Kureyş'e bir bildiri uçurdular:

- Allah'ı tazim ve tenzihe zıt düşmeyecek her işte Mekkelilere her müsaade verilmek üzere sulh murad ediyorlarsa kabule hazırız.

Ve develerini sürdüler. Deve bir doğruluşta kalktı neş'eli neş'eli yürümeğe başladı...

İnsanlık tacının seferlerindeki hikmet anlaşılmıştı. Kureyş'i siyasetle elde etmek istiyorlardı. Zaten mukaddes İslâm, Kureyş'in içini ve dışını kıvılcım kıvılcım yakmağa başlamıştı. Nûr tufanı bütün kâinatı pek yakında ihata edecekti. Kuruyan gönül dudakları inayet serinliğine kavuşacaktı. Zirâ Tevhid meş'alesini Allah'ın Resulü yakmış, bütün kâinatı pırıldatmıştı...

•••

Topyekûn zaman ve mekânın ve bütün mahlûkatın Peygamberi, Mekke'den dört - beş saat mesafede Hudeybiye isimli köye indiler. Bir su kenarı... Nûr sevdâlısı muazzez sahâbîler, çölün yakıp kavurduğu ciğerlerini tek damla fazlasını taşıyamaz bir sünger gibi suya kandırdılar. Öyle içtiler, öyle içtiler ki, su bitti. Kaynak çukuru bomboş... Varlık Nûru, tirkeşlerinden bir ok çıkarıp uzattılar ve buyurdular:

- Şunu suyun kaynak noktasına koyunuz!

Bütün gözler kaynak noktasında... Bütün bakışlar ışık ışık...

Su, habbe habbe kaynadı, taştı. Herkes suya atıldı ve yudumladı...

Mucize... Ve pınar pınar çağlayan su...

•••

@KUTUPHANE_P_D_F

Sahâbîlerden biri, Âlemin Tâcı'nın bildirisini Kureyş'e anlatmak üzere Mekke'yi boyladı.

Kureyş anlaşmaya istek duydu.

Şartlarını sıraladılar:

- Kâ'be ziyaretinden bu sene vazgeçilsin ve bu iş gelecek seneye bırakılsın! Bu takdirde, Müslümanlar isteklerini zorla kabul ettirdiler ve Kureyş'i sindirdiler, gibi bir mâna çıkmaz, ikinci şartımız da, taraflar arasında on sene cenk olmaması...

•••

Varlığın Sebebi Olan Peygamber, Kureyş elçisi Süheyl'e karşı, ilim ve hikmet kutbu Hazret-i Ali (k.v.) ye emrettiler:

- Yaz, en başa: **"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla"** diye yaz!

Nasibsizler nasibsizi Süheyl atıldı:

- Biz dedi, Rahman ve Rahîm isimlerini bilmiyoruz. Sadece **"Allah'ın ismiyle"** diye yazılsın!

Sahâbî ummanı dalgalandı:

- Olmaz, olmaz!

Allah'ın Resulü buyurdular:

- Peki, yâ Ali, dediği gibi yaz ve devam et: Allah'ın Resulü Muhammed o şart üzerine sulhu kabul eder ki..

Fakat nasibsiz adam yine atıldı:

- Eğer biz senin Allah'ın Resulü olduğunu kabul etseydik, Kâ'be'yi ziyaretine mâni olur ve seninle harb eder miydik?

Herkes dondu.

Hilkatin Varlık Sebebi, bütün Allah Resullerinin Başı, buyurdular :

- Ben Allah'ın Resulüyüm ve siz beni yalanlıyorsunuz!

Sonra Hazret-i Ali (k.v.) ye hitab ettiler:

- Yâ Ali, Allah'ın Resulü sözünü o nâmeden çıkar!

Hazret-i Ali çarpılmış gibi mırıldandı:

- Çıkaramam ey Allah'ın Resulü, bunu yapamam!

İnsanlığın Tâcı, Âlemin Rahmet Ağacı, Hazret-i Ali'nin bu hâlini takdir ettiler ve buyurdular:

- Ali, nâmeyi ver bana ve o kelimelerin yerini göster!

İlim güneşi Ali (r.a.) gösterdi ve Allah'ın Sevgilisi o kelimeleri sildi. **"Muhammed ibn-i Abdullah"** tâbirini koydular ve sulh oldu.

@KUTUPHANE_P_D_F

●●●

Kalbine bütün âlemlerin güneşi verilmiş olan Allah'ın Sevgilisi ümmîdir. Okuma yazma bilmez. Ümmîliği de Peygamberliğinin delili... Eğri büğrü yazı yazmaya onun ne ihtiyacı olur ki... Aslında her şeyi en ince noktasına kadar okuyan, bilen, nübüvvet nuruyla gören bir Zât-ı Âli bütün ilimlerin üstüne çıkmış değil midir?

İradesini hâkim mevkide görüp sırıtan küfür ve gurur heykeli Kureyş elçisi, hakikatte ne türlü mahkûm olduğunu anlayabilmekten mahrum.

Şânı yüce Rabbin İslâm'a takdir ettiği istikbâl bakımından, bu nâmütenâhî ince siyaset ruh iklimlerine açılan bir kapı değil midir? Zahirde bu anlaşma İslâm'ın aleyhinde gibi duruyor, öyle mi? Tam aksi! İslâm'a, mânevi fethinin gerçekleşmesi için, zahirde zaaf ve uysallık göstermek düşüyordu. Kureyş farkına varmadan, İslâm'ın ağına düşüyor... Kılıcın en keskin yanında ruhun en incesi işte bu idi.

Müslümanlar ile müşrikler arasındaki bu sulh muahedesinin yapılmasında en büyük pay Sıddîk-ı Ekber'indi. O gönlü güzel kişi, Allah Resulüne şöyle dememiş miydi?.

- Ey Allah'ın Resulü, sen Allah'ın Evini ziyaret gayesiyle çıktın. Adam öldürmeye ve cenge çıkmadın. Sen doğru Kâ'be'ye yönel... Eğer bizi ziyaretten alıkoyacak olurlarsa o zaman kılıçları kından çıkarırız!

Peygamberlik müstesna hiçbir güneşin onunki kadar ulvî bir başın üzerinden doğup batmadığı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) hakkında Kâinatın Efendisi şöyle buyurmuşlardır:

"Bana yardım bakımından Ebû Bekir'den daha büyük bir kimse yoktur. Bana canı ile ve malı ile iyilik yaptı; kızını da bana nikahladı."

Hadîs meali:

"Sohbetinde ve gücünde, bana, insanlardan en çok ihsan edeni Ebû Bekir Sıddîkdır. Onu sevmek, ona teşekkür etmek, kendisini korumak ümmetime vâcibdir!"

●●●

Bir gün Allah'ın Resulü Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) e bir rü'yalarını anlattılar:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Ben rü'yada siyah koyunlar ve onların ardında giden beyaz koyunlar gördüm: Ey Ebâ Bekir! Bunu tâbir et.

Peygamberlerden sonra insanoğlunun en büyüğü şöyle dedi:

- Onlar, seni tâkib eden Arablardır. Sonra onları Acemler yâni, Arabdan başka kavimler tâkib edecektir.

Allah'ın Sevgilisi cennet sabahlarını andırır şekilde tebessüm ettiler ve dediler:

- Seher vakti melek de onu böyle tâbir etmişti.

•••

Allah'ın Sevgilisi, Şâir Hassan bin Sabit hazretlerine dediler ki:

- (Ya Hassan!) Ebû Bekir (r.a.) hakkında bir şey (şiir) söyledin mi?
- Evet, ey Allah'ın Resulü!
- Söyle, ben dinliyorum!

Peygamber şâiri de şu muhteşem şiiri okudu:

"Güvenilir kardeşten, bir çâre aradığın zaman,
Kardeşin Ebû Bekir'in yaptığı an...

O, insanların en hayırlısı ve doğrusu,
En takvası ve vefalısıdır, doğrusu...

Peygamber müstesna!....
O, meşhedi güzel, Sânı ve talî,

İnsanlardan, Peygamberi ilk tasdîkci,
Yüce mağarada ikiden ikinci...

Dağa yükselince, etrafında dolaşmıştı düşman.
O, Peygamber Sevgilisi,
Bildiler, insanlardan hiç kimse, ona denk değildi!"

Bunun üzerine insanlığın ufku Cenâb-ı Peygamber (s.a.v.) gökleri Işıldatacak şekilde gülümsediler, hattâ mukaddes dişleri pırıl,pırıl gözükmüştü. Sonra buyurdular:

- Doğru söyledin, yâ Hassan! O, dediğin gibidir!

•••

Bir gün de şöyle oluyor:

@KUTUPHANE_P_D_F

Âlemin Tâcı hastalanıyor. Cihanda en büyük sıddîkiyet ve teslimiyet örneği, Resuller Resulünün en sevgilisi Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), hâl ve hatır sormak için İnsanlık Ufkunun yanına varıyor. Hakikaten rahatsızlar. Sohbet ediliyor. Sonra ayrılıyorlar. Eve gelince üzüntüsünden o da yatağa düşüyor. Kâinatın Efendisi kesb-i afiyet ediyor. Cihan Sıddîkının iade-i ziyaretine geliyor. Sevgilisi Hazret-i Muhammed (s.a.v.)i karşısında görünce, her şeyini yatakta bırakıp pür-sıhhat ayakta karşılıyor ve haykırıyor:

- Habîbim hastalandı, ona teessürümden ben de yatağa düştüm. Sevgili efendim afiyete kavuştu; onu afiyette görünce ben de iyi oldum, afiyet buldum!....

•••

Ey iki gözümün ışığı! Sevgi ve sevmek ne imiş gör. Din erlerinin başı, Peygamberin gönüldaşı, Ulu Sıddîka bir bak. Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti oydu. Peygamber aşkıyla duman duman tüterdi hep.

Yıllar yılı dişi ağrıdı da bu hâli Peygamberler Peygamberine söylemedi. Allah Azze ve Celle, bunu Peygambere bildirince, Allah Resulü :

- Ey hilm âlemi Sıddîk, dedi**. Neden bunu bana söylemedin?**

- Ey Allah'ın Resulü! Allah'tan şikâyet etmek iyi birşey değil, diye cevap verdi.

Hak Dinini bu derece görüp gözeten sıddîkın hâlini tasavvur et.

CİBRİL İMTİHAN EDİYOR

Sultan Melek Cibril (a.s.) Sıddîk-ı Ekber'in (r.a.) kalbinde Allah Resulüne karşı olan sevginin ne kadar olduğunu Rabbimizden sordu.

Bir bayram günü cihan sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), kıymetli elbiseler giyinmiş gidiyordu. Cibril (a.s.) bir âmâ şekline girip yolun kenarına oturdu. Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) oradan geçiyordu.

Âmâ şekline bürünmüş Cibril (a.s.) dedi ki:

- Hazret-i Muhammed'in (s.a.v.) sevgisi için bana bir şey vereni Hak Teâlâ afv etsin!

En büyük rikkat ve merhamet mâdeni Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) hemen paltosunu çıkarıp verdi.

@KUTUPHANE_P_D_F

Cibril (a.s.) aynı sözü yine tekrarladı. Yüce sıddîk, elbisesini çıkarıp verdi.

Üzerinde ancak örtünecek kadar bir şey kaldı. Peygamber müezzini Bilâl-i Habeşî (r.a.) oradan geçiyordu. Onu evine gönderip giyecek bir şey getirmesini istedi. Hazret-i Bilâl (r.a.) yolda giderken Peygamberler Peygamberine rastladı. Allah'ın Resulü, Bilâl'in nereye gittiğini anlayıp hitab ettiler:

- Yâ Bilâl! Ebû Bekir'in yanındaki âmâ Cebrail (a.s.) dır. Onun bana olan sevgisini ölçmek için o şekle girmiştir!

İmanın billûrlaşmış timsâli Hazret-i Bilâl (r.a.), evden aldığı elbiseyi Hazret-i Sıddîk-ı Ekber'e götürdü.

Cebrail (a.s.), İnsanlığın Tâcı'nın huzuruna varıp elindeki elbiseleri ona teslim etti:

- Ey Allah'ın Resulü! dedi, ben Ebû Bekir'i denemek için böyle yaptım, bu elbiseleri al, benim işime yaramaz...

Biraz sonra Sıddîk-ı Ekber (r.a.) insanlık ufkunun huzuruna geldi. Âlemin Fahri Cibril'in (a.s.) yaptığı işi ona anlattı ve:

- Yâ Ebâ Bekr! Al elbiselerini de giy! dedi.

Peygamber sevdâlısı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) de,

- Ey Allah'ın Resulü, dedi. Ben o elbiseleri senin sevgin uğruna vermiştim. Şimdi nasıl geri alabilirim? İstediğiniz yere veriniz! diye cevap verdi.

•••

Bütün ömrü boyunca Allah'ın Sevgilisinin yolunda, son meteliğine ve son damla gözyaşına kadar, maddî ve manevî bütün varlığını talaş talaş yontup nefsine hiçbir şey bırakmayan sadece Cihan Sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir'dir (r.a.). Sadakat ve teslimiyetin münteha noktası, rikkat ve merhametin mesafe mefhumunu aşan ufuktur O!

Resuller Serverinin sahâbîleri arasında en çok menâkıbı bulunan yine büyükler büyüğü Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) efendimizdir.

•••

Saadet asrında yine bir gündü. Yüce Allah'ın ilâhî fermanı erişti ve şu âyet-i celîle nazil oldu:

"Kim bir kötülük yaparsa onunla cezalanır."[24]

Hilm âlemi yüce Sıddîk (r.a.) bu âyeti görünce gözleri yaşardı ve şöyle dedi:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Artık bundan sonra ferahlık geçmiştir!

Allah'ın Sevgilisi ümmetinin en büyük başını teselli ettiler:

"Allah seni mağfiret etsin, ey Ebâ Bekir, hiç hasta olmaz mısın? Hiç zahmet çekmez misin? Hiç mahzun olmaz mısın? İşte bütün bunlar senin cezalandığın şeylerdir."

O anda Hazret-i Ebû Bekir'in yüzünde güneşler yandı ve sevincinden uçacak gibi oldu...

İlâhî korkunun böylesi... Ve takvanın bu derecesi...

•••

İnsanoğlunun îmanda, amelde, ahlâkta, fazilette Peygamberlerden sonra en üstünü Cenâb-ı Sıddîk'tır. Varlığın sebebi olan Peygamber, Hz. Ebû Bekir'e şöyle dediler:

"Allahü Teâlâ sana bütün ümmetimin îmanı gibi îman, bana da topyekûn âdemoğullarının îmanı gibi îman nasîb etmiştir."

Ve yine buyurdular:

"Allahü Teâlâ'nın üç yüz ahlâkı vardır. Tevhîd ile birlikte bu huylardan birisi ile Allah'a kavuşan cennete girer."

Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) şevk ile atıldı:

- Ey Allah'ın Resulü, bende bu ahlâktan hiç var mı? İnsanlığın Efendisi:

- Yâ Ebâ Bekir, dediler; bu ahlâkların hepsi sende mevcuttur. Allah katında bu huyların en sevgilisi de cömertliktir.[25]

Yine Allah'ın Sevgilisi buyuruyorlar :

"Gökten sarkıtılmış bir mîzan gördüm. Beni bir kefesine, ümmetimi de öbür kefesine koydular, ben ağır geldim. Sonra Ebû Bekir'i bir kefesine ve ümmetimi diğer kefesine koydular, Ebû Bekir ağır geldi."[26]

Bir başka hadîs:

"Eğer insanlardan dost edinseydim, Ebû Bekir'i dost edinirdim, fakat sizin arkadaşınız Allahü Teâlâ'nın dostudur."(*)

İşte Allah Resulünün mübarek lisanlariyle ümmetine sunduğu Hazret-i Ebû Bekir...

O, ömür ırmağını kevserleştirerek cennet gölüne akıtmayı bildi. Ve bir nefes olsun Kâinatın Efendisinin hizmetinden ayrılmadı...

O'nu sevdi de, kendisi de sevilmeye lâyık oldu... Onun aşkı ile yandı da "Sıddîkiyet" rütbesini elde etti...

@KUTUPHANE_P_D_F

Şunu kat'iyetle ifade edeyim ki: Cihanda Habîb-i Kibriya'nın (s.a.v.) ismini duyup da, hayatını onun hayatına uyduramayan insan ebediyyen ziyana uğramıştır...

Mutlak olarak saadet: Yemekde, içmekde, yaşamakda, düşünmekde, zikirde, fikirde, ibâdetde Fahr-i Cihanı örnek bilmektir.

Nefsimi kudret elinde tutan Allah'a (c.c) yemin ederim ki, insanlığı ancak bu yol kurtaracaktır...

Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) ilk olarak bu yola girdi de melekler bile ona hayran kaldı ve aşkı bütün gönüllerde ışık ışık yandı...

---

[24] Nisâ Sûresi, âyet: 123

[25] Taberâni.

[26] Ahmed b. Hanbel

- Yâ Ebâ Bekir, dediler; bu ahlâkların hepsi sende mevcuttur. Allah katında bu huyların en sevgilisi de cömertliktir.

"Gökten sarkıtılmış bir mîzan gördüm. Beni bir kefesine, ümmetimi de öbür kefesine koydular, ben ağır geldim. Sonra Ebû Bekir'i bir kefesine ve ümmetimi diğer kefesine koydular, Ebû Bekir ağır geldi."

Ahmed b. Hanbel

Taberâni.

Nisâ Sûresi, âyet: 123

"Kim bir kötülük yaparsa onunla cezalanır."

@KUTUPHANE_P_D_F

AĞAÇ ALTI BİY'ATI VE SIDDÎK-I EKBER

Daha evvelce de belirttiğimiz gibi müşriklerle bir muahede imzalanmıştı. Muahede, Mekke'ye Kureyş elçisi Süheyl ile değil de masum efendi Hazret-i Osman (r.a.) eliyle gönderilmişti. Kureyş müşrikleri; Süheyl'in alıkonup onun yerine Osman'ın gönderilmesine şaştılar. Hazret-i Osman'ı aralarında tuttular, geriye göndermediler.

Allah Resulünün muazzez sahâbîleri tam sulh ânında bu yeni tecelliden dehşete düştüler. Bu habere göre de masum efendi Hazret-i Osman müşrikler tarafından öldürülmüştü...

Bütün insanoğluna Allah müjdesini getiren Kâinatın Fahri, bir ağaç altında sahâbîlerini yeni bir biy'ate davet ettiler:

- Son nefesimize ve son damla kanımıza kadar çarpışmadan ayrılmayacağımıza ahdedelim!

Her iş de olduğu gibi bu ağaç altı biy'atinde de Sıddîk-ı Ekber ilk biy'at eden oldu. Allah Resulünün mukaddes eline elini koydu. Arkasından bütün sahâbîler gürül gürül akın etti ve o mukaddes eli tuttu. Kâinatın Efendisi, sağ elini sol eline götürüp:

- Bu Osman'ın biy'atıdır, buyurdular.

Biy'at merasimi derin ve namütenahi bir vecd ve şevk içinde, son nefere kadar devam etti.

Bu hâdiseyi duyan müşrikler, hemen Hazret-i Osman'ı salıverdiler ve anlaşma yerine geldi...

Yüce Rabbimiz Sevgilisine şu hitabda bulundu:

"Gerçekten sana biy'at edenler, ancak Allah'a biy'at etmiş olurlar. Allah'ın kuvvet ve yardımı, o biy'at edenlerin vefa ve sadakatlerinin üstündedir."[27]

Binlerce îmanlı el üstüste... En üstünde de Allah Resulünün eli. Onun ve üst mefhumunun da üstünde Allah'ın kudreti..

Bu muahededen sonra Mekke'ye fethedilmiş gözüyle bakılabilir.

@KUTUPHANE_P_D_F

[27] Fetih sûresi, âyet: 10

“Gerçekten sana biy’at edenler, ancak Allah’a biy’at etmiş olurlar. Allah’ın kuvvet ve yardımı, o biy’at edenlerin vefa ve sadakatlerinin üstündedir.”

Fetih sûresi, âyet: 10

@KUTUPHANE_P_D_F

BÜYÜK FETHÎN EŞİĞİNDE

İnsanlığın Efendisinin Kureyşlilerle muahedelerinin üstünden tam bir yıl geçmiştir. Anlaşmaya göre bir yıl sonra, kılıçlar kınında, Müslümanlar Beytullah'ı ziyaret edecek ve Umrelerini yerine getirecek...

Peygamberler Peygamberi emir buyurdular:

- Geçen yıl kafilede bulunan her ferd iştirak etsin!

Nûr beldesi Medine'nin muhafızlığına Hazret-i Ebû Zer Gıfârî'yi (r.a.) tâyin ettiler. Kafile tertiplendi. Başta Allah'ın Resulü, hemen onun yanıbaşında Sıddîk-ı A'zam ve iki bin sahabî... Haremde kurban edilecek altmış deve, zırh, kılıç, ok, mızrak, yay, gürz her türlü silâh da beraber...

Dağlar, taşlar, otlar, ağaçlar yapraklar bu kafileye selâm durmuş, bir nur ırmağı Mekke isitikametine doğru gürül gürül akıyor.

•••

"Lebbeyk Allahümme Lebbeyk!..."

Hac ve Umre şeklinde Allah'ın (c.c) mukaddes evini ziyarette helezon helezon gökleri tutan ses:

"Lebbeyk Allahümme Lebbeyk! (Sevgi ve güvenim yalnız sanadır Allahım)"

Allah'ın âlemlere "Rahmet" diye gönderdiği Gâye -İnsan ve Ufuk- Peygamber, Kusvâ isimli develerinin üzerinde... Etraflarında, dalga dalga sahâbî... Pırıl pırıl, ışık ışık süzülüş... Alay Mekke'ye doğru yokuş aşağı iniyor. Ve dudaklarda aynı ses:

"Lebbeyk Allahümme Lebbeyk!"

•••

İnsanlığın Ufku Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.) in devesini, Şâir Abdullah ibn-i Revâha çekiyor ve devenin önünde beyitler okuyor...

Allah'ın Sevgilisi, sahâbîlerine, Kâ'be'nin etrafında ilk üç tavafın sert ve hızlı adımlarla yapılmasını emrettiler.

Medine havasının sahabîleri çürüttüğü dedikodusuna karşı, onları dağlardan seyreden müşriklere ders veriyorlar ve küfre haşmet gösteriyorlar.

@KUTUPHANE_P_D_F

Âlemin Fahri, Mekke'de üç gün kaldılar. Üçüncü gün Hazret-i Ali vasıtasiyle kendilerine haber geldi:

- Müddet tamam! Çıkınız Mekke'den!...

Varlık Nûru dönüyorlar. Kıyamete kadar çıkmamak üzere Mekke'ye girecekleri güne doğru Mekke'den ayrılıyorlar...

VE BÜYÜK HAZIRLIK

Nûr beldesi Medine'deler... Medine arı kovanı... Ok, gürz, zırh, mızrak, kılıç... Daha neler neler... Bunlardan binlercesi yapılıyor ve elde olanlar gözden geçiriliyor.

Sonsuzluk Nûrunun peşinde on bin kişilik îman arslanı... İslâm'ın ilk büyük ordusu, yolda katılacaklarla da büyümek üzere... Nûr beldesi Medine'den hareket... Artık bütün kâinat bu orduya selâm duruyor:

Hâlâ hiç kimsenin, nereye ve niçin gidildiğinden haberi yoktur. Yalnız Allah Resulünün büyük dostu ve mağara arkadaşı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) her şeyi biliyor...

YOL

Sekizinci yıl ramazanın ikisinde yola çıkıldı. Allah'ın Sevgilisi, Kudeyd dedikleri su başına varınca iftara başladılar. Sahabîleri de beraber...

ONBİNLİK KANDİL

Varlık Nûru, ordusuyla beraber Mekke'nin tepeleri üzerine kondular...

Gece, Mekke'ye hâkim tepeler tutuldu, asker teftiş edildi, kol kol sancaklar dağıtıldı ve emir verildi:

- On bin noktada ateş yakılsın!

Ateşler yakıldı. Her taraf pırıl pırıl aydınlandı.

Birdenbire Mekke müşrikleri, çepeçevre tepeler bölgesinde, rü'yalarında bile görmedikleri, hayâl bile edemedikleri bir manzara ile karşılaştılar...

Bir zaman önce Mekke'de fışkıran ilâhî nûr, Medine'den on bin kandillik bir çemberle gelip nihayet Mekke'yi kuşatmıştı...

Mekke halkının, o âna kadar hiçbir şeyden haberi yok.. Âlemin Fahri'nin büyük bir ordu ile yola çıktığını duymuşlar ama, böylesi de ne?

@KUTUPHANE_P_D_F

Kureyş'in reisi Ebû Süfyan, bir hayli geç kalmış olarak, aman dilemek üzere yola çıkmıştı ki, ateşler birdenbire parlayıverdi...

İslâm öncüleri Ebû Süfyan'ı yakalayıp Gâye -İnsan ve Ufuk - Peygamberin huzuruna getirdiler:

- Yâ Ebâ Süfyan! Allah'ın birliğini kabul edeceğin vakit hâlâ gelmedi mi?

Ebû Süfyan, cevabını başka bir tavır ile verdi:

- Anam ve atam sana fedâ olsun! Ne güzel, ne halim, ne kerîmsin!

- Yâ Ebâ Süfyan! Benim, Allah'ın Resulü olduğumu kabul edeceğin vakit gelmedi mi?

- Kalbimde bu mânalardan izler var.

Ne garib, hâlâ "Evet!" demiyor.

Hazret-i Ömer (r.a.) köpürdü, Ebû Süfyan'ın boynunu vurmak için izin isterken Abbas atıldı:

- Yâ Ebâ Süfyan, şehâdet getir!...

Bugüne kadar dalâlet bataklığında çırpınan Kureyş'in reisi nihayet şehâdet getirip ebedî kurtuluşa erdi.

ZAFER ALAYI

Sabahleyin mukaddes ordu Mekke'ye doğru süzülürken, Allah'ın sevgilisi, Hazret-i Abbâs'a emrettiler:

- Ebû Süfyan'ı askerin geçeceği yola nezaretli bir yerde durdur! Seyretsin!...

•••

Rüzgâr rüzgâr, dalga dalga, kol kol, bölük bölük geçen ve her biri bir meş'ale taşıyan İslâm ordusu...

Asiller oymağı Kureyş'in reisi, ihtişam zevkine düşkün sultanı Ebû Süfyan, bu gözler kamaştıran manzaraya hayran hayran bakıyor ve yanındaki Abbas Hazretlerine soruyor:

- Bunlar ne kabilesi?

- Gıffar oğulları...

- Gıffarın benimle alışverişleri ne?

Arkasından başka bir topluluk...

- Ya bunlar kim?

- Filân kabile!...

Bir muazzam kol daha...

- Şunlar?

@KUTUPHANE_P_D_F

- Falan...

Irmak ırmak akan ordu. Ve nihayet, Allah Resulünün önünde Ensâr alayları...

•••

Tepelerden tâ Mekke etrafına kadar her tarafı inci inci, sadef sadef, nakış nakış, yumak yumak kaplayan İslâm ordusunun bu ihtişamını gören Ebû Süfyan haykırdı:

- Yâ Abbâs! Kardeşinin oğlu ne büyük saltanata ermiş!

- Hayır, yâ Ebâ Süfyan, bir türlü farkları ayırd edemiyorsun! Bu, saltanat değil, nübüvvet!...

- Ha, evet!...

Sözleri döküldü Ebû Süfyan'ın dilinden...

•••

Âlemleri kurtarmaya memur edilen Âlemin Rahmeti, Üsame İbn-i Zeyd (r.a.)'i develerinin arkasına bindirmişler, yavaş yavaş Mekke'ye iniyorlar.

Nokta nokta, grup grup, sel sel, alay alay Mekke'ye doğru akış... Herkesin tutacağı noktalar plânlı...

Bütün alaylar ve kollar, taarruza uğramadıkça kılıç çekmemek emrini almıştır.

•••

Dahî kumandan, Allah'ın çekilmiş kılıcı Hz. Halid bin Velid, kendi kolunun başında, emir aldığı noktadan Mekke'ye girdi, karşısında büyük bir topluluk buldu. Halid'in koluna hücum ettiler. Hz. Halid (r.a.) "Kılıca davran!" emrini verince müşrikler çil yavrusu gibi dağıldı. Sahâbî ordusu, müşrikleri devire devire Kâ'be yoluna kadar geldi.

Müthiş!....

Kanlı bir boğuşma başlamak üzere...

Fakat hemen hücumlar durduruldu. Ebû Süfyan aldığı emir gereğince, sokak sokak münadiler dolaştırdı:

- Ebû Süfyan'ın evine sığınan herkese emân!

- Filânın, falanın evine sığınanlar emniyet içindedir!

- Silâhını bırakanlara dokunulmayacaktır!

•••

@KUTUPHANE_P_D_F

Allah'ın iç gözlerini ilâhî nurun sürmesiyle sürmelediği dâhi kumandan Halid bin Velid, İnsanlık Tâcı Cenâb-ı Mustafa (s.a.v.) nın huzurunda:

- Yâ Halid! Biz sana silâh kullanma diye emir vermiştik, ne oldu?

- Anam babam sana feda olsun ey Allah'ın Resulü! Elimden geldiği kadar gayret ettim, fakat onlar cenge başladı. Mukabele zorunda kaldım.

Allah'ın sevgilisi buyurdular:

- Allah'ın takdiri hayırlıdır.

•••

Âlemin Rahmeti, Cihanın En Büyük Ziyneti, Şanlı ve Ebedî Resul, arkalarında silâhlı askerler, bir yanlarında yine en büyük dost Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) ve öbür yanlarında Üseyd İbn-i Hudeyr, Mekke sokaklarından geçiyorlar.

Kâ'be'nin önünde tekbir getirdiler.

On bin sahâbînin tekbiriyle yerler gökler inledi:

- Allah en büyük, Allah en büyük!...

Âlemin Fahri nâil oldukları bu büyük fetihten öyle bir şükür, haşyet ve tevazu tavrı içinde ki, gökler dolusu meleğin selâm durduğu yüce Peygamber (s.a.v.) in mukaddes başı devesinin üstünde eğik...

Varlık Nûru, Ümmü Hâni'nin evinde guslettiler ve sekiz rekât namaz kıldılar...

BİR HUTBE

Ertesi gün, bütün insanoğluna Allah müjdesini getiren Efendiler Efendisinin karşısında yığın yığın insan... Allah Resulü onlara hitab ettiler:

"Ey insanlar! Allah yerleri ve gökleri yarattığı ân, Mekke noktasında her türlü öldürücülüğü yasak etti. Bu haram kıyamet gününe kadar devam edecek. Allah'a ve öteler âlemine inananlar için Mekke'de kan dökmek ve ağaç kesmek helâl olmaz. Eğer herhangi bir fert Allah'ın Resûlü Mekke'de harb etmiş diye kendisine imkân arayacak olursa, ona deyin ki, 'Resulüne Allah izin verdi, size vermez!' Bana da gün içinde bir müddetlik izin verildi ve yine aynı hürmet geriye döndü. Ölçü budur; bunu, hâzır olanlar gâib olanlara haber versin!"

Ve yine buyurdular:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Ey Kureyşliler! Size ne yapacağımı sanıyorsunuz? Kureyş topluluğu hep birden haykırdı:

- Edeceğin hayırdır; sen kerîm kardeşsin ve kerîm kardeşin oğlusun.

Âlemin Fahri buyurdular:

- Serbestsiniz, hepiniz serbestsiniz, âzâd olundunuz!

•••

Medine sahâbîlerinin içine bir korku düştü.

- Ya, Allah'ın Resulü, bizi bırakır da öz memleketi ve öz kabilesi içinde kalırsa!

Varlığın Gayesi, cihanın ilm ü hikmet sermayesi yüce Peygamber, Safâda, mukaddes ellerini Allah'ın hacet kapısına açmış dua ederken Medinelilerin bulunduğu tarafa döndüler ve buyurdular:

- Ey Ensâr topluluğu! Sizi bırakır mıyım diye düşünüyorsunuz, öyle mi?

Sahâbî ummanı dalgalandı:

- Evet, ey Allah'ın Resulü!

- Sizi bırakmak ihtimalinden Allah'a sığınırım. Sağlığım sizin sağlığınızla ve ölümüm sizin ölümünüzle...

Medineliler saadetin son noktasında... Bütün kaygı ve kederleri bir anda gönüllerinden silindi.

Hâlik'in Mahbubu Ahmed-i Muhtar (s.a.v.). Kâ'be'yi yedi kere tavaf ettiler.

Tam o sırada bir kenara sinsice gizlenmiş bir adam... Peygamberler Peygamberi bu adama ismiyle beraber seslendiler.

- Fudâle!
- Buyur, ey Allah'ın Resulü!
- Gönlünden ne geçiyor?
- Hiç... Rabbimi düşünüyorum.
- Hayır, Fudâle; başka şey düşünüyorsun! Allah'tan kork ve af dile.

Ve mukaddes elini Fudâle'nin kalbi üstüne koydu. Allah'ın Resulüne suikast için bekleyen Fudâle'nin gönlü, bir anda O'nun aşkı ile doldu. Gönül ocağında Muhammedî pırıltılar belirdi.

•••

Yine bu sırada misalsiz bir iş daha.

@KUTUPHANE_P_D_F

Kureyş ulusu Ebû Süfyan, bir kenara oturmuş, içinden plân kuruyor:

- Ah, bir gayret!. Asker toplasam da şu adamla yeniden cenkleşsem... Acaba nasıl olur ki?.

Tam o anda Ebû Süfyan'ın önüne gelen Allah'ın Sevgilisi, gizli suâlin açık cevabını verdiler:

- O adam seni zelil eder!

Ebû Süfyan, haşyet ve heybetle haykırdı:

- Bildim ki Hak Peygambersin. Düşündüklerim için Allah'tan af dilerim!

@KUTUPHANE_P_D_F

KÂ'BE'NÎN ANAHTARI

Mukaddes Ev Kâ'be'nin anahtarı Osman ibn-i Ebî Talha elinde.

İstediler. Teslim edildi.

Anahtar, Kâinatın Efendisinde...

Karşısında boynu bükük bekleyen Osman'a hitab ettiler:

- Nasıl Osman, dediğim oldu mu?

●●●

Bir anda Osman'ın gözünde Mekke ve Kâ'be karardı ve eski günler canlandı!...

Eski hem de çok eski demlerde, bir gün, Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.), Kâ'be'ye girmek istiyorlar. Anahtar yine Osman'da...

- Yâ Osman! Ver şu anahtarı, Kâ'be'ye gireceğim!

Osman, Sonsuzluk Nebîsinin bu teklifini reddediyor. Bunun üzerine Allah'ın Resulü buyuruyorlar:

- Osman, bir gün bu anahtarı benim elimde göreceksin! O zaman ben onu dilediğime teslim edeceğim!

Osman kahkahalarla gülüyor:

- O zaman Kureyş'in düşmesi ve alçalması lâzım...

- Hayır, Osman; o zaman Kureyş'in yükselmesi ve aziz olması lâzım.

Osman tam o ân, yakıcı ve öldürücü hâtırasından uyandı ve Cihan Peygamberinin karşısında eridi. İşte anahtar O'nun, Allah'ın Sevgilisinin elinde. Dilediğine verecek.

Âleme "Rahmet" olarak gönderilen Resuller Serverinin şu keremine bakınız:

- Al anahtarı Osman dediler, bundan böyle senin ve senden geleceklerin elinde ebedî olsun...

●●●

Kâ'be açıldı ve girdiler. Allah'ın Resulü namaz kıldı.

Tavaf devam ederken, Kâ'be'nin etrafında dizili üç yüz altmış putun önünden geçiyorlar. Mukaddes ellerinde, ince bir ağaç dalı...

Dalı, önünde bulundukları puta doğru uzatıyorlar ve okuyorlar:

@KUTUPHANE_P_D_F

“De ki: Hak geldi, bâtıl zeval buldu. Şübhesiz ki bâtıl dâima zeval bulucudur.”[28]

Eritilmiş kurşun ve bakırla yerlerine kaynatılmış mankafalı putlar yüz üstü yerde. Tam üç yüz altmış put devrildi. Ve süpürüldü. Kâ’be, Allah’ın Kutlu Evi, tertemiz oldu.

---

[28] İsrâ sûresi, âyet: 81

“De ki: Hak geldi, bâtıl zeval buldu. Şübhesiz ki bâtıl dâima zeval bulucudur.”
İsrâ sûresi, âyet: 81

@KUTUPHANE_P_D_F

KÂ'BE'DE EZAN-I MUHAMMEDİ

Hz. Bilâl (r.a.), Allah Resûlü'nün coşkun sevdâlısı, îman ve İslâmın çile devrinin dev siması... Öğle vakti, Kâ'be'nin duvarlarına tırmandı ezan okuyor... Putlar yerde kırık dökük...

Mekke ahâlisinin yüzleri hayret çizgileriyle buruş buruş, şu kadar yıl evvel boynuna ip takıp sokak sokak gezdirdikleri, bağrına kocaman taşlar koyup ezdikleri köleye bakıyorlar. Bu ne iş? Kâ'be'nin duvarına çıkmış ezan okuyor. Ve dağ, taş, semâ, yıldız, güneş inliyor. Çiçekler elmas elmas gözyaşı döküyor... Bilâl'in ilâhî nağmeleriyle Mekke ufukları çalkalanıyor:

- Allahü Ekber Allahü Ekber !....

Âlemin Efendisi, Kâ'be'nin kapısında durup halka hitab ettiler:

- Ey insanlar!. Kâ'be hizmetiyle zemzem sakalığından başka bütün işleri evvelden kalma imtiyaz ve gedikleri, vergi ve angaryaları toptan iptal ediyorum.

BİY'AT

Allah'ın Sevgilisi, topyekûn zaman ve mekânın ve bütün mahlûkatın Peygamberi, Safâ'da oturuyorlar... Bütün Mekke ve Kureyş kol kol, dalga dalga, tek tek huzurlarına gelip biy'at ediyor ve hepsi de ebedî kurtuluşa eriyor.

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) Efendimiz babası ihtiyar Kuhâfe'yi koltuklayıp varlık nurunun huzuruna getiriyor. Büyük insanın babası Kuhâfe de artık Müslümanlık nurunu yudumluyor. Âlemin Fahri buyuruyorlar:

- İhtiyarı evinde bırakaydın da biz, Ebû Bekir'e ihsan olsun diye ona gideydik!

Cihan Sıddîkının cevabı şu oldu :

- Ey Allah'ın Resulü! Sizin ona gitmenizden, onun size gelmesi daha uygundur!

Peygamberler Peygamberi, on beş gün kaldıktan sonra, keremli Mekke'den nûr beldesi Medine'ye, Ensâr isimli sevdâlılarının

@KUTUPHANE_P_D_F

yurduna döndüler...

İslâm'ın büyük ve azametli fethi, siyaset ile kılıcın, ruh ile maddenin bir noktaya bağlı iki sütun hâlinde uzanıp kavuşmasıyle gerçekleşti. Kureyş topluluğu ebediyyet caddesine dizildi ve İslâm büyük düzlüğe çıktı.

•••

Büyük fetihten sonra İslâm aksiyonu bir an için olsun durmadı. Bütün gazalarda Allah Resulü ile birlikte Cihan Sıddîkı da bulundu. Artık bütün Arap yarımadasında nûr yangını... Kâinat bacasında ilâhî nûrun kıvılcımları ışık ışık...

İmansız erilemez: Üstün hisse, idrâke,
Beşeriyyet tâbi ol, gel o "Şâh-ı Levlâk"e!...

@KUTUPHANE_P_D_F

CÎHAN SIDDÎKI HAC EMÎRİ OLDU

Hicrî dokuzuncu yılın hac mevsiminde “Peygamberler müstesna hiç bir gün güneşin onunki kadar ulvî bir baş üzerinden doğup batmadığı” Sıddîk-ı Ekber (r.a.) emir aldı:

- Yâ Ebâ Bekr! Hac emîrisin; bu yıl hacca gideceklere sen önderlik edeceksin!

- Başüstüne ey Allah’ın Resulü!...

Hidâyete, ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) üç yüz kadar hac yolcusu sahâbî ile Allah’ın Mukaddes Evi yönünde hareket etti.

Mukaddes hac yolunda kervanlar ilerlerken Allah’ın Resulü, Hazret-i Ali (k.v.) ye bir at verip ardınca yolladı ki, halk içinde Peygamber fermanını bizzat okusun:

- (Yâ Ali!) Ebû Bekir’in arkasından yetiş ve Allah’ın emrini mü’minlere tebliğ et! Artık kâfirlere hac ve çıplak tavaf yasak, eski anlaşmalar, müddetleri içinde yine aynen yürürlükte.

Ebû Hüreyre (r.a.) den Buhârî ve Müslim’in nakli:

“Allah’ın Resulü Hazret-i Ebû Bekir’i, maiyetindekilerle beraber gidip haccetmeleri için gönderdi. Ferman şuydu: Bu yıldan sonra müşriklere hac yasaktır ve çıplak kimseler mübarek evi tavaf edemeyeceklerdir. Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) yola çıktıktan sonra da Hazret-i Ali’ye bir at verip ardınca gönderdi ki, halk içinde Peygamber fermanını bizzat okusun..”

Hazret-i Ali (r.a.) Mekke’de halkı meydan meydan topladı ve Peygamber fermanını tebliğ etti.

Bu fermanın halka okunduğu yıl âyet nüzul etti:

“Ey îman edenler! Bilmiş olun ki, müşrikler (necis) pistir, necisten başka birşey değillerdir; bu yüzden Allah’ın Kâ’besine yaklaşmasınlar.”[29]

---

[29] Tevbe sûresi, âyet: 28

@KUTUPHANE_P_D_F

“Ey îman edenler! Bilmiş olun ki, müşrikler (necis) pistir, necisten başka birşey değillerdir; bu yüzden Allah’ın Kâ’besine yaklaşmasınlar.”

Tevbe sûresi, âyet: 28

@KUTUPHANE_P_D_F

VEDA HACCI

Kâinata lütuf ve rahmet olarak gönderilen yüce Peygamber (s.a.v.) artık cihan sarayının altın tavanını îman âvîzeleriyle pırıl pırıl aydınlatmış, cam gibi berrak ve pürüzsüz bir düzlük üstünde bütün fetihleriyle mukaddes İslâmı yüceltmiş... İnsanlar sel sel, dalga dalga, Allah Dininin kapısına doğru akmış... Suriye'den kıvrılıp Hicaz istikâmetine sapan ve Yemen'e doğru inen yollar ve bunların dal dal şubeleri üzerinde en ulvî tenzîh şivesiyle (Allah) demeyen kimse kalmamış. Nûr beldesi Medine'ye, Peygamber otağına insanları arkadan iten büyük rüzgâr...

Hicretin onuncu yılındayız. Kurban Bayramına doğru... Bir ilân, bütün Arap yarımadasının derisinden ürperti meltemleri geçirdi. Bütün dillerde şu söz:

- Bu yıl Allah'ın Resulü haccedecek!...

Kâinatın Efendisi ile birlikte hac!... Kıyas üstü nimet, nûr üstüne nûr!...

Bütün Arap oymağı dalgalandı, nûr beldesi Medine'ye doğru çizgiler uzanmaya başladı. Peygamber beldesi, her istikametten uzanan ipliklerin bağlandığı çivi... Bu çizgiler ve iplikler, bu gürül gürül akışlar, bu ilâhî ürperişler, grup grup Medine'ye akan insan selinin çağıltısı...

Gâye - İnsan ve ufuk - Peygamber yıkandılar, öğle namazını edâ ettikten sonra, çevresinde dalga dalga insan Medine'den hareket ettiler. Peygamber evinin mensupları da beraberlerinde... Kâ'be Hareminin sınır noktasına geceleyin eriştiler. Geceyi orada geçirdiler, sabahleyin tekrar yıkandılar, ismet ve iffet sadefi, dirayet ve zerafet timsâli Hazret-i Âişe (r.a.) nin itinalı elleriyle kokulandılar, iki rek'at namaz kıldılar, ihrama girdiler ve Kusyâ isimli develerine binip ilerlediler.

Etraflarında yüz bine yakın sahâbî halkası ve sahâbîlerin en büyük başı cihan sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) da hemen yanıbaşlarında... Mukaddes dudaklarında hac yolunun hususî nidası:

- Lebbeyk, Allahümme Lebbeyk!

@KUTUPHANE_P_D_F

•••

Ve her sîneden aynı nida fışkırıyor; ve bütün feza ve bütün varlık, Allah'a yükselen bu ulvî sesin ağı içinde sımsıkı zaptedildiğini hissediyor. Dağ, taş, yaprak, dal, ağaç ve insan, kum gibi insan, aynı sese ses katıyor:

- Lebbeyk, Allahümme Lebbeyk!

•••

Medine ile Mekke arasında bir ay süren yolculuktan sonra, Zilhiccenin dördüncü günü Benî Şeybe kapısından mukaddes beldeye girdiler.

"Rahmet" Peygamber, çocukları devesine alıyor; kimini önüne, kimini de arkasına bindiriyor. Mekke, olanca ahâlisi ve etraftan akın edenlerin seliyle, Allah Resulünün eteklerine takılmayı bekliyor.

Kâ'be görününce buyurdular:

- Yâ Rabbi! Şan ve şeref Senin Evinin! Mukaddes dudaklarında :

"İbrahim'in makamını salât yeri edinenler," mealindeki âyet...

Ve Allah'ın beytine bakıp tane tane söylediler:

"Allah'tan başka ilâh yok! Bir ve ortaksız... Mülk onun, hamd ona... Yaşatan O, öldüren O, her şeye kâdir olan O... Allah'tan başka ilâh yok! Vaadini yerine getirdi, kuluna yardım etti. Küfür hiziplerini bozguna uğrattı."

Safâ Dağında duâ, oradan Merve tepesi ve ikisi arasında gidiş, geliş; **"Sa'y".**

Hac mevsimi dolayısiyle Mekke üzerine her yandan nûr ırmakları aktı, hacca gelenlerin sayısı yüz bini geçti...

Arafat'da durdular:

- Burada babanız İbrahim'in size miras bıraktığı yerde durunuz, emrini verdiler.

İnsanlığın ufku bir gölgelikte dinlendiler. Zeval vakti Kusvâ'ya binip Arafat meydanına yol aldılar. Orada yüz bin insanı aşan bir ümmet deryası karşısında, develerinin sırtında, hiçbir dilden ve hiçbir gönülden dökülemeyecek büyüklükteki ve kâinat çapındaki hutbelerini îrâd ettiler...

SONSUZLUĞA SESLENİŞ

İnsanlık kulağına erişen bu kelâmı yer, gök, melek, insan, cin ve bütün kâinat haşyetle dinlemekte... Taşları eritecek, dağları

@KUTUPHANE_P_D_F

zıplatacak, deryaları köpürtüp taşıracak nitelikteki söz.. Allah Resulünün sözü... Varlık Nûrunun Veda Haccındaki hutbesini "Büyük" mefhumunun en erişilmezine mahsus bir haşyet ve heybet telâkkisi içinde dinlemek lâzım.

Allah'ın Sevgilisi, Zaman ve Mekânın Peygamberi, develeri Kusvâ'nın sırtında, uçsuz bucaksız mü'minler ormanını mukaddes gözleriyle kucaklamış. Çevresinde yüz binlik nûrdan halka... Hitap ediyorlar... Bütün gözler ve nazarlar onda... Kulaklar ebediyeti süzen bir huni, gönüller pırıl pırıl bir güneş çeşmesi... Ve Allah Resulünün mukaddes alnında nokta nokta elmas...

HİTAP

"Ey insanlar!

Sözümü iyi dinleyiniz! Bilmiyorum, belki bu senden sonra sizinle burada ebedî olarak bir daha birleşemeyeceğim. İnsanlar! Bu günleriniz nasıl mukaddes bir gün ise, bu aylarınız nasıl mukaddes bir ay ise, bu şehriniz "Mekke" nasıl mübarek bir şehir ise, canlarınız, mallarınız, namuslarınız da öyle mukaddestir, her türlü tecavüzden korunmuştur.

Ashabım!

Yârın Rabbinize kavuşacaksınız ve bugünkü her hâl ve hareketinizden muhakkak sorulacaksınız. Sakın benden sonra eski sapıklıklara dönüp de birbirinizin boynunu vurmayınız! Bu vasiyetimi burada bulunanlar, bulunmayanlara bildirsin! Olabilir ki bildirilen kimse, burada bulunup da işitenden daha iyi anlayarak muhafaza etmiş olur.

Ashabım!

Kimin yanında bir emanet varsa onu sahibine versin! Faizin her çeşidi kaldırılmıştır, ayağımın altındadır. Lâkin borcunuzun aslını vermek gerektir. Ne zulmediniz, ne de zulme uğrayınız.

Allah'ın emriyle faizcilik artık yasaktır. İlk kaldırdığım faiz de Abdülmuttalib'in oğlu "Amcam" Abbas'ın faizidir.

Ashabım!

Câhiliyet devrinde güdülen kan dâvaları da tamamen kaldırılmıştır. Kaldırdığım ilk kan dâvası Abdülmuttalib'in torunu

@KUTUPHANE_P_D_F

“Amcazadem” Rebia’nın davasıdır.

İnsanlar!

Bugün şeytan sizin şu topraklarınızda yeniden te’sir ve hâkimiyetini kurmak gücünü ebedî surette kaybetmiştir. Fakat siz; bu kaldırdığım şeyler dışında, küçük gördüğünüz işlerde ona uyarsanız bu da onu memnun edecektir. Dininizi korumak için bunlardan da sakınınız!

İnsanlar!

Kadınların hakkını gözetmenizi ve bu hususta Allah’tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları, Allah (c.c) emaneti olarak aldınız; onların namuslarını ve iffetlerini Allah adına söz vererek helâl edindiniz. Sizin kadınlar üzerinde hakkınız onların da sizin üzerinizde hakları vardır. Sizin kadınlar üzerindeki hakkınız, onların, aile yuvasını, sizin hoşlanmadığınız hiçbir kimseye çiğnetmemelidir. Eğer râzı olmadığınız herhangi bir kimseyi aile yuvanıza alırlarsa, onları hafifçe dövüp sakındırabilirsiniz. Kadınların da sizin üzerinizdeki hakları, meşru bir şekilde, her türlü yiyim ve giyimlerini te’min etmenizdir.

Mü’minler!

Size bir emanet bırakıyorum ki, ona sıkı sarıldıkça yolunuzu hiç şaşırmazsınız. O emanet Allah Kitabı Kurandır. Mü’minler! Sözümü iyi dinleyiniz ve iyi belleyiniz! Müslüman Müslümanın kardeşidir, böylece bütün Müslümanlar kardeştir. Din kardeşinize ait olan herhangi bir hakka tecavüz, başkasına helâl değildir. Meğer ki gönül hoşluğu ile kendisi vermiş olsun.

Ashabım!

Kendinize zulmetmeyiniz. Kendinizin de üzerinizde hakkı vardır.

İnsanlar!

Cenâb-ı Hak her hak sahibine hakkını “Kur’an”da vermiştir. Vârise vasiyet etmeğe lüzum yoktur. Çocuk kimin döşeğinde doğmuşsa ona aittir. Zinâ eden için mahrumiyet vardır. Babasından başkasına soy iddia eden soysuz, yahut

@KUTUPHANE_P_D_F

efendisinden başkasına intisaba kalkan nankör, Allah'ın gazabına, meleklerin lanetine ve bütün Müslümanların ilencine uğrasın! Cenâb-ı Hak bu gibi insanların ne tevbelerini, ne de adalet ve şehâdetlerini kabul eder."

Âlemde hiçbir kelâm, bu irtifaa çıkmadı ve hiçbir söz bu kadar haşyet verici olmadı. Ve hiçbir kulak, böyle ahenk çağlayanını duymadı. Topyekûn zaman ve mekân güneşinin guruba hazırlandığı Arafat meydanındaki sahne, insanlık gönlünün hayâl cennetlerinden daha çekici ve daha yakıcı değil mî?

Varlığın vücud hikmeti ve Allah'ın sevgilisi devam ettiler:

"İnsanlar!

Rabbiniz birdir. Babanız da birdir; hepiniz, Âdem'in çocuklarısınız, Âdem ise topraktandır. Allah yanında en kıymetli olanınız, O'na en çok saygı göstereninizdir. Arabın Arap olmayana (Allah saygısı ölçüsünden başka) bir üstünlüğü yoktur."

EN CAN ALICI ÂN

Mukaddes gözlerini saflar üzerinde gezdirip buyurdular:

"Yarın beni sizden soracaklar, ne diyeceksiniz?"

Yüz binlik sahâbî denizi uğuldadı:

- Allah'ın emirlerini bildirdi; risâlet vazifesini yaptı diyeceğiz.

O anda Kâinatın Efendisinin mukaddes gözleri semâya doğru kaydı. Sağ ellerinin şehâdet parmağını üç kere kaldırıp indirdiler:

"ŞAHİD OL YA RAB, ŞAHİD OL YA RAB, ŞAHİD OL YA RAB!"

•••

Birdenbire Kâinatın Fahrinde ilâhî haşyet... Mukaddes omuzlarında bütün derinliğiyle gök, alınlarında yıldız yıldız ter gözlerinde iplik iplik yaş...

Vahiy gelmiştir.

Âlemin Rabbi ferman buyurmuştur:

"Bugün dininizi ikmâl ettim. Verdiğim ni'meti tamamladım ve din olarak, sizin için (ancak) İslâm'a razı oldum!"[30]

Peygamberlerden sonra cihanın bir numaralı büyüğü Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), âyeti duyar duymaz her şeyi anladı. Gözleri billur billur yaş... Nûr yüzü, batan güneşin son ışıkları altında acı acı düşünceli...

@KUTUPHANE_P_D_F

Allah Azze ve Celle, pek yakında, sevgilisini ebediyet âlemine davet edecektir. Ağladı ağladı, hıçkırıklar boğazına düğümlendi...

•••

İkindi vakti, zeval güneşinin kaydığı ufukların önünde yüz bin nûr sevdâlısı, âlemi nûra boğmak için kurtarıcılık vazifesini üzerine almış insan...

Peygamber bülbülü Hz. Bilâl (r.a.), gür ve yanık sesiyle ezân okudu ve sahâbîleri büsbütün yaktı... Öğleyle ikindi namazları, orada bir arada kılındı.

•••

Âlemler Müjdecisi yavaş yavaş ilerliyorlar ve etrafa :

- Sükûnet bulun, ey insanlar, sükûnet bulun! diye hitap ediyorlar.

Gaye -İnsan ve ufuk- Peygamber saçlarını kestirdiler. Kurbanlar da kesildi. Zemzemden de su içtiler. Kesik saçlarından da, tel tel, sahâbîlerine hediye ettiler. Ebediyet hediyesi...

•••

Allah'ın Sevgilisi, Mekke'de dokuz gün kaldıktan sonra yola çıktılar. Yolda muazzez sahâbîlerini çevreleyip buyurdular:

- Ben sadece bir insanım. Yakında Allah'ın meleği gelecek, beni davet edecek. Ben de gideceğim... Size iki şey bırakıyorum: Biri Allah'ın Kitabı... Nûr ve hidâyet onda... Öbürü de evimin mensupları (Ehl-i Beytim...) **Onları koruyunuz ve her işde daima Allah'ı hatırlayınız!**

•••

Allah'ın Resulü, güneş doğarken nûr beldesi Medine'ye giriyorlar. Tekbir getiriyorlar... Allah'ı zikr, tenzih ve O'na hamd ediyorlar ve sözlerini noktalıyorlar:

- Dönüyoruz!.... Tevbe ettik, ibâdet ettik, secde ettik, şükrettik... Allah vadini yerine getirdi, kuluna yardım etti, küfür hiziplerini bozguna uğrattı.

•••

Kâinatın Efendisinin hemen yanıbaşında bulunan Cihan Sıddîkının kulakları, bu sözlerle, gerisindeki mânaların yankısı içinde uğulduyor.

@KUTUPHANE_P_D_F

Düşünceler, fikirler beyninde düğüm düğüm... Hacca gitmek üzere bu kapıdan çıktıkları şu âna kadar bütün gördüklerini ve duyduklarını tek noktada topluyor:

- Her şeyin başka bir şeyden haber verdiği hazin bir ayrılık havası... Peygamber gidiyor!... Ben ne olacağım?

---

[30] Mâide sûresi, âyet: 3'den.

"Bugün dininizi ikmâl ettim. Verdiğim ni'meti tamamladım ve din olarak, sizin için (ancak) İslâm'a razı oldum!"

Mâide sûresi, âyet: 3'den.

@KUTUPHANE_P_D_F

BÜTÜN KAPILAR KAPANSIN

Âlemin Fahri, gece gündüz, tesbih, tenzih ve istiğfarla meşguller... Dururken, yürürken, otururken, kalkarken, giderken, gelirken hep aynı vird...

Muazzez Varlığın muazzez sahâbîleri seziyor ki, doğup batan güneşin hiç değişmeyen ışığında gizli bir şey soluyor... Kâinatın Nûru yavaş yavaş süzülüyor.

Üzerinde ağır bir halsizlik, en yakınlarından iki sahâbînin kolunda, Peygamber mescidine geldiler ve minbere çıktılar. Mescidin içi ana-baba günü.. Sahâbî ummanı dalga dalga... Buyurdular :

- Allah, kullarından birini, dünya ile kendi yakınlığı arasında serbest bıraktı; kul da Allah'ı seçti!

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu Rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) ağlıyor:

- Anam, babam, her şeyim sana fedâ olsun, ey Allah'ın Resulü.

İnsanlık semâsının saadet yıldızı olan sahâbîler haşyet ve dehşetle birbirine bakışırken, Kâinatın Efendisi devam ettiler:

- Sohbetiyle, sevgisiyle, malıyla, canıyla bana insanlar içinde en büyük yardımcı Ebû Bekir oldu. Eğer dünyada bir dost seçmek gerekseydi, Ebû Bekir'den başkasını bulamazdım. Fakat onunla aramdaki, sadece İslâm kardeşliğidir.

Ve heybetler içinde nûrlu sözlerine devam ettiler:

- Bugünden sonra Mescide açılan kapıların hepsi kapansın, yalnız Ebû Bekir'inki açık kalsın.

Bu emirle son emânet de Cihan Sıddîkına verilmiş oluyordu. Evet, bizzat Allah'ın Sevgilisi tarafından ümmet Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) efendimize emanet ediliyordu.

Bütün insanoğluna Allah müjdesini getiren yine buyurdular:

- Ey insanlar! Kimin arkasına vurdumsa, işte arkam, gelip vursun! Kimin benden alacağı varsa işte malım, gelip alsın!

Öğle namazı edâ edildikten sonra yine minbere çıkıp aynı sözü tekrarladılar:

- İşte arkam, işte malım!

@KUTUPHANE_P_D_F

Bütün gözler onu süzmekte, bütün gönüllerden hicran ırmakları akmakta. Bütün sahâbîler yanıp tutuşmakta...

Arap oymağında tek imansız bırakılmamasını ve elçilere saygı gösterilmesini emir buyurdular:

- Hepinizi Allah'a emanet ederim!...

İsmet ve iffet sadefi büyük ve temiz Âişe'nin hücresine döndüler.

•••

Mukaddes başlarında ağrı ve vücudları ateşler içinde... Ateşleri o kadar yükseliyor ki, bir leğenin içine oturup başlarından yedi güğüm dolusu su döktürüyorlar...

Mukaddes Varlık yanıyor. Soğuk su banyolarıyla ancak bir an rahat edebiliyorlar. Her kim üzerlerindeki havluya elini değdirse çığlığı basıyor:

- Ey Allah'ın Resulü, ne garip, ne yakıcı ateşin var.

Şu karşılığı veriyorlar:

- Biz böyleyiz! Bizim üzerimizde belâ şiddetli olur. Ecrimiz de ona göre...

Varlık Nûrunun muazzez sahâbîleri, sokakta, evde, mescidin etrafında küme küme, benizlerinde tek damla kan yok.. Kimisi iki büklüm düşünmekte, kimisi hüngür hüngür ağlamakta...

Sıddîk-ı Ekber ve Abbas, Ensardan bir çoğunun ağlaştığını gördüler:

- Niçin ağlıyorsunuz?

- Allah Resulünün bizimle meclislerini düşünüyor ve ağlıyoruz!...

ÂLEMİN FAHRİ YİNE MİNBERDE

İnsanlık Tacı Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.), sahâbîlerinin haberini alınca, biraz su dökünüp hafiflik hissettikten sonra kalktılar. İki yardımcı koltuklayıp mescide getirdiler. Minberin ilk basamaklarındalar... Mukaddes başlarında bir tülbent... Âlemlerin Rabbine hamd ve tane tane hitap:

-Ey insanlar; bana denildi ki, siz, Peygamberinizin öleceğinden korkuyormuşsunuz... Benden öncekilerin hiçbiri kaldı mı ki, ben kalayım? Biliniz ki, ben Rabbime gidiyorum. Siz de O'na gideceksiniz!...

•••

@KUTUPHANE_P_D_F

Kâinatın Efendisi o güne kadar, her ezan sesinde yataklarından kalkıp namaz kıldıkları ve yine hücrelerine döndükleri mescidden, zahirî imamet vazifelerine bir daha avdet etmemek üzere çıktılar. Yine Hazret-i Âişe'nin hücresine döndüler.

EMİR

- Ebû Bekir'e haber verin namazı o kıldırsın!

Hazret-i Âişe yalvardı.:

- Babam çok rikkatli insan. Âyetleri okurken hıçkırıklar içinde kalıyor.

- Ebû Bekir'e haber verin, namazı o kıldırsın!

- Elinden gelemez, ey Allah'ın Resulü! Böyle bir vazifeye takat getiremez o...

Emir aynen üçüncü kere tekrar edildi.

Sıddîk-ı Ekber (r.a.), Peygamber mescidinde, Peygamberin sahâbîlerine imametlik etmekte... Allah'ın Sevgilisi, Hazret-i Âişe'nin hücresinde, yüksek ateş altında dalgın dalgın yatarken, Sıddîk-ı Ekber'in, mescid tarafından, Allah Kelâmını heceleyen tatlı, ılık mest edici sesi geliyor.

Allah Resulünün mukaddes başları, Hazret-i Âişe'nin göğsünde, dipsiz semaya bakıyorlar.

@KUTUPHANE_P_D_F

MEDİNE'DE MANZARA

Peygamber mescidinin çevresinde yığın yığın sahâbî ve ordu hazırlığı. Herkes, ama herkes düşünüyor; kâtibin elinde kalemi ve askerin yedeğinde atı, düşünen düşünene...

Âlemler Müjdecisinin hastalıklarının başında tertiplenmesini emrettikleri ve Garb dünyasına yönelttikleri ordu, bütün haşmetiyle hazırlanıyor. Medine dışındaki ordugâh arı kovanı... Mızraklar çatılmış, süngüler çekilmiş, kılıçlar bileniyor, yaylar geriliyor, at kişnemeleri gökleri deliyor..

Başlarında Allah Resulünün sevgisiyle bahtiyar, genç kumandan Hazret-i Üsâme (r.a.)...

HÜCRENİN İÇİ

Allah'ın Resulü, insanlık hûrîsi derin ve ince Fâtıma'yı, en derin ve ince hisle sevdikleri ulvî kızlarını istediler.

İnsanlık hûrisi Fâtıma (r.a.), Resuller Serverinin başıucunda.. Fâtıma'yı yanlarına çektiler, yaklaşmasını, kulaklarını dudaklarına kadar yaklaştırmasını işaret buyurdular. Kutlu Fâtıma başını, mukaddes babasının dudaklarına kadar indirdi... Tam o ân, Fâtıma'nın îman aynası yüzünde tırmık tırmık acı. Bir daha kendilerine doğru çektiler ve yine yavaş yavaş fısıldadılar... Bu defa Fâtıma'nın yüzünde saadet pırıltıları ve dudaklarında cennet tebessümleri ve alnında nokta nokta elmas...

Evvelâ :

- Yâ Fâtıma, ben ölmek üzereyim... demişler... Sonra da :

- Bana ilk kavuşacak sensin! buyurmuşlar... Gerçekten öyle olacak... Dünyanın en içli kadın örneği, en genç çağında babasına, Allah'ın Sevgilisine kavuşacak olan insanlık hûrisi derin ve ince Fâtıma (r.a.)...

Varlığın Sebebi Olan Peygamber dalgın yatıyorlar. Genç kumandan Hazret-i Üsâme geldi.

@KUTUPHANE_P_D_F

Üsâme hazretlerine bir şey söylemediler. Fakat mukaddes ellerini yükseğe kaldırıp durdular, sonra genç kumandanın üzerine sürdüler. Ona dua ettikleri anlaşıldı.

İnsanlığın fethine memur edilen ordunun genç kumandanı Üsâme'ye sessizce duâ ettikleri gün pazardır ve artık bu ayrılıklar, eksiklikler ve fânilikler diyarı olan dünyada bir günleri daha kalmıştır.

@KUTUPHANE_P_D_F

VE BİR SABAH

Gök kandilinin kâinat semasında ışık verme vazifesini kaybetmeksizin simsiyah kesileceği günün sabahı tam şafak vakti, Allah'ın Sevgilisi hücrelerindeki pencerenin perdesini aralayıp sabah namazındaki sahâbîlerine bir göz attılar. Hepsi, îmanın billûrlaşmış timsâlî nûrlu sahâbîler, Cihan Sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir'in (r.a.) arkasında, en derin vecd içinde... Derinden derine tekbir sesleri: "Allahü Ekber!"

Cennet sabahlarını andıracak şekilde tebessüm ettiler.

Sahâbîlerde âni bir dalgalanma... Nazarlar Allah Resulünde. Namazlar bozulacak gibi...

Mukaddes elleriyle işaret ettiler ve maksatlarını belirttiler:

- Yerlerinizde kalın! Namazınızı tamamlayın!

Ve perdeyi kapattılar.

Sahâbîler varlık yüzü suyu hürmetine yaratılanın mukaddes yüzünü son olarak görüyorlar. Mukaddes Yüz, kanın çekilmesinden müthiş bir beyazlık içinde... Ve bu bembeyaz çehrede, maveradan bakan simsiyah gözler...

O sabah sanki iyi olmuş gibiydiler. O kadar ki, perdelerini aralayıp baktıktan biraz sonra mescide geldiler.

Farz başlamış bulunuyordu. Saflar imama bağlı... Yavaş yavaş ilerlediler...

Geleni sezen Sıddîk-ı Ekber, yerini insanlığın imamına bırakmak istediler.

Yine hafif bir işaret:

- Yerinde kal ve devam et!

Gelip Cihan Sıddîkının yanına durdular. Sahâbî cemaatı Hazret-i Ebû Bekir'e uymakta berdevam...

Namaz, içlerinde Âlemlerin Efendisi, Hazret-i Ebû Bekir'in (r.a.) arkasında kılındı.

İnsanlık Tâcı'nın muazzez sahâbîleri heyecanlarını zor tutuyordu.

Namazdan sonra bir kaynaşma, bir köpürme ki, en yakıcı ümidin verdiği anlatılmaz hâl..

Yine yakınlarının kollarında odalarına dönüyorlar...

@KUTUPHANE_P_D_F

●●●

Muazzez sahâbîlerden Abdullah ibn-i Mes'ûd'dan (r.a.):

Allah'ın Resulü, Ebû Bekir'e dediler:

- Sor yâ Ebâ Bekir!

- Ölüm yaklaştı mı ey Allah'ın Resulü?

- Evet, ecel yaklaştı, hem de çok yaklaştı.

- Allah'ın katında olan mevkiin sana her şeyi kolaylaştırır. Keşke biz de yerimizi bilsek.

- Allah'a, Sidre-i Müntehâ'ya, Me'vâ, Firdevs-i âlâ, bol ve dolu bardaklara, Refîk-ı âlâ'ya, büyük bolluk ve genişliğe...

- Seni kimler yıkayacak, ey Allah'ın Resulü?

- Ehl-i Beytimden en çok bana yakın olanlar.

- Seni hangi kefene koyacağız?

- Sırtımdaki bu elbise ile Yemen'den gelen hülle musarrı'nın bezine sararsınız.

- Namazınızı nasıl kılacağız?

- Durun, Allah sizi mağfiret etsin, sizi iyi mükâfatlarla mükâfatlandırsın. Beni yıkayıp kefenlediğiniz vakit, evimdeki bu yatağımda mezarımın kenarında beni bırakın. Bir saat kadar yanımdan uzaklaşın. Bana ilk salât edecek Azîz ve Celîl olan Allah'dır. Nitekim âyet-i kerîme'de:

"Şübhesiz ki Allah ve melekleri Peygambere çok salât (ve tekrîm) ederler.[31] Buyurmuştur**. Sonra meleklere izin verilecek ve yaratıklardan ilk namazımı kılacak sırasıyla Cebrail, Mîkâil, İsrafil ve sonra da ölüm meleğidir. Askerleri ile gelirler, sonra da bütün melekler gelir. Daha sonra da siz, posta posta namazımı kılar, salât ve selâm edersiniz. Tezkiye etmek, bağırıp çağırmak ve ses çıkarmakla bana eziyet etmeyin. Önce sizden İmam ve Ehl-i Beytim gelsin. Erkeklerden sonra da kadınlar ve kadınlardan sonra da çocuklar...**

- Sizi mezara kim koyacak, ey Allah'ın Resulü?

- Ehl-i Beytimden en yakın olan birkaç kişi. Ayrıca sizin görmediğiniz birçok melekler de bu işe katılır. Şimdi kalkın benden sonrakilere duyurun.

Hazret-i Ebu Bekir'in gözleri pınar pınar aktı ve ayrılık âteşi içini yaktı. Artık Nebiyy-i Âhirzaman ebedî olarak gidiyordu. Ve bütün insanlık artık öksüz kalıyordu...

@KUTUPHANE_P_D_F

ORDU KUMANDANI YİNE GELİYOR :

İslâm ve îman ordusunun genç başbuğu Hazret-i Üsâme yine geldi.

Allah'ın Sevgilisi, ona derin, namütenahi derin gözlerle bakıp dediler: .

- Artık, Allah'ın bereketiyle git!

Birdenbire ağırlaştılar...

Mukaddes elleri suda, batırıp çıkarıp yüzlerini siliyorlar... İnsanlık hûrisi, derinlik ve incelik mâdeni Hazret-i Fâtıma-i Zehra (r.a.), İnsanlığın Efendisine sokuldu...

Baba ve kız göz göze.

Allah'ın Sevgilisi, âlemde en hisli sözü söylediler:

- Üzülme kızım; babana bugünden başka acı yok!

•••

Bütün insanoğluna Allah müjdesini getiren Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.), pazartesi günü dünyaya geldiler, pazartesi günü nübüvvete erdiler, pazartesi günü Medine'ye vardılar; ve işte dünyaya geldikleri ayda, pazartesi günü hakikî hayata geçiyorlar. Allah'ın cemâl ve dîdâr nûruna eriyorlar.

Altmış üç yaşındalar... Sıddîk-ı Ekber, Fâruk-ı A'zam ve Aliyyü'l-Mürtezâ (Rıdvânullahi teâlâ aleyhim ecma'in) da aynı yaşta ölüm döşeğine uzanacaklar...

•••

Ey Rabbim! Şu saat, şu gün, hafta, ay hesabı ne hicran!... Hepsi bir ân içinde sonsuza doğru akıyor ve dünya tek ân üzerinde duruyor... Ne andır bu? Sanki bir değirmen, içinde bütün zamanı, mekânı ve hareketi eriten başsız ve sonsuz ân ebediyyete uzanan köprü, bizim öz vatanımız sensin!...

•••

Zamana bakınız ki, zaman ve mekânın uğrunda yaratıldığı Allah'ın Resulü için bile saatini çalıyor..

Bu yıkık yerde yurt edinmek isteyenin hâline taaccüb edilir.

Allah'ın emri gelince dağlar bile korkudan erir...

---

[31] Haşiye : «Salât», ehl-i lügatden bir çoğuna göre dûâ, tebrik, temcîd ve ta'zim manalarınadır. Cenâb-ı Hakkın ve Peygamberinin

@KUTUPHANE_P_D_F

müslümanlar hakkındaki salâtı onları tezkiye ve rahmetine mazhar buyurmasıdır. “Meleklerin salâtı dûâ ve istiğfardır. İnsanlarınki de öyledir. Namaza salât denmesi aslının dûâ olmasındandır. «Müfredât-ı Râğıb»... Allah’dan salât, rahmet, meleklerden istiğfar, mü’minlerden hayır duadır.

(İbni Hacer)e göre Allah’dan Peygamberine salâtın mânası ziyâde-i rahmettir.

H. Basri Çantay - Kur’an-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm,

Haşiye : «Salât», ehl-i lügatden bir çoğuna göre dûâ, tebrik, temcîd ve ta’zim manalarınadır. Cenâb-ı Hakkın ve Peygamberinin müslümanlar hakkındaki salâtı onları tezkiye ve rahmetine mazhar buyurmasıdır. “Meleklerin salâtı dûâ ve istiğfardır. İnsanlarınki de öyledir. Namaza salât denmesi aslının dûâ olmasındandır. «Müfredât-ı Râğıb»... Allah’dan salât, rahmet, meleklerden istiğfar, mü’minlerden hayır duadır.

(İbni Hacer)e göre Allah’dan Peygamberine salâtın mânası ziyâde-i rahmettir.

H. Basri Çantay - Kur’an-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm,

“Şübhesiz ki Allah ve melekleri Peygambere çok salât (ve tekrîm) ederler. Buyurmuştur**. Sonra meleklere izin verilecek ve yaratıklardan ilk namazımı kılacak sırasıyla Cebrail, Mîkâil, İsrafil ve sonra da ölüm meleğidir. Askerleri ile gelirler, sonra da bütün melekler gelir. Daha sonra da siz, posta posta namazımı kılar, salât ve selâm edersiniz. Tezkiye etmek, bağırıp çağırmak ve ses çıkarmakla bana eziyet etmeyin. Önce sizden İmam ve Ehl-i Beytim gelsin. Erkeklerden sonra da kadınlar ve kadınlardan sonra da çocuklar...**

@KUTUPHANE_P_D_F

ER-REFÎKU'L-A'LÂ

Allah Resulünün cihana teşrif ettikleri ayın pazartesi günü... Akşam yaklaşmakta.. Nûr beldesi Medine bir garib uğultu içinde... Giden, gelen... Hiç kimse nereye gittiğini, ne ettiğini bilmiyor... Bütün sesler ve edalarda, kendilerinin de bilmediği bir çırpınış, bir yırtılış, bir eriyiş, bir akış ve bir inleyiş var...

Allah'ın âlemleri kurtarmaya me'mur ettiği sevgilisinde ölüm alâmetleri başlamış bulunuyor.

Genç kumandan Hz. Üsâme'nin ordugâhında da ana-baba günü.. Askerler bölük bölük Medine'ye akıyorlar.. Genç Kumandan, atını eyerlerken annesi çığlık çığlık bağırdı:

- A oğul! Nereye gidiyorsun? Hangi işe hazırlanıyorsun? Allah'ın Resulü ölmek üzere!...

Allah Resulünün sevgisi ile bahtiyar olmuş Üsâme, eyer kolanının iplerini bıraktı. Aklını oynatacak gibi bir hâl. Bütün benliğinde tırmık tırmık acı...

Medine, Peygamber beldesi... Varlığın Vücut Hikmetine kucak açmış kutlu belde.. Şimdi Medine'de herkes ayakta ve Kâinatın Efendisinin kapısının önünde...

Gök kandili koca güneş, ufkun arkasında, bütün ufukların arkasına gizlenip bir daha doğmamak isteyebilirdi. Fakat doğacak, ışığını her yana saçacak ve zamanı o günden sonra da sadakatle saymakta devam edecektir. Allah'ın emri.

Kömür kesildiği halde ışık saçan güneş ufka yaklaşırken, insanlığın Tacı Cenâb-ı Ahmed'in (s.a.v.) mukaddes başı, dirayet ve zerafet timsâli Hz. Âişe'nin göğsünde... Hücre loş... Güneş batmak üzere...

Hazret-i Cibril ile Azrail kapıdalar... Cebrail (a.s.), ölüm meleğinin, içeriye girmek ve Allah'ın emrini yerine getirmek için izin istediğini bildirdi,

•••

Cihan Peygamberinin mukaddes başları yine Âişe'nin göğsünde, gözlerini açtılar, tavana diktiler, şehadet parmaklarını kaldırdılar ve hecelediler:

@KUTUPHANE_P_D_F

- ER'REFÎKU'L-A'LÂ...

Ve mukaddes başları, Hz. Âişe'nin göğsünde hareketsiz kaldı.

Vûhidi:

- İlk sözleri **"Allahü Ekber"**, son sözleri **"Er-Refîku'l-a'lâ"** Yüce dost!

Kendisi yaratıldığı için bütün varlık yüzü suyu hürmetine yaratılan Allah'ın Sevgilisi, Hazret-i Âişe'nin yatağında, tebessümü sağlığındaki kadar nûrlu ve güzelliği, sağlığındaki kadar parlak...

Şimdi dünya, insanlık, mü'minler, güneş, ay, yıldız, dağ, taş, Peygamber evi ve Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) öksüz...

Peygamber evinde ufak bir haykırış... Sonsuz acının bir anlık fışkırışını gösteren bu çığlık, Hazret-i Âişe'nin îman yatağı göğsünden kopup gelmektedir:

- Koşun, koşun!

Sıddîk-ı Ekber (r.a.), bir ân için evine kadar gitmiştir. Sonsuz acıdan haberi yok..

Ömer, insanlık bağının adalet incisi Ömer (r.a.) taş gibi donmuş Osman, Ali (Radıyallahü anhümâ) çarpılmış.. Ne elleri oynuyor, ne dilleri... Abdullah ibn-i Enis o türlü çarpıldı ki alıp yatağa götürdüler. Bir daha kalkamadı.

İşte aşk... İşte Peygamberi sevmek!

Müthiş ân.. Gökyüzü, yıldız yıldız, dolu hâlinde Hz. Ömer'in başına yağıyor ve bastığı toprak girdaplaşıyor.

Hazret-i Ömer, birden atıldı ve insan aklını bir bez gibi yırtan sesle gürledi:

- Her kim, Allah'ın Resulü öldü derse boynunu vururum!

Selim akıl timsâli büyük ve heybetli Ömer söylüyor bu sözü

- Hayır! O ölmedi!...

Bütün sahâbî donup kalmış en ufak bir hareketleri sezilmiyor.

•••

Herkesten yufka, fakat herkesten kuvvetli ve herkesten büyük Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) yetişti. Kaynaşan insanları yardı, hücreye girdi, yatağa yaklaştı. Varlık Nûrunun başının üstündeki örtüyü kaldırdı, diz çöktü. Allah'ın Sevgilisinin îman aynası berrak yüzünü eğilip öptü. Gözlerinde billur billur yaş...

Sonra, mecnun gözlerle kendisine bakanlara döndü:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Nefsimi kudret elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, Peygamber öldü!

Peşinden nûr fışkıran, saadetlerin en varılmazıyla gülümseyen o yüze baktı:

- Hayatında ne güzeldin, ölümünde ne güzelsin!

Ve devamla, ölüm dâvasının, hiçbir zaman söylenememiş ve söylenemeyecek en güzel sözünü söyledi:

- Öldün!... İkinci defa ölmeyeceksin!...

•••

İman arslanı Hazret-i Ömer (r.a.), gerilerde, etrafı küme küme insan, aynı hâl içinde ve aynı heybetle gürlemekte:

- Vallahi Peygamber ölmedi, Allah'ın Resulü ölmedi!

Cihanda en büyük sıddîkiyet ve teslimiyet örneği Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) Ömer'e doğru yürüdü. En derin rikkat ve yumuşaklık, en keskin ve en çetin celâdet ve sertliğe, yâni Ebû Bekir (r.a.), Ömer'e doğru yürüdü. En ince esrar anlayışı, en parlak selîm akla doğru yürüdü ve haykırdı :

- Kendine gel yâ Ömer! Aklını başına devşir!

Büyük celâdet kaynağı Hz. Ömer bir silkinişte kendisini bulur gibi oldu. Tepeden tırnağa sarsıldı.

Cihanın en büyük insanı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), hücreyi, evi, sokağı, mescidi kum kum dolduran sahâbîlerin hepsini birden kemendi içine alan bir sesle haykırmakta devam etti:

- Ey nâs! Kim Muhammed'e (s.a.v.) kulluk yapıyorsa bilsin ki Muhammed öldü! Kim Allah'a (c.c) kulluk yapıyorsa bilsin ki, Allah ölmez, Hay ve Lâyemûtdur!

Sıddîk-ı Ekber'in bu haykırışı, yıldırımdan bir kamçı gibi, başlar üzerinde şaklar şaklamaz akılları kurtardı. Aklı kurtaran, akıl değil, ruh olmuştur.

Allah'ın Sevgilisinden nûr devşiren sahâbî ummanı bir anda her şeyi kavradı. Sanki yattığı ölüm döşeğinden beri Allah'ın Resulü konuşuyordu. Bu ölçüyü o, şu anda yatağında yatan, getirmiş ve insanlığı Hayy ve Lâyemût olan Allah'a bağlamıştı...

•••

Cihan Sıddîkı kâinat yükünü taşımakta ve ümmeti rahmetten elleriyle ebedî kurtuluş rıhtımına doğru çekmekte..

@KUTUPHANE_P_D_F

İnsanlık hurîsi derin ve ince Fâtıma (r.a.), bir anda vücudundan geçen kül edici cereyanla bayılmıştı. Ayılınca, nûrdan dudakları kıpırdadı ve:

- Yâ ebetâh!
İcâbe rabben duâh...
Yâ ebetâh!
Min cenneti'l-fîrdevsi me'vâh...

Diye bu güzel ve ahenk dolu şiiri okudu. Onun ne demek istediğini şöylece noktalayalım :

Ey benim babam!
Sana, Rabbin daveti...
Ey benim babam!
Yerin, Firdevs Cenneti...

•••

Peygamber beldesi Medine'de, haber duyulur duyulmaz. gözlerden kan ırmakları aktı. Peygamber müezzini ve Peygamber sevgisiyle bahtiyar Bilâl, Allah Resulünün defninden evvel son ezanını okuyor. Gözlerinden iplik iplik yaşlar sakalına doğru iniyor, sesi hasret bulutlarını kavuracak kadar içli ve yanık göklere tırmanıyor:

- ALLAHÜ EKBER, ALLAHÜ EKBER!

Peygamber beldesi Medine artık gözyaşlarıyla sulanıyor. Genç kumandan Hazret-i Üsâme (r.a.), gelip, sancağını mescid kapısının önüne dikti.

•••

Topyekûn zamanın ve bütün mahlûkatın Peygamberi, Allah'a kavuştukları hücreye defnedildiler. Mübarek kabirlerini, Ubeyde ibnü'l-Cerrah ile Ebu Talha kazdılar. Üzerlerinde vefat ettikleri yatak kabrin zeminine döşendi.

Lâhûtî bir sesin emriyle Âlemin Fahrini soymadan yıkadılar. Gasl esnasında, öyle bir mestedici rayiha ortalığı kapladı ki, insanoğlunu mestediyordu. Mübarek kabre, Hazret-i Ali (k.v.), Abbas ve Abbas'ın iki oğlu indi. Gene başbuğ, evlât makamındaki Üsâme de aralarında...

Kâinatın nûr mayası olan Resuller Serverinin mukaddes vücudunu toprağa koydular ve üzerini örtüp meydana çıkan toprak yığınına dehşetle baktılar.

@KUTUPHANE_P_D_F

O ân, kadınlık göğünün en yücesine varmış Hazret-i Fâtıma validemiz geldi, kabirden bir avuç dolusu toprak alıp yüzüne gözüne sürdü ve gönül dudakları dile gelip dedi:

“Hz. Ahmed’in toprağını koklayan, zaman boyunca misk kokusu almasa ne gam!... Benim üzerime öyle musibetler çöktü ki, gündüzlere çökseydi gece olurdu!”

•••

Kâinatın Efendisinin altmış üç yaşında irtihâl ettikleri ân. Sıddîk-ı Ekber (r.a.) altmış bir yaşlarına gelmek üzeredir. İnsanlığın Ufkunu, bütün ömrü boyunca bir gölge gibi takip etmiş olan Sıddîk, iki sene gibi kısa bir zaman sonra yine Büyük Sevgilisine kavuşacaktır.

Sıddîk-ı A’zamın, dîn-i celîl-i İslâm’a ve Allah’ın Sevgilisine sayısız hizmetleri vardır. Fakat İnsanlık Tacının vefatında gösterdiği büyüklük ve anlayış büsbütün başkadır.

BÜYÜK AN

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) Efendimizin hayatında, onun üstünlüğü ve büyüklüğü bakımından en yakıcı, en çarpıcı, en eritici hâdise, Cihan Peygamberinin ilâhî visale kavuştukları andır.

Varlığın vücut hikmeti yüce Peygamber mukaddes gözleri yumulu, en büyük hareket ve hayat âlemine geçmişken, yatağında ve zahirde hareketsiz ve cansız yatıyor ve bu sonsuz acı herkesi dehşetlerin en dipsizine düşürmüş bulunuyor. Akıllar fikirler donmuş, insanlık yırtılıyor, parçalanıyor. Peygamber ölür mü?

Şu kâinat denilen varlık sedefinin en büyük akıl ve muvazene örneklerinden Hazret-i Ömer (r.a.), kılıcını çekmiş, haykırmada... Fakat Ebû Bekir (r.a.) onu da kemendi içine alıyor ve müthiş gerçeği gözler önüne seriyor. Ve O’nun da bir insan olduğuna ve her Peygamber ve her insan gibi ölümü tadacağına dâir âyeti okuyor:

“Muhakkak sen de öleceksin (Habîbim)**, onlar da elbet ölecekler.”**

Artık her şey kurtulmuştur.

Cihan Sıddîkı, Allah Resulü tarafından kurulmuş ve dolayısıyle yıkılması imkânsız bulunan İslâm kubbesinin geçirdiği bu müthiş zelzeleden asla yılmadı. Bu korkunç sarsıntıdan yılmayan, yeise düşmeyen, şaşırıp kalmayan ve muvazenesini kaybetmeyen, bir O...

@KUTUPHANE_P_D_F

Evet, Peygamberlerden sonra cihanın en büyük insanı Hz. Ebû Bekir (r.a.)... Allah Resulünün emanetini muhafazaya memur büyük insan...

Onda ne büyük bir aşk, ne sönmez bir îman vardı ki en müthiş bir anda, bu ümmeti kurtardı...

Onun hakkında Kâinatın Efendisi şöyle buyurdular:

“Ümmetimden ilk evvel Cennete girecek olan Ebû Bekir’dir.”[32]

“Kıyamet gününde herkesle hesap görülür. Ancak Ebû Bekir müstesnadır.”[33]

---

[32] Kenzü’l-İrfan M. Esat Erbilî Hazretleri.

[33] Kenzü’l-İrfan M. Esat Erbilî Hazretleri.

“Kıyamet gününde herkesle hesap görülür. Ancak Ebû Bekir müstesnadır.”

“Ümmetimden ilk evvel Cennete girecek olan Ebû Bekir’dir.”

Kenzü’l-İrfan M. Esat Erbilî Hazretleri.

Kenzü’l-İrfan M. Esat Erbilî Hazretleri.

@KUTUPHANE_P_D_F

PEYGAMBER HALİFESİ

O müthiş akşamın gecesi... Bütün insanoğluna Allah müjdesini getiren Cihan Peygamberinin ilâhî visale nail oldukları akşamın gecesi... Mukaddes İslâmın iki ışığı, îman ve hidâyet ehlinin iki rahmeti, Hazret-i Sıddîk ve Hazret-i Ömer (r.a.), Hazret-i Âişe (r.a.) validemize ait hücrede oturuyorlar. Büyük celâdet çağlayanı Hazret-i Ömer (r.a.), Hazret-i Ebû Bekir'in, âlemde en büyük ölüm hâdisesi karşısındaki ulvî şahlanmasından sonra, zaten mâlik olduğu fakat bir ân için kaybettiği selim akla dönmüş, kendisini bulmuştur. Şimdi Hazret-i Ömer sakin...

Sadece Hazret-i Ömer'e değil, bütün sahâbî'ye kendisini ve hakikati bulduran, Hazret-i Sıddîk-ı Ekber (r.a.)...

Muhteşem büyük Ömer'in, kılıcını çekip, "Peygamber öldü" diyenleri öldüreceğini söylediği an, Cihan Sıddîkı, verdiği karşılığa şu âyet-i kerîmeyi eklemişti:

"Muhammed bir Peygamberden başka (bir şey) değildir. Ondan evvel nice peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o, ölür, yahut öldürülürse ökçelerinizin üstünde (gerisin geri) mi döneceksiniz? Kim böyle iki ökçesi üzerinde (ardına) dönerse elbette Allah'a hiç bir şeyle zarar yapmış olamaz. Allah şükr (ve sebat) edenlere mükâfat verecektir."[34]

Uhud gazasında Allah Resulünün şehid edildiği şâyiası çıkınca nazil olan bu mukaddes âyet, herkesin taş kesildiği ân, ümmetin en ulu rahmeti Ebû Bekir'in dudaklarından dökülünce, Müslümanlar onu ilk defa duyuyormuşcasına birdenbire gerçeğe ermişler, bir an için başlarından uçup giden akıllarını tutup yerine oturtmuşlar, tam mânâsiyle kendilerini bulmuşlardı. Sıddîk-ı Ekber'in bu zaferi, İslâm topluluğuna, Allah Resulünden sonra kimin baş olacağını gösteren pırıltılı bir işaretti.

Cihan Sıddîkı ve Fâruk-u A'zam, cenaze hazırlıklarıyle uğraşarak sonsuz acılarını hazin hazin paylaşırlarken aniden kapı güm güm vuruldu:

- Ömer orada mı?
- Evet, buradayım, ne olmuş?

@KUTUPHANE_P_D_F

- Hemen gel!

- Şimdi gelemem! Allah Resulünün cenaze hazırlıklariyle uğraşıyoruz!

- Gelmelisin, yâ Ömer! Medineliler, Benî Sâide konağında toplandılar. Allah Resulünden sonra İslâm topluluğunun başına kimin geçeceğini konuşuyorlar! Sonradan işi kavgaya dökebilecek bir karara varabilirler! Hemen kavuş!

İmânın nurdan billûrlaşmış âbidesi Hazret-i Ömer (r.a.), Kâinatın Efendisinin ilâhî visale gidişleriyle meydana gelebilecek hâdiseler arasında bu en nazik ve en çetin mes'eleyi daha ilk gece, Allah'ın Sevgilisine son vazife yerine getirilmeden ele alınmış görünce, hayretler ve dehşetler içinde ürperdi ve büyükler büyüğü Hazret-i Ebû Bekir'e döndü :

- Haydi yâ Ebâ Bekir! Gidelim Sâidelerin konağına!

- Hemen gidelim, yâ Ömer!

Sıddîk-ı Ekber (r.a.) ok gibi fırlayıp, Hazret-i Ömer'le yan yana Sâidelerin yolunu tuttu. Peygamberler Peygamberinin baş ucunda söyledikleriyle nasıl aklı kurtardıysa, şimdi de İslâm kubbesini yıkılmaktan kurtarmaya gidiyor.

Kâinatın Efendisinin ilâhî visale kavuşmalarından sonra meydana çıkan reislik mes'elesinde de her tarafı yatıştırıcı ve sindirici şahsiyet kuvveti, yalnız Cihan Sıddîkı'nın karşı durulmaz şahsiyetinden fışkırdı...

İslâm gemisini kurtuluş rıhtımına demirlemek için doğruca tehlikenin üstüne gidiyor. Yolda giderken düşünüyorlar:

"Allah'ın Sevgilisinin madde ufkundan ebediyyet ülkelerine ufûlüyle neler olabilir?"

Müthiş infilâklar!....

Mukaddes İslâmın şanlı kılıcının hâkimiyeti yüzünden boynunu eğmiş bütün topluluklar baş kaldırabilir! İman ve İslâm dâvasına gönlüyle girmemiş her fert, gönül yolunu kendisine kapayabilir. Daha açıkçası, dağılma, parçalanma, çözülmelerin her çeşidi, kırılan tesbih ipi gibi tanelerin başı boşluk içinde o yana bu yana saçılması şeklinde tecelli eder...

Korkunç an!....

İslâm'ı yutacak olan fitne başlar üstünde kanat çırpabilir... İşte bu korkunç ânın gerektirdiği kahraman, Cihan Peygamberinin pazarlık

@KUTUPHANE_P_D_F

kabul etmez emirler manzumesini, çelik şahsiyetinde sımsıkı mihraklandırıp, onu Peygamberin madde hayatı üstünde, sonsuz bir ideal ruhuyla gönülden gönüle ve nesilden nesle aktaracak, kendisinden sonraki bütün insanlara örnek, bütün değerleri nefsinde toplamış, bütün faziletleri şahsında cem etmiş büyük insandır.

işte bu kahraman ve bu büyük insan ancak Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) dir.

REİS KİMDEN OLSUN

Sıddîk-ı Ekber, Ömerü'l-Fâruk (r.a.) yanlarına aldıkları Ebû Ubeyde, gönülleri bu mes'elelerle dolu, yüzlerinde tırmık tırmık acı Sâidelere vardılar.

Gürül gürül heyecan! Ensâr topluluğu sonsuz bir heyecana kapılmış, dâvayı müzakere etmekte... Gelenleri görünce büsbütün irkildiler, fakat gönül topraklarında yeşeren îman ağacının verdiği bir teslimiyet ve tevekkülle, mevzularını değiştirmediler.

En mühim dâvaları:

İslâm ümmetine reis kimden, hangi topluluktan olacak?

Medine sahâbîlerine göre "Ensâr" dan olmalı.

"Ensâr"ın iddiası:

- Biz İslâm'ın yardımcılarıyız! Biz Allah'ın Peygamberine ilk defa kucak açtık ve O'nun emrine girdik! Allah Resulü, Peygamber beldesini ve ordusunu bizden sağladı, bütün işlerinde bize dayandı. Bizimle her hususta anlaştı ve bizimle kaynaştı.. Muhacirler, asaleti bakımından ne kadar üstün olursa olsun, bizim içimize girmiş, bizden yardım görmüş bir zümredir. Bu hâle göre İslâm topluluğunda reislik makamının, mevcut parçalar içinde bize verilmesi lâzımdır.

Böyle diyorlardı ama, dikkat etmedikleri bir nokta vardı. O da, bizzat kendilerinin bir noktada birleşemedikleri idi. Zira "Ensâr", Evs ve Hazrec isimli iki büyük kabileden teşekkül ediyordu. Bu bakımdan, Hazrecliler, kendi reisleri, şanlı sahâbî Sa'd bin Ubâde'ye meylederken, Evsliler de, kendi reislerini kolluyordu. İslâm topluluğunun başına bunlardan birisi geçecek olursa bizzat "Ensâr" arasında kabile gayreti baş gösterecek ve birlik, çatlak bir temel üzerine oturtulmuş olacaktı.

O ân için İslâm'a bir baş lâzımdı ki, bütün bu kayıtların ve umumiyetle kabile çerçevesinin üstünde olsun.

@KUTUPHANE_P_D_F

Cihan deryasında ümmet gemisini karaya oturtmadan ebediyyete ulaştıracak bir asîl kaptan lâzımdı. Bu kaptan, bizzat şahsiyetiyle mümtazlık belirtsin ve Kâinatın Efendisinden en yüksek itibarı devşirmiş bulunsun.. Bu kim olabilirdi?

Allah Resulünün mağara arkadaşı ve can yoldaşı dururken başka kim bu işe lâyık olabilirdi?

Bu görüşler ve düşünceler düğüm düğüm beyinlerde halkalanırken "Ensâr" dan biri garip bir fikir sürdü ileriye:

- İki reis olsun! Biri sizden, biri bizden...

Bu garip teklif, ikiliği peşin kabul etmekten ve işe, İslâm birliğini bölerek girmekten başka bir iş değildi.

Hazret-i Ömer (r.a.) tir tir titremekte ve yerinde duramaz bir halde... "Ensâr" ın dâvasına cevap vermek üzere ileriye atılmak için davrandı. Büyükler büyüğü Hazret-i Ebû Bekir ona pençesini attı ve kımıldama imkânını bırakmadı... Şimdi bütün gözler, Allah'ın Resulünden sonra Kureyş'in bu iki îman arslanının üzerinde...

Cihanda en büyük sıddîkiyet ve teslimiyet örneği Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) ilerledi, yüksekçe bir yere çıktı ve Medineli sahâbîlere hitâb etti :

"- Ey Ensâr, Allah Resulünün vefakâr Medineli sahâbîleri! Siz, bizzat kendiniz üzerinde dile getirdiğiniz bütün hak ve faziletlere gerçekten sahipsiniz! Fakat gerçek şudur ki, bu nazik anda hemen takdir etmeniz icap eden bir hakikat vardır: Araplar, Kureyş'ten başka riyaset ve hükümet kabul etmezler. Bu işi başkalarında görmeye tahammül etmezler! Bilmeniz icap eder ki, İslâm topluluğunun parçaları arasındaki birliği korumak, ümmeti tevhid bayrağının altında toplamak için, başımıza geçecek olanı Kureyş'ten ve onun mümtaz şahsiyetleri arasından seçmek zarurettir."

Medineli sahâbîlerden Beşir bin Saad (r.a.) ile Üseyd bin Hudayr - Eşheli de Arapların, Kureyş'ten başkasının etrafında toplanamayacaklarına samimî olarak inandıkları için Sıddîk-ı Ekber'in fikrini hararetle desteklediler.

Bu sırada Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) ilerleyip Hazret-i Ömer ile Ebû Ubeyde'yi öne sürdü ve aralarına girdi:

- Size, bu iki zattan birini seçmenizi teklif ederim! dedi.

@KUTUPHANE_P_D_F

Şecaat ve celâdet çağlayanı Hazret-i Ömer (r.a.) birden parladı ve avaz avaz bağırdı:

- Ben, içinde Ebû Bekir gibi bir insan bulunan topluluğun başına geçmekten hayâ ederim!

Herkes dondu! Ne Medineliler, dâvasını ele alabiliyorlar, ne de Kureyş'ten bir kimse, Fâruk-ı A'zam'ın bir hakikat ihtişamiyle ortaya attığı ulvî gerçeğe yeni bir şey ilâve etmeyi düşünebiliyor.

Ortada bir ulviyet çağlayanı var ki, demirden iradeleri bile balmumuna çeviriyor.

- Uzat elini yâ Ebâ Bekir, sana biy'at ediyorum!

Ve Sıddîk-ı Ekber'in elini bizzat kendisi çekerek aldı ve yüksek sesle haykırdı:

- Allah Resulünün Halifesi ve Mü'minlerîn Emîri sıfatiyle Ebû Bekir'e biy'at ettim!

Artık yol açılmıştır. Şimdi nur ırmakları bu ulvî yoldan gürül gürül akacaktır. Nitekim öyle de oldu. Hazret-i Ömer'in bu kadar celâdetle açtığı yola, birbiri arkasından, Ebû Ubeyde, Hazret-i Osman, Abdürrahman ibni Avf girdiler ve Allah Resulünün en büyük dostuna, Hazret-i Ebû Bekir'e biy'at ettiler. Peşinden bütün sahâbî, "Ensâr" ve "Muhâcirîn" bölük bölük biy'at etti. Toplantıda bulunanlardan biy'at etmeyen sadece, "Ensâr" dan Hazreclilerin reisi Sa'd bin Ubâde (r.a.)... Fakat bütün kabilesi biy'at etmiş bulunmakta...

•••

Şu fazilet cihanında hiçbir seçim, ona katılanlar arasında büyük topluluğun gerçek temsilcilerini bulundurmak ve reyleri en açık mânâda hükümlendirmek bakımından, Cihan Sıddîkına uzanan eller derecesinde "**Meşru**" sıfatına yaklaşamaz. Yeryüzünde bir seçim yapılsın da reylerin yüzde yüzünü bir aday kazansın görülmüş şey değildir. İşte Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) bütün sahâbînin biy'at etmeleriyle İslâm ümmetinin başına geçmiştir...

Bu en nazik dâva, Hazret-i Ebû Bekir ve Hazret-i Ömer'in (Radıyallahü anhümâ) harikulade atılışlarıyle bir anda halledilmiş, hem de Allah Resulünün ilk sahâbîleri, hem de en büyük dinî şahsiyet başa geçmişti. Artık ne "Ensâr", ne de "Muhâcirîn" diye ortada birbirine karşı iki saf kalmamış ve bütün ümmet tevhid bayrağı altında toplanıvermiştir. Artık tesbih taneleri vahdet ipine dizilmiş ve imameye bağlanmış oluyordu.

@KUTUPHANE_P_D_F

•••

Varlığın Sebebi Olan Yüce Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuşlardı :

“İmamlarınız, şefâatçilerinizdir; yahut, sizi Allah’a iletenlerdir. Namazınızın tamamlanmasını isterseniz imamete, en hayırlınızı geçirin”

İşte bu hadîs-i şerife dayanarak sahâbîler insanların nebîlerden sonra en hayırlısı olan Hazret-i Ebû Bekir’i Peygamber halifeliğine lâyık görmüşler ve gönül coşkunluğu içinde ona biy’at etmişlerdi... Onlar şöyle diyorlardı :

“Baktık ki namaz, dînimizin direğidir. Dinimiz için Allah Resulünün tercih ederek imamlığa geçirdiği bu zâtı (Hz. Ebû Bekir’i) biz de dünyalığımız için önder seçtik.”

•••

Bütün bu olanlar, bütün bu çırpınışlar ve bunca mâna, bir günün akşamıyla gecesine sığmıştı. Kâinatın Efendisinin ilâhî visale davet edildiği günün akşamı... O mukaddes vücudun upuzun yattığı ve bembeyaz çehresinde cennet tebessümleriyle teçhiz ve tekfini beklediği an...

Aynı gece, halîfe seçimi kat’îleşip netice muhkemleşince, büyükler büyüğü Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) doğruca kızı Hazret-i Âişe’nin hücresine koştu... Gözlerinde damla damla yaş, hemen Allah Resulünün teçhiz ve tekfini işini ele aldı...

İçi ayrılık ateşiyle duman duman tütüyordu. Hicran oku kalbine saplanmış ve sonsuz acı bütün benliğini sarmıştı. Âdeta şöyle haykırıyordu :

“Can dayanmaz nâre yâ Resûlâllah,
Senden olur çâre yâ Resûlâllah!
Âh edip inledim nice bin zaman,
Gönlüm pare pare yâ Resûlâllah!...”

---

[34] Âl-i İmran sûresi, âyet: 144

Âl-i İmran sûresi, âyet: 144

“Muhammed bir Peygamberden başka (bir şey) değildir. Ondan evvel nice peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o, ölür, yahut öldürülürse ökçelerinizin üstünde (gerisin geri) mi

@KUTUPHANE_P_D_F

döneceksiniz? Kim böyle iki ökçesi üzerinde (ardına) dönerse elbette Allah'a hiç bir şeyle zarar yapmış olamaz. Allah şükr (ve sebat) edenlere mükâfat verecektir."

@KUTUPHANE_P_D_F

CİHAN SIDDÎKININ İLK NUTKU

Ertesi günü, bütün Medine halkı, Allah Resulünün muazzez sahâbîleri, Peygamber mescidinde toplanmış bulunuyor. Bu ulvî toplantıda, yalnız İslâm'ın yüce şahsiyetleri değil, herkes var. "Ensâr" ve "Muhacirin" topluluklarından başka, Arap kabilelerinin birçoğuna ait temsilciler de hazır... Bu Peygamber mescidindeki toplantıya, bir gece evvelki ulular şurasının kararını umumîleştirici halk meclisi demek daha isabetli olur...

Peygamberler Peygamberinin:

"Ebû Bekir'i sevmek ve O'na teşekkür etmek ümmetime borçtur." buyurduğu büyük insan Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), bir vekar ve temkin heykeli, ağır adımlarla yürüyerek minbere çıktı ve bir yıldızdan bir yıldıza mahyalaştırılacak kadar güzel, ince, derin, sâde, tatlı, inandırıcı ve birleştirici hitabesini verdi:

"Ey insanlar! Sizin en iyiniz olmadığım halde başınıza geçmiş bulunuyorum! Vazifemi gereğince yerine getirecek olursam bana yardım ediniz; yanılırsam doğruyu gösteriniz! Doğruluk emanet, yalancılık hiyânettir. İçinizdeki zayıf, hakkını alıncaya kadar benim gözümde kuvvetlidir. İçinizdeki kuvvetli de, ondan başkasının hakkı alınıncaya kadar zayıftır. Bir millet Allah yolunda cihaddan uzak kalacak olursa zillete uğrar. İçinde fenalık revaç bulan millet topyekûn belâya sürüklenir. Ben Allah ve Resulüne isyan edecek olursam bana itaatiniz gerekmez. Haydi namaza kalkın! Allah'ın sonsuz rahmeti üzerinize olsun!"

Bütün sahâbîlerin gönül toprağına bu gayb incilerini yağdıran Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) bundan sonra mihraba geçti ve ellerini kaldırdı:

- ALLAHÜ EKBER!

Şimdi o, ilk dehşet anındaki bütün tehlike, bütün kararsızlık, bütün tereddütleri savmış olarak, Kâinatın Efendisinin halifesi ve Müslümanların imamıdır. İmam, ama ne imam?

Rikkat ve merhamet madeni, diyanetin billur çeşmesi, cihanın fazilet direği Sıddîk-ı Ekber'dir. İyi ahlâkın ve ulvî ruhun kaç şube ve sıfatı varsa hepsi onda ve kemâl hâlinde...

@KUTUPHANE_P_D_F

Sıddîk-ı Ekber'in irticalî bir hutbesinden:

"İnsanlar! Benim size tavsiyem, Allah'ın azap ve ukubetinden kaçmanız ve sevip sevmediğiniz her işde Hakkı tutmaya bakmanızdır. Her işde doğruluk. Doğru olmayan sözde hiç bir hayır yoktur. Yalan söyleyen, fısk ve fücura düşer. Böylesi de hüsran ve helake yuvarlanır. Övünmekten sakınınız! Çünkü zaten topraktan gelmiş ve ona gidecek olan insan, acaba neyle ve nesiyle övünmeye hak kazanabilir?

Ve bugün diriyse yarın ölüdür. Siz şimdiden kendinizi ölü sayınız ve iyi iş yapmayı gâye edininiz! Bilmekte şüpheye düşeceğiniz işlerin ilmini de gâiblerin âlimi Allah'a havale ediniz! Nefsleriniz için hayır işlemeyi başa alınız ki, yarın onları hazır bulasınız! Allah Kur'ânında her nefs, hayır ve şerden ne işlerse karşılığını bulur, dedi. Ey Allah'ın kulları, yaradan Rabbimizden korkunuz ve bu fenâ âlemine sizden önce gelip geçenlerden ibret âlınız! Bir gün o ilâhî huzura çıkacağınızı ve büyük, küçük bütün amellerinizden hesaba çekileceğinizi biliniz! Muhakkak, Allah bağışlayıcı ve rahmet edicidir. Siz de nefslerinizi kurtarmanın çaresine bakınız! Allah'tan başka kimsede kudret ve kuvvet yoktur!"

BÜYÜK ÇÎLE

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekîr (r.a.), Âlemin Fahri'nin dünya çerçevesinden çekilişleriyle doğması muhtemel buhran devresini karşılayıcı ilk halife olduğuna göre, mevkiinin nazikliği ve çilesinin büyüklüğü kendi kendisine anlaşılır.

O günlerde, hiçbir kimse halifelik hakkında bir fikir ve tecrübe sahibi değildir. Henüz hiç kimsede, Allah Resulünden sonra halife alışkanlığı mevcut değildir. Allah'ın Sevgilisi ebediyyete göçtüğüne göre, onun emirlerini takip ve temsil makamı nasıl olabilir. Allah Resulüne duyulan itaat ve bağlılık, böyle bir temsilci elinde ne dereceye kadar muhafaza edilebilir? Bilinmiyor!

İlk bakışta Sıddîk-ı Ekber'in vaziyeti, halifelik makamının bir numaralı örneği, kurucusu ve yerleştiricisi olmak gibi muazzam bir çetinlik arzetmekte.

Şimdi o Ebû Bekir (r.a.), ilk defa kendisiyle olacak, derken kendisini takip edici devamlı oluşlara temel kuracaktır. O ne ulvî bir ruha sahip

@KUTUPHANE_P_D_F

insan ki, İslâm'da nasıl ilkse Peygamber dâvasının yürütülüşündeki usûl ve sistemi getirmekte de ilk oluyor... İçi nûr ve hikmet dolu altın tastan îman dudaklariyle yudumlamak ne devlettir...

İşte Cihan Sıddîkı bu kahramanlık ve şânın sahibidir. Kâinatın Efendisinin son demlerinde tertipledikleri orduyu Suriye'ye göndermek, türlü başkaldırma, türlü döneklik hareketlerinin önüne geçmek ve mukaddes İslâm devletinin, Peygamber tâbiliği plânında ilk esaslarını kurmak da ona nasib oldu. Zira bu dağlardan ağır yükü taşımak herkesin işi değildi...

Hazret-i Âişe (r.a.) validemiz diyor ki:

"Babamın karşılaştığı çileler dağların başına inseydi, onları yerle bir ederdi."

ÜSAME (r.a.) ORDUSU

Ezelden ebede kadar her gün, bir gün, evvelki dünün ve bir gün sonraki yarının Peygamberinin son anlarında hazırladığı ordu onun ebedî âleme geçişiyle sefere çıkamamıştı. Allah'ın Sevgilisinin ilâhî visale davet edilmesinden sonra vaziyetin karışıklığı ve iç emniyetin bir ân şübhe verici bir hâl alması üzerine sahâbîlerin birçoğunun beyninde düğüm düğüm şu düşünce vardı:

"Üsâme ordusunu, bu şartlar altında, uzaklara, Suriye gibi bir diyara göndermek doğru olur mu?"

Ordunun genç kumandanı Üsâme bile halifeye, emri altındaki Hazret-i Ömer'i gönderip görüşünü bildirdi:

- Müşrikler, Kâinatın Efendisinin irtihalinden cesaret alıp Peygamber beldesi Medine'ye hücum edebilirler! Allah Resulünün halifesi, Peygamber zevceleri, Ehl-i Beyt ve Medine'deki Müslümanlar emniyet altında farz edilemezler! Bu sebebden ordunun Medine'den ayrılması belki doğru görülmeyebilir! Bir müddet daha Medine'de kalmamıza izin verilmesini rica ederiz!

İlk itirazcılara :

- Arslanlar gelip beni kapacak olsa yine Üsame'yi durdurmam! diye celâdetle cevap veren Sıddîk-ı Ekber (r.a.), bu defa da Hazret-i Ömer'e şöyle mukabele etti:

- Ya Ömer! Sen ne diyorsun? Üzerime köpekler, kurtlar saldıracak olsa Üsame'yi yine gönderirim! Allah Resulünün emri buydu. Tek başına kalacak bile olsam, orduyu yine bekletmem!

@KUTUPHANE_P_D_F

En büyük rikkat ve merhamet madeni, Allah Resulünün “Gören gözüm, işiten kulağımsın” dediği Hazret-i Ebû Bekir’i görüyor musunuz? İnsanlık Tâcının bıraktığı yerden devam ediyor ve hiçbir itiraz kabul etmiyor. İşte öyle azîm bir îmanla İslâm topluluğu paramparça olmaktan kurtarılmış ve insanlığa nûr dağıtmaya devam etmiştir.

Sıddik-ı Ekber’in işi sade bununla da kalmıyor; ordudaki bâzı Medineli Sahâbîler, Üsâme’nin gençliğini ileriye sürerek, başlarına daha yaşlı ve tecrübeli bir kumandanın geçirilmesini istiyorlardı. Buna benzer bir tavır, Kâinatın Efendisinin zamanında da takınılmıştı.

Hazret-i Ömer (r.a.), bütün bunları büyükler büyüğü Hazret-i Ebû Bekir’e anlattı ve onun yerinden bir ok gibi fırlayıp üzerine doğru geldiğini hayretle gördü. Cihan Sıddîkı, cihan Fâruku’nu sakalından tuttu ve haykırdı :

- Ey Hattâb’ın oğlu! Üsame’yi Allah’ın Resulü seçtiği halde sen onun benim tarafımdan azlini mi istemeye geldin?

Hazret-i Ömer (r.a.) dondu kaldı... Hem öyle bir donuş ki, tek kelime bile söyleyemedi.

İşte Peygambere bağlılığın ve teslimiyetin billur âbidesi...

Varlığın Sebebi Olan Peygamber, o iki sahâbîsi hakkında şöyle buyurmuştu :

“Ebû Bekir ve Ömer benim için başa nisbetle göz ve kulak mesabesindedir. Yâni gören gözüm, işiten kulağım gibidirler.”

SADAKAT VE TESLİMİYYETİN MÜNTEHA NOKTASI

Nebiler müstesna, yeryüzünün en büyük insanı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.)... Allah’ın Resulüne bağlılığını Kur’anla naslandırdığı Sıddîk... Gaye -insan ve ufuk- Peygamberin:

“Nebilerden sonra insanların en hayırlısı...”

“ Onun yardımı kadar kimsenin yardımı bana menfaat vermedi...”

“Cebrail bana gelip dedi ki: Allah Ebû Bekir ile istişare etmeni emrediyor...”

“-İçinde kendisinin bulunduğu kavme ondan başkasını imam edinmek lâyık olmaz”, diye medh ü senâ ettiği ve nihayet, Allah’ın Sevgilisinin ifadesiyle, nebiler müstesna, her gün doğup batan

@KUTUPHANE_P_D_F

güneşin hiç bir defa daha üstün ve daha faziletli bir baş üstüne ışığını saçmadığı EbûBekir (r.a.)...

Allah ve Peygamber yolunda, son meteliğine ve son damla gözyaşına kadar, nesi var, nesi yok, bütün varlığını kucak kucak takdim edip kendisine de "Allah ve Resulünü" bırakan insan...

Sadakat ve teslimiyetin münteha noktası, rikkat ve merhametin mesafe mefhumunu aşan ufku Sıddîk-ı Ekber (r.a.)...

O müthiş günde hiç kimsenin sözüne bakmayıp sadece Allah Resulünün emirlerini yerine getirmek gayesiyle şahlandı...

Yüce Rabbin, bütün yeryüzünü ayaklarının altına, bütün gökyüzünü de mukaddes başının üstüne çekip kendisine topyekûn bağışladığı Peygamberler Peygamberinin :

"Ben İslâmın kılıcıyım, Ebû Bekir de dinden dönenlerin kılıcıdır", buyurduğu büyük insan...

Büyükler büyüğü Hazret-i Ebû Bekir, Üsâme'nin kumandasındaki islâm ordusuna Şam'a doğru yürüyüş emrini verdi. Hâli, edası ve konuşmalarıyla orduya kuvvet, bağlılık ve hamle aşıladı. Mukaddes İslâmın ordusu yürüyüşe geçti. Üsâme ile arkadaşları, geyik bacaklı Arap atları üzerinde yol alırken, Devlet Reisi Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) yaya gidiyordu. Üsâme bir hamlede atından inip reisler reisine yalvardı:

- Bin atıma da orduyu öyle uğurla, ey Allah'ın Resulünün halifesi!

Cihan sıddîkı teklifi red ve Üsâme'nin atına binmesini emretti. Daima yaya, ordu kumandanını, bir seyis tevazuuyla takipte devam etti. Etraftan koşuşup İslâm topluluğunun en yüksek başına, teker teker atlarını vermek istediler:

- Hayır, dedi Ebû Bekir; **bırakın bırakın da bir saat boyunca olsun, ayaklarım Allah yolunda tozlansın!**

Bu misalsiz edayı gören orduda îmanlar bir volkan gibi fışkırmaz mı? Evet, bu ruhla hareket eden ordu, etrafta şan ve kâfirlere dehşet saçtıktan ve Peygamber eserinin aynı pırıltı ile ayakta durduğunu gösterdikten sonra dönecek ve küfür kanserini kökünden kazımak için, Medine'de hareketsiz beklemenin değil, uzak ufuklara akın etmenin daha tesirli olduğunu isbat edecektir. Nitekim Sıddîk-ı Ekber'in emriyle hareket eden bu ordu, küfrün başına bir şimşek gibi inmiş ve İslâm'ı kâinatın dört bucağına yaymıştır. Küfrün bataklığında

@KUTUPHANE_P_D_F

inleyen insanları Kur'ân âb-ı hayatıyla sulamış ve ebediyyete uzanan sonsuzluk yolunu açmıştır....

GÖZ KAMAŞTIRICI LEVHA

Hazret-i Ebû Bekir'in (r.a.) disiplin ve iş sistemi üzerindeki hassasiyetine bakınız:

Sıddîk-ı Ekber'in vezirleri makamındaki arkadaşlarından İmam-ı Ali (k.v.) Peygamber beldesi Medine'de kalırken, Hazret-i Ömer (r.a.), Üsâme ordusunda, genç kumandanın emrinde bir şahıs olarak sefere çıkıyordu.

Hazret-i Sıddîk, orduyu uğurlamaya gidince, genç kumandana sormuştu:

- Ömer'in Medine'de kalmasını ve yardımcılarım arasında bulunmasını istiyorum. İzin verir misin?

Genç kumandanın gözlerinde billur billur yaş, mırıldandı:

- Emir sizindir, ey Allah'ın Resûlü'nün halifesi!
- Hayır, izin vermek sana aittir!
- Başüstüne! Ömer artık izinlidir!

Böylece büyük celâdet çağlayanı Hazret-i Ömer Medine'de kalmış ve Hazret-i Ali ile birlikte, Hazret-i Sıddîkın çifte dayanaklarından biri olarak şiarını değiştirmemiştir.

•••

İnsanlık buna ne buyurur?

Mukaddes İslâm'dan bucak bucak kaçışın ne büyük felâketler doğurduğu meydanda iken, hâlâ akıllar başlar üstüne konmayacak mı?

İşte İslâm'ın göz kamaştırıcı nûr devri..

SURİYE SEFERİ

Böylece Hazret-i Üsâme (r.a.) kumandasındaki İslâm ordusunun Suriye seferi başladı. Bu sefer, ikibuçuk ay sürdü. Peygamber sevgisiyle bahtiyar Hazret-i Üsâme ordusu, Alb mevkiinde birdenbire, düşmanı gafil avladı ve hücuma geçti. İslâm kılıcı, küfür ormanını kökünden kazıyordu. Allah Resûlü'nün muazzez sahâbîleri yıldırımdan güllelerini küfrün beynine indiriyordu. Genç kumandan Hazret-i Üsâme (r.a.), babasının katilini kendi eliyle öldürdü. İslâm ordusu yeni bir zafer daha kazandı, Peygamber beldesi Medine'ye

@KUTUPHANE_P_D_F

zafer müjdesi uçurulunca Sıddîk-ı Ekber sevinç göz yaşları döktü. Muzaffer ordu geri döndü. İslâm topluluğunun en büyük başı ve Allah Resulünün en sadık dostu Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), Üsâme'nin şanlı ordusunu Medine dışında karşıladı, Genç kumandanı bağrına basıp tebrik etti...

Genç başbuğ, babasının, üzerinde şehid olduğu Sıbha adındaki atın üzerinde şehre girdi. Doğruca Peygamber mescidine gitti, îman aynası berrak yüzünü Hak mihrabına tuttu, Âlemlerin Rabbına şükretti...

Sonra mescidden çıkıp evine gitti. Bu kutlu seferde kullandığı sancağı ölünceye kadar bir ebediyet hâtırası olarak sakladı...

Genç kumandan, îmânın altın ışığı Hazret-i Üsâme'nin Suriye'de kazandığı zafer, İslâm topluluğunu sevince gark etti. Allah Resulünün sahâbîleri köpük köpük taştı... Mukaddes İslâm'ı yıkmak isteyen îman öksüzlerinin ödü patladı ve Allah'ın nizamına karşı gelebilecek gücü kendilerinde bulamadılar...

YALANCILAR

Allah'ın bütün âlemleri kurtarmaya gönderdiği en büyük kurtarıcı ve **"Rahmet"** Peygamberin dünya çerçevesinden ebedî âleme çekilmeleri, tarifi imkânsız bir acı ve sarsıntı getirmişti. Bu işi fırsat bilen nice alık adamlar Peygamberlik iddiası ile ortaya çıkmıştı. Benî Amir, Hevazin Selim kabîleleriyle, Bahreyn, Amman, Yemen, Hadrâmut ve Künde halkı hemen mukaddes İslâm'dan yüz çevirdi. Bâzıları da zekât vermemeye kalktı. Başta ismi gibi Kezzâb "Müseyleme" bir takım delillerle nebîlik iddiasına yeltendiler. Sandılar ki, böyle bir iddia ile her işi hallederiz ve insanları peşimizden sürükleriz...

Amma reisler reisi Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) elindeki kuvvetleri âsî oymaklar ve yalancı Peygamberler üzerine yöneltti ve en kısa zamanda hepsine baş eğdirtti. Bir çoğunu da azap diyarına postaladı.. Mukaddes İslâm ordusu her gittiği yeri hallaç pamuğu gibi atıyor ve tevhid sancağını ufuklar boyu dalgalandırıyordu.

Cihan Sıddîkının çelikten daha kavi azmiyle bütün tehlikeler atlatılmış oluyordu...

ZEKÂT MES'ELESİ

@KUTUPHANE_P_D_F

Bütün insanoğlunun ufku; hilkatin sebeb-i hikmeti Cenâb-ı Peygamber (s.a.v.)'in, ilâhî visale davetlerinden sonra bâzı Araplar zekât vermek istemediler. Daha ilk elde, böyle davranmakla kendi başlarına buyruk yaşamak sevdasına düştüler. Şimdi O'nun halifesi ve mü'minlerin en ulu rahmeti Hazret-i Sıddîka da baş kaldırdılar. Şu sakat fikri ileri sürüyorlardı:

- Hazret-i Muhammed (s.a.v.) bir Peygamberdi, fakat Ebû Bekir Peygamber değildi. Öyleyse ne hakla bizden zekât vermemizi istiyor?

İnsan bu, bir defa gaflet salıncağına oturdu mu, artık hiç bir şeyi gözü görmez. Mukaddes İslâm'ın her emrini kabul et, fakat zekâta gelince işime gelmez de! Bu olacak iş miydi?

Cihan Sıddîkı Hazret-i Ebû Bekir'e haber gönderdiler:

- Namaz kılarız, oruç tutarız, amma zekât vermeyiz! Allah Resulünün şanlı halifesi bunları şiddetle reddetti.

Hazret-i Ebû Bekir'in veziri makamındaki Hazret-i Ömer (r.a.):

- Ey Allah'ın Resulünün halifesi, dedi; Araplar yalnız malları için hasistirler; bu senenin zekâtını onlara bağışla!

Sahâbîlerden bâzıları da aynı fikirdeydiler. Halifeler halifesi hiç birini dinlemedi ve görüşünde ısrar etti.

Bu defa Hazret-i Ömer (r.a.) Allah Resulünün şu sözleriyle Hazret-i Ebû Bekir'e:

- Yâ Ebâ Bekir! Resûl-i Ekrem şöyle demişti: Allah'tan başka ilâh olmadığını kabul edip namaz kılanların hayatı, malı emîn olacaktır. Buna göre zekât vermek istemeyenlere karşı nasıl harp ederiz?

Hazret-i Ebû Bekir'in cevabı aynı oldu :

- Buna rağmen kendileriyle harp edeceğim; çünkü bu şer'î vergiyi namazdan ayıramıyorum!

Bütün hayatı boyunca Âlemlerin Efendisini bir gölge gibi takip eden Sıddîk-ı Ekber zekât vermek istemeyenlere karşı yine Allah'ın Resulünü kendisine rehber edinmişti.

Vaktiyle Allah'ın Resulü, (Eşca) lardan zekât alınması için memur göndermişti. Bedevi, Âlemin Fahrinin memuruna zekât vergisini vermedi. Bunun üzerine Cenâb-ı Peygamber (s.a.v.) memuruna buyurdular:

- Tekrar yanına git, zekât vermezse başını kes!

@KUTUPHANE_P_D_F

İşte en büyük Peygamber dostu Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) buna göre hareket ediyordu.

Allah Resûlü'nün irtihalinden sonra zekâtlarını vermeyenlerle savaşmak üzere hayvanına binerek, Medine dışına çıkan Peygamber halifesi Hz. Ebû Bekir'in binmekte olduğu hayvanın yularını Hz. Ali tuttu ve ona şöyle dedi:

- Ey Allah'ın Resulünün halifesi, nereye gidiyorsun? Ben, Allah Resulünün Uhud savaşı gününde sana söylediği şu hadîsi söylüyorum: "Kılıcını kınına koy ve nefsinle bizi acındırma. Medine'ye dön. Allah'a yemin ederim ki, eğer senden elem çekersek, ebediyyen İslâm için bir nizam olmaz.'

İmam-ı Ali (k.v.) nin Sıddîk-ı Ekber'i ne kadar sevdiğini belirtici olması bakımından yukarıdaki sözler iftiracıların suratlarına bir şamar gibi inmektedir. Peygamberler Peygamberinin kutlu sahâbîleri hiç bir zaman saltanat için can feda etmemişler, onların bütün gayesi mukaddes İslâm'ın dimdik ayakta durması içindi...

•••

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir'in (r.a.) zekât politikasına Hazret-i Ömer bile muhalif idi. Fakat o dahi hakikati görmekte gecikmedi ve şöyle dedi :

- Meğer Cenâb-ı Hak, Ebû Bekir'in göğsünü açmış, ona doğruyu göstermiş, çünkü ben de doğrunun bu olduğunu anladım!...

BİRLİK VE KUVVET

Cihan Sıddîkının sarsılmaz iradesiyle, bir anlık sarsıntıdan sonra iç düzen yine dışarıya sarkacak ve ufukları toslayacak hâle gelmişti. Şimdi bütün gözlerde saâdet ışıkları yanıyor, bütün gönüller dalga dalga kabarıyordu. Tevhid bestesi, Peygamberin zamanında olduğu gibi yine aynı ihtişam ve nağmelerle çağlıyordu. Kısacası İslâm, nûra hasret kalanlara ırmak ırmak nûr akıtıyordu,

Halifeler halifesinin emriyle hemen iki bin kişilik bir asker topluluğu Yezid bin Süfyan kumandasında Şam'a doğru harekete geçti. Bu İslâm birliği Tebük mevkiine varınca, kendisinin dört misli bir Bizans ordusu ile karşılaştı ve İslâmın şanlı kılıcı koskoca küfür ordusunu perişan etti. Arkasından Şercil bin Hasene, kendi birliğiyle yetişti ve Bizans ordusu, bir çarık bile kaçıramadan bütün silâh ve malzemesini îman ordusuna bırakmak zorunda kaldı...

@KUTUPHANE_P_D_F

Ganimetler bir zafer nâmesi ile Allah Resulünün halifesinin eline varınca, hemen Amr ibn-i As (r.a.), dokuz binlik bir ordu ile Filistin istikametine memur edildi...

Artık îman orduları kâinatı bucak bucak tarıyor ve nerde bir küfür başı bulsa eziyordu... Bir gün sonra da şanlı sahabi Ebû Ubeyde, başkumandan ve geriye kalan kuvvetlerle Gabiye yolunu tuttu.. Ertesi gün, Peygamber tabiriyle "Allah'ın çekilmiş kılıcı" Halid ibn-i Velid onbinlik bir ordunun başında ve Irak ufuklarını kuşatma hamlesinde...

Beşeriyete Allah müjdesini getiren Cenâb-ı Mustafa'nın sadık dostu ve mü'minlerin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) birbiri ardınca ordular donatmakta... Her tarafa haberciler üşüşmüş. Medine, gelen İslâm mücahidleriyle dolup taşmaya başlamıştır.

"Sıddîk-ı Ekber" lâkaplı Hazret-i Ebû Bekir bu ulvî manzara karşısında heyecanla ellerini ulvîlik âlemine kaldırdı:

- Yâ Rabbi, dedi; **bunlara sabır ihsan et! Bunları te'yidine mazhar kıl! Bunları düşmanlara ezdirme!...**

Ve orduyu uğurlarken, kumandanlarına şöyle dedi:

- Bu vazifeyi sana, seni tecrübe ve imtihan etmek için veriyorum. İyi iş görürsen seni me'muriyetinde tutar ve yükseltirim. Yoksa seni hemen işinin başından alırım... Allah'tan kork! O senin içini de, dışını da görüyor. Allah'a en yakın insanlar, O'na işleriyle yaklaşanlardır... Sana, ancak Halid'i tâyin edebileceğim bir iş verdim. Câhiliyet gururundan sakın! Allah bu gururu, bununla gururlananları sevmez... Askerlerinle arkadaş ol, bu arkadaşlığı koru! Onlara hayırdan bahset, onlara hayrı vâdet! Askerlerine öğüt verdiğin zaman nasihatlerin özlü olsun! Her şeyden evvel kendini ıslâh et ki, insanlar da sana karşı salâh bulsun! Yanına düşman elçileri geldiği zaman onlara ikram et, onlara en iyi tarzda davran! Fakat elçileri yanında fazla tutma ki, askerlerinin hâlini anlamadan gitsinler.. Onlara ordunu gösterecek olursan, zayıf noktaları gözden kaçırmazlar. Onları en güzide, en ihtişamlı askerlerin arasına kabul et. Senden başkalarının elçilerle konuşmasına izin verme! Sen, bizzat onların maksadını anlamaya çalış!

Düşününüz bir kere ki, bir orduya, bir kumandana millî bir hareket başındaki selâhiyet sahibine bundan daha ince yolu kim

@KUTUPHANE_P_D_F

gösterebilmiştir?

Ve Sıddîk-ı Ekber'in başka bir hitabesi:

- Hıyanet yok, gadretmek yok! Tecavüz etmek yok! Kimsenin uzuvlarını kesmek, işkence etmek yok! Çocukları, ihtiyarları, kadınları öldürmek yok! Hurma ağaçlarını kesip yakmak yok; yemiş veren ağaçlara dokunmak yok! Koyun, inek, deve gibi hayvanları gıdadan başka bir gayeyle kesmek yok! Yolda rastlayacağınız manastırlarına çekilmiş insanlara ilişmek yok!...

•••

Bin dört yüz sene evvel, Sıddîk-ı Ekber böyle diyordu. Asker topluluklarına, on bin sene sonraki medeniyetlerin bile daha üstününü telkin edemeyeceği bu nizam ve gaye ruhu, İslâm'ın tâ içinden fışkırmışken? Böyleyken, ne oldu da insanlık bu hâle geldi?

"Ey medeniyet denilen tek dişi kalmış canavar", sen İslâm'a kurban ol!...

•••

Ezelden ebede kadar her gün, bir gün evvelki dünün ve bir gün sonraki yarının Peygamberi, en büyük aşkı ve en büyük dostluğu sadece Ebû Bekir'de bulmuştu. Hz. Mustafa'nın şerefli gönlünden O'nun gönlüne neler döküldü bir bilsek... Yüce Mevlâ, Peygamberinin şerefli gönlüne ululuk kapısından ne döktü, ne ilham ettiyse, O da onları cihan sıddîkının gönlüne döktü. Hâsılı bir nefeste içine çekti, ağzına bir taş alıp dudağını yumdu... Geceleri başını eğer, secdeye kapanır, tâ fecre kadar yanıp yakılarak "Hû" çekerdi. Din işi onun eliyle kemâlini buldu. İslâmın ikbâl güneşini o yaktı...

O büyük halife... Yezid'i, ordu başında Şam'a gönderirken şöyle öğüt verdi:

- Ey Yezid! Senin akraban ve yakınların var. Onları, başkalarına tercih ederek bazı işlere ve mevkilere kayırabilirsin. Senin adına en çok korktuğum nokta bu... Allah'ın Resulü, salât ve selâm ona olsun dedi ki: "Müslümanların işinden bir işi üzerine alıp o işe iltimasla birini kayıran, Allah'ın lanetine uğrar; Allah ondan bir mazeret veya fidye kabul etmez, hatta onu cehenneme atar...

•••

Kâinatın dört bucağına İslâm ordularını sevk eden Hazret-i Ebû Bekir, Halid ibn-i Velid'in peşinden sekiz bin askerle başka bir

@KUTUPHANE_P_D_F

kumandan gönderdi. Onlar da Halid'in askerine katıldı. "Allah'ın çekilmiş kılıcı" Halid üç koldan Fars ülkesine yüklenip birkaç kilit noktasını zaptetti.

Amr ibn-i Âs Filistin'i hallaç pamuğu gibi attı ve bu Nebiler vatanı, yahudi çerçevesi ve Roma yolu üzerine tevhid sancağını dikti...

"Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı sancak!"

AZİL

İslâm ordusunun her tarafa dehşet saçmasına rağmen henüz Şam zaptedilememiştir. Allah Resulünün halifesinin aldığı habere göre başkumandan Ebû Ubeyde, Şam yakınlarında bir yerde ordugâh kurmuş, hareketsiz beklemekte ve zaman kaybetmektedir. Birdenbire kendisini toparlayıp en üstün taarruz gücüne yükselen ve yelpaze gibi şimal istikametini okuna hedef tutan islâm hamlesi; lâyık mıdır ki, en kritik yerde, hem de başbuğunun kumanda mevkiinde akamete uğrasın? İslâm sancağı ufuklar boyu dalgalanacakken şimdi burada mahzun mahzun dursun?

Cihan Sıddîkı kat'î emrini uçurdu :

- Ebû Ubeyde'yi başkumandanlıktan azlediyorum! Yerine Hâlid ibn-i Velid'i geçiriyorum!

Dâhî kumandan Halid ibn-i Velid (r.a.), Şam'a giderken yolda bâzı noktaları, ister sulh, ister kılıç yoluyla, fethederek mesafeleri bir şahin gibi aştı. Ebû Ubeyde kuvvetleri ile beraber, kırk sekiz bine varan îman ordusu ile Şam'ı kuşattı.

Bu sırada, düşman kuvvetlerinin "Ecnadeyn" taraflarında toplandığı haberi geldi ve îmanın nurdan billûrlaşmış timsâli dâhi kumandan Hazret-i Hâlid, ucuz bir zafer hâlinde bir şehri ele geçirmektense düşman kuvvetlerini bozmayı daha uygun buldu ve geyik bacaklı Arap atlarının kar topu alınlarını o istikamete çevirdi.

"Ecnadeyn" dolaylarında düşmana toslama... Düşman askeri doksan bin, İslâm ordusundan bir misli fazla... Ama karşısında îman ordusu var, Allah için can feda etmeyi gâye edinen kutlu ordu... Düşman, din heyecaniyle ırmak ırmak köpüren taş ve demirden sağlam mü'min göğüsler önünde ezilip gitti... Tam bozgun ve müthiş kargaşalık... Doksan binlik düşman ordusu perişan... Bu başarı, Şam kapılarının kendi kendisine açılmasını sağlayacak değerdeydi. O sırada mü'minler ulusu Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) tarafından dokuz

@KUTUPHANE_P_D_F

binlik bir îman ordusu daha gönderilmişti. Topyekûn Şam'ı sardılar. Şam'da mukavemet müthiş. Gözleri kançanağına dönmüş küfür sürüsü defalarca kalelerden çıkıp İslâm ordusuna saldırdı... Her saldırışı geri püskürtüldü... Nihayet Bizans İmparatorundan ümitlerini kesince, surların bir tarafında bulunan Hazret-i Ebû Ubeyde'ye el açış... Ebû Ubeyde bazı şartlarla anlaşmayı kabul etti ve cenk etmeksizin zaferle kal'aya girdi. İslâm ordusunun Başkumandanı Halid ibn-i Velid ise kal'anın öbür tarafındaydı ve bu anlaşmadan haberi yoktu. O da, cenkle ve her engeli yıka yıka Şam'a girdi...

Bu kutlu zafer haberi İslâm topluluğunun en ulu başı Hazret-i Ebû Bekir'e (r.a.) yazılmış ve nasıl davranılacağı sorulmuşsa da o sırada mü'minler ulusu Hazret-i Ebû Bekir ebediyyet âlemine göçtüğünden cevab, muhteşem büyük Hazret-i Ömer tarafından verilmiştir.

Görüyoruz ki, Cihan Sıddîkı, Peygamberler Peygamberinin dünya hayatını bırakışlarından sonra, İslâm aksiyonunu evvelâ çözülmekten kurtaran, sonra hızlandırıp temellendiren büyük şahsiyettir. Allah (c.c), onun gibi bir büyüğü bu ümmetin başına geçirmekle hidâyete ermiş ümmete muazzam bir lûtufta bulunmuştur. İslâmın ikbâl güneşini insanlık ufkunda parlatan Sıddîk-ı Ekber'e selâm olsun!....

İşte onda öyle bir îman vardı, Bu ümmeti felâketten kurtardı.

@KUTUPHANE_P_D_F

SIDDÎK-I EKBER'ÎN BÜYÜK HÎZMETİ

Allah Resulünün şanlı hâlifesinin en büyük hizmetlerinden birisi de Kur'an-ı Kerîm'i bir kitap haline getirmesidir. İşin en azizi, Allah Kelâmının tanzim ve tesbitidir. Allah'ın Kitabını derlemek ve toplamak ne ulvî bir hizmettir.

Allah'ın Sevgilisine vahy edilen mukaddes âyetler, Peygamber kâtipleri tarafından deriler, tahtalar ve yapraklar üzerine yazılırdı. Allah'ın Resulü hayatta oldukça vahiy gelmeye devam ettiğinden Kur'ân âyetleri bir kitap hâlinde toplanmamıştı. Artık vahiy gelmeyeceğine göre bu mukaddes işi yapmak gerekiyordu.

Şimdi ise iş daha da ciddileşmişti. Çünkü cenk meydanlarında Allah için savaşan İslâm mücahidlerinin bir çoğu hafız idi. Bu hafızlardan bir çoğu Yemâme savaşında şehid olunca selîm akıl timsâli Hazret-i Ömer (r.a.) telâşlandı. Hafızların ölümüyle Kur'an-ı Mübîn'i ezber bilenlerin azaldığını düşündü. Bu fikrini mü'minler ulusu Hazret-i Ebû Bekir'e açtı. Olayı Allah Resûlü'nün vahy kâtiplerinden Zeyd ibn-i Sabit (r.a.) şöyle anlatır :

" Peygamber halifesi Hazret-i Ebû Bekir Yemâme'de bir çok hafızın şehîd olduğu haberini alınca beni çağırdı. Hazret-i Ömer de yanında bulunuyordu. Bana dedi ki: Ömer üzgün bir halde bana müracaat etti. Yemâme'deki şiddetli savaşlar sırasında hafızların çoğu şehîd oldu. Diğer savaşlarda da bir kısmı gitti. Yeryüzünden hafızlar çekilince Kur'ân-ı Kerîm âyetlerinin zâyi olmasından endişe ettiğini söyledi ve Kur'ân'ın toplanması için emir vermemi istedi. Ömer'e, Allah Resulünün yapmadığı bir işi ben nasıl yapayım, dedim. Ömer yemîn ederek bunun iyilik olduğunu söyledi ve ısrarına devam etti. Nihayet Allah, benim bu işe aklımı yatırdı. Göğsüme ferahlık verdi. Ben de Ömer'in bu hayırlı fikrine iştirak ettim.

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebu Bekir (r.a.), Zeyd İbn-i Sâbit'e:

- Sen genç ve akıllı bir erkeksin. Aleyhinde söylenecek bir söz yok. Allah'ın Resulüne vahy kâtipliği yaptın, Kur'ân'ı tetebbu et ve topla!

@KUTUPHANE_P_D_F

diye emir verdi.

Sıddîk-ı Ekber, Mukaddes Kitabın nurlu âyetlerinin toplanmasını ve bir cild hâline getirilmesini Zeyd İbn-i Sâbit'e emrettiği zaman Zeyd, yıldırım düşmüşcesine sarsıldı ve haykırdı:

- Ey Allah Resûlü'nün halifesi! Bana bir dağı taşımayı teklif etseydiniz, bundan daha ağır olmazdı!

Bu mukaddes iş ona çok ağır geliyordu. Allah'ın yüce kelâmını bir araya toplamak elbette kolay bir iş olamazdı.

Peygamber Kâtibi Hazret-i Zeyd der ki:

- Allah, Hazret-i Ebû Bekir ve Hazret-i Ömer'in aklını yatırdığı gibi, benim de aklımı açtı, göğsümü ferahlattı. Ben de Kur'ân-ı Hakîm'in mukaddes âyetlerini, yazılı oldukları hurma dallarından, beyaz taşlardan, hafızların hafızlarından takip ettim!

İmanın billûrlaşmış nur âbidesi Hazret-i Zeyd (r.a.), bundan sonra kutlu vazifesine başladı. Bu işe ciddî olarak el attı. Kur'ân-ı Kerîmin Zeyd Hazretleri tarafından yazılan ilk nüshası, Peygamber Halifesi ve Mü'minler ulusu Hazret-i Ebû Bekir'e teslim edildi. Sıddîk-ı Ekber onu muhafaza etti. Vefatından sonra Hazret-i Ömer'e devredildi. Faruk-u A'zam da, büyük bir itina ile bu kutlu emaneti sakladı. Onun vefatından sonra kızı ve Allah Resulünün zevcelerinden Hz. Hafsa (r.a.) tarafından muhafaza edilmiştir.

Allah Resûlü'nün üçüncü halifesi masum efendi Hz. Osman (r.a.) tarafından bu ilk nüshadan diğer nüshalar kopya ettirilmiş, demir kasalar içerisinde ve halifenin mührü altında askerî birliklerin mesûliyetleriyle valilere gönderilmiştir. Böylece. Allah'ın Kutlu Kitabı bütün dünyaya yayılmıştır. Ve on dört asırdan beri tek bir harfi bile değişmeden saklanmıştır. Kıyamete kadar da tek bir harfi değişmeden kalacak ve bütün insanlığa ışık tutacaktır... Çünkü yüce Allah'ın ilâhî vaadi vardır:

"Kur'an'ı biz indirdik, O'nun koruyucuları da şüphesiz ki, biziz."[35]

Burada birkaç söz söylemek yerinde olacak. Hakikat aşkını taşıyanlara en tatlı vuslat kucağı Kur'ân-ı Kerîm'dir. Âlemin rahmetine, cihanın en büyük ziynetine ve ebedî Resule muhabbet alâmetlerinden biri de onun getirdiği Kur'âna sevgidir. Zira Kur'ân, âlemi baştan başa aydınlatan bir nûr, ilâhî bir ışıktır. Kulluk bahçeleri onun coşkun nağmeleriyle yeşerir, âşıkların gönülleri onun feyziyle

@KUTUPHANE_P_D_F

dolup taşar. Âleme güzelim misk kokularını hep O saçar. İnsanda Allah ve Resulüne muhabbetin en canlı alâmeti Kur'an'a olan sevgisidir.

Muhabbet sahibi kimseler, sevdiklerinin kelâmına doyamazlar.

Yükselmek istiyorsan Kur'anla dolsun ruhun.
Hayatın olacaktır denizler gibi coşkun!...

•••

Allah'ın Resulü bir gün İbn-i Mes'ûd (r.a.) Hazretlerine buyurdular:

- Yâ Abdullah! Kur'ân oku, dinleyelim!

İç gözlerine ilâhî nûrun sürmesi çekilen Kur'ân bülbülü, Abdullah İbn-i Mes'ûd:

- Anam babam sana fedâ olsun ey Allahın Resulü, dedi. Kur'ân size nazil oldu, onu ben mi dinleteceğim sana?

Peygamberler Peygamberi tebessüm ettiler ve iltifat buyurdular:

- Sen Kur'ân-ı herkesten iyi bilensin! Ben de onu başkalarından dinlemekle haz duyarım!

Bunun üzerine A. İbn-i Mes'ûd Hazretleri yanık ve içli sesiyle Nisâ Sûresinin başından başlayarak okumaya koyuldu. Ama ne okuyuş, ne âlâ, ne güzellik...

Sıra bir heybet ve haşyet âyetine gelince, Allah'ın Sevgilisi;

- Yeter ya Abdullah!, diyerek kesmesini emretti.

Kur'ân bülbülü susup başını kaldırdı. Bir de ne görsün... Bütün insanoğluna Allah müjdesini getiren Cihan Peygamberinin mukaddes gözlerinden iplik iplik yaşlar akıyor

Kur'ân-ı Kerîm'i can kulağıyla dinleyen bir insanın gözü ırmak ırmak çağlamaz mı? Allahın Kutlu Kelâmı dağı taşı eritirken, mü'minin kalbi erimesin bu mümkün mü?

•••

Abdullah İbn-i Ömer -Allah ondan razı olsun-, Kur'ân okurken öyle âyetlere rastlardı ki, ağlamaktan bayılıp düşer, iki gün evinden çıkamaz hâle gelirdi..

Beşerin her derdine Kur'ân'dır ancak derman.
Yoksa bu hayat zuldür, yoksa bu hayat hicran!...

@KUTUPHANE_P_D_F

[35] Hicr sûresi, âyet: 9

Hicr sûresi, âyet: 9

“Kur’an’ı biz indirdik, O’nun koruyucuları da şüphesiz ki, biziz.”

@KUTUPHANE_P_D_F

ÖLÜMSÜZ HÂTIRALAR

Allah'ın Sevgilisi, topyekûn zaman ve mekânın ve bütün mahlûkatın Peygamberinin:

"Her Peygamberin ümmeti içinde bir dostu vardır. Bana dost Ebu Bekir'dir. Arkadaşınızın dostu ise Allah'dır!" buyurduğu büyük insan Hazret-i Ebu Bekir (r.a.), sırtında dağlardan daha ağır yük, mukaddes emanet olduğu halde bir nefes bile durmamış ve daima "ileri!" komutunu vermiş, yalancı peygamberleri. küfür hiziplerini perişan etmiş ve yüce Kur'ân'ı bir nüsha hâline getirmiş, ordularını cihanın dört bir yanına sürmüş. Allah nizamının değişmez prensiplerini herkese kabul ettirmişti...

Fakat onu için için yakan bir şey vardı. Büyük dostunun, Peygamberler Peygamberinin ayrılığına dayanamıyor, günden güne eriyordu. Allah Resûlüyle birlikte geçirdikleri o mutlu günlerin ebediyet hâtırası gönlünde buram buram tütüyor, gözlerinin önünde nurdan bir şerit maziyi ışıldatıyordu. Şimdi onun gözlerinde ve kulaklarında kaynaşan bu çizgiler ve sesler bir hicran ırmağı gibi akıyordu!...

Bir gün, Gaye -İnsan ve ufuk- Peygamberle beraber bulunuyordu. Beşeriyetin Şefaatçisi, Kıyamet Gününün Efendisi buyurdular:

- Dünyadan bana üç şey sevdirildi:
Güzel koku,
Helâl kadın,
İki gözümün nuru namaz. Ashabımla beraber.

Allah Resûlü'nün büyük dostu Hazret-i Ebu Bekir (r.a.), bunları tasdik eyledi ve dedi ki:

- Bana da dünyadan üç şey sevdirildi:
Ey Allah'ın sevgilisi! Senin yüzüne bakmak.
Senin yoluna mal harcetmek,
Sana indirilen Kur'ân'ı okumak ve ona uymak!

İman kandili Hazret-i Ömer (r.a.) bunları tasdik eyledi ve dedi ki:

- Bana da dünyadan üç şey sevdirildi:

@KUTUPHANE_P_D_F

İyilikle emretmek, kötülükten nehyetmek, temiz eski elbise giymek...

Hayâ madeni Hazret-i Osman (r.a.), bunları tasdik eyledi ve dedi ki:

- Bana da dünyadan üç şey sevdirildi: Açları doyurmak, susuzları kandırmak, çıplakları giydirmek...

Bilgi güneşi Hazret-i Ali (k.v.), bunları tasdik eyledi ve dedi ki:

- Bana da dünyadan üç şey sevdirildi:
Misafire hizmet etmek,
düşmana kılıç vurmak,
yaz günü oruç tutmak...

•••

Bunun üzerine Sultan Melek Cebrail (a.s.) geldi ve buyurdu ki:

- Ben de bu dünya ehlinden olsaydım üç şeyi severdim:

Dalâlette kalmışları irşâd etmeği,
Hakka itaat eden gariblerle beraber olmayı,
fakir âile sahiblerine yardım etmeyi...

Cibril (a.s.) ilâve etti:

- Âlemlerin Rabbi olan Allah, kullarında üç huyu sever:
Güçleri yettiğinde hayırlı işlere mal harcetmek,
kusurlarına, pişmanlık vaktinde, ağlamak,
fakir ve ihtiyaç hâlinde iken sabretmek...

•••

Sıddîk-ı Ekber, bu ebediyet hâtıraları içinde yüzerken sevgilisinin ayrılığına nasıl dayanabilir? O'nun nasıl bir aşk ile sevdiğini anlamak için Allah Resulünün Rabbin risâletini tebliğe memur edildiği zaman müşrikler tarafından yapılan ezalara bir göz atmak kâfi...

Cihan Sıddîkı Allah Resûlu'nün elinden ölümsüzlük iksiri içip ebedî kurtuluşa erdikten sonra bir gün Mekke'de pek ağır şekilde dövülmüş ve ayaklar altında çiğnenmişti. Hattâ müşriklerden biri, üzerlerine çiviler çakılı takunyalarla onu dövmeğe başlamış ve îman aynası berrak yüzlerine bile bu takunyalarla vurmuştu. Bir ara hırsını alamayıp Sıddîk-ı Ekber'in karnına da çıkmış, yüzü dahil olmak üzere her yerini tanınmayacak hâle gelinceye kadar tepelemişti.

Nihayet Temîm oğulları, onu bir örtü içinde -öleceğinden emin olarak- götürüp evine bıraktılar. Günün son anlarında birazcık

@KUTUPHANE_P_D_F

kendisine gelen cihanda en büyük sıddîkıyet ve teslimiyet örneği Hz. Ebu Bekir (r.a.)'ın ilk sözü şu oldu:

- Allahın Resulünden ne haber?

Yanında bulunanlar onu ayıpladılar ve kınadılar. Zira kendisi ölümün eşiğine gelmiş hâlâ Allah Resulünü soruyor. Hâlini bir kere düşündüğü yok... Annesi Ümmül Hayr'a, Ebu Bekir için yiyecek ve içecek bir şeyler vermesini söylediler.

Oğlu ile başbaşa kalan Ümmü'l-Hayr yemesi ve içmesi için ısrar etti. Fakat en büyük Peygamber dostunun dilinden sadece şunlar döküldü:

- Allah Resulünden ne haber?
- Vallahi ey oğul, arkadaşın hakkında herhangi bir bilgim yok!
- Öyleyse Hattâb'ın kızı Ümmü Cemil'e git ve ondan bilgi iste!
- Olur, evlâdım!

Ümmü'l-Hayr, koşa koşa Ümmü Cemil'in bulunduğu yere gitti:

- Ey Ümmü Cemîl, dedi; Ebu Bekir, Abdullah oğlu Hz. Muhammed (s.a.v.) in durumu hakkında bilgi istiyor!

Ümmü Cemîl, yanında bulunan müşrikleri hesaba katarak:

- Ne Ebu Bekir ve ne de Abdullah oğlu Muhammed hakkında bir şey bilmiyorum. Beraberinde gelmemi arzu edersen, oğlunun yanına beraber gidelim, dedi.

Ummü'l-Hayr:

- Hay hay, gidelim, dedi.

Beraberce yürüdüler. Cihan Sıddîkı'nı baygın ve bitkin bir halde buldular. Ümmü Cemîl Sıddîk-ı Ekber'e yanaştı ve çığlığı bastı:

- Allaha yemin ederim ki, sana şu zulmü reva görenler, fâsıklar ve kâfirlerdir. Umarım ki Cenâb-ı Mevlâ bu yaptıklarını onların yanına koymaz!

Güneşin, Nebiler müstesna, Ondan daha faziletli bir insan üstüne ışığını saçmadığı Hz. Ebu Bekir (r.a.), kendisi için her şeyden önemli olan sorusunu sormakta gecikmedi:

- Allahın Resulünden ne haber?
- Yavaş söyle annen duyacak!
- Ondan sana bir zarar gelmez. Sen sorduğuma cevap ver.
- Kâinatın Efendisi nasıl?
- Sıhhatte ve selâmettedir!
- Elhamdülillah! O şimdi nerede?

@KUTUPHANE_P_D_F

- Erkam'ın oğlunun evinde!

- Allahın Resulüne kavuşuncaya kadar hiç bir şey yiyip içmemek, Allah için benim üzerime borç olsun!

Ortalık çekildikten ve durum sükûnete eriştikten sonra, en büyük Peygamber dostu Hz. Ebu Bekir (r.a.), Ümmü'l-Hayr ve Ümmü Cemîl'e tutunarak beraberce evden çıktılar. Mekke'nin kıvrım kıvrım uzayan sokaklarından geçtiler ve Allah'ın âlemleri kurtarmaya gönderdiği en büyük Kurtarıcıya, Resuller Serverine ulaştılar.. Cihan Sıddîkı bütün dertlerini bir anda unuttu.

•••

Din erlerinin başı. Ulu Sıddîk O! Halvet gecesi Peygamberin dostu, mağara arkadaşı idi. Peygamber yoluna kırk bin altın saçtı. On yıl dişi ağrıdı da bu hâli Allah Resulünden gizledi. Cenâb-ı Hak, bunu Resulüne bildirince Cihan Peygamberi:

- Ey hilm âlemi Sıddîk, dedi; neden bunu bana söylemedin?

- Anam babam sana fedâ olsun ey Allahın Resulü! Allah'tan şikâyet etmek iyi bir şey değil!

O ne yüce bir din eriydi ki, dili, inciler saçmasın diye ağzında daima bir taş bulunurdu. Taş arasında inci bulunur, bunu bilirsiniz; fakat inci arasında taş olsun... Bunu hiç gördünüz mü?

O Cennet mumunu, ölümünde kaldırıp Âlemin Fahri'nin huzuruna, Mustafa'nın mezarına götürdüler. Sıddîk-ı Ekber'in nâşı gelince o sır âleminin kilidi düştü, kapısı açıldı..

Bakınız işe ki, kilit bile onun doğruluğu yüzünden açılır da düşmanın gönlündeki kilit neden açılmaz?

Niceleri var ki, onu anlayamamanın ızdırabı içinde kıvranıyor.

Rabbim! Yol şaşırmışlara hidâyet ver!...

BİR HÂTIRA DAHA

Kâinatın Fahri Ebedisi Mekke'den Medine'ye hicret ettikten sonra nûr beldesi Medine'de bir mescit yapmak zaruret hâlini aldı. Ve nihayet Allahın Resulü emir buyurdular Mescid-i Nebevi'nin inşasına başlandı..

Sonsuzluk Nebisinin etrafında pervaneler gibi dönen muazzez sahabîler aşk ve vecd içinde mescit inşaatında çalışıyorlardı. Bizzat Allahın Sevgilisi de taş taşıyordu. Mescidin temeline ilk taşı Kâinatın Efendisi mukaddes elleriyle koydu ve buyurdu:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Yâ Ebâ Bekr! Taşını, benim taşımın yanına koy!

Sıddîk-ı Ekber de getirdiği taşları Allah Resulünün taşının yanına koydu.

Şimdi bu hâtıralar, yanık gönlünü biraz daha yakıyor ve Allah Resulüne karşı iştiyakı günden güne artıyordu...

•••

Bir gün, Allah'ın Sevgilisi Cibril (a.s.) ile birlikte bulunuyordu. Öteden beri Sıddîk-ı Ekber geldi. Bunun üzerine Cibril (a.s.) şöyle dedi:

- Ey Allahın Resulü! Bu Ebu Bekir'dir.

- Siz onu tanıyor musunuz?

- Nasıl tanımam ey Allahın Resulü! O, yerdeki şöhretinden çok gökte meşhurdur ve Melekler onu "Kureyş'in Halimi" diye isimlendirirler. O, hayatında senin vezirin ve vefatından sonra halîfendir!

•••

Cenâb-ı Mustafa (s.a.v.) sahabîlerine buyurdular:

- Cenâb-ı Allah bir kulu, dünyadaki şeylerle kendi katında bulunan nimetler arasında muhayyer bıraktı. O kul da Allah katında olanları seçti...

Bunu duyan Hazret-i Ebu Bekir'in gözlerinden iplik iplik yaşlar aktı. Allah'ın Sevgilisi dediler:

- Ey Ebâ Bekir, ağlama! Malında ve sohbetinde benim üzerime insanların en ziyade ihsan edeni sensin... Eğer ben, Allah'dan başka bir dost edineydim, muhakkak ki, Ebû Bekir'i dost edinirdim. Lâkin İslâm kardeşliği ve sevgisi vardır. Mescidde Ebû Bekir'in kapısından başka kapanmadık kapı kalmasın.

@KUTUPHANE_P_D_F

VASIYYET

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebu Bekir (r.a.), On birinci Hicret senesi Rebiulevvel ayının onikinci pazartesi günü Müslümanların halifesi seçilmişti. Ve birinci olarak kendisiyle açılan bu mukaddes makamda iki yıl, üç ay ve bir kaç gün kaldı. Cihan Peygamberinin dünyaya geldikleri günün tam altmış üç seneyi tamamlayan dönümde halife oluyor, O'nunla arasındaki yaş farkı kadar, halifelik makamında kalıyor ve yaşı O'nunkine altmış üçe ulaşınca kendisi de İlâhî visale ve ebediyyet âleminde büyük dostuna kavuşuyor.

İki yıl gibi kısa bir zaman içinde Peygamberden devr aldığı emaneti tam liyakatle yürütmüş ve Peygamberden sonraki vazife esas ve istikâmetlerini temellendirmiş ve Peygamber bağlılığının gaye haddini getirmiş olan Cihan Sıddîkı, on üçüncü Hicret yılında hastalandılar.

Kimi, soğuk bir günde yıkanıp kendisini üşüttüğünü, kimi de büyük dostunun ayrılık acısına daha fazla dayanamadığını söylüyor.

Cemaziyelâhir ayının yedinci günü hastalanıp on beş gün yattıktan sonra aynı ayın yirmi ikinci salı gecesi, akşamla yatsı orasında, iğreti hayattan gerçeğe geçti.

Rikkat ve merhamet mâdeni Hazret-i Ebu Bekir (r.a.) ölüm döşeğine yattığı ân, kızı ve Mü'minler'in pâk annesi Hazret-i Âişe yanına geldi, gönül dudakları kıpırdadı ve şöyle dedi:

- Ölüm gelip çattığı ve göğüs sıkıştığı vakit, artık servet bir fayda vermez...

Hilm âlemi yüce Sıddîk elâ gözlerini açtı, ona tatlı tatlı baktıktan sonra:

- Ey kızcağızım, dedi; öyle deme, belki:

"(Bir gün bakarsın ki) **ölüm baygınlığı gerçek olarak gelmiş. İşte bu, senin kaçıp durduğun şeydir."**[36]

Ve devam etti:

- Şu iki elbisemi yıkayın ve beni onların içinde toprağa verin. Zirâ hayattakilerin yenilere ihtiyacı daha çoktur.

@KUTUPHANE_P_D_F

Dirayet ve zerafet timsâli Hazret-i Âişe'nin gözleri dolu dolu oldu ve şöyle dedi:

- Yüzü suyu hürmetine yağmur yağan, yetimlerin baharı ve dulların koruyucusu.

- Hayır kızım, o dediğin Allanın Resulüdür!

- Sen de O'nun en sevdiği, "Dünya ve âhırette kardeşimsin" dediği bir insansın...

- Benim bütün emelim de ancak onun hoşnutluğu ve sevgisidir. İşte ben şimdi o dosta gidiyorum...

- Ne mutlu sana ki O'na kavuşacaksın. Senden sonrakiler çok yorulacaktır...

Büyükler büyüğü Cenâb-ı Sıddîk hasta yatağında... Teklif ettiler:

- Ey Allah Resulünün Halîfesi! Sana bakmak için tabip çağıralım mı?

Hazret-i Ebu Bekir tebessüm etti ve dedi:

- Tabib bana baktı.

- Ne dedi?

- Muhakkak ki, dilediğimi yaparım! dedi.

Ölüm döşeğinde:

- Bugün günlerden ne?

- Pazartesi...

- Bu gece ölürsem beni yarına bırakmayın! Çünkü en sevdiğim gece ve gündüz, Allah'ın Resulüne en yakın olanlarıdır...

Allah'ın Sevgilisi, Yüce dost'a pazartesi günü kavuşmuşlardı...

•••

Hazret-i Ebu Bekir (r.a.) yatağında upuzun yatarken sahabîlerden bazıları huzuruna gelerek dediler ki:

- Ey Allah Resulünün Halifesi! Bize nasihat et. Sıddîk-ı Ekber şöyle dedi:

- Ölmeden önce şu anlatacaklarımı okuyanların ruhu ufuk-ı mübîn'e yükselir.

- Ufuk-ı mübîn nedir?

- O, Ârş'ın önünde geniş bir ovadır!

- Nasıl bir ova?

- Akar suları, bahçeleri ve bol meyveleri vardır. Buraya her gün yüz rahmet iner. Şu duaya devam edenin, ölünce ruhu bu makama yükselir.

@KUTUPHANE_P_D_F

- Hangi dua?

- Allah'ım! Hiç bir ihtiyacın olmadan ve karşılıksız olarak mahlûkatı yarattın. Sonra da birini cehennemlik, diğerini de cennetlik olarak ikiye ayırdın. Sen beni cehennemliklerden değil, cennetliklerden kıl. Allah'ım, insanları yaratmadan önce fırkalara ayırdın. Kimini şakî, kimini saîd, bir kısmını azgın ve sapık, bir kısmını da doğru yolda kıldın. Sana isyan ile beni azdırma. Allah'ım, herkesin ne yapacağını, onları yaratmadan önce de bilirdin. Senin bilginde değişiklik olmaz. Ve ilminin dışına çıkılmaz. Sen beni, ibâdetinde dâim kullarından eyle. Allah'ım, sen dilemedikten sonra kimse dileyemez. O halde benim sana yaklaşmamı dilememi dile. Allah'ım, kullarının bütün hareketlerini sen takdîr etin. Senin iznin olmadan bir şey kımıldayıp hareket edemez. Bütün hareketimi senin rızâna uygun kıl. Allah'ım, hayrı-şerri ve her birini işleyecekleri sen yarattın. Beni, bu iki kısmın iyilerinden, hayır işleyenlerinden kıl. Allah'ım, cennet ve cehennemi sen, yarattın. Her birinin adamlarını da yarattın. Beni cehennem halkından değil, cennet ehlinden eyle. Allahım, bazı kimseler hakkında sapıklığı irâde ettin ve onların göğüslerini daralttın. Sen benim göğsümü îman nuru ile genişlendir ve kalbimi îman nûru ile süsle.

Allah'ım, bütün işleri sen, sevk u idare edersin ve sana yönelirler. Öldükten sonra beni temiz bir hayata ulaştır ve beni sana yaklaşanlardan, rızâna erenlerden eyle.

Allah'ım, başkalarına güvenerek sabahlayıp akşamlayanlar varsa da, benim îtimadım her an sanadır, ümîdim sendedir. Kuvvet ve kudret senindir. Sadece sana güveniyorum, ey azîz ve celîl olan Allah...

O ân, Sahabiler gözyaşlarını tutamadılar ve hıçkıra hıçkıra ağladılar.

•••

Bir devlet reisi lisaniyle bundan daha güzel bir söz söylenebilmiş midir?

Ne tarihlerin kaydedebildiği, ne de insanoğlunun hayâl edebildiği bir gerçek...

İşte İslâm'ın altınla doldurduğu kalblerdeki saffet ve ulviyet...

Ey islâm'dan bucak bucak kaçan devrim cüceleri! Bir gün kabir akşamları azap parmaklarını imansız kapanan gözlerinize

@KUTUPHANE_P_D_F

sokacaktır... O zaman sizi ne şeytan ve ne de taptığınız putlar kurtaracaktır...

---

[36] Kaf sûresi, âyet: 19
Kaf sûresi, âyet: 19
“(Bir gün bakarsın ki) **ölüm baygınlığı gerçek olarak gelmiş. İşte bu, senin kaçıp durduğun şeydir.”**

@KUTUPHANE_P_D_F

ÎMAMET VAZÎFESÎ Hz. ÖMER'DE

Cihan Sıddîkı yatağa düşünce, imamet vazifesini Hz. Ömer'e verdi. Kâinatın Efendisinin kendisi hakkında verdikleri emrin aynı... Bu bir işaret, demek ki Hazret-i Ömer (r.a.) halife olacak.

Muazzez sahabîlerin büyüklerini bir bir yatağının başına çağırdı:

- Ömer hakkında ne düşünüyordun; yâ Avf oğlu Abdürrahman?
- Benden, iyi bilmediğin bir şeyi sormuyorsun!
- Olsun; sen yine fikrini söyle!
- Ömer, kendi hakkındaki zannından daha yüksektir. Hazret-i Osman'ı çağırttı:
- Yâ Osman, Ömer'i nasıl tanırsın?
- Sen hepimizden daha doğru bilirsin!
- Sen yine bildiğini söyle!
- Ey Allah'ın Resûlü'nün halifesi! Ömer'in içi, dışından iyidir. İçimizde onun gibi kimse yoktur!

Üseyd İbni Hadîr'in cevabı:

- Senden sonra Ömer en iyisi!

Mekkeli ve Medineli sahabilerden nicesi Allah Resûlü'nün Halifesinin huzuruna gelip hepsi de halifeliğe Hz. Ömer'in lâyık olduğunu bildirdiler.

Yalnız, Hz. Talha bu fikirde değil... Hazret-i Ebû Bekir'in huzuruna geldi ve çıkışır gibi söz etti:

- Yâ Ebâ Bekir! Allah sana, Ömer'i niçin seçtin derse ne cevap verirsin? Onun, hepimize gösterdiği sertliği görmüyor musun?

Din ve şeriat güneşi Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) in, bu sözlere ilk karşılığı:

- Beni oturtunuz! oldu.

Yatağında upuzun yatan Sıddîk-ı Ekber'i doğrultup oturttular.

Büyükler büyüğü, ela gözlerini Hazret-i Talha'ya dikti:

- Siz, dedi; Allah'ın ismini anarak beni ürkütmek mi istiyorsunuz? Müslümanlara, işlerinde zerrece zulmetmiş olan, hüsrana uğrasın! Ben Ömer'i seçtikten sonra Rabbi Rahîmime kavuşunca diyeceğim

@KUTUPHANE_P_D_F

ki: Allahım! Kullarının işlerini, aralarında en hayırlısına bıraktım! Sen de git, yâ Talha, benim bu cevabımı senin gibi düşünen kim varsa bildir!

İSTİHARESİ

Allah Resulünün büyük dostu, İslâm topluluğunun en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) şöyle demiştir:

- Ölüm hastalığında hilâfeti kime bırakacağım hakkında istihare eyledim. Cenâb-ı Ahadden, rızâsı nerede ise bana bildirmesini diledim. Bilirsiniz yalan söylemek istemem. Hiç bir akıllı insan da, Müslümanlara yalan söyleyerek aldatır vaziyette Allah'ın huzuruna çıkmak istemez. Orada bulunan sahabîler dediler ki:

-Ey Allah Resulünün Halîfesi! Senin doğruluğunda hiç kimsenin şüphesi yoktur, istiharenizi lütfedin!

Sıddîk-ı Ekber şöyle devam etti:

- Gecenin sonunda idi, biraz uyumuşum. Allah Resûlünü gördüm, iki beyaz kaftan giymişti. Kaftanın etrafını ben toplardım. O sırada iki kaftan renk değiştirip yeşil olmağa ve parıldamağa başladı. Bakanların gözü kamaşırdı. Resuller Serverinin yanında iki kişi vardı. Yüzleri güzel, elbiseleri nur ve onları görmekte sürür olurdu. Kâinatın Tâcı bana selâm verdi. Musâfaha etti. Mukaddes ellerini göğsüme koydu içimdeki sıkıntı gitti:

- Ey Ebâ Bekir dediler; senin mülakatına iştiyakımız çoktur. Bizim yanımıza gelme zamanın geldi.

- Sana kavuşacak mıyım ey Allahın Resulü?

- Kavuşmamız çok yakın! Allahü Teâlâ seni hilâfet hususunda muhayyer kıldı!

- Anam babam size fedâ olsun ey Allah'ın Resulü! Halifenizi siz seçiniz...

- Hilâfete lâyık, şerîatle hükmeden, doğru ve kuvvetli olan Fârûk'dur... Zira yer ve gök ehli ondan râzıdır. Zamanın en ulusu ve en iyisidir. Siz ikiniz dünyada vezirlerimsiniz, vefatımda yardımcılarımsınız ve cennette komşularımsınız!

Allahın Sevgilisi bu sözlerinden sonra bana selâm verdiler. Yanındaki o iki kişi de selâm verdiler:

- Gökte, melekler arasında "Sıddîk"sın, dediler. Âlemin Fahrine sordum:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Ey Allahın Resulü! Bu iki zât kimlerdir ki, yeryüzünde bunlara benzer kimse görmedim?

- Bunlar büyük seçilmiş iki melek olan Cebrail ve Mikâil'dir!

Birden uyandım. Yüzüm göz yaşlarımdan ıslanmıştı...

SON DEMİNDE, SIDDÎK'IN, Hz. OSMAN'A YAZDIRDIĞI AHİDNAME

"Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla... Ebû Kuhafe'nin oğlu Abdullah'ın, âhiret yolunda vasiyeti.. Son ânın bittiği, son ânın arkasından ilk ânın başladığı noktadaki vasiyeti.. Küfürdekinin îmana, kötülüktekinin iyiliğe geldiği ve yalancının doğruyu söylemeye boşaldığı noktadaki vasiyeti..."

Vasiyete Ömer'in ismi yazılmadan, harcadığı kudret yüzünden bayılıveren Hazret-i Ebu Bekir, ayılınca, Hazret-i Osman'ın, ismi kendi kendisinin ilâve etmiş olduğunu görmüş ve sevinç içinde sesini yükseltmişti:

- Demek ki, muradım Ömer olduğu halde ismini yazdıramadan ruhumu teslim edecek olursam bir karışıklık kopmasından korktun da kendin yazdın! Allah senden razı olsun!

Ve devam buyurdular:

- Şu: Hattâb oğlu Ömer'i kendime halef seçiyorum! Ona itaat ediniz! Bununla, Allah'a ve Peygamber'e, dînime, nefsime ve size, doğruluk ve iyilik murad etim. O, adaleti yerine getirirse ne âlâ!... Kendisinden beklediğim, umduğum da bu... Başka bir yol takip ederse, kişi işlediğini kazanır. Benim bütün gayem hayır... Gaibi bilemem. Zulmedenler nelere uğrayacaklarını görürler. Allah'ın rahmeti üzerinize olsun!...

•••

Böylece sahabî ulularının birçoğunun fikri sorulduktan sonra durumu bir de vasiyetle sağlamlaştırman muhteşem büyük Hazret-i Ömer, Sıddîk-ı Ekber huzur ve itminan içinde gözlerini kapayınca, gayet kolay, gayet tabiî, gayet açık şekilde umumî biati kazanmış ve İslâm topluluğunun başına geçmiş oldu.

Sıddîk-ı Ekber Halifelik makamına Hazret-i Ömer'in en lâyık insan olduğunu sahabîlere bildiriyor, vasiyetini tamamlıyor, Tevhîd kelimesini okuyor, Allah'ın yüce kelâmından Müslümanların hakkına ait bir âyetten son öğüdünü verip cennet yolunu görmek, sevgili

@KUTUPHANE_P_D_F

dostuna kavuşmak üzere îmanlı gözlerini yumuyordu... Son kelâmı, şu oldu:

“Yâ Rabbi! Benim canımı Müslüman olarak al. Beni salihlere kat.”

KABRİ

Hazret-i Sıddîkın vasiyeti gereğince, cenazesini zevcesi Esma gasl ve teçhiz eti. Bu iş biter bitmez de bir mesele çıktı. Peygamber halifesini nereye gömeceğiz? Fikir üstüne fikir... Nihayet en doğrusu bulundu:

- Allah Resulünün yanı başına gömülmeli...

•••

İsmet ve iffet sadefi mü’minlerin temiz annesi Hazret-i Âişe (r.a.) demiştir ki:

- Babam Ebû Bekir’i bazıları Baki kabristanına defn edelim dediler. Ben de, Allah Resulünün yanına defn edelim, dedim. Bu ihtilâflar sırasında beni bir uyku bastırdı, uyumuşum bir ses işittim:

- Ey insanlar! Dostu dosta kavuşturun, diyordu.

•••

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir’in şöyle vasiyet ettiğini de naklederler:

- Beni Allah Resûlünün mübarek kabrinin kapısına götürün; **“Esselâmü aleyke yâ Resûlâllah, bu Ebû Bekir’dir, senin kapının eşiğine gelmiştir”**, deyiniz. Eğer izin verip kapı açılırsa, beni içeri götürün, yoksa Baki kabristanına götürürsünüz.

Ve Sıddîk-ı Ekber’i vasiyeti üzerine Ravza-i Nebevî’nin kapısına götürdüler. Daha sözler bitmeden kapı açıldı ve bir ses duyuldu:

- Habîbi habîbe eriştirin!

•••

Cihan Sıddîkı’nın mübarek nâşını, Peygamberler Peygamberinin irtihallerinde yatırılmış oldukları liften örme, tahta ayaklı sedye üstüne koydular. Cenaze namazını Hazret-i Ömer (r.a.) kıldırdı ve Allah Sevgilisi Cenâb-ı Ahmed’in nurlandırdığı noktanın sağ yanına, başı Allah Resulünün göğüsleri hizasına gelmek üzere defnettiler.

Kabre, oğlu Abdürrahman, Hazret-i Ömer, Hazret-i Osman ve Hazret-i Talha indi. Defn işini bu îman ve İslâm büyükleri gördü ve

@KUTUPHANE_P_D_F

insanoğlunun, nebîler müstesna en büyüğü, incelik, derinlik, hislilik, rikkat ve merhamet madeni Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) in kutlu başı, toprak altında kayboldu. Bu varlık ovasının iğreti hayatından, ebediyyet yurdunun gerçek hayatına geçti...

Allah bizi şefâatına nâil etsin!

•••

Babası Ebû Kuhafe, Sıddîkın vefatından sonra da bir müddet yaşadı ve Hicretin On dördüncü yılında doksan yedinci yaşını sürerken öldü.

Annesi, Ebû Bekir'in peşinden İslâm'ı kabul edip ebedi kurtuluşa erenlerin yanında yer almış ve oğlunun yolunda çalışmaktan geri kalmamış kutlu bir kadın...

ÇOCUKLARI

Üçü erkek ve üçü kız olmak üzere altı evlâdı oldu. Erkekler: Abdürrahman, Abdullah ve Muhammed. Kızları: Âişe, Esma ve Ümmü Gülsüm.

ONU İNKAR

Allah Resulünün herhangi bir sahabîsini inkâr eden küfre varmaz. İnkâr şekline göre küfre yakın bir dalâlet ve hüsran batağına saplanmış olur. Fakat büyükler büyüğü Hazret-i Ebû Bekir'in düpedüz sahabîliğini inkâr doğrudan doğruya küfürdür. Çünkü Kerîm Kitap Kur'ân'da Sıddîk-ı Ekber'in sahabîliğine ait nas vardır. Bu sebeple, Onun sahabîliğini inkâr, bu nassı inkâr demektir.

O, cennetle müjdelenenlerin başı, dört büyük halîfenin reisi, bütün sahabîlerin hiza noktası... O, övülmesine imkân olmayan bir ulu rahmet. O, baştan başa hilm âlemi bir Sıddîk.. O, Kur'ân-ı, kelimesi kelimesine hıfz ve sırlara, ümmetten bir ferd için mükün olduğu kadar nüfuz etmişti. Şeriat hükümlerini de O'nun kadar bilen ve benimseyen ikinci bir fert gösterilemez... Hele mukaddes İslâm'ın, ruh ve bâtını temsilde, Ebû Bekir, sahabîlerin kurduğu sıra dağlar içinde en yüksek tepe...

GÖZYAŞLARI

Din erlerinin başı, Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), bir gün bir kadeh bal şerbeti istiyor. Allah Resulünün halîfesine getirip takdim ediyorlar.

@KUTUPHANE_P_D_F

Kadehi îman dudaklarına deydirir deydirmez, kendisini bir gözyaşıdır tutuyor. Gözlerinden billur billur yaşlar akıyor. O kadar içten ağlıyor ki, etrafındaki sahâbîler de, sebebini bilmedikleri halde hüngür hüngür ağlıyor.

Nihayet soruyorlar:

- Ey Allah'ın Resulünün Halîfesi, niçin ağlıyorsun?

Elinde kadeh, cevap veriyor:

- Biliyorsunuz; Kâinatın Efendisinin yanında yalnız başıma bulunduğum zamanlar çok olurdu. Bunlardan birinde, kendilerine takdim edilen bir şeyi kabul etmediklerini gördüm ve sormak cür'etini gösterdim:

- Niçin kabul etmiyorsun, ey Allah'ın Resulü?

Dediler ki:

- O dakikada dünya bir şekle bürünüp karşıma çıktı. Benden uzak olmasını söyleyince gitti; bir ân sonra yine geldi ve dedi: "Sen benden kurtulmuş olsan da senden sonra gelecekler kurtulamazlar!" İşte o ânı hatırladım ve dünyanın bana nüfuz etmesinden korktuğum için ağlıyorum!...

•••

Ya bizim hâlimiz nice olur? Şu dünya davulunu çalıp duruyor, bir nefes olsun akıbetimizi düşünmüyoruz. Ebed yurduna doğru bakmıyoruz! Gözümüzde gaflet sürmesi... Dünya'nın fanî nimetleri içinde boğulup gidiyoruz. Halbuki yarın toprağın gözüne biz sürme olacağız!...

DUASI

Cenâb-ı Sıddîk övüldüğünü işittiği zaman ellerini ulvîlik âlemlerine kaldırıp şu duayı yaptı:

- Allah'ım! Sen beni benden daha iyi bilirsin! Ben de kendimi, övenlerden daha iyi bilirim. Onların bende bulunduğunu sandıkları iyilikleri sen bana ihsan et ve bilmedikleri kötülüklerimi de ört, bağışla! Hakkımda söylenen şeylerle beni günahlandırma!....

CENÂB-I SIDDÎK'IN ŞEMAİLİ

Büyükler büyüğü Hazret-i Ebû Bekir (r.a.):

Fasih konuşan, güzel yüzlü, ince, zayıf, uzuna yakın orta boylu, kuruca yüzlü, çukurca gözlü, yumru alınlı, sakalı seyrek idi. Aşkullah,

@KUTUPHANE_P_D_F

Haşyetullah ve Muhabbet-i Resûlüllahtan dâima mahzun idi. Geceleri başını secdeye koyar gözlerinden iplik iplik yaşlar akıtırdı. Gönül toprağında muhabbet ağaçları yeşermiş, iç gözlerine ilâhî nurun sürmesi çekilmişti.

Ahkâm-ı şer'iyyeyi lâyıkıyle arif, Kur'ân-ı Hakîm'in inceliklerine lâyıkıyle vâkıf, ahlâk-ı hamîde ile muttasıf idi. Bununla beraber pek şecî' idi. Allah ve Resulünün emirlerine uymayan bir fiil gördü mü arslanlar gibi kükrer hiç bir engel tanımazdı.

Hatta bir gün İmam-ı Ali (k.v.), meclisinde hazır bulunanlara:

- İnsanların en kahramanı kimdir? diye sormuş.

- Sensin, demişler. O zaman şu karşılığı vermiş:

- Ben, gerçi her kiminle mübâreze meydanına çıktım ise, yendim; ama insanların en kahramanı kimdir? diye tekrar sormuş. Onlar da:

- Bilmiyoruz! Kimdir, deyince Hazret-i Ali:

- İnsanların en kahramanı Ebû Bekir Sıddîk'tır, buyurmuş ve onun Resulü Ekreme olan sıdkını anlatmıştır.

@KUTUPHANE_P_D_F

BİLGİ GÜNEŞİ
Hz. ALİ'NİN NUTKU

Rikkat ve merhamet madeni Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) irtihal ettiklerinde İmâm-ı Ali (k.v.) gözyaşları içinde şu veciz hutbeyi irâd etmiştir:

"Ebâ Bekir! Allah sana rahmet eylesin!...

Allah Resûlü'nün dostu sen idin. Sırdaşı sen idin. İslâm'da ilk yoldaşı sen idin. İmanında hâlis olanı, bilgisinde yakîni bulunanı Allah'ın emirlerinden en çok korunanı ve korkanı, dinde bilgisi en zengin olanı, Allah'ın Resulünü en çok sakınandın ve gözetendin. Din-i İslâm'a sımsıkı bağlanan; onun ashabına güler yüzlü, tatlı sözlü ve bereketli olanıydın. Ve onlar içinde menâkıbı en çok olanı; iyilikte herkesi geçen, fazilette başa çıkanı; Allah yolunda en sıkı ip tutan; ve Peygamberler Peygamberine seyr ü sülûk merhamet ve fazilet yönünden en benzeyeni; onun indinde mevki itibariyle en şereflileri ve en kıymetlileri ve en mutemed olanı idin!

(Ebâ Bekir!....) Allah seni en güzel mükâfatla mükâfatlandırsın. Sen O'nun gözü, kulağı gibiydin. Tasdik ettin Resûlüllahı insanlar yalanlamak istediği zaman, bundan dolayı Allah kitabında sana: "SIDDÎK" dedi de: "Doğruyu getiren ve onu tasdik eden ise işte onlar korunan müttakîler"[37] **buyurdu. Herkes kesesinin ağzını bağlayıp köşeye kaçtığında, sen kesenin ağzını açıp Hak yoluna koştun ve Hak işine paranı saçtın. Ettin O Resûle en iyi arkadaşlığı başı kalınca darda, ikiden ikincisiydin sahibin yâni onun yanında garda. Üstüne indirilmiştir orada sekine de vakar da...**

Hicretin arkadaşıydın, Allah'ın Dininde gönüldaşı, insanlar dinden dönerken ümmeti içinde onun yolunda yürüyen en güzel yoldaşıydın. Ashabın işi gevşedince sen sıkı tutdun, onlar köşeye çekilince sen meydana çıktın. Onlar zayıf olduğunda sen kuvvetliydin... Onlar pusup saklandığında, sen ortaya çıkıp

@KUTUPHANE_P_D_F

emreyledin. Dilleri tutulduğunda sen söyledin. Önleri kararıp durduklarında yollarını (bir güneş gibi) sen aydınlattın. Sana uydular da onlara yolu gösterdin.

Onların konuşunca en güzel konuşanıydın; susunca en uzun susanıydın, söyleyince en güzel söyleyeniydin. Cesaretçe en önde idin.

İşleri en iyi bilendin ve en güzel işleyendin, Sen, insanlar korktukları ve şaşırdıkları zaman, din işlerinde onların başı idin. Mürtedlere yürümeyip elleri ve dilleri bağlandığı zaman dili bağlanmayan sadece sendin. Mü'minlere şefkatli bir baba oldun. Çünkü onlar Allah Resulünün ilâhî visale davet edilişleriyle sana evlâd ü iyâl olmuşlardı.

Onların kaldıramadığı ağır yüklerini sen yüklendin, onların yapamayıp bıraktıklarını sen yaptın; saklayamayıp dağıttıklarını sen toplayıp muhafaza ettin. Dağılıp dönmek istediklerinde paçaları çemredip sığattın işe başlattın. İçleri daralıp sabırsızlandıklarında gönülleri ferahlandırdın. İstediklerini yetiştirdin de senin idarenle, onlara eski olgun halleri geri geldi. Ve zafere muzaffer oldun. Ve ummadıklarını seninle buldular.

Sen, Allah Resûlü'nün (Selâm üzerine olsun) buyurduğu gibi sohbetinde, elinde ve evinde olanlara karşı insanların en emini idin. Yine O'nun buyurduğu gibi, Allahın emrinde kavi kendi bedenine (bakmak hususunda) zayıftın. Kendi nefsinde de mütevazi, Allah indinde azîm idin. Halkın gözünde saygılı, gönüllerinde sevgiliydin.

Katında azizdir hakkını alıncaya kadar zaîf, katında zaifdir borcunu verinceye kadar kavi... Azizdir hakkını alıncaya kadar zaîf; sana uzak olan yakın olan da yanında birdir. Sana insanların en yakını, onların Allah'a itaatte en ileri gelenidir. Sana yaraşan hak, doğruluk ve yumuşaklıktır. Sözün "Öz Söz" dür, işin yumuşaklık, Rey'in bilip ve yapmaktır. İşte sen böyle yaptın da yol açıldı. Zor kolaylaştı. Fesat ateşini söndürdün. İslâm dini seninle kemâliyle yayıldı. İmân kuvvetlendi. Kâfirler istemediklerinde bile Allah'ın emri zahir oldu. Senden sonraki çok yorulacaktır. Feyizli ve büyük bir hayır yolu açtın. (Ağlayan ümmetin) gözyaşlarını sen sildin. (Çünkü sen ümmetin en ulu

@KUTUPHANE_P_D_F

rahmetiydin). Senin zikrin, senin ihsanın gökte bile anılır. Senin gidişin günleri korkutur.

"Biz (dünyada) **Allah'ın** (Teslim olmuş kulları)**yız ve biz** (âhırette de) **ancak ona dönücüleriz."**

Allah'ın kazasına razıyız. Emir Allah'tandır. Yemin ederim Allah'a ki Müslümanlara Resûl-i Ekrem (s.a.v.) den sonra senin gibisi gelmedi. Allah seni sevgili Nebisine ilhak etsin. Allah senden bize ecir versin. Senden sonra bizi doğru yoldan saptırmasın."

İlim ve hikmet kutbu Cenâb-ı Ali (k.v.) nin sözleri bitince orada bulunan sahabilerin hepsi de gözyaşlarını tutamadılar ve hüngür hüngür ağladılar.

Cihanda Sıddîk-ı Ekber'i, Hz. Ali kadar kim sevebilir ki? İşte onun gönül dudaklarından dökülen hakîkat incileri…

Hz. EBÛ BEKİR VE İDARE

Allah Resûlü'nün büyük halîfesi Sıddîk-ı Ekber, Beytülmal isimli İslâmî devlet kasasından aldığı küçük maaşla geçindi. Zira daha önce servetini ve her şeyini İslâm ve îmân uğruna harcamış, tüketmişti. Hayatı ve geçim tarzı, halifeliğinde, herhangi bir Mekke Muhacirinden farksız, sade ve itinalı...

Kâinatın Efendisinin saadet günlerinde bile din ölçü ve hükümlerini bildirmeye (fetvaya) memurdu.

Âlemin Fahri'nin kutlu canı bir şeye sıkıldığı, kederli, üzüntülü olduğu zamanlarda Hazret-i Ebû Bekir'i görünce derhal neş'esi yerine gelir, cennetler gibi gülerdi.

Allah'ın Sevgilisinden ve O'nun faziletlerinden en çok istifade eden Ebû Bekir'dir. Amr İbni'l-Âs bir gün, Allah'ın Sevgilisine:

- Ey Allah'ın Resulü, dedi; en çok kimi seviyorsun??

- Ebû Bekir'i, diye cevap verdiler...

Peygamberler Peygaberinin sevgisiyle bahtiyar olmuştu O... Adalet ve incelemede eşsizdi. Halifeliğinde bir davacı gelince evvelâ kitaba bakar, hükmünü arardı. Olmazsa sünnete başvurur, ondan da bir hüküm çıkaramayacak olursa sahâbîleri toplar ve danışırdı:

- Ey Allah Resulünün sahâbîleri! Böyle bir dâva hakkında Allah Resûlü'nden bir hüküm hatırlıyor musunuz?

İçlerinden bilen ve yol gösteren olursa Allah'a hamd eder idi:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Sana hamd olsun ki, Allah'ım, Peygamber ölçülerini bilen ve koruyan insanlar yarattın.

Maliyeye Ebû Ubeyde'yi ve kadılığa Hazret-i Ömer'i tâyin etmişti. Hususî kâtibi, Hazret-i Ali (k.v.) idi... En yüksek makam ve idare işlerini hep ehillerine vermişti...

Resûller Serverinden devr aldığı bu kutlu vazifeyi tam bir liyakatle yürütüyordu. Allah Resûlü'ne ilk halife olmanın imtiyazını düşününüz!...

Hz. EBÛ BEKİR VE HADÎS

Rikkat ve merhamet madeni Hazret-i Ebû Bekir'den gelen hadîs-i şerif rivayetleri 132'yi geçmiyor. Bu kadar az rivayetin, birbirinden güzel iki sebebi var:

Birincisi ve en güzeli, Peygamber tavır ve sözünden ibaret olan hadîs bahsinde gösterdiği sonsuz titizlik, dikkat ve haşyet... O, Resuller Serverinin mukaddes dudaklarından dökülen bu kutlu sözleri ve nakilleri en küçük hafiflik ve lâubalilikten uzak tuttu, emniyet ölçüsünü en ileri sınırlara kadar götürdü ve bu yüzden hadîs rivayetinde pek ileri gitmedi...

İkincisi Allah'ın Sevgilisinin ebediyet ülkelerine geçişlerinden sonra pek az yaşamış olmaları ve hadîs ilmiyle uğraşanların kendisine yetişememiş ve bilgi hazinelerini kurcalayamamış bulunmaları...

Hazret-i Sıddîk eşsiz bir hatibti. En güzel Arap şiirlerini ezbere bilirdi. Yalnız devrinin değil, tarihin sayılı hatiblerindendir. Allah Resulünün irtihallerinde söylediği ve yukarıda bahsettiğimiz kısa fakat son derece vecîz nutuk islâm ve hattâ dünya tarihinin bir dönüm noktası olmuştur.

Bütün sahâbîlerin, Kâinatın Efendisinin sonsuz acısıyla şaşırıp kaldıkları bir anda Cihan Sıddîkı meydana atılmış ve söylediği eşsiz nutukları ile onları o hâlin dehşetinden kurtarmıştır.

Şu kâinat denilen varlık sedefinin en merhametli insanı Hazret-i Ebû Bekir'di. Takva sahibi, alçak gönüllü, vekarlı, cömert, âlîcenab bir insandı.

Hazret-i Ömer (r.a.) diyor ki:

- Medine'nin kenar mahallelerinde kör ve ihtiyar bir kadın vardı. Onun bazı ihtiyaçlarını gidermek için her sabah yanına uğrardım. Fakat ne zaman gitsem, benden evvel birisinin, bu kimsesiz kadının

@KUTUPHANE_P_D_F

ihtiyaçlarını giderdiğini görürdüm. Çok merak ettim. Acaba, bu sevabı her gün kazanan kimdi? Sordum, soruşturdum. Bir de ne göreyim, bu zât Hazret-i Ebû Bekir değil mi?!...

•••

Bir mislini ne tarihin bildiği, ne de insanoğlunun hayal edebildiği bu saffet ve ulviyet İslâm'dan başka hangi nizamda vardır? İşte Allah'ın yeryüzünü nura boğmak için gönderdiği ulvî din ve işte beşeriyetin bu günkü hâli...

İnsanlık, Allah'ın dâvetine, îmanın mihverine, Kur'an'ın gölgesine gelmedikçe saadet yüzü görmeyecektir.

Girmemişse bir kalbe: İman, İslâm, aşk ve nur,
Onun her ânı hicran, her ânı hüsran olur!...
Ne bir ulvî emeli, ne de bir zevki vardır,
Sırtlanlardan da eşed, azgın bir canavardır!....

---

[37] Zümer sûresi, âyet: 33

(Ebâ Bekir!....) Allah seni en güzel mükâfatla mükâfatlandırsın. Sen O'nun gözü, kulağı gibiydin. Tasdik ettin Resûlüllahı insanlar yalanlamak istediği zaman, bundan dolayı Allah kitabında sana: "SIDDÎK" dedi de: "Doğruyu getiren ve onu tasdik eden ise işte onlar korunan müttakîler" **buyurdu. Herkes kesesinin ağzını bağlayıp köşeye kaçtığında, sen kesenin ağzını açıp Hak yoluna koştun ve Hak işine paranı saçtın. Ettin O Resûle en iyi arkadaşlığı başı kalınca darda, ikiden ikincisiydin sahibin yâni onun yanında garda. Üstüne indirilmiştir orada sekine de vakar da...**

Zümer sûresi, âyet: 33

@KUTUPHANE_P_D_F

ALLAH MEDH EDİYOR

Hidâyete ermiş ümmetin büyüğü, Allah Sevgilisinin mağara arkadaşı ve mü'minlerin emîri Hz. Sıddîk hakkında bir çok Kur'an hükmü var: Âlemlerin Rabbı, kâinatın Gerçek Ma'budu, O'nu Kerîm Kitabında övmüş, beşeriyyetin en sadık insanı olduğunu bildirmiş ve ferman etmiş:

"Sıdk(u hakıykat)**ı getirene ve onu tasdik edenlere (mü'minlere) gelince: İşte onlar takvaya erenlerin tâ kendileridir."**[38]

Yine Sıddîk-ı Ekber'in îtikadda en ileri ve bundan ötürü en keremli, en faziletli ümmet ferdi olduğunu da şu âyetler beyan etmektedir:

"Halbuki çok sakınan, malını (Allah nezdinde sırf) **temizlenmek için veren ondan uzaklaştırılacaktır. Onun nezdinde bir kimsenin (**Allah tarafından**) mükâfat edilecek- hiç bir nimet (**ve minnet**)! yoktur. O, (**bunu**) sırf O çok yüce Rabbinin rızasını aramak (**için yapmıştır**)! Herhalde kendisi de ileride hoşnud olacaktır."**[39]

Bu kudsî âyetler, müşrikler elinde eza ve cefa edilen mü'min köle Hz. Bilâl (r.a.)'i satın alıp âzâd etmesi üzerine Cihan Sıddîkı hakkında nazil olmuştur.

Ve yine "Tevbe" sûresinde ayrı bir medh... Hadid sûresinin onuncu âyet-i kerîmesi de Hazret-i Sıddîk hakkında nazil olmuştur. Ve Allah (c.c) buyuruyor:

"Size ne oluyor ki (îman etdikden sonra yine) **Allah yolunda harcamıyorsunuz? Halbuki göklerin ve yerin** (bütün) **mîrâsı Allah'ındır. İçinizde fetihden evvel** (Allah yolunda) **harcayan ve muharebe eden kimseler** (diğerleriyle) **bir olmaz. Onlar derece itibariyle** (o fetihden) **sonra harcayan ve muhârebe edenlerden çok büyüktür.** (Bununla beraber) **Allah** (bu iki zümreden) **her birine en güzel olan** (cenneti) **vaad etti. Allah, ne yaparsanız hakkıyla haberdârdır."**

Görülüyor ki yüce Rabbimiz tarafından Ebû Bekir Hazretlerinin sıdkı, sâlihliği, temizliği ve eşsiz teslimiyeti övülmüştür. Hakkında daha nice sûrelerde âyetler var....

@KUTUPHANE_P_D_F

[38] Zümer sûresi, âyet: 33

[39] El-Leyl sûresi, âyet: 17, 18, 19, 20 ve 21.

“Halbuki çok sakınan, malını (Allah nezdinde sırf) **temizlenmek için veren ondan uzaklaştırılacaktır. Onun nezdinde bir kimsenin (**Allah tarafından**) mükâfat edilecek- hiç bir nimet (**ve minnet**)! yoktur. O, (**bunu**) sırf O çok yüce Rabbinin rızasını aramak (**için yapmıştır**)! Herhalde kendisi de ileride hoşnud olacaktır.”**

Zümer sûresi, âyet: 33

El-Leyl sûresi, âyet: 17, 18, 19, 20 ve 21.

“Sıdk(u hakıykat)**ı getirene ve onu tasdik edenlere (mü’minlere) gelince: İşte onlar takvaya erenlerin tâ kendileridir.”**

@KUTUPHANE_P_D_F

ALLAH'IN RESULÜ MEDHEDİYOR

Kâinatın yaratılış sebebi, Allah'ın Sevgilisi, topyekûn zaman ve mekânın ve bütün mahlûkatın Peygamberi buyurdular:

"Hz. Ebû Bekir bendendir, ben de ondanım. Ebû Bekir dünya ve âhıretde kardeşimdir".

"Bir Peygamber olmak müstesna, Hz. Ebû Bekir bu ümmetin en faziletlisidir".

"Hz. Ebû Bekir gökte güzeldir, yeryüzünde de güzeldir."

"Hz. Ebû Bekir sahabemdir ve mağara arkadaşımdır, bunu biliniz. Eğer ben dost edineydim Hz. Ebû Bekir'i dost edinirdim. Bu mesciddeki bütün kapıları kapayınız; Hz. Ebû Bekir'in kapısını değil!."

"Sen (ey Ebû Bekir**), Cennetteki havuzda beraberimdesin ve benim mağara arkadaşımsın."**

"Bana insanların en sevgilisi Hz. Âişe'dir. Erkeklerden de babasıdır."

"Ey Eba Bekir! Sen Allah'ın cehennemden âzadlısısın!".

"Ey Ebâ Bekir! Cenâb-ı Hak sana en büyük rıdvanı vermiştir."

Hz. Ebû Bekir sordu :

- En büyük rıdvan nedir, ey Allah'ın Resulü? Allah'ın Sevgilisi şöyle buyurdular :

- Cenâb-ı Allah mahlûkat için umumî olarak tecellî eder, halbuki senin için hususî olarak tecellî eder."

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), bu gökler dolusu devlet karşısında sevinç göz yaşlarını döktü...

Kâinatın Efendisi buyurdular:

"Ebû Bekir'den başka bütün insanlar hesaba çekileceklerdir."

"Rûhu'l-Kudüs Cibril, gerçekten bana haber verdi:

"Senden sonra ümmetinin en hayırlısı Ebû Bekir'dir!"

"Ey Ebâ Bekir! Cenâb-ı Allah sana "Sıddîk" ismini vermiştir."

@KUTUPHANE_P_D_F

“Arkadaşım hakkında bana eziyet vermeyin. Çünkü, Cenâb-ı Hak beni hidâyet ve hak din ile göndermişti de siz:

- Yalan söylüyorsun! dediniz.

Halbuki Ebû Bekir:

- Doğru söylüyorsun, ey Allah’ın Resulü! dedi.

Eğer Cenâb-ı Allah Kur’an’da ona sâhib -arkadaş- diye isimlendirmiyeydi, onu dost edinirdim. Fakat İslâm kardeşliği vardır. Dikkat edin! Ebû Kuhâfe’nin oğlundan (Ebû Bekir’den) başka her kapıyı kapayınız.”

•••

“İyi huylar üç yüz altmış tanedir.”

Sıddîk-ı Ekber sordu :

- Yâ Resûlâllah, onlardan bende bir şey var mı? Kâinatın efendisi buyurdular:

- Hepsi sendedir, yâ Ebâ Bekir.

•••

“Bana Cebrâil geldi, elimden tuttu ve Cennetin kapısını gösterdi ki, oradan ümmetim içeri girecektir”.

Büyükler büyüğü Ebû Bekir dedi ki:

- Ey Allah’ın Resulü! Seninle beraber olup ona bakaydım, diye arzuladım.

Allah’ın Resulü dediler ki:

“Dikkat et, yâ Ebâ Bekir! Ümmetimden cennete ilk girecek olan sensin!”.

•••

Allah Resulü buyuruyor:

“Ebû Bekir hakkında benim ahd ve vasiyetimi bozan insanların hali nedir?

- O benim vezirim ve mağara arkadaşımdır. Onlara şefâatim erişmesin!”

•••

“Cennete bir adam girecektir ki; ona : ‘Merhaba, bize hoş geldin!’ demedik hiç bir köşk ve çardak ehli kalmayacaktır. İşte sen bu kimsesin, yâ Ebâ Bekir!”

“Bana Cebrail geldi ve şöyle dedi:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Ey Muhammed (s.a.v.)! Allah sana Ebû Bekir'le istişare etmeni emrediyor!"

•••

"Kıyamet günü gelince, altından üç kürsü getirilir. Bunlardan cemâatin gözleri kamaşır. Sonra Arş'ın önüne konurlar. Onlardan birine Hz. İbrahim oturur. Ben de diğerine otururum. Sonra kürsülerden biri Ebû Bekir'e verilir de benimle İbrahim (a.s.) arasına oturur. Sonra başı ucunda bir münâdi şöyle çağırır:

- Habîb ile Halil arasındaki Sıddîka müjdeler olsun!"

•••

"Ey insanlar! Ebû Bekir asla bana keder vermemiştir. Bunu ona bildirin!"

•••

"Bedir savaşı gününde melekler müjdeleşerek şöyle dediler:

- Çardakta Ebû Bekir'i Resûlüllah Aleyhisselâm ile görüyor musunuz?"

•••

"- Ey Ebâ Bekir! Allah, seni mağfiret buyursun, sen. hasta olmaz mısın? Yorgun düşmez misin? Üzülmez misin? Sana geçim darlığı isabet etmedi mi? Felâkete düşürülmedin mi?

Ebû Bekir:

- Evet, (ey Allah'ın Resulü), dedi.

Cenab-ı Ahmed buyurdu :

- Onlar, dünyada kendileriyle mükâfat kazandığınız şeylerdir!"

•••

Allah'ın sevgilisi, topyekûn zaman ve mekânın ve bütün mahlûkatın Peygamberi bir gün Hazret-i Ali'ye (k.v.) buyurdular :

"Bana göre, Ebû Bekir'in mertebesi, benim Allah katındaki rütbem gibidir; ey Ebe'l-Hasen!"

•••

"Bana vahyedilen her şeyi Ebû Bekir'in göğsüne (kalbine) akıttım!"

"- Ebû Bekir, size, ne oruç ve ne de namaz fazileti ile üstün gelmiştir. Fakat onun kalbinde büyüyüp gelişen bir şeyle

@KUTUPHANE_P_D_F

(îmanla) üstün olmuştur.”

●●●

“Ey Ebâ Bekir! Senin, beni sevdiğin haberi kendilerine ulaşıp da bana olan sevgisinden dolayı seni seven bir kavmi sen sevmez misin? Bundan ötürü Allah da onları sevmiştir”.

●●●

“Ey Ebâ Bekir! Sen o zâtsın ki; seni Allah ateşten âzâd etti.”

●●●

Bir gün Âlemlerin Efendisi ve onun muazzam sahâbîlerin-den bâzıları bir göle girdiler. Kâinatın Tâcı şöyle buyurdular:

- Herkes arkadaşına doğru yürüsün!

Bunun üzerine herkes arkadaşının bulunduğu yere kadar yürüdü. Yalnız Âlemin Fahri ile Cihan Sıddîkı kaldılar.

Gaye - insan ve ufuk - Peygamber, Sıddîk-ı Ekber’e kadar yürüdü de onu kucakladı ve şöyle buyurdu :

“Allah’a kavuşuncaya kadar (dünyada) bir dost edineydim, gerçekten Ebû Bekir’i dost edinirdim. Fakat o benim arkadaşımdır.”

“Allah’ım! Ebû Bekir’e rahmet et, çünkü o seni seviyor ve Resulünü de seviyor.”[40]

●●●

Allah Resulünün mukaddes dudaklarından dökülen bu hakikat incilerini gönül kulaklarımıza küpe yapmalıyız ve Onun kutlu sahâbîlerini derin bir aşk ve muhabbetle sevmeliyiz. Onları sevmeyenlere saadet günü yok, belki azab geceleri vardır. Hele Sıddîk-ı Ekber gibi bir büyükler büyüğüne buğz etmek hayat gözlerinin îmansız kapanmasına sebebdir ve îmansız kapanan gözlere kabir akşamları azab parmaklarını sokacaktır...

---

[40] Hadîs-i şerifler, Peygamberimizin dilinden dört halifesi isimli hadîs kitabından alınmıştır.

Hadîs-i şerifler, Peygamberimizin dilinden dört halifesi isimli hadîs kitabından alınmıştır.

“Allah’ım! Ebû Bekir’e rahmet et, çünkü o seni seviyor ve Resulünü de seviyor.”

@KUTUPHANE_P_D_F

MENKIBELERİ

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti, hakikat aşkını taşıyanların vuslat ocağı Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) sahâbîler içinde en çok menâkıbı bulunanıdır. Biz burada birkaçını zikredeceğiz:

Sıddîk-ı Ekber'in kerimesi, mü'minlerin annesi Hazret-i Âişe (r.a.) anlatıyor:

- Bir gece âlemlerin Tâcı Cenâb-ı Resûlüllah (s.a.v.) benim evimde idi. Ey Allah'ın Resulü, dedim, hanımlarının en iyisi ben değil miyim?
- Evet, sensin yâ Âişe!
- Ey Allah'ın Resulü, bana babam Ebû Bekir hakkında bir şey anlat!
- Yâ Âişe! Bana Cebrail (a.s.) Hak Teâlâdan haber verdi: Allahü Teâlâ ruhları yarattı. Peygamberlerden sonra Ebû Bekir'in ruhunu seçti. Toprağı cennettendir. Suyu âb-ı hayattandır. Rabbü'l-âlemîn onun için cennette yakuttan bir köşk ve onun içinde inciden saraylar yarattı. Cenâb-ı Hak benim onun hakkında yaptığım duaları kabul etmiştir. Bu sebeble ondan günah meydana gelmez, ibâdet kapısı üzerine kapanmaz. Kabirde komşum ve benden sonra halife, Ebû Bekir'den başkası değildir. Cebrail ve Mîkâil (a.s.), Ebû Bekir'in halifeliğine beraber biy'at ettiler. Göğe beyaz cevherden bir bayrak iletip Arş altına koydular. Ona gök ehli, yeryüzündekiler, şeytanlar ve bir kısım denizlerde yaşayan cinnîler bilir. Bu kadar meşhur Ebû Bekir'e hürmet etmeyen benden değildir ve bende onlardan değilim!

Bütün insanoğlunun ufku, âlemlerin müjdecisi Hazret-i Mustafa'nın saadet günlerinde cihanı bir nur tufanı sarmış bütün insanlar Allah'ın dâvetine, îmanın mihverine, Kur'ân'ın gölgesine gelmişlerdi. Yâni saadet asrı bütün ihtişamiyle yaşıyordu. İşte o günlerden birinde Allah Resulünün muazzez sahabîleri Kâinatın Tâcı'nın huzuruna gelip dediler ki:

- Ey Allah'ın Resulü! Hazret-i Ebû Bekir evinde yalnız başına bir ciğer kebabı yiyor da bizi davet etmiyor!
- Nereden biliyorsunuz?
- Kokusunu duyarız, ey Allah'ın Resulü!

@KUTUPHANE_P_D_F

- O, bir daha böyle yaptığı zaman bana haber veriniz, evine gidelim!

- Başüstüne!

Aradan birkaç gün geçmişti ki bir gün haber verdiler:

- Ey Allah'ın Resulü! Ebû Bekir şimdi ciğer kebabı yiyor! Allah'ın âlemlere "Rahmet" sin diye gönderdiği Cihan Peygamberi hemen kalkıp Hazret-i Ebû Bekir'in evine gittiler:

- Tak, tak!

- Kim o?

- Allah'ın Resulü!

Hz. Ebû Bekir saadetin son noktasında. Koşup kapıyı açtılar. Varlık Nûrunu içeri davet ettiler. Âlemin Fahri orayı şereflendirdiler. Fakat ortada ne ateş vardı, ne de kebab...

Allah'ın Sevgilisi tebessüm ederek buyurdular:

- Yâ Ebâ Bekir! Sen ciğer kebabı yiyormuşsun, bize de var mıdır?

Sıddîk-ı Ekber hayret ve dehşet içinde:

- Ey Allah'ın Resulü, dedi; ben ciğer kebabı yemiyorum, pişen kendi ciğerimdir!

- Bu nasıl olur, yâ Ebâ Bekir?

- Allah -Azze ve Celle- bana İslâm dînini nasib etti, Habîbine dost eyledi, sahâbîler arasında şöhret verdi. Acaba kıyamet gününde hâlim ne olur? Bu kadar ni'metin şükrünü edâ edebilir miyim? diye korktuğumdan ciğerim alev alev yanıp kebab oluyor!...

Allah'ın Sevgilisi, Sıddîk-ı Ekber'in bu ulvî hâlini takdir buyurdular ve sahâbîlerin Sıddîk'a karşı muhabbetleri bir kat daha arttı...

Allah'ın âlemleri kurtarmaya gönderdiği en büyük kurtarıcı Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.), insanları Allah'ın birliğine davet edince ilk icabet eden Sıddîk-ı Ekber olmuştur. Kur'ân'ın altın oluğundan âb-ı hayat içiverince Allah rızası, Resûlünün aşkı için bütün servetini yağma etti... Allah ve Peygamber yolunda nesi var, nesi yoksa hepsini dağıttı. Öyle bir an geldi ki, giyecek elbisesi bile kalmadı. Sonra eski bir elbise eline geçti, arkasına giydi. Namazları evinde kılmaya başladı. Böylece üç gün geçti.. Kâinatın Efendisi dördüncü gün sabah namazından sonra sahâbilerine buyurdular:

- Ebû Bekir üç gündür mescide gelmiyor, acaba hasta mıdır? Gidip hatırını soralım!

@KUTUPHANE_P_D_F

Tam o sırada Sultan Melek Cebrail (a.s.) siyah bir elbise giymiş vaziyette Resuller Serverine geldi. Peygamberler Peygamberi Cebrâil'i (a.s.) bu vaziyette görünce hayret etti:

- Ey Kardeşim Cibril, bu ne haldir? dedi.

Cibril:

- Ey Allah'ın Resulü, dedi; gökteki bütün melekler böyle giydiler.

- Neden?

- Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), yüce Rabbın rızâsı ve senin dinin uğruna elinde avucunda ne varsa sadaka verdi. Hiç giyeceği kalmadığı için de üç gündür mescide gelemedi. Cenâb-ı Zülcelâl sana selâm ediyor. Hazret-i Ebû Bekir'e giyecek bir şey göndermenizi diliyor!

Bütün insanoğluna Allah müjdesini getiren Cenâb-ı Peygamber (a.s.) buyurdular:

- Kimde bir fazla elbise varsa versin. Hak Teâlâ o kimseye çok sevap verecektir. Firdevs Cennetinde de bana komşu yapacaktır...

Allah Resûlü'nün muazzez sahabîlerinde fazla elbise yoktu. Hepsinin gönülleri ilâhî muhabbet ile dolu ve dünya ziynetine düşkün olmadıkları için fazla elbise bulundurmazlardı. Nihayet sahabîlerden birisi bir yerden elbise bulup Sıddîk-ı Ekber'e gönderdi. Allah Resulünün sevgisiyle bahtiyar olmuş Sıddîk, o elbiseyi giyip Kâinatın Efendisinin mukaddes cemâli ile şereflenmek için yola çıktı. Henüz Âlemin Fahrinin huzuruna gelmemişti ki, Cibrîl yine kavuştu ve dedi ki:

- Ey Allah'ın Resulü! Cenâb-ı Hak sana selâm ediyor. Ebû Bekir'i karşılamanızı ferman buyuruyor...

Allah'ın Sevgilisi, dudaklarında ebediyyet tebessümleri ayağa kalktılar. Hazret-i Ebû Bekir'e karşı bir kaç adım atıp musâfaha ettiler.. Bütün sahabîler de Cihan Sıddîk'ını tebrik ettiler.

Şimdi Sıddîk-ı Ekber saadetin son noktasında.. Allah ve Resûlü'nün razı olduğu büyük insan... Bundan daha büyük bir saadet düşünülemez.

Yine bu menkıbeye ilâve olarak âlemlerin Rabbı, Kâinatın gerçek Mabudu Hazret-i Allah (c.c) ferman etti:

- Ebû Bekir kuluma haber verin, bu fakir haliyle benden râzı mıdır?

Allah'ın Resulü, yüce Rabbın bu iltifat-ı ilâhîsini Sıddîk'a bildirdi. Bunu duyan Cenâb-ı Ebâ Bekir (r.a.) ilâhî cezbeyle ağlayıp feryat etti. Gözlerinden billur taneleri gibi yaşlar aktığı halde inledi:

@KUTUPHANE_P_D_F

- Ben kim oluyorum ki, Rabbimden razı olmıyayım? Ben her şeyi yaratan ve besleyen Rabbimden razıyım, razıyım, razıyım!....

@KUTUPHANE_P_D_F

YILDIZLAR ARASINDA BİR YILDIZ

Kâinatın yaratılış sebebi, Allah'ın Sevgilisi, topyekûn zaman ve mekânın ve bütün mahlûkatın Peygamberi Rabbin risâletini tebliğ edip âlemleri nura boğduğu saadet devrinde her tarafa ilâhî ışık dağıtıyordu. Âlemler ebedî hayat müjdecisinin nuruyla pırıl pırıldı. Ümmet gülistanında saadet bülbülleri dem çekiyordu. İnsanlar kulluk bahçelerinde ubudiyyet mi'racları yapıyor ve Kur'ân nehri gürül gürül akıyordu.

İşte böyle bir saadet günüydü. Varlığın vücut hikmeti mukaddes başını iffet ve ismet sadefi Hazret-i Âişe (r.a.) Validemizin yanına koymuş yıldızlara bakıyordu. Bu ilâhi manzarayı Hz. Âişe (r.a.) şöyle anlatıyor:

- Allah'ın Sevgilisi bir gece mübarek başını yanıma koymuş yıldızlara bakıyordu. Ben de ay'a bakıyordum. Allah Resulünün îman aynası berrak yüzü aydan güzeldi. Kendimi tutamayıp ağladım. Gözlerimden iplik iplik yaşlar akıyordu. Bu yaşlardan biri mübarek yüzüne düştü. Bana bakıp:

- Yâ Âişe, dediler; niçin ağlıyorsun?

- Anam babam sana fedâ olsun ey Allah'ın Resulü! Ay'a baktım. Senin yüzünü ay'dan nûrlu gördüm. Kıyamet gününde senin gül cemâlini göremeyen, şefâatına nâil olamayan biçârelerin haline acıyorum:

- Bunda hayret edilecek ne var? Cenâb-ı Hak, güneş'in ve ay'ın nûrunu benim nûrumdan yarattı. Hatta bütün mahlûkatı benim nûrumdan yarattı...

- Ey Allah'ın Resulü! Yıldızlara niçin bakıyordun?

- Yâ Âişe! Sahabîlerim arasında birisi vardır. Her gün onun tâatını yıldızlar sayısınca göğe çıkarırlar. Yıldızlara bakıyordum da, bunların sayısını Allah'tan başka kimse bilmez diyordum.

- Ey Allah'ın Resulü! O zât babam Ebû Bekir mi?

- Hayır!

- Yâ kim öyleyse?

@KUTUPHANE_P_D_F

- Ömer İbn'il-Hattâb'dır! Amma onun tâatı, babanın -Ebû Bekir- in tâatı yanında denize nazaran bir damla su gibidir!...

Cenâb-ı Peygamber (s.a.v.) Cebrail'den Hazret-i Ömer'in üstünlüğünü sordu. Cebrail cevap verdi:

- Ey Allah'ın Resulü! Seninle Nuh (a.s.) un ömrü kadar bir arada otursak ve Ömer'in faziletlerini anlatsam bir kısmını beyân etmiş olamam. Hz. Ömer'in üstünlükleri Sıddîk-ı Ekber'in üstünlükleri yanında, yıldızlar arasında bir yıldız gibidir!....

İlim ve hikmet kutbu Hz. Ali (k.v.) bir gün Hilm Âlemi Hz. Ebû Bekir'e sordu:

- Ey iki gözümün ışığı yüce Sıddîk! Sen bu fazileti nasıl elde ettin?

Sıddîk-ı Ekber şu cevabı verdi:

- Birincisi, insanları iki kısım gördüm, kimisi dünyayı ister, kimisi âhireti... Ben ise Mevlâyı isterim...

İkincisi; Ben Nebiyyi Muhterem elinden ölümsüzlük iksiri içip İslâm olduktan sonra dünya nimetlerinden doyasıya yemedim. Allah azze ve celle beni muhabbetullah neşeleriyle doyurdu...

Üçüncüsü: İslâm ile şereflendikten sonra kana kana su içmedim. Hâlik'in muhabbeti daha tatlı geldi.

Dördüncüsü: Müslüman olduktan sonra iki amel ile karşı karşıya geldiğimde ben âhiret amelini seçtim, dünya işine iltifat etmedim.

Beşincisi: Bütün ömrümce Allah Resûlü'nün sohbetine devam ettim. Hattâ ondan bir saat bile ayrı kalmağa dayanamazdım. Bütün varlığımla o varlık güzelini sevdim...

•••

Yine Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) demiştir ki:

Müslüman olduktan sonra, ibâdetin zevkine ermek için doyasıya yemek yemedim. Rabbıma kavuşmak aşkı ile kanasıya su içmedim!

Ey dünya davulunu dövüp duran insanlar! Hani sizde bu aşktan bir iz, hani sizde bu sevgiden bir eser?

Aşk imiş her ne var âlemde[41]

---

[41] Fuzulî

Aşk imiş her ne var âlemde

Fuzulî

@KUTUPHANE_P_D_F

DOKUZ HURMA

Enes bin Mâlik (r.a.) anlatıyor: Allahın Resulü Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.) den Hazret-i Ebû Bekir'in üstünlüklerini işitir, hayrette kalırdım. Allah'ın Sevgilisi ilâhî visale davet edilip ebedî âleme geçtikten sonra, varlık nurunu bir gece rüyamda gördüm. Önünde bir tabak vardı:

- Ey Allah'ın Resulü, dedim. Allah Teâlânın sana verdiğinden bana da bağışla!

Ebedî hayat müjdecisi bana bir hurma verdi. Yine istedim. Bir tane daha verdiler. Böylece dokuz hurma olmuştu, uyandım. Ne devlet, ne saadet ki, dokuz hurma elimde idi. Sonsuzluk mücdecisinin ebediyyet armağanı...

Bu sırada Peygamber mescidinde sabah ezanı okunuyordu. Mescide gidip sabah namazını en büyük Sıddîkıyet ve teslimiyet örneği ve Peygamber halîfesi Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) in arkasında kıldım. Namazdan sonra bir saat kadar başımı eğip Zikrullah ile meşgul oldum. Başımı kaldırınca Sıddîk-ı Ekber'i, arkasını mihraba vermiş durumda oturuyor gördüm. Gözlerim hayretten açıldı. Rüyamda Allah Resulünün önünde gördüğüm hurma dolu tabak şimdi de Hazret-i Ebû Bekir'in önünde dolu duruyordu:

- Ey Allah Resûlü'nün halîfesi! dedim; Allahü Teâlânın sana ihsan ettiği ni'metlerden bana da lütfet!

Tutup avucuma bir tane koydu. Yine istedim. Bir daha verdi. Ve böylece dokuz hurma olana kadar istedim. O da lütfettiler:

- Ey Mü'minlerin Emîri! Yine ver, deyince tebessüm ederek buyurdular:

- Ey Enes! Gece Allah'ın Resulü sana bundan fazla verdiyse ben de vereyim!.

BİRBİRİNİ SEVEN İKİ GENCİ EVLENDİRMESİ

En büyük rikkat ve merhamet mâdeni Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) Peygamber beldesi Medine'nin sokaklarında gezdiği bir sırada içeriden ağlama sesleri gelen bir kapı önünden geçiyordu. Kadının

@KUTUPHANE_P_D_F

boğazında hıçkırıklar düğüm düğümdü. Gözlerinden kan ırmakları akıyor bir yandan da şiir söylüyordu:

Sen ey ay yüzlüm ey gümüş bedenlim,
Ey güneş bakışlım, ey çiçek tenlim,
Hasretin deldi bu gönül tasımı,
Ruhumda bir sabah olmayacak mı?

Sıddîk-ı Ekber, bu şiiri duyunca kalb-i şerifi sızladı. Kapıyı güm güm çaldı. İçerden bir kadın çıktı:

- Hür müsün, köle misin?, diye sordu. Kadın:
- Köleyim, dedi.
- Niçin ağlıyorsun?
- Derdime yanıyorum!
- Bu şiiri kimin için okudun?
- Ey Allah Resûlü'nün Halîfesi bunu sorma!
- Kızım sen derdini söyle de derman olalım!

Kadın bu ısrarlara dayanamıyarak sevdiği gencin adını söyledi. Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) bu kadının efendisini mescidde buldu. Adamı çağırdı:

- Cariyeni bana sat!
- Niçin ya Ebâ Bekir?
- Onu âzâd edip evlendireceğim!
- Peki, dediğin gibi olsun!

Sıddîk-ı Ekber adamdan cariyeyi satın alıp sevdiği gence nikâh etti. İki gencin sevincine diyecek yoktu. Gözlerinden iplik iplik saadet yaşları dökülüyordu.

•••

İrfan denizine garkolmuş din büyüğü Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) in kalb-i şerifi bir rahmet denizi idi ki, elinde avucunda ne varsa hepsini Allah rızâsı için tasadduk ederdi. Ve bir garip, bir bağrı yanık gördü mü onun derdine derman olurdu. O'na bu sebepten yüce Peygamberimiz "Hilm âlemi Sıddîk" demiştir...

BİR SAATLİK İBÂDETİ

Allah'ın Resulü, meleklerin istikbal ettiği Kâ'be Kavseyn kapılarının açıldığı. Arş'ın boyun eğdiği Cihan Peygamberi Cenâb-ı Ahmed

@KUTUPHANE_P_D_F

(s.a.v.), bir gün muazzez sahabîleri ile beraber Mescid-i Saadette muhabbet ediyorlardı. Allah'ın Sevgilisi her tarafı nûra boğuyordu. Gönüller gündüzler gibi aydın, gözler ışık ışıktı. Sahabîlerin gönül toprağına gayb incileri yağdıran Âlemin Fahri Cennet sabahları gibi tebessüm ediyorlardı. Bu sırada Sultan Melek Cebrail (a.s.) geldi:

- Ey Allah'ın Resulü, dedi; Ebû Bekir'in bir saatlik ibâdeti yetmiş yıllık ibâdet yerini tutar!

Kâinatın Efendisi:

- Yâ Bilâl, dediler. Git Ebâ Bekir'i çağır!

Peygamber Sevgisiyle bahtiyar olmuş Bilâl (r.a.), Sıddîk-ı Ekber'i çağırdı. Hazret-i Sıddîk hemen yola çıktı. Gönlü sevda ateşiyle duman duman tütüyordu. Doğruca Mescid-i Nebeviye geldi. İnsanlık Tacı, onu karşıdan görünce karşılayıp yanıba-şına oturttular ve buyurdular:

- Yâ Ebâ Bekir! Evde ne yapıyordun?

- Anam babam sana fedâ olsun ey Allah'ın Resulü! Hatırıma şu gelmişti.. Âlemlerin Rabbı olan Allah -Azze ve Celle- cenneti ve cehenemi yarattı. Her ikisini de dolduracağını takdir etti. Bunu düşündüm ve dedim ki: **"Ey Rabbim! Beni cehennemine koy, vücudumu o kadar büyüt ki, orada hiç kimseye yer kalmasın." Böylece hem Rabbımızın takdiri yerine gelmiş olur, hem de bütün insanlar cehennem azabından kurtulur!...**

Bütün insanoğluna Allah müjdesini getiren Gâye -insan ve ufuk- Peygamber ve onun muazzez sahabîleri Sıddîk-ı Ekber'i tebrik edip kendisine hayır duada bulundular...

İnsaniyyet buna ne buyurur? İşte İslâm'ın altınla doldurduğu kalblerdeki saffet ve ulviyet! İnsanlık Allah'ın dâvetine, imânının mihverine, Kur'ân'ın gölgesine gelmedikçe cihan günlerinin sonu ateş şimşekleri gibi yakıcı olacaktır.

@KUTUPHANE_P_D_F

ALLAH ONDAN RAZI, O DA ALLAH'TAN

Bir insanın gönül toprağına Hazret-i Allah'ın muhabbet damlası düştü mü, artık o gönlün sahibi ummanlar gibi coşkun olur. Allah'ın sevgisiyle bahtiyar olmak ne demektir bilir misiniz?

Allah ve Resulü uğrunda her şeyini fedâ eden hilm âlemi yüce Sıddîkı bir düşünün... O ne er, o ne gönül, o ne aşk Rabbim!...

Cennet kandili Hazret-i Ömer (r.a.) anlatıyor:

- Biz Allah Resûlü'nün saâdetli huzurunda oturuyorduk. Hilm âlemi Ebû Bekir de orada idi ve yırtık bir abaya bürünmüştü. O sırada Âlemin Efendisine Cibril (a.s.) geldi ve selâm verdi:

- Ey Allah'ın Resulü! Ebû Bekir'i niçin yırtık bir abaya bürünmüş görüyorum?

Allah'ın sevgilisi buyurdular:

- O cömertlik denizi Sıddîk fetihten önce bütün malını bana getirip takdim etti!...

- Ey Allah'ın Resulü! O'na Allah'ın selâmını tebliğ et ve de ki: Azîz olan Allah sana şöyle buyuruyor:

- Sen bu fakirliğinden dolayı benden râzı mısın, yoksa dargın mısın?

Bunun üzerine Allah'ın Resulü, cennetlerin bile var olmasına sebep olan yüce Peygamber, Cennet sabahlarını andıran mukaddes yüzünü Ebû Bekir'e döndü ve ona hitap etti:

- Ey hilm âlemi Sıddîk! İşte Cibril, sana Rabbü'l-âleminîn selâmını söylüyor ve diyor ki:

- Sen bu fakirliğinden dolayı benden razı mısın, kızgın mısın?

Hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), başına konan bu gökler dolusu devlet karşısında iplik iplik göz yaşları döktü ve şöyle dedi:

- Ben, Rabbime mi kızgınım? Hayır, ben Rabbimden razıyım, ben Rabimden razıyım! Ben Rabbimden razıyım!...

Ne büyük devlet, ne sonsuz saadet!.

@KUTUPHANE_P_D_F

Ey Müslüman! Gel de saadete bak,
Şu yalan dünyayı bir yana bırak.
Mazhar olmak nedir, Rab sevgisine?
Aklın ermedi hiç değil mi yine...

@KUTUPHANE_P_D_F

BİR GECELİK İBADETE BİR ÖMÜR

Hilm âlemi Sıddîkın yücelik tahtına oturduğunu ve bütün insanoğlunun nebiler müstesna en hayırlısı olduğunu bilmeyen yoktur. O ne ulu bir rahmet ki, adalet tahtının sultanı Hazret-i Ömer (r.a.), onun hakında şöyle der:

- Hazret-i Ebû Bekir'in bir gecelik veya bir saatlik ameline bütün ömrüm boyunca yaptığım ibâdetleri değiştiririm!...

Rikkat ve merhamet madenî Hazret-i Ebû Bekir'in bir gecelik ameli, Allah'ın Sevgilisine hicret emrolunduğu zaman, ona yol arkadaşı olarak Sıddîk-ı Ekber'in tâyin olunmasıdır. Hilm âlemi Sıddîk, İnsanlık Tâcına bu derece sevgili olmasa bu şerefe nâil olabilir miydi? Bu saadet ondan evvel kimseye verilmemiştir. Ondan sonra da verilmedi...

Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) Efendimizin bir saatlik ameli de şudur ki, Allah'ın Sevgilisi dünya çerçevesinden ebediyyet âlemine geçtiklerinde, İslâm'a ruhuyla ve gönlüyle giremeyen Arap kabilelerinden bir çoğu mürted olmuşlardı. "Namaz kılarız, oruç tutarız, amma zekât vermeyiz" diyorlardı. İslâm topluluğunun en büyük başı ve Halîfeler Halîfesi Hazret-i Ebû Bekir arslanlar gibi kükredi ve o isyanları bastırıp İslâm gemisini saadet rıhtımına demirledi...

Güneş gibi şefkatli olan Hazret-i Ebû Bekir (r.a.), din hususunda hiç müsamaha yapmadan kılıcına el atmıştı... Allah, onun bereketiyle bizi de bereketlendirsin!...

CENNET NİMETLERİ

Saadet devrinde bir gün Sonsuzluk Nebîsi (s.a.v.), ismet ve iffet sadefi Âişe-i Sıddîka'nın hücresine teşrif etmişlerdi.

- Yâ Âişe!, dediler, yiyecek bir şeyin var mı?

Hazret-i Âişe, ebedî hayat müjdecisine lâtife etmek istediler:

- Bu gece kaldığınız yerde bir şey yemediniz mi?

@KUTUPHANE_P_D_F

Allah'ın Sevgilisi müteessir oldular ve dışarı çıkmağa hazırlandılar Hazret-i Âişe koştu, özür diledi ve mübarek eteklerinden tuttu. Fakat Kâinatın Efendisi durmadılar...

Allah Resûlü'nün sevgisiyle bahtiyar olmuş büyük kadın, Resuller Serverinin üzüldüğünü anladı. Başını hak mihrabında secdeye koyup gözyaşları içinde niyaz ellerini ulvîlik âlemlerine kaldırıp:

- Ey Rabbi Rahîmim! Senden başka hâlime acıyacak, bana yardım edecek kimsem yoktur. Bana lütfunla merhamet kıl, fazlu inayet çeşmesinden su içir, gönlümün ateşini sen söndür! diyerek duâ ediyorlardı.

Hak Subhanehû ve Teâlâ Hazretleri lütfedip Âişe-i Sıddıka'nın duasını kabul etti. Cebrail (a.s.) a "Koş!" emrini verdi. Cibrîl göklerden yere süzüldü. Allah'ın Sevgilisi bir ayağını mescidden içeri atmış, diğerini de atmak üzere idi ki, ona yetişti;

- Ey Allah'ın Resulü, dedi, geri dön!

- Ey kardeşim Cibrîl, sebebi nedir?

- Âişe-i Sıddîka secdeye kapandı, gözlerinden iplik iplik yaşlar akıtıyor, elleri ulvilik âlemlerinde hep Cenâb-ı Hakka niyaz ediyor. Onu tesellî etmeniz emredildi!...

Kâinatın Nûr Mayası, Hak kullarının biricik Mustafa'sı, Hazret-i Âişe'nin hücresine döndüler. Dirayet ve zerafet timsâli Âişe, Cihan Peygamberini karşılayıp buyur ettiler.

Cenâb-ı Hak Cebrail'e yine ferman etti:

- Resulüm ile zevcesini biz barıştırdık. Onlara bir de ikram edelim. Git cennet nimetlerinden al, onların önüne koy!

Cebrail (a.s.) cennet nimetlerinden getirip (cennetin dahi var olmasına sebep olan) varlığın vücut hikmetinin önüne koydu.

Kadınların şeref tâcı Hazret-i Âişe (r.a.) bir lokma Allah'ın Resulüne veriyor bir lokma da kendisi yiyordu. Önlerinde iki lokma kalınca Peygamberler Peygamberi buyurdular:

- Yâ Âişe! Bu iki lokma da baban Ebû Bekir için kalsın!

- Peki, ey Allah'ın Resulü!

Efendiler Efendisi Cihan Sıddîkını o kadar severlerdi ki, cennet nimetlerinden onun da yemesini dilediler.

O sırada kapı çalındı:

- Kimdir O?

- Ebû Bekir!

@KUTUPHANE_P_D_F

- Buyur yâ Ebâ Bekir!

Sıddîk-ı Ekber, saadet haneye girdi. Her taraf nûr ile dopdolu...

Allah'ın Sevgilisi buyurdular:

- Yâ Ebâ Bekir! Bu iki lokma cennet yemeklerindendir, senin için ayırdık...

Cihanda en büyük sıddîkıyet ve teslimiyet örneği Hz. Ebû Bekir o iki lokmayı eline alıp, birini Resuller Resûlü'nün mübarek ağzına, diğerini de Hazret-i Âişe'nin ağzına koydular...

Kâinatın Tacı Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.) Cihan Sıddîkı'nın bu ulvî hareketini pek beğendiler ve buyurdular:

- Yâ Ebâ Bekir! Bu iki lokmayı neden kendin yemedin de bize ikram ettin?

- Ey Allah'ın Resulü! Sizin yemeniz, benim yememden bin kat daha hayırlıdır!

•••

Alemin rahmeti, cihanın en büyük ziyneti, şanlı ve ebedî Resul hiç bir zaman Hazret-i Ebû Bekir'den incinmemiştir. Resuller Serverinin en büyük dostu, en sevdiği o idi... Hazret-i Mustafa'nın şerefli gönlünden onun gönlüne ne hikmet ve hakikat incileri dökülmüştür. O, irfan denizine gark olmuş din büyüğünü sevmesini bilemeyenlerin vay hâline!...

TAKVASI

Büyükler büyüğü Cihan Sıddîkı'nın bir kölesi vardı. Hayatının son zamanlarında her akşam iftar yemeğini bu köle getirirdi. Sıddîk-ı A'zam her yemek geldiğinde:

- Bunu nereden aldın, diye sorar sonra yerdi.

Bir akşam suâl sormadan o yemekten bir lokma yedi. Lâkin bu sefer kölenin hayretten gözleri açılıp:

- Efendim, dedi; bu akşam âdetiniz üzere yemek hakkındaki sorularınızı sormadınız!

- Çok acıkmıştım, aceleyle unuttum, öyleyse sen söyle.

- Efendim! Câhiliyet devrinde raks yapar, oyun oynardım. Bir gün bir grub kimselere oyun oynadım. Hoşlarına gitti, şimdi verecek bir şeyimiz yok, sonra veririz dediler. Bugün onların elini bol gördüm, verdikleri sözü hatırlattım. İşte bu yemeği verdiler, ben de size getirdim!...

@KUTUPHANE_P_D_F

Cihan Sıddîkı titredi. Gözlerinden billur billur yaşlar akmağa başladı. O yemekten hiç yemediği gibi parmağını boğazına sokarak kay etti... Mübarek yüzünün rengi değişti, can ülkesi dertlerle doldu...

Yanında bulunanlar sordu:

- Ey Allah Resûlü'nün halîfesi! Bir lokma için bu kadar üzülmeğe değer mi?

- Evet, Allah Resulünden işitdim; "Allahü Teâlâ yediği haram olan kimselere cenneti haram kılmıştır" buyurdu. Ben nasıl üzülmem ki?

Sonra ellerini ulvîlik âlemlerine kaldırdı, yüzünü hak mihrabına çevirdi, göz yaşlan içinde tazarru ve niyazda bulundu:

- Ey Rabbi Rahîmim! Yediğim lokma için elimden geleni yaptım. O lokmadan vücudumda bir şey kaldıysa onun sebebiyle beni muaheze etme!

Ulviyyetin bu derecesi...

Bu saffet, bu ulviyyet, bu ilâhî incelik kimde var? Bir devlet reisinin bu ulvî şahlanışı ancak Müslümana has bir iştir. Milletin malını filler gibi yiyenler buna ne buyurur?

Ey mahlûkatın şeref tâcı olan insanlar! Ebedî hayat müjdecisinin halîfesine bakınız da kararmış ruhlarınız hakikat ışıklariyle aydınlansın. Siz Kur'ân'ın "Altın oluğu"ndan îmân iksiri içmedikçe saadet günü göremezsiniz.

•••

İçinde feza dolusu rikkat ve hassasiyet yatan Sıddîk-ı Ekber'in daha nice menâkıbı vardır. İçlerinden bir tanesi de şudur ki, gerçekten güzeldir:

GÖZ YAŞINDAN MEYDANA GELEN İNCÎ

İrfan denizine gark olmuş din büyüğü, rikkat ve merhamet mâdeni Hz. Ebû Bekir (r.a.) öteden, beri varlıklı bir insandı, İslâm ile hayat bulup îman ile şereflendiği zaman Allah' yolunda seksen bin altın sadaka etmişti...

Onun gönlü bir buhurdan gibi tütüyordu. Gece sabahlara kadar fitili kesilmiş mum gibi yanıyor ve Hû çeke çeke ömür nefeslerini tükediyordu... Kalbi elmas renkli incilerle doluydu, dünya güzeline gönül vermemişti. Mukaddes bir dilberin aşkı ile yanıp duruyordu... İşte bu sebepten bütün malını o dilberin yolunda harcamıştı... O kadar ki, sırtında sadece bir hırkası kalmıştı...

@KUTUPHANE_P_D_F

Bir gün hırkasına bürünmüş evinde oturuyordu. Birden kapısı güm güm çalındı:

- Kim o?
- Allahın kullarından biri
- Hepimiz Allahın kullarıyız.
- Evet, öyle...
- Ne istiyorsun?
- Yâ Ebâ Bekir, on iki bin akçe borcum var. Bugün ödemezsem beni hapse tıkacaklar, borcumu ödeyip beni kurtar.
- Görmez misin, benim şu hırkamdan başka bir şeyim kalmadı, elbisemi bile bir fakire verdim...
- Beni kurtarırsan ancak sen kurtarırsın, ne olur, Allah için olsun bana acı...

Hilm âlemi Yüce Sıddîk (r.a.) adamın yalvarışlarına daha fazla dayanamadı. Çarşıya koştu. Bir yahudî tüccardan on iki bin akçe borç istedi. Yahudi şöyle dedi:

- Yâ Ebâ Bekir! Yarın öğleden sonraya kadar bu parayı bana geri vermezsen, seni alır, köle gibi hizmetimde kullanırım...
- Peki şartını kabul ediyorum.
- Al öyleyse, işte on iki bin akçe...

Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) parayı alıp o adamın avucuna saydı:

- Al, ey Allahın kulu, var borcunu öde!...

Adam sevincinden uçacak gibi oldu ve parayı aldı uzaklaşıp gitti...

Cihan Sıddîk'ı yine ibâdetine koyuldu.

Ertesi gün oldu. Acı acı düşünmeye başladı. Şimdi ne yapsındı? Şayet bu parayı bulamazsa yahudiye köle olmaktan kurtulamayacaktı... Bu düşünceler içinde kalkıp kızı Hazret-i Aişe'nin yanına gitti. Olanı biteni anlattı. Artık başka çâre yoktu. Yahudiye söz vermişti, şimdi köle olmaya gidiyordu:

- Ey canımın içi kızım, dedi; hakkını helâl et, sen sağ ol, ben gidiyorum...

İffet ve ismet sadefi Hazret-i Aişe'nin gözleri yaşlarla doldu:

- Aman aziz babam, bu nasıl olur?

Hazret-i Ebû Bekir'in gözlerinden billur billur yaşlar aktığı halde yola revan oldu...

Hazret-i Âişe (r.a.), mübarek babasının peşinden hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. O ân umulmadık bir şey oldu. Bir damla yaş mübarek

@KUTUPHANE_P_D_F

gözünden düşüp yere dokundu. Yere dokunmasıyle birlikte Allahın yüce kudretiyle, o damla pırıl pırıl ışıklar saçan bir mücevher hâlini aldı. Hz. Âişe (r.a.) yere eğilip mücevheri aldı. Hemen babasının peşine birini gönderip geri çağırdı. Olanı biteni anlattı:

- Aziz babam! Şimdi bu mücevheri pazara götürüp sat ve borcundan kurtul...

Hazret-i Ebû Bekir pazara gitti. O sırada yanına tanımadığı biri yaklaşıp şöyle dedi:

- Yâ Ebâ Bekir, elindeki nedir?
- Mücevher!
- Satar mısın?
- Evet...
- Kaça satarsın?
- On iki bin akçeye veririm!
- Bunun değeri daha fazladır, onu bana ver, ben sana yirmi bin akçe vereyim!

Bu adam Cebrail'den başkası değildi. İnsan kılığına girmiş ve Hazret-i Sıddîk'ın imdadına koşmuştu. Cennetten getirdiği altını nûrdan bir tabak içine koyup Hazret-i Ebû Bekir'e uzattı:

- Aç eteğini, yâ Ebâ Bekir!

Hazret-i Ebû Bekir eteğini açtı ve Cebrail altınları oraya boşaltıp gözden kayboldu...

Rikkat ve merhamet mâdeni Hazret-i Ebû Bekir saadetle evine koştu. Bir de baktı ki, kapının önünde yahudi kendisini bekliyor. Yahudinin gözleri yuvalarının içinde fır fır dönüyor ve avını bekleyen bir canavar iştahıyla Hazret-i Ebû Bekir'i süzüyordu.

Sıddîk-i Ekber koştu:

- Aç eteğini.

Diyerek yahudinin eteğine yirmi bin altını boşaltıverdi... Yahudinin aklı kamaştı, hayret ve dehşet içinde mırıldandı:

- Senin bana borcun On iki bin akçedir. Neden fazla veriyorsun?
- Bu altın, senin akçenin bereketidir, al senin olsun!... Yahudi birden infilâk etti:
- Yâ Ebâ Bekir, bildim ki, senin dinin haktır ve sen gerçek evliyasın; Hz. Muhamed dahi Hak Peygamberdir. Ve ben de artık Müslüman oluyorum...

Ve hemen Kelime-i Tevhîd getirerek İslâm sarayına girdi...

@KUTUPHANE_P_D_F

Hazret-i Ebû Bekir'de sevincinden iplik iplik göz yaşlan döktü...

Dalâlette kalan bir adamı hidâyete erdirmeye sebep olduğu için yüce Allah'a şükredip duruyordu... Yine hırkasına bürünüp evine girdi ve bir köşeye çekilip ibâdete koyuldu...

İşte Hakka teslimiyetin dünyadaki mükâfatı... Yâ âhiretteki?...

Ve Hazret-i Ebû Bekir'in hikmetli bir sözü: **"Mal hasislerde, silâh korkaklarda, rey zayıflarda olursa işler bozulur!..."**

Bir mislini ne tarihlerin kaydedebildiği, ne de insanoğlunun hayâl edebildiği bu saffet ve ulviyet sadece İslâm'da vardır...

Çokları habersizdir: İman nerde, din nerde? Ashâb-ı Kiram gibi hakîki mü'min nerde? Ben de inanırım der, inancını yaşamaz; Ey kupkuru sevdâlım, haniye, sevgin nerde?...

GÖZ YAŞLARI

Hilm âlemi yüce Sıddîkın halifelik günlerinden biriydi. Bir İlâhî çağlayış ki ırmak ırmak akıyordu ve bütün Sahabîler Peygamber halifesinin etrafında halka halka olmuşlardı...

İşte böyle günlerden biri... Büyükler büyüğü Cenâb-ı Sıd-dîk su istedi. Ona su ile bal getirdiler. Bunu görünce hemen ağlamağa başladı. O kadar içten ağladı, o kadar göz yaşı döktü ki, yanında bulunanları da ağlattı.. Onlar sustu, o susmadı...

Gözlerinden şebnem damlaları gibi dökülen yaşlar çiy taneleri gibi sakalında pırıldıyordu. Oradakilerin hayret ve dehşetle gözleri açıldı:

- Ey Allah Resulünün Halîfesi, dediler; sizi bu kadar ağlatan nedir?

İrfan denizine gark olmuş din büyüğü, rikkat ve merhamet mâdeni Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) şu cevabı verdi:

- Bir gün Allah Resulünün yanında bulunuyordum. Baktım ki Resûl-i Ekrem dil ve hareketleri ile birine, "Defol git" deyip duruyordu. Hâlbuki görünürlerde hiç kimse yoktu. Bunun üzerine Varlığın Sebebi olan Peygambere sordum:

- Ey Allah'ın Resulü, kimi kovuyorsun? Kâinatın Efendisi şöyle buyurdular:

"Bu dünya bana temessül edip yaklaşmak istedi. Ben de kendisine benden uzaklaşmasını söyledim. O, gitikten sonra geri döndü, ve 'Sen benden kurtuldunsa da, senden sonra gelecekler benden kurtulamayacak' dedi."[42]

İşte şimdi o günü hatırladım ve ona ağladım...

@KUTUPHANE_P_D_F

Ulviyyetin böylesi ve Peygambere bağlılığın bu derecesi..

CİHANIN FAZİLET DİREKLERİ

Dünya günlerinin cennet sabahlarından bir esinti olduğu nûr devri bütün haşmetiyle billur billur çağlıyordu. İnsanlık Tacı, Âlemler Müjdecisi Cenâb-ı Ahmed (s.a.v.), bütün gönülleri ebediyyet iksîri ile yıkamış, Kur'ân âb-ı hayatını insanlığın îmân dudağına sunmuştu...

Varlığın Vücut Hikmeti, cihanın en büyük ziyneti. Ezelî ve Ebedî Resulün muazzez sâhabîleri de ondan nûr devşiriyorlardı. Zira O'nun nûrunu gören göz, ilâhî kıvılcımlarla pırıldıyordu. .

Sonsuzluk Nebisi Cenâb-ı Muhammed (s.a.v.), varlığın kalbi ve ruhudur. Yaratılmışların ve bütün sevgi ve sevilmişlerin Tâcı ve evvelidir. Kendisinden evvel "**HABİB**" ve "**MAHBUB**" yok idi. Bütün kalblere sevgisini bahşetmek için, mahbub olarak âlemlere gönderildi. Hiç bir varlık ve hiç bir zerre yok iken Allah O'nun nûrunu yarattı. Bütün nûrlar, ışıklar ve aşklar bu nûrun varlığından meydana geldi...

MUHAMED'ÜN BEŞER'ÜN VE LEYSE KELBEŞERİ BEL HÜVE YÂKUTETÜN VENNASÜ KELHACERİ

"Hazret-i Muhamed (s.a.v.) beşerdir; fakat beşer gibi değildir. Belki O yâkut'dur; insanlar ise taşlar gibidir."

İşte bu nûrun etrafında pervâneleşen insanlar saadetin son noktasına ermişlerdi. Gönülleri Allah ve Resûlüllah muhabbetiyle duman duman tütüyordu. Kalb gözlerine ilâhî nûrun sürmesi çekilmişti... Onların yaşadığı asır sanki bir çiçek bayramıydı.

Nûr asrında bir gün, hidâyete ermiş ümmetin en ulu rahmeti, cihanda en büyük sıddîkiyyet ve teslimiyet örneği Hazret-i Ebû Bekir (r.a.) Allah'ın sevgilisini ziyaret etmek maksadiyle saadet hanenin kapısına geldi. İçeri gireceği sırada, Peygamber damadı, ilim ve hikmet kutbu Hazret-i Ali (k.v.) de geldi. Cihan Sıddîkı mukaddes kapının önünden çekilip:

- Yâ Ali dedi; buyur ilk önce Allah Resulünün evine sen gir!

Cenâb-ı Ali (k.v.) elâ gözlerini Ebû Bekir Sıddîk'a dikti ve tatlı bir tebessümle:

- Yâ Ebâ Bekir, dedi; Sen önce gir ki, her iyilikte önde olan, her hayırlı işde ileri olan, herkesi geçen sensin!

@KUTUPHANE_P_D_F

- Yâ Ali! Sen önce gir, Allah Resulüne en yakın olan sensin!

- Ben, senin önüne nasıl geçerim ki, Allah Resulü senin hakkında, “Ümmetimden, Ebû Bekir’den daha üstün bir kimsenin üzerine güneş doğmadı.” buyurdu.

- Ben, senin önüne nasıl geçerim ki, Allah Resulü kızı Fâtıma’yı sana verdiği gün, “Kadınların en iyisini, erkeklerin en iyisine verdim.” buyurdu.

- Olmaz yâ Ebâ Bekir! Ben senin önüne geçemem. Allah Resulü senin hakkında, “İbrahim Aleyhisselâm’ı görmek isteyen, Ebû Bekir’in yüzüne baksın.” buyurdu...

- Öyleyse ben de senin önüne geçemem yâ Ali! Çünkü Peygamberler Peygamberi senin hakkında; “Âdem Aleyhisselâm’ın hilm sıfatını ve Yusuf Aleyhisselâm’ın güzel ahlâkını görmek isteyen Ali Bin Ebi Talib’e baksın.” buyurdu...

- Senin önüne nasıl geçebilirim ki, Kâinatın Efendisi mukades ellerini ulvîlik âlemlerine kaldırmış, “Yâ Rabbi! Beni en çok seven ve sahabilerimin en iyisi kimdir?” diye tazarru ve niyazda bulunmuştu. Allah (Azze ve Celle) de “Ey Habîbim! Seni en çok seven ve senin sahabilerinin en iyisi Ebû Bekir Sıddîk’dır.” buyurdu.

- Yâ Ali! Sen ne diyorsun? Ben, senin önüne nasıl geçerim ki. Âlemlerin Efendisi Hayber de, “Yarın sancağı öyle bir kimseye vereceğim ki, Allah ve Resulü onu sever.” buyurdu. Ve sancağı sana takdim etti de fetih senin elinle müyesser oldu...

- Yâ Ebâ Bekir! Senin önüne geçemem. Çünkü Allah Resulü, “Cennettin kapıları üzerinde Ebû Bekir Habîbullah yazılıdır.” buyurdu.

- Senin önüne geçemem, Yâ Ali! Resul Aleyhisselâm Hayber cenginde, sancağı sana verip “Bu sancak Melik-i Gâlib’in, Ali bin Ebî Talib’e hediyesidir.” buyurdu.

- Ben, senin önüne nasıl geçebilirim, yâ Ebâ Bekir! Âlemin Fahri senin için “Yâ Ebâ Bekir! Sen benim gören gözüm ve bilen gönlüm yerindesin.” buyurdu.

- Ben de senin önüne geçemem. Kâinatın Efendisi buyurdu ki; “Kıyamet günü, Ali Cennet hayvanlarından birine binmiş olarak gelir. Cenâb-ı Hak buyurur ki, Ey Habîbim! Senin baban İbrahim Halil, ne güzel babadır. Senin kardeşin Ali bin Ebî Tâlib ne güzel kardeştir!”

- Senin önüne nasıl geçebilirim. Resuller Serveri buyurdu ki; “Kıyamet günü, cennet meleklerinin reîsi olan Rıdvan adındaki melek

@KUTUPHANE_P_D_F

cennete girer. Cennetin anahtarını getirir. Bana verin Sonra Cebrail (a.s.) gelip, Ey Allah'ın Resulü! cennetin ve cehenemin anahtarlarını Ebû Bekir Sıddîka ver, o istediğini cennete, istediğini cehenneme göndersin der."

- Senin önüne nasıl geçebilirim. Allah'ın Sevgilisi senin hakkında; "Ali kıyamet günü benim yanımdadır. Havz ve Kevser yanında benimledir. Sırat üzerinde benimledir. Cennette benimledir. Allahü Teâlâ'yı görürken benimledir!" buyurdu...

- Yâ Ebâ Bekir! Senin önüne geçemem. Senin hakkında ebedî hayat müjdecisi, "Ebû Bekir'in îmânı terazinin bir gözüne, diğer insanların imânı da bir gözüne konup tartılsa, Ebû Bekir'in îmânı ağır gelirdi." buyurdu...

- Ya ben senin önüne nasıl geçerim? Çünkü sonsuzluk Nebisi senin için, "Ben ilmin şehriyim. Ali de onun kapısıdır." buyurdu.

- Ey Kardeşlerim Ebâ Bekir ve Ali! Artık içeri girin! Cebrail (AS.) gelip dedi ki, yerdeki ve yedi kat gökteki bütün melekler sizi dinlemektedir. Kıyamete kadar birbirinizi övseniz, (Allah Azze ve Celle) yanındaki kıymetinizi anlatamazsınız!"

Bunun üzerine iç gözlerine ilâhî nurun sürmesi çekilen rikkat ve merhamet mâdeni Ebû Bekir ile şecaat ve ulviyyet çağlayanı Ali, birbirlerine sarılıp Allah Resulünün saâdetli huzuruna girdiler.

Allah'ın âlemlere "Rahmetsin" diye gönderdiği Cihan Peygamberi mukaddes dudaklarında cennet tebessümleri olduğu halde buyurdular:

- Allahü Teâlâ, ikinize de yüzbinlerce rahmet etsin. İkinizi sevenlere de, yüzbinlerle rahmet etsin ve düşmanlarınıza da, yüzbinlerle lanet olsun!"

Hilm âlemi yüce Sıddîk haykırdı:

- Ey Allah'ın Resulü! Ben, Ali kardeşimin düşmanlarına şefaat etmem!

Aynı anda şecaat, ulviyyet ve hikmet mâdeni Hazret-i Ali de köpürdü:

- Ey Allah'ın Resulü! Ben de, Ebû Bekir kardeşimin düşmanlarına şefaat etmem ve başını bedeninden ayırırım!

Sıddîk-ı Ekber:

- Yâ Ali, dedi; ben, senin düşmanlarına Kevser havzından su vermem!

@KUTUPHANE_P_D_F

- Yâ Ebâ Bekir! Ben de, senin düşmanlarını sırat üzerinden geçirmem!

•••

Ne tarihlerin kaydedebildiği, ne de insanoğlunun hayal edebileceği bir tablo! Âlemde, Hz. Ali gibi Hz. Sıddîk'ı seven kişi bir daha gelmez! Öyleyse neden yılan dilini çıkarıp Murtazâ mazlumdu, halifeliği ondan kaptılar, onu mahrum ettiler diyorsun, Ey haktan uzak adam?

Cenâb-ı Ali (k.v.), senin gibi kinle dolu olsaydı Ahmed-i Muhtar'ın sahabesiyle elbette savaşırdı. O, senden de yiğitti, benden de... Peki, neden kimseyle savaşmadı? Senin dediğin gibi Sıddîk haksız olsaydı, haklı olan Murtaza, onunla savaşmaz, hakkını istemez miydi? Şaşılacak şey bu!

Ey Haktan haberi olmayan kişi! Sen kendi canına âşıksın. Fakat Peygamberin kutlu sahabîlerinde böyle bir can yok!.... Öyleyse o yılan dilini tut... Güneş çeşmesi balçıkla sıvanamaz!....

Cihan Sıddîkı'nın malda, makamda gözü olsaydı, bütün malını yağma eder, seksen bin altınını Allah ve Peygamber yolunda harcar mıydı?

Madem ki, çıkası canın taassubla coşmada, öyleyse sen bu hasret ve bu kin ile geber!...

Misli bulunmayan bir erdi Sıddîk,
Aşk ne, iman nedir, gösterdi Sıddîk!...

---

[42] Bezzar rivayet etmiştir.

"Bu dünya bana temessül edip yaklaşmak istedi. Ben de kendisine benden uzaklaşmasını söyledim. O, gitikten sonra geri döndü, ve 'Sen benden kurtuldunsa da, senden sonra gelecekler benden kurtulamayacak' dedi."

Bezzar rivayet etmiştir.

@KUTUPHANE_P_D_F

SIDDÎK-I EKBER'İN HİKMETLİ SÖZLERİ

Rikkat ve merhamet mâdeni, dinin en ileride geleni, Allah Resûlü'nün en vefalı dostu, din topluluğunun güneşi, şeriat ulusu, dinde hayırlara önayak olmuş, imânı bütün insanlardan üstün gelmiş Sıddîk-ı Ekber'in, her biri birer hakikat incisi olan sözlerinden seçmeler sunacağız. Hilm âlemi Sıddîk bir hutbesinde şöyle diyor:

"- Allah'a hamd-ü senâ ve Resulüne salât-ü selâmdan sonra, derim ki: Allah'tan korkunuz. Allah'ı, kendisine yaraşır şekilde övünüz! O'na yalvarıp bir şey isterken sevgiye korkuyu karıştırarak can ü gönülden ısrar ile duâ ediniz! Allah (Azze ve Celle) Zekeriyya'yı ve onun Ehi-i Beytini methederek diyor ki:

"Onlar hayır işlerine koşar, sevap ve tâati isteyerek, azâbtan korkarak bize duâ ederler ve bizden dâima huşu hâlinde bulunurlardı."[43]

Ey Allah'ın kulları! Biliniz ki, Allah size kendi hakkını emânet etmiş ve bu hakka riâyet edeceğiniz hususunda sizden söz almış; sizin az ve geçici olan amellerinizi çok ve ebedî olan mükâfatiyle satın almıştır.

İşte Allah'ın Kitabı. Onun yüksek ifadeleri yok olmaz, nûru hiç bir zaman sönmez. Allah'ın Sözünü tasdik ediniz! O'nun Kitabından öğüt ve kıyamet günü için ışık alınız!

Şüphesiz Allah sizi kendine ibâdet etmeniz için yarattı. Ve Kerîm kâtipleri üzerinize gözcü bıraktı. Onlar ne yaptığınızı bilirler.

Sonra ey Allah'ın kulları, biliniz ki ne zaman geleceğini bilmediğiniz bir ecele doğru sabah akşam yaklaşmaktasınız. O halde elinizden gelirse bütün ömrünüzü Allah'a ibâdetle geçiriniz. Fakat bunu ancak Allah'ın izni ve yardımı ile yapabilirsiniz! Ömürleriniz tükenip, sizi kötü amellerin akıbetine sürüklemeden önce ömürlerinizi sâlih amellere sarf ediniz!

Çünkü bazı milletler, ömürlerini başkaları için sarf edip, kendilerini unuttular. Sizi onlar gibi olmaktan uyarırım.

@KUTUPHANE_P_D_F

Eyvah!... İmdat!... Önümüzde muhteris bir talip var!...

Hevây-ı nefse uymaktan sakınınız. Hevây-ı nefisten, aç gözlülük ve gazaptan muhafaza olunan insan saadete erer.

Kibir ve gururdan sakınınız. Topraktan yaratılan, sonra toprağa dönüp kurtların yiyeceği, bugün canlı, yarın ölü olan insanın gururu nedendir?

“Hayret! Azaptan korkup da kendine sahip olmayana... Hayret! Sevap ümit edip de amel işleme-yene...”

Bir devlet reisi lisaniyle bundan daha pırıltılı bir söz şimdiye kadar söylenebilmiş midir? İşte İslâm mektebinden böyle insanlar yetişiyordu. Mukaddes İslâm’a ortaçağ zihniyeti diyen mürekkep hokkası karanlık ağızlar acaba hiç hâyâ denen şeyin varlığından haberdar değiller mi?

---

[43] Enbiyâ sûresi, âyet: 40

“Onlar hayır işlerine koşar, sevap ve tâati isteyerek, azâbtan korkarak bize duâ ederler ve bizden dâima huşu hâlinde bulunurlardı.”

Enbiyâ sûresi, âyet: 40

@KUTUPHANE_P_D_F

HZ. EBÛ BEKİR'İN SÖZLERİNDEN

•••

- Hangi günâh ceza görme bakımından daha sür'atlidir biliyor musunuz? Zulüm ve sıla-ı rahmi yerine getirmeme.

•••

- Allah (c.c) tarafından seni gören ve murakabe eden casuslar vardır!

•••

- Allah Teâlâ'ya en fazla itaat eden kişi, isyanına en fazla buğzedendir.

•••

- Allah (c.c) senin dış görünüşünden beridir.

•••

- Ne söyleyeceğini ve ne zaman söyleyeceğini iyi düşün!

•••

- Nefsini ıslâh et ki, insanlar sana yararlı olsun!
- Kötü komşudan evinizi, kötü arkadaştan ziyaretinizi uzak tutunuz!

•••

- Tebessüm emniyetin anahtarı, ihsanın lambasıdır!

•••

- Haramı terketmek, helâli talep etmekten hayırlıdır!
- Mahlûkatta tefekküre dalmak hikmeti tamamlamaktır!

•••

- Takva cennete sürükler!

•••

@KUTUPHANE_P_D_F

- Üç şey vardır ki, kimde bulunursa aleyhine döner: Zulüm, ahdi bozma, hile!

•••

- Kalbin meyvesi salih çocuktur!

•••

- Kötü komşu sırları yayar,
gizlilik perdelerini yırtar!

•••

- Salihlerle beraber oturman kemâle delildir.

•••

- Şer, bir eve konulup, anahtarı içki kılınmıştır!

•••

- Hak konulan terazinin ağır, bâtıl konulan terazinin hafif gelmesi tabiî bir gerçektir!

•••

- Olgun kimse afv etmeyi borç,
ihsan etmeyi farz olarak kabul eder!

•••

- Dünyayı sevmen, kalbinden
âhiret tadını çıkarır!

•••

- Veciz konuşmanın sınırı
fuzûli sözleri terk etmektir.

•••

- Fuzûli emeller, şeytanlar sultanının gafil kişilerin kalblerinden aldığı haraçtır!

•••

- Taamını azalt, hastalıklardan emin olursun!

•••

- En hayırlı duâ, mütteki ve
temiz kalbten gelen duadır!

•••

@KUTUPHANE_P_D_F

- Kişinin hüsranı, haris olmasındandır!

•••

- Dünya ile âhiret, iki ailesi olan adama benzer. Adam, birini râzı ettikçe diğerini kızdırmış olur!

•••

- Dünya, mü'minlerin pazarı, gece ile gündüz sermayeleri, güzel ameller ticaret malları, cennet kazançları, cehennem de zararlarıdır!..

•••

- Ölümü hatırlamak, ameli unutmaktır!

•••

- Kişinin kelâmı, aklının beyânı, faziletinin tercümanıdır!

•••

- Din kardeşine nefsiyle yardım eden ve duasına iştirak eden kişiden Allah rahmetini esirgemesin!

•••

- Şikâyetçi olup ağladığım nice günler oldu ki, zaman gelip ona ağlamışımdır!

•••

- Sultanı ziyaret eden, aslanı ziyaret eden gibidir!

•••

- Kadınların zühdü evde oturmalarıdır!

•••

- İlmin zevali ulemânın ölümünden ehvendir!

•••

- Dünyaya rağbet etmeme fuzulî kelâmı terk etmektir!

•••

- Sırrın senin kanındır. Onu akıtma!

•••

- Cömert insanın âdeti, her mevsimde ihsan, alçak kişininki her zaman gazab ve hüsrandır!.

@KUTUPHANE_P_D_F

•••

- Şikâyet zayıfların silâhıdır!..

•••

- İşlerinde Allah'tan korkanla istişare et! Selâmet bulursun!

•••

- Gençlik hayatın turfandasıdır. Meyvelerin en lezzetlisi ise turfandalarıdır!

•••

- İnsanların en şerlisi zâlime yardım eden, mazlumu rezil edendir.

•••

- Amellerin en kötüsü, kötülerin amelleridir!

•••

- Yazı sahibi mağrur, ezberleyen mesrurdur.

•••

- Dost, şiddet ve belâ ânında destektir.

•••

- İnsanın doğruluğu faziletinin en açık delilidir!

•••

- Kendi kalbin, sırlarını muhafaza etmek için başkalarının kalbinden daha geniştir!

•••

- İhsan sahibinin güzel niyeti, mükâfatının kefaletidir.

•••

- Cimri insan rızıktan korkar.

•••

- Dünyayı boşamak cennetin mehridir!

•••

- Amelsiz cenneti talep etmek, günahlardan bir günâhtır!

@KUTUPHANE_P_D_F

•••

- Alim ve öğrenen ecirde ortaktırlar!

•••

- Akıllı kişi yanındaki panzehire
güvenerek zehiri içmez!

•••

- Adalet yeryüzünde Allah'ın terazisidir!

•••

- Akrabalar arasındaki düşmanlık
ormandaki ateş gibidir!

•••

- Zühdün en son derecesi
rahatı terk etmektir!

•••

- Fırsat bulut gibi geçer gider!

•••

- Vaktinde firar zaferdir!

•••

- Kalb sertliği çok yalan ve hasetten meydana gelir!

•••

- Harama düşmek korkusundan dolayı
yetmiş helâl kapısını bırakırdık.

•••

- Kitaplar akıllı kişilerin bahçeleri,
fâzıl kişilerin güzel kokulu çiçekliğidir!

•••

- Sabah namazını kılan kimse
Allah'ın himayesinde olur!.

•••

- Kurtuluş ancak ihlâstadır.

•••

- Câhil senden sakındığı müddetçe,

@KUTUPHANE_P_D_F

sen ondan emin olmuş olursun.

•••

- Arkadaşlar ateş gibidirler. Azı ni'met, çoğu felâkettir.

•••

- Günahlara pişmanlık duyman tevbedir!

•••

- Ateş, kış meyvesidir!

•••

- Baba fâni hayatın, terbiye veren ise,
ebedî hayatın sebebidirler!

•••

- Âhireti unutan heder olur!

•••

- Mes'ut kişi ile arkadaşlık yapan mes'ut olur!

•••

- Hakka dönüş, bâtılda ısrardan hayırlıdır!

SIDDIK-I EKBER'İN SÖZLERİ DEVAM EDİYOR:

• Kabre azıksız giren, vapursuz denize girmiş gibidir.

•••

• Dört şeyin tamamlanması dört şey iledir: Namazın tamamlanması, iki yanılma secdesiyle; orucun, fıtır sadakası ile; Hacc'ın fidye ile; imanın da cihad ile...

•••

• Karanlık beş türlüdür.. Onun beş türlü çırası vardır: Dünyayı (aşırı) sevmek, karanlıktır; takva onun çırasıdır. Günah (işlemek) zulmettir; tevbe onun çırasıdır. Kabir karanlıktır; La ilahe illallah Muhammedün resûlüllah onun çırasıdır. Âhiret karanlıktır iyi amel onun çırasıdır. Sırat (köprüsü) karanlıktır, yakîn onun çırasıdır.

•••

• Şübhesiz, İblis senin önünde durmuş, nefs sağında, hevâ solunda, dünya arkanda, uzuvların etrafında: Cebbar olan Allah

@KUTUPHANE_P_D_F

-mekân itibariyle değil- kudretiyle üstünde...

İblis, - Allah ona lanet etsin - seni, dinini terketmeye davet ediyor. Nefs, seni günahlara çağırıyor. Hevâ, seni şehvete davet ediyor. Dünya, seni, âhiret üzerine kendisini beğendirmeye çağırıyor. Azaların, seni günahlara doğru davet ediyor. Cebbar ise, seni cennete ve mağfirete çağırıyor.

O halde, İblisin çağrısına icabet edenin dini gider. Nefsin çağrısına icabet edenin ruhu gider. Hevâ ve onun çağrısına icabet edenin âhireti gider. Azalarının çağrısına icabet edenin cenneti gider. Allah'ın çağrısına icabet edenin kötülükleri gider ve bilûmum hayırlara nâil olur...

Sıddîk-ı Ekber'in gönülleri aydınlatan sözlerini can kulağınıza küpe yapınız. Ebediyyetin gerçekler sabahına ermek, saadet ülkelerinin altın bahçelerinde safa sürmek için İslâm'ı nokta nokta yaşayınız!

İşte Allah Resulünün en sâdık dostu ve insanoğlunun en büyüğü Hazret-i Ebû Bekir'in (r.a.) pırıltı hayatı. Onun sevdâ ile duman duman tüten gönlü, ne gönüldür düşünün!

Din erlerinin başı, halvet gecesi Peygamberin dostu, mağarada eşiydi o! Resuller Serverinin yoluna önce kırk bin altın saçtı, bu işe girişir girişmez bütün cihanın ecri, ona açıldı...

Aşk-ı ilâhî ile tutuşup yanmış Sıddîk,
Âlemlerin Rabbını gönülden anmış Sıddîk.
Açmış bu can evini sonsuzluk Nebisine,
Nûr içmiş yudum yudum, öyle inanmış Sıddîk!...

Ey gönlümün ışığı Sıddîk!

Senin yüceliğini görünce aczimden yerlere döşendim. Sen Allah ve Resulünün makbulüsün, yakîn sırrında vuslat sahibisin, ben kapında toprağım senin... Benim gönlümü sen aydınlat. Onu, lütfunla berhudar et! O mâna incilerinden benim gönlüme de sac. Can denizinin dibindeki inciler ne incidir öyle!

Ey hilm âlemi Sıddîk! Allah sana bol bol selâm etsin!...

M. Necati Bursalı

@KUTUPHANE_P_D_F

Büyük mutasavvıflardan Feridüddin-i Attar[44] hilm âlemi yüce Sıddîk'ı şöyle övmektedir:

"İlk ulu er, ilk dost, mağarada ikinin ikincisi.

Dinin en ileride geleni, en büyük Sıddîk, hak kutbu... Her şeyde ve herkesten ödülü kapan, herkesten ileri giden!...

Azîz ve Celîl olan Allah, ululuk kapısından Mustafa'nın şerefli gönlüne ne döktü, ne ilham ettiyse, O da onları Sıddîk'ın gönlüne döktü. Hulâsa ömrünce Mustafa'dan hakikat sırlarına nail oldu...

İki âlemi de bir nefeste içine çekti, ağzına bir taş alıp dudağını yumdu, bir hoşça nefes almaya başladı...

Geceleri başını eğer, secdeye kapanır, tâ sabahlara kadar yanıp yakılarak "Hû" çekerdi.

Onun bir "Hû" deyişi, tâ Çin'e kadar vardı, oraya miskler saçtı da bu yüzden Tatar diyarında bulunan ceylânlarda misk meydana geldi...

Din ve şeriat güneşi de bu yüzden :

"Bilgi, Çin'de bile olsa arayıp bulmak gerek." dedi.

Dağda, mağarada dili, daima "Hû" desin diye ağzına taş almıştı; onun hikmeti buydu...

Yoksa Allah adından başka bir şey söylemesin, kimseyle konuşmasın diye değil!.

Ağırlık gerek ki temkin ve vakar meydana gelsin... Ağır olmayan adam ne işe yarar?

Ömer, onun kadrinden bir kıl gördü de keşki göğsünde bir kıl olsaydım, dedi.

Hilâfeti mademki kabul ediyorsun... Peygamberden sonra ikinin ikincisi oydu..." (r.a.)

---

[44] Haşiye : Feridüddin-i Attâr, «Veliler Tezkeresi» ve «Esrarnâme» isimli meşhur eserlerin sahibidir.

Başlangıçta, sahibi olduğu attar dükkânında alışverişle uğraşırken bir gün karşısına bir derviş çıktı ve dedi:

- Ey Attar! Bana Allah için bir şey ver! Hiç duymadı bile. Derviş sordu :

- Söyle sen ne olmak istersin?,.

- Senin gibi...

- Benim gibi ha?

@KUTUPHANE_P_D_F

- Niçin olmasın..
- Sen benim olduğum gibi olabilir misin?
- Elbette!..

Dervişin elinde tahtadan oyma bir çanak vardı. Onu başının altına koyup yere uzandı ve gönlünün tâ derinliklerinden kopup gelen bir sesle (Allah!) dedi ve birden can verdi...

Bu hâli gören Feridüddin'in aklı kamaştı ve gönlüne bir ateştir düştü.

Artık ne dükkân, ne ticaret, ne o, ne bu... Feridüddin, Allah'a giden yolu aramağa koyuldu... Ve tasavvuf deryasına dalıp ölmezliğin sırrına erdi...

124 yaşındayken kâfirler elinde şehid oldu...

Büyük mutasavvıflardan Feridüddin-i Attar hilm âlemi yüce Sıddîk'ı şöyle övmektedir:

Haşiye : Feridüddin-i Attâr, «Veliler Tezkeresi» ve «Esrarnâme» isimli meşhur eserlerin sahibidir.

Başlangıçta, sahibi olduğu attar dükkânında alışverişle uğraşırken bir gün karşısına bir derviş çıktı ve dedi:

- Ey Attar! Bana Allah için bir şey ver! Hiç duymadı bile. Derviş sordu :
- Söyle sen ne olmak istersin?,.
- Senin gibi...
- Benim gibi ha?
- Niçin olmasın..
- Sen benim olduğum gibi olabilir misin?
- Elbette!..

Dervişin elinde tahtadan oyma bir çanak vardı. Onu başının altına koyup yere uzandı ve gönlünün tâ derinliklerinden kopup gelen bir sesle (Allah!) dedi ve birden can verdi...

Bu hâli gören Feridüddin'in aklı kamaştı ve gönlüne bir ateştir düştü.

Artık ne dükkân, ne ticaret, ne o, ne bu... Feridüddin, Allah'a giden yolu aramağa koyuldu... Ve tasavvuf deryasına dalıp ölmezliğin sırrına erdi...

124 yaşındayken kâfirler elinde şehid oldu...

@KUTUPHANE_P_D_F